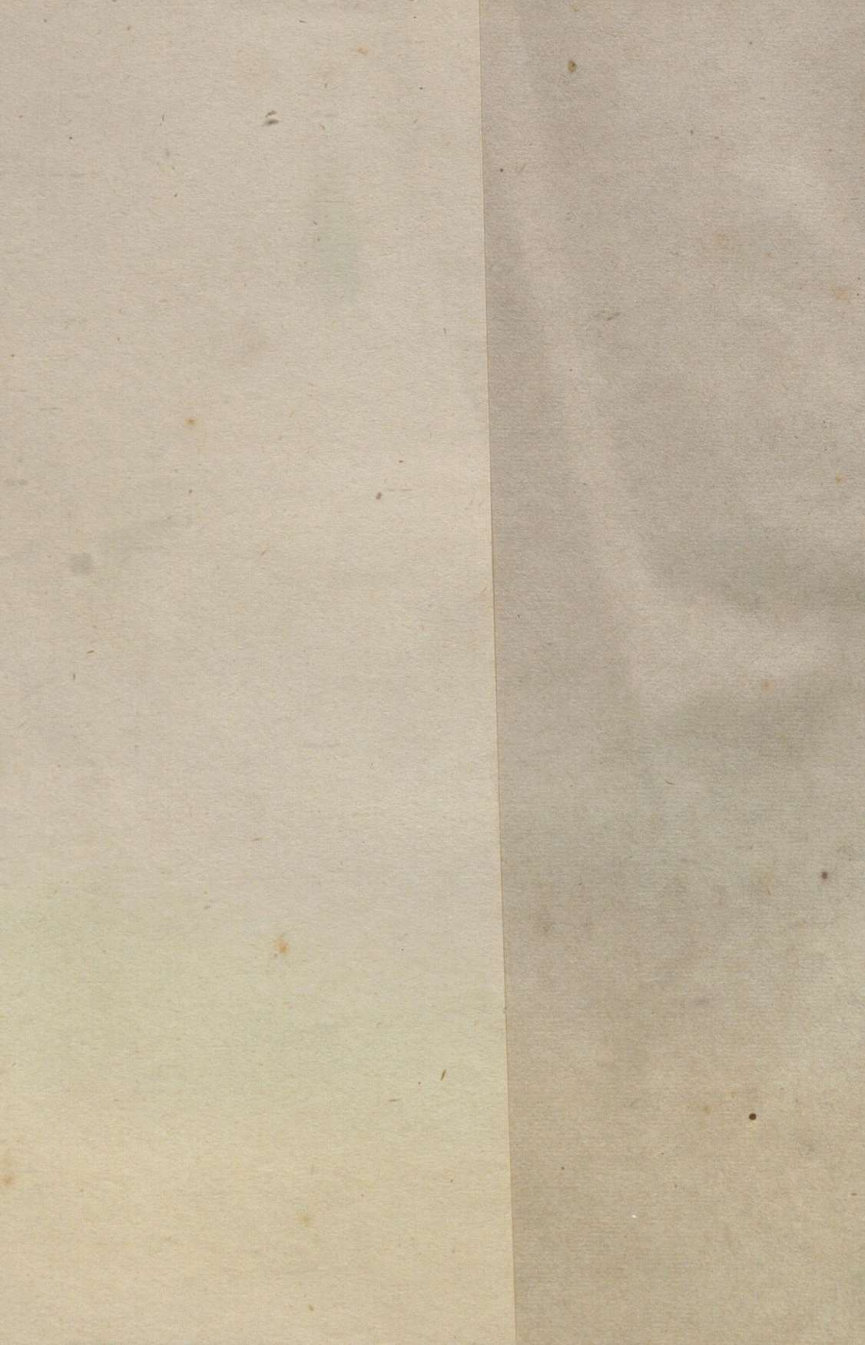

ഡാക്ടർ കെ. വാസുദേവറാവു

വൈദ്യ വിജ്ഞാനീയം

സാധാരണജനങ്ങളും വൈദ്യവിജ്ഞാനീയവും (പകർച്ചവ്യാധികൾ)

പ്രസാധകർ:

ശ്രീരാമവിലാസപ്രസ്സ് & ബുക്ക് ഡിപ്പോ,
കൊല്ലം.

(Malayalam)

**SADHARANA JANANGALUM
VYDIAVIGNANEYYAVUM**

(Medicine for Laymen — Communicable Diseases)

By

Dr. K. VASUDEVA RAO.

Translated by:

CHENGANNUR SANKARA VARIYAR.

First Published July 1960 - 5000 Copies.

Printed at

Sree Rama Vilas Press, Quilon.

Price Rs. 1.40.

Copyright Reserved by the author.

Publishers:

Sree Rama Vilas Press & Book Depot,
Quilon.

Published under the auspices of
Southern Languages Book Trust.

സാധാരണജനങ്ങളും വൈദ്യവിജ്ഞാനീയവും (പകർച്ചവ്യാധികൾ)

ഡാക്ടർ കെ. വാസുദേവറാവു.

വിവർത്തനം:

ചെങ്ങന്നൂർ ശങ്കരവാര്യർ.

പ്രസാധകർ:

ശ്രീരാമവിലാസം പ്രസ്സ് & ബുക്കഡിപ്പോ,
കൊല്ലം.

ഒന്നാം പതിപ്പ് കാഴ്ച 5000.

വില ക. 1-40.

1960

കളിമൗനം അഥവാ പ്രിയം നാമം

കവിതകൾ

കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതും

തൃശ്ശൂർ

കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതും

കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതും

കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതും

കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതും

കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതും

കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതും

കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതും

ആമുഖം.

വായനക്കാർക്ക് ഉത്തമഗുണങ്ങളിലുള്ള അഭിരുചി യെപ്പറ്റി, ഒക്കിണഭാഷാഗുണമണ്ഡലത്തിന്റെ പ്രഥമ ഗുണപരമ്പരയുടെ പ്രസാധനത്തിൽനിന്ന് നേടിയ പരിചയത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ രണ്ടാമതൊരു കൂട്ടം പുസ്തകങ്ങൾ ഭാവിഭാഷകളിൽ അവതരിപ്പിക്കുകയാണ്. വളരെ ശ്രദ്ധയോടുകൂടിയാണ് ഈ പുസ്തകങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുള്ളത്. വിവിധവിഷയങ്ങളെ പരസ്പരമുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ ഒരു തിരഞ്ഞെടുക്കുകയെന്നത് സ്വാഭാവികമാത്രമാണല്ലോ. ഭാരതീയനേതാക്കന്മാരെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഒരു വിഭാഗവും പദ്ധതിയിലുണ്ട്. നാടിന്റെ മഹത്വത്തിനും നാട്ടുകാരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുംവേണ്ടി വിലയേറിയ സേവനംചെയ്ത ഈ മഹാത്മാരെപ്പറ്റി ഭാവിതലമുറകൾ അറിഞ്ഞിരിക്കുകയെന്നത് യുക്തമാത്രമാണ്.

തത്വജ്ഞാനം, മതം, ശാസ്ത്രം, ക്ലാസിക്കുകൾ, ധനതത്വശാസ്ത്രം മുതലായവയെല്ലാം ഈ പരിപാടിയിൽ സ്ഥാനംകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഭൂശൃകലകൾ, ശില്പശാസ്ത്രം, പുരാണവസ്തുഗവേഷണം, അനശ്വരകലാസൃഷ്ടികളായ ഒക്കിണേന്ത്യൻഷേഖരങ്ങൾ മുതലായവയും പ്രതിപാദ്യവിഷയങ്ങളിലുൾപ്പെടുന്നു. ഭിന്നരുചികളായ വായനക്കാർക്ക് വേണ്ട വൈവിധ്യം ഈ പദ്ധതിയിലുണ്ടെന്നും അത് അനേകരെ പുസ്തകപാരായണത്തിലേയ്ക്കു ക്ഷീകക്കുമെന്നും എനിക്കുറപ്പുണ്ട്.

ഒക്കിണേന്ത്യൻഭാഷകൾ തമ്മിലുള്ള സാഹിത്യകൈമാറ്റമാണ് ഈ പരിപാടിയുടെ ഒരു സവിശേഷത.

ഇതിന്റെ പുരോഗതിയോടുകൂടി ഉത്തമസാഹിത്യത്തിൽ താല്പര്യമുള്ളവരുടെ എണ്ണം വളരെ വർദ്ധിക്കുന്നതാണ്. ദക്ഷിണഭാഷാഗ്രന്ഥമണ്ഡലത്തിന് അതിന്റെ ഉൽകൃഷ്ട ലക്ഷ്യങ്ങൾ അചിരേണ നിറവേറാൻ കഴിയുമെന്ന് ഞാൻ ആശിക്കുന്നു.

ഡോ: എ. എൽ. മുതലിയാർ,

വൈസ് ചാൻസലർ, മദിരാശി സർവ്വകലാശാല.

അവതാരിക.

വൈദ്യവിജ്ഞാനീയത്തിൽ, രോഗശമനരഷ്ട്രങ്ങളുടെ കാര്യത്തിലാണ് മുൻകാലങ്ങളിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധപതിപ്പിച്ചുപോന്നിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ, രോഗനിവാരണോപായങ്ങൾക്ക് ഇപ്പോൾ കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ശമനരഷ്ട്രങ്ങളിൽനിന്നും നിവാരണോപായങ്ങളിലേയ്ക്ക് ശ്രദ്ധ തിരിച്ചുവിടുന്നതിന്, മറ്റ് കാരണങ്ങളോടൊപ്പം, ഇപ്പോൾ വൈദ്യസഹായം നൽകുന്നതിനും ചികിത്സാലയങ്ങളുടെ നടത്തിപ്പിനും നേരിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അമിതമായ വ്യയഭാരവും ഉത്തരവാദിത്വം വഹിക്കുന്നുണ്ട്. വൈദ്യവിജ്ഞാനീയത്തിലുള്ള പുരോഗതി, പരിസരശുചീകരണത്തിലും പോഷകാഹാരങ്ങളിലും ഉണ്ടായിട്ടുള്ള അഭിവൃദ്ധി, വൈദ്യവിജ്ഞാനത്തിന്റെ പ്രചരണം എന്നിവ വളരെ മുന്നോട്ടുപോയിട്ടുള്ള പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ അണുജീവികളുടെ സംക്രമണംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന പകർച്ചവ്യാധികളെ നിവാരണംചെയ്യുന്നതിനും നിയന്ത്രണാധീനമാക്കുന്നതിനും സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവിടെ ജനങ്ങൾ മുന്തിലത്തേതിലും കൂടുതൽകാലം ജീവിച്ചിരിക്കുകയും വാൽകൃസഹജമായ ക്ഷീണംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന രോഗങ്ങളിലേയ്ക്ക് അവരുടെ ശ്രദ്ധ കൂടുതലായി പതിയുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവിടെ, ഇന്നത്തെ വൈദ്യഗവേഷണത്തിന്റെ പ്രധാനവിഷയം, ഇനിയും കീഴടക്കാതെനില്ക്കുന്ന വിഷസംബന്ധിയായ രോഗങ്ങളാണ്. എന്നാൽ ഇൻഡ്യയെപ്പോലെയുള്ള അവികസിതരാജ്യങ്ങളിൽ ഏറ്റവും വലിയ

പെരുജ്ഞാനരോഗപ്രശ്നമായി ഇപ്പോഴും തുടരുന്നത് അങ്ങനെയൊക്കെയാണെന്നു വ്യാധികരതയെന്നാണ്.

അമേരിക്കൻ പബ്ലിക് ഹെൽത്ത് അസോസിയേഷന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച “The Control of Communicable diseases in man” എന്ന ഗ്രന്ഥം അമേരിക്കയിൽ വളരെ പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള വൈദ്യഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്. Dr: വാസുദേവറാവുവിന്റെ ഈ പ്രബന്ധത്തിനും അതുപോലൊരു ലക്ഷ്യമാണ് ഉള്ളത്. ഇൻഡ്യൻ പരിതഃസ്ഥിതിക്ക് അനുയോജ്യമായ രീതിയിലും വളരെവേഗം മനസ്സിലാക്കത്തക്കവിധത്തിലുമാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ രചന. മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്തിലെ മെഡിക്കൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുടേതല്ലാത്തതിൽനിന്നും സിദ്ധിച്ച വിലയേറിയ പരിചയസമ്പത്തും രോഗപ്രശ്നങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച വിസ്തൃതമായ അറിവും ഉന്നതപരീക്ഷയോഗ്യതയും ഉള്ള സുസമ്മതനായ ഒരു വൈദ്യശാസ്ത്രവിചക്ഷണനാണ് Dr: വാസുദേവറാവു. ഈ പ്രബന്ധത്തിന്റെ ഇനിയും ഉണ്ടാകാവുന്ന പതിപ്പുകളിൽ ജനസാമാന്യത്തിന് കേന്ദ്രകൂടി പ്രയോജനമുണ്ടാകത്തക്കവിധത്തിൽ പകർച്ചവ്യാധികളുടെ ഒരു പട്ടികകൂടി ഉൾപ്പെടുത്തുന്നത് നന്നായിരിക്കും.

എ. ബി. ഷെട്ടി.

കാലിയിൽസ്, }
മംഗലാപുരം—4 }
17—3—1959. }

മുഖവുര.

ഇൻഡ്യയിൽ സർവ്വസാധാരണമായി കാണപ്പെടുന്ന ക്ഷയം, ക്ഷയം തുടങ്ങിയ ഏതാനും പകർച്ചവ്യാധികളെപ്പറ്റി പ്രാഥമികമായ ഒരു അറിവ് നൽകുന്നതിന് ഞാൻ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഒരു ശ്രമം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇൻഡ്യയിൽ നടപ്പിലിരിക്കുന്ന പലതരം സാംക്രമികജ്വരങ്ങളെപ്പറ്റി ജനസാമാന്യം മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കണമെന്ന ആഗ്രഹത്തെ മുൻനിർത്തി രോഗനിർണ്ണയത്തിന് അത്യന്താ പക്ഷിതമായ രോഗലക്ഷണങ്ങളുടെ വിവരണത്തിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധചെലുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഈ ജ്വരങ്ങളിൽ മിക്കതിനും രോഗാരംഭത്തിന്റെ സമ്പ്രദായത്തെ സംബന്ധിച്ചടത്തോളം നിഷ്പഷ്ടങ്ങളായ ചില പ്രത്യേക സ്വഭാവങ്ങളുണ്ട്. ഓരോന്നിനും അതിന്റേതായ ചില പൊങ്ങളുകൾ തുടന്ന് തൊലിപ്പുറത്തു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയുണ്ടായെ.

തുടൻവരുന്ന അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ള ഏതാനും സാങ്കേതികസംജ്ഞകൾക്ക് ചില വിശദീകരണങ്ങൾ ആവശ്യമുണ്ടെന്നു കരുതുന്നു.

1. ആധാനകാലം (Incubation period)

ഇതു് അണുക്കളുടെ ആക്രമണത്തിനും രോഗലക്ഷണങ്ങളുടെ ആവിർഭാവത്തിനും ഇടയ്ക്കുള്ള കാലമാണ്.

2. ആസന്നകാലം (Prodromal period)

രോഗം ആരംഭിച്ചതിനുശേഷം പൊങ്ങൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതു് പരെയുള്ള കാലം.

3. രോഗനിർമ്മൂകത (Immunity)

രോഗത്തെ ചെറുത്തുനില്ക്കുന്നതിനുള്ള കരുത്തിനാണ് രോഗനിർമ്മൂകത എന്നു പറയുന്നത്. രോഗനിർമ്മൂകത വസ്ഥയുള്ള ഒരു ജീവിയിൽനിന്നോ ഒരു മൃഗത്തിൽനിന്നോ സിദ്ധിക്കുന്ന രോഗനിർമ്മൂകത സജീവമായിരിക്കുകയില്ല. സ്വയം സിദ്ധമായി ഒരുവനിൽ ഉണ്ടാകുന്ന നിർമ്മൂകത സജീവമായിരിക്കും.

ഈ രോഗങ്ങൾ എല്ലാത്തന്നെ ഒരു ജീവിയിൽനിന്നും മറ്റൊരാളിലേക്ക് പകരുന്നതിന് ഇടയുള്ളതിനാൽ എവിടെയെങ്കിലും ഈ രോഗം ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞാൽ, അതിന്റെ പകർച്ച തടയുന്നതിനുവേണ്ട സത്പരനി ചരണനടപടികൾ കൈയൊള്ളത്തക്കവിധത്തിൽ പദ്ധതിക്ക് ഫലമുണ്ടാകും. അധികാരികളെ ഉടനെ വിവരം ധരിപ്പിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണ്. അതുകൊണ്ട് രോഗത്തിന്റെ പകർച്ച ഫലപ്രദമായി തടയുന്നതിന് പൊതുജനങ്ങളുടേയും ഡാക്ടറുമാരുടേയും സഹകരണം അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്.

കെ. വാസുദേവറാവു.

വിഷയാനുക്രമണിക.

നമ്പർ	വിഷയം	പുറം
	ആമുഖം	5
	അവതാരിക	7
	മുഖവും	9
1.	മന്യൂരി	13
2.	ചിക്ക്സ്‌പോക്സ്	25
3.	മണൽ (പൊങ്ങൻപനി)	29
4.	ജർമൻ മീസിൽസ്	36
5.	വില്ലൻചുമ	39
6.	പിണ്ടിവീക്കം	46
7.	കണ്ണരോഗം	52
8.	അണുബാധകൾ	64
9.	മസ്തിഷ്കജ്വരം	68
10.	ഇളംപിള്ളുവാരം	74
11.	സന്നിപാതജ്വരം	78
12.	പാരാ ഹൈമെയിഡ് ഫീവർ	92
13.	രാജയക്ഷ്ണാവ് (ക്ഷയം)	94
14.	കുഷ്ഠം	147

சென்னை நகராட்சி நிர்வாகப் பரிகாரம்

பக்கம்	பெயர்	பக்கம்	பெயர்
2	...	...	...
3	...	...	...
4	...	...	...
5	...	...	...
6	...	...	...
7	...	...	...
8	...	...	...
9	...	...	...
10	...	...	...
11	...	...	...
12	...	...	...
13	...	...	...
14	...	...	...
15	...	...	...
16	...	...	...
17	...	...	...
18	...	...	...
19	...	...	...
20	...	...	...
21	...	...	...
22	...	...	...
23	...	...	...
24	...	...	...
25	...	...	...
26	...	...	...
27	...	...	...
28	...	...	...
29	...	...	...
30	...	...	...
31	...	...	...
32	...	...	...
33	...	...	...
34	...	...	...
35	...	...	...
36	...	...	...
37	...	...	...
38	...	...	...
39	...	...	...
40	...	...	...
41	...	...	...
42	...	...	...
43	...	...	...
44	...	...	...
45	...	...	...
46	...	...	...
47	...	...	...
48	...	...	...
49	...	...	...
50	...	...	...
51	...	...	...
52	...	...	...
53	...	...	...
54	...	...	...
55	...	...	...
56	...	...	...
57	...	...	...
58	...	...	...
59	...	...	...
60	...	...	...
61	...	...	...
62	...	...	...
63	...	...	...
64	...	...	...
65	...	...	...
66	...	...	...
67	...	...	...
68	...	...	...
69	...	...	...
70	...	...	...
71	...	...	...
72	...	...	...
73	...	...	...
74	...	...	...
75	...	...	...
76	...	...	...
77	...	...	...
78	...	...	...
79	...	...	...
80	...	...	...
81	...	...	...
82	...	...	...
83	...	...	...
84	...	...	...
85	...	...	...
86	...	...	...
87	...	...	...
88	...	...	...
89	...	...	...
90	...	...	...
91	...	...	...
92	...	...	...
93	...	...	...
94	...	...	...
95	...	...	...
96	...	...	...
97	...	...	...
98	...	...	...
99	...	...	...
100	...	...	...

മസൂരി (Small Pox)

ദക്ഷിണേന്ത്യയിൽ നടപ്പുള്ള പകർച്ചവ്യാധികളിൽ ഏറ്റവും സർവ്വസാധാരണമായ ഒരു രോഗമാണ് ഇത്. നേർത്ത ചർമ്മങ്ങളിലോ തൊലിപ്പുറത്തോ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന വിളർ, പൊങ്ങൽ എന്നീ രൂപങ്ങളിലാണ് ഈ രോഗത്തിന്റെ ആവിർഭാവം. ചിലപ്പോൾ കണ്ണിലോ, നെഞ്ചിലോ, ചെവിയിലോ മറ്റേതെങ്കിലും അംഗങ്ങളിലോ പലപ്പോഴും ആ അംഗങ്ങളുടെ നാശത്തിനിടയാകത്തക്കവിധത്തിൽ ഇത് പ്രത്യക്ഷപ്പെടാറുണ്ട്. നാശത്തിന്റെ വ്യാപ്തി അവയവത്തെ ബാധിക്കുന്ന ക്ഷതത്തിന്റെ കഠിനതയ്ക്കനുസൃതമായിച്ചാണിരിക്കുക.

ഈ സുഖക്കേട് പിടിപെടുന്നതിന് പറ്റിയ ആളുകളിൽ ഇതു വളരെവേഗം പടരുന്നതും നേരിട്ടുള്ള സമ്പർക്കം കൊണ്ട് ഒരാളിൽനിന്നും മറ്റൊരാളിലേയ്ക്ക് പകരുന്നതും ആണ്. അതുകൊണ്ട് ഇതിനെ ഒരു സാംക്രമികരോഗമെന്ന് വിളിച്ചുപോരുന്നു ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ ഈ രോഗം ഒരു ഒറ്റ രോഗിയിൽനിന്നും പടന്ന് ചുറ്റും വ്യാപിക്കുന്നതിന് ഇടയുണ്ട്. സുഖക്കേട് പിടിപെട്ട ആളിൽനിന്നും അത് പടരാതിരിക്കുന്നതിനും അതിനെ നിരോധിക്കുന്നതിനും ആവശ്യമായ നിവാരണനടപടികൾ കൈക്കൊള്ളേണ്ടത് തന്മൂലം വളരെ അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. ഇത് ഒരു പകർച്ചവ്യാധി ആകയാൽ, ഇതിന്റെ പകർച്ചയെ തടയുന്നതിന് ആവശ്യമായ മുൻകരുതൽനടപടികൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിന് സഹായകരമാകത്തക്കവിധത്തിൽ ഒരാളിൽ ഈ രോഗം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടാൽ ഉടൻതന്നെ

പൊതുജനാരോഗ്യവകുപ്പിലെ അധികാരികളെ അറിയിക്കേണ്ടതുമാണ്.

സ്ട്രീപ്തരൂപവയോഭേദമെന്യെ എല്ലാവരും ഈ രോഗബാധയ്ക്ക് വിധേയരാണ്. എന്നാൽ പ്രായത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ഈ രോഗബാധയുടെ തോത് ആ പ്രായത്തിലുള്ള ജനസമൂഹത്തിലെ മസൂരി കീറിവെച്ചവരുടെ അംഗസംഖ്യയെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കും. ഏതെങ്കിലും ഒരു വയോവിഭാഗത്തിലുള്ളവരുടെ ഇടയിൽ മസൂരി കീറിവെച്ചവരുടെ സംഖ്യ കൂടുതലാണെങ്കിൽ രോഗം പകരുന്നതിന് ഇടയുള്ളവരുടെ സംഖ്യ അത്രയ്ക്ക് കുറഞ്ഞിരിക്കും.

രോഗാരംഭത്തിന്റെ ലക്ഷണത്തെപ്പറ്റിയുള്ള സാമാന്യമായ ഒരുവലോകനം.

തൊലിപ്പുറത്ത് കുരുക്കൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകൊണ്ട് രോഗലക്ഷണങ്ങൾ സ്വയം സ്പഷ്ടമായി കണ്ടുതുടങ്ങുന്നതിനു മുമ്പായി “ആധാനകാലം” (Incubation period) എന്ന് പൊതുവെ അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു കാലഘട്ടം ഉണ്ട്. ഈ അവസരത്തിൽ രോഗം ഉള്ളിൽ ഒതുങ്ങിക്കഴിയുന്നു. ഈ കാലഘട്ടത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ—ഇത് ഓരോ രോഗത്തിനും ഓരോ വിധത്തിലാണ്—സ്പഷ്ടമായി തിരിച്ചറിയത്തക്കവിധത്തിൽ രോഗം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന മസൂരിയുടെ ആധാനകാലം ശരാശരി പന്ത്രണ്ട് ദിവസമാണ്. ആരംഭമുതൽ അവസാനംവരെയുള്ള ഈ കാലഘട്ടത്തെ മുഴുവനും മൂന്ന് ഭാഗങ്ങളായി തരംതിരിക്കാം. ഓരോന്നിനും അതിന്റേതായ സഹജലക്ഷണങ്ങളുണ്ട്. കേവലം സാമാന്യജനങ്ങൾക്കുപോലും മിക്കവാറും എല്ലാ കേസുകളിലും ഈ ലക്ഷണങ്ങൾ തിരിച്ചറിയാൻ സാധിക്കും. ഡാക്ടർമാരുടെ കാര്യം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

(a) പൊതുവെയുള്ള അസുഖം തുടങ്ങുന്ന
ആദ്യത്തെ കാലഘട്ടം.

പലപ്പോഴും ഇത് തുടങ്ങുന്നത് വളരെ പെട്ടെന്നാണ്. ശരീരത്തിന്റെ ചൂട് വലിക്കുകയും വിറയൽ ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്യുന്നു. കഠിനമായ തലവേദന ഉണ്ടാവും. ശരീരമാകെ —പ്രത്യേകിച്ചു മുതുകിലും അരക്കെട്ടിലും—വേദന അനുഭവപ്പെടും. ഈ അവസ്ഥയിൽ ഛർദ്ദി ഉണ്ടായി എന്നും വരാം. വളരെ അപൂർവ്വമായി അരക്കെട്ട്, മുതുകു എന്നീ വിടങ്ങളിലെ ചർമ്മം ഈ അവസ്ഥയിൽ തന്നെ ചുമപ്പ് നിറം കാട്ടിത്തുടങ്ങും.

(b) രണ്ടാം ഘട്ടം.

മൂന്നാം ദിവസത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിലോ നാലാം ദിവസത്തിന്റെ ആരംഭത്തിലോ ഈ രോഗത്തിന്റേതായ കുരുക്കൾ ശരീരത്തിന്റെ ഏതാനും ഭാഗങ്ങളിൽ തൊലിപ്പുറത്തു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുതുടങ്ങുന്നു. ഇവ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതോടെ ശരീരത്തിലെ ചൂട് കുറയുകയും രോഗിക്ക് സുഖം തോന്നിത്തുടങ്ങുകയും ചെയ്യും. കുരുക്കൾ സാധാരണയായി കണ്ടുതുടങ്ങുന്നത് താഴെപ്പറയുന്ന ക്രമത്തിൽ നെററി, മുഖം, ഉച്ചി, കൈത്തണ്ട, കയ്കൾ പിന്നീട് ഉടൽ എന്നീ ഭാഗങ്ങളിലാണ്. അവസാനമായി പാദങ്ങളിലും ശരീരത്തിന്റെ മറ്റ് ഭാഗങ്ങളിലും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. കക്ഷം തുടങ്ങിയ ആവൃതങ്ങളായ ഭാഗങ്ങളെക്കാൾ ശരീരത്തിന്റെ അനാവൃതങ്ങളായ ഭാഗങ്ങളെയാണ് ഇത് കൂടുതലായി ബാധിക്കാനിടയുള്ളത്.

പല തോതിലാണ് കുരുക്കൾ വ്യാപിക്കുന്നത്. നെററി, ഉച്ചി, മുഖം എന്നീ ഭാഗങ്ങളിലോ കൈത്തണ്ടയിലോ ശരീരത്തിന്റെ മറ്റേതെങ്കിലും ഭാഗത്തോ അങ്ങി

ങ്ങായി ഏതാനും കുരുക്കൾ മാത്രമേ ചിലർ കാണുകയുള്ളൂ. എന്നാൽ, മറ്റു ചിലർ ഇടതിങ്ങി, നിറയെ അടുക്കി വച്ചതുപോലെ ശരീരം മുഴുവനും കുരുക്കൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു എന്നു വരാം. എത്ര കൂടുതൽ തിങ്ങിയാണോ കുരുക്കൾ നില്ക്കുന്നത് രോഗബാധ അത്ര കൂടുതൽ ഉഗ്രമായിരിക്കും. രോഗത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെ ശരിയായി നിർണ്ണയിക്കുന്നതിനും രോഗം തിരിച്ചറിയുന്നതിനും സഹായിക്കുന്ന ചില സ്വാഭാവികങ്ങളായ ലക്ഷണങ്ങൾ ഈ കുരുക്കൾക്കുണ്ട്. അവ താഴെ കൊടുക്കുന്നവയാണ്.

(a) ആരംഭത്തിൽ നല്ലപോലെ കടുപ്പമുള്ളവയും തൊലിപ്പുറത്തുനിന്നും ഉള്ളിലേക്ക് നല്ലപോലെ ഇറങ്ങിയിരിക്കുന്നവയും ആയിരിക്കും. കുരുക്കൾ എല്ലാം ഒരുമിച്ച് ഒരുദിവസംതന്നെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടും. ഓരോ ദിവസവും കുരുക്കൾ മാറിമാറി ഉരുളിക്കുന്നില്ല.

(b) രണ്ടോ മൂന്നോ ദിവസത്തിനുള്ളിൽ കട്ടിയുള്ള ഈ കുരുക്കളിൽ പഴുപ്പ് ഉണ്ടാകുന്ന ലക്ഷണങ്ങൾ കണ്ടു തുടങ്ങും. ഏഴോ എട്ടോ ദിവസത്തിനുള്ളിൽ കുരുക്കളിൽ നിറയെ പഴുപ്പുണ്ടാവുകയും ഉള്ളിലുള്ള ആ പഴുപ്പ് ക്രമേണ വെളുയിലേക്ക് വിസർജ്ജിച്ചശേഷം പുറം കട്ടിപിടിച്ചു പൊറു (Crust) ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യുന്നു.

കുരുക്കളിൽ പഴുപ്പിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ കണ്ടുതുടങ്ങുന്നതോടെ, കുറഞ്ഞിരുന്ന രോഗിയുടെ ശരീരതാപനില വീണ്ടും ഉയരാനു തുടങ്ങുന്നു. താപനിലയുടെ ഉയർച്ച രോഗത്തിന്റെ കഠിനവൃത്തിയും പഴുപ്പിന്റെ ആധിക്യത്തെയും ആശ്രയിച്ചാണിരിക്കുക. പഴുപ്പ് നിശ്ശേഷം അപ്രത്യക്ഷമാകുന്നതുവരെ പനി നീങ്ങുന്നില്ല. പിന്നീട് രോഗലക്ഷണങ്ങൾ കാണുകയില്ല. പൊങ്ങുന്ന കുരുക്കൾ ചിലപ്പോൾ നിസ്സാരമാകാം; ചിലപ്പോൾ സങ്കീർണ്ണമാകാം. സങ്കീർണ്ണമാണെങ്കിൽ രോഗം ഒരു ഗൗരവനിലയെ

പ്രാപിക്കും. ചില രോഗികളിൽ ഇടയ്ക്കു് സ്ഥലംകിട്ടാത്ത വിധത്തിൽ കുരുക്കളുടെ സംഖ്യ അത്രയ്ക്കു് അധികമുണ്ടാവും. ഉഗ്രമായ ഈ ഇനത്തെ കോൺഫ്ലൂവൻറ് (Confluent) മസൂരി എന്ന് പറയുന്നു. ചില കേസുകളിൽ കുരുക്കളിൽ രക്തം പൊടിക്കുന്നുണ്ടാവും. രക്തത്തിന്റെ അളവു് രോഗത്തിന്റെ തീക്ഷ്ണതയനുസരിച്ചു് പലതരത്തിലാവും. ഈ ലക്ഷണമുള്ളതിനെ ഹേമോറാഗിക് (Haemorrhagic) മസൂരി എന്ന് വിളിച്ചുപോരുന്നു. രോഗരംഭത്തിൽത്തന്നെ ഈ ചോരപൊടിപ്പു് തുടങ്ങി എന്ന് വരാം. ശരിയായ രോഗനിർണ്ണയത്തിനു് ഇതു് ഒരു പ്രതിബന്ധമാവുകയും പലപ്പോഴും മരണത്തിലേയ്ക്കു് നയിക്കുകയും ചെയ്യും.

സങ്കീർണ്ണഭാവങ്ങൾ.

കുരുക്കൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ മൂച്ചുവിൽ കലാശിച്ചേക്കാറിയുള്ള ഹേമോറാഗിക് സങ്കീർണ്ണതകൾക്കു് പുറമേ ഈ രോഗത്തിനു് നിദാനമായ മൈക്രോ ഓർഗാനിസം (Micro organism) ഹൃദയമാംസപേശിയെ ആക്രമിക്കുകയും അതിന്റെ ഞെമ്പുകളിൽ മ്യോക്കാർഡൈറ്റിസ് (Myocarditis) എന്നു അറിയപ്പെടുന്ന നീക്കുട്ടു് ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു് എന്നുവരാം. ചിലപ്പോൾ രോഗത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽത്തന്നെ തലവേദനയും മാന്ദ്യവും വളരെ പ്രകടമായി അനുഭവപ്പെടാറുണ്ടു്. ഇതു് സാധാരണയായി തലച്ചോറിനെ ബാധിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ഉണ്ടാകുന്നതാണു്. ഇതിനെ എൻസിഫാലോമൈലിറ്റിസ് (Encephalomyelitis) എന്ന് പറഞ്ഞുപോരുന്നു.

ബ്രോൺകൈറ്റിസ് (Bronchitis) ബ്രോങ്കോപ്നുമോണിയാ (Broncho-pneumonia) തുടങ്ങിയ ശ്വാസകോശസംബന്ധിയായ സങ്കീർണ്ണതകളും ഉണ്ടാകാറി.

യുണ്ട്. കണ്ണിൽ പഴുപ്പ് ഉണ്ടാകുന്നതുകൊണ്ട് നേത്രാവൈകല്യം സംഭവിച്ച് കണ്ണിന്റെ കാഴ്ച നഷ്ടപ്പെടാം. ഇൻഡ്യയിൽ ഒരു നല്ലവിഭാഗം അന്ധതയുടെ മുഖ്യമേതൃ മന്യൂരിയാണ്.

പഴുപ്പ് ഉണ്ടാകുന്ന ഘട്ടത്തിൽ മറുരോഗാണുക്കളുടെ ആനുഷംഗികമായ സംക്രമണം (Secondary infection) സംഭവിച്ചേക്കാം. ഇത് ചിത്രത്തെയാകെ ക്രൂരതൽ മൂന്നാക്കിയേക്കാം. അതുകൊണ്ട്, ആനുഷംഗികമായ സംക്രമണം ഉണ്ടാകാതിരിക്കുന്നതിന് ഈ ഘട്ടത്തിൽ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വമായ പരിചരണം അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്.

രോഗത്തെ എങ്ങനെ തിരിച്ചറിയും.

സുഖക്കേടിന്റെ ശരിയായ സ്വഭാവം തിരിച്ചറിയുന്നതിന് സഹായിക്കുന്ന ചില പ്രധാനപ്പെട്ട ലക്ഷണങ്ങൾ ഉണ്ട്. അവ താഴെ കൊടുക്കുന്നവയാണ്.

1. രോഗത്തിന്റെ പെട്ടെന്നുള്ള വരവും മൂന്നുദിവസം നിലനില്ക്കുന്ന ഉയർന്ന ശരീരതാപവും.
2. മൂന്നാംദിവസത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിലോ നാലാംദിവസത്തിന്റെ ആരംഭത്തിലോ കുരുക്കൾ പൊങ്ങുക.
3. എല്ലാ കുരുക്കളും ഒന്നിച്ചു് പൊങ്ങുകയും അവയെല്ലാം സമപ്രായമുള്ളതായിരിക്കുകയും ചെയ്യുക.
4. ഉള്ളിലേക്ക് ആഴ്ന്നിറങ്ങിയിരിക്കുന്ന കുരുക്കൾ ആരംഭത്തിൽ കടുപ്പമുള്ളവയായിരിക്കുകയും, അവ ക്രമേണ ഏഴോ എട്ടോ ദിവസത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ ഉള്ളിൽ പഴുപ്പുണ്ടായി മൃദവായിത്തീരുകയും ചെയ്യുക.
5. കുരുക്കൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതോടെ പനി കുറയുകയോ നിശ്ശേഷം ഇല്ലാതെയാവുകയോ ചെയ്യുക.

6. ശരീരത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളെ ബാധിക്കുന്നതിൽ അനുവർത്തിക്കുന്ന ക്രമം.

വൈദ്യശാസ്ത്രം പുരോഗമിച്ചതോടെ ഈ രോഗം കണ്ടുപിടിക്കുക വിഷമമല്ലാതായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. നേരിട്ടുള്ള പരിശോധന, കത്തിവയ്ക്കൽ തുടങ്ങിയ മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് രോഗത്തിന് നിദാനമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന അണുക്കളെ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനും തിരിച്ചറിയുന്നതിനും വിഷമമില്ല.

ഈ രോഗത്തെ എങ്ങനെ തടയാം.

മസൂരികീറിവെക്കൽ:— ഈ മഹാമാരി തെക്കേ ഇന്ത്യയിൽ കൂടുകൂടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടാറുണ്ട്. മദ്രാസ് തുടങ്ങിയ വലിയ നഗരങ്ങളിൽ ഒരുഭാഗത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരുഭാഗത്ത് എപ്പോഴും ഈ രോഗം ഉണ്ടായിരിക്കും. വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിന് ഇപ്പോൾ അറിയാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതിടത്തോളം ഏറെയും ഉത്തമമായ നിവാരണനടപടി രോഗനിരോധകമായ മസൂരികീറിവെക്കൽ ആണ്. നമ്മുടെ ഗവണ്മെന്റ് ഇന്ത്യയിൽ ജനിക്കുന്ന ഓരോ കുട്ടിക്കും ഈ കീറിവെപ്പ് നിർബ്ബന്ധിതമാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള നിയമം നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നതിന്റെ കാരണം ഇതാണ്.

മസൂരികീറിവെക്കൽസമ്പ്രദായം വളരെ ലഘുവും സാധാരണഗതിയിൽ യാതൊരു കുഴപ്പങ്ങൾക്കും ഇടകൊടുക്കാത്തതും ആണ്. ഒരു തുള്ളി ഗോവസ (Calf lymph) ഒരു കയ്യുടെ ഒരു ഭാഗത്ത് പുരട്ടി കറങ്ങുന്ന ഒരു സൂചികൊണ്ട് (Rotary lancet) രക്തപ്രവാഹമുണ്ടാകുന്നവിധത്തിൽ ഉള്ളിലേക്ക് ഇറങ്ങാതെ വരുന്ന. തൊലിപ്പുറത്തുണ്ടായ മുറിവിൽക്കൂടി ഗോവസ ഉള്ളിലേക്ക് ഇറങ്ങുന്നതിന് അവസരം നൽകണം. അതിനാൽ അത് ഉടനെ തുടച്ചുകളയാൻ പാടില്ല. അഞ്ചാമത്തെയാൾ, ആറാമ

ത്തെയോ, ഏഴാമത്തെയോ ദിവസം വരയപ്പെട്ട ഭാഗത്തു് നീക്കെട്ടു് ഉണ്ടാകുന്നു. അവിടം ചുവക്കുകയും നീക്കെട്ടുകൊണ്ടു വീങ്ങുകയും വേദനിക്കുകയും ചെയ്യും. എട്ടാമത്തെ ദിവസം വരയപ്പെട്ട ഭാഗത്തു് പഴുപ്പു് കണ്ടുതുടങ്ങും. അപ്പോൾ അതിന്റെ ഉപരിതലം ഉയന്നും ചുവന്നും കാണപ്പെടും. ആ ഭാഗം വളരെ മൃദുവായിരിക്കുകയും അവിടെ വേദന അനുഭവപ്പെടുകയും ചെയ്യും പഴുപ്പിനോടും അതിനു മുമ്പായി ഉള്ള നീക്കെട്ടിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളോടും അനുബന്ധിച്ചു് അഞ്ചാംദിവസം മുതൽ ശരീരതാപനില ഉയരുന്നതിനുള്ള ഒരു പ്രവണത കണ്ടുതുടങ്ങും. എട്ടാം ദിവസം അതു് അതിന്റെ മൂലം ന്യത്തിലേത്തും ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ, കുട്ടികളാണെങ്കിൽ, ഉറക്കമില്ലായ്മയും അസ്വാസ്ഥ്യവും സാമാന്യമായി ഉണ്ടാകാനിടയുണ്ടു്. തന്മൂലം അവർ തുടച്ചു്യായി കാഞ്ഞു എന്നുവരാം.

പത്താംദിവസം ആകുമ്പോൾ പഴുപ്പു് ഇല്ലാതെയായുകയും വ്രണത്തിന്റെ മുകളിൽ പൊററകെട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു. രണ്ടുമൂന്നുദിവസത്തിനുള്ളിൽ ഈ പൊററ ക്രമേണ അടന്നുപോകുന്നു. അപ്പോൾ കരിഞ്ഞ വ്രണത്തിന്റെ ഒരു പുതിയ പാടുമാത്രം അവിടെ അവശേഷിക്കുന്നു. ഈ പൊററ ബലംപ്രയോഗിച്ചു് വേർപെടുത്തുവാൻ പാടില്ല. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ രക്തം വാൻപോവുകയും വീണ്ടും രോഗബാധ ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്തു എന്നുവരാം. പൊററ ഉണ്ടാകുന്നതോടെ ശരീരതാപനില കീഴോട്ടുപോരികയും കുട്ടികൾക്കാണെങ്കിൽ കൂടുതൽ സ്വാസ്ഥ്യം അനുഭവപ്പെടുകയും അവർ പതിവുപോലെയുള്ള കളികളിൽ ഏർപ്പെട്ടു തുടങ്ങുകയും ചെയ്യും. ഈ വ്രണത്തിനു് ഒരു പ്രത്യേക ചികിത്സയൊന്നുമില്ല. ബോറിക് ആസിഡു്; സൈബാസോൾ തുടങ്ങി പഴുപ്പിനെ തടയുന്നതിനു് ശക്തിയുള്ള എന്തെങ്കിലും പൊടികൾ പുരട്ടിയാൽ മതിയാകുന്നതാണു്.

വീണ്ടും രോഗബാധ ഉണ്ടാകാതെ സൂക്ഷിക്കുക എന്നുള്ളതാണ് ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യം. പൊറു പൊഴിഞ്ഞുപോയാൽ പിന്നീടുവെച്ചുകെട്ട് വേണമെന്നില്ല. ആദ്യത്തെ കീറിവെക്കൽ വിജയകരമായാൽ കീറിവെച്ച സ്ഥാനത്തു് മായാത്ത ഒരു പാട് അവശേഷിക്കുന്നതാണ്. വീണ്ടും രോഗബാധ ഉണ്ടാകാതെ ഇതു് കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നു. എന്നാൽ കുട്ടിക്ക് പ്രായംചെല്ലുന്നതോടെ ഈ രക്ഷാകവചത്തിന്റെ ശക്തി ക്ഷയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. അതുകൊണ്ടു് മൂന്നോ നാലോ കൊല്ലത്തിലൊരിക്കൽ വീണ്ടും മസൂരി കീറിവെക്കുന്നതു് ആശാസ്യമായിരിക്കും. ഒരിക്കൽ മസൂരിബാധിച്ചവർക്കു് പിന്നീടു് ഈ രോഗം പിടിപെടാറില്ല. എന്നാൽ ഇങ്ങനെയുള്ളവർപോലും—പ്രത്യേകിച്ചു് പ്രായംചെന്നവർ—വീണ്ടും കീറിവെക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും; എന്നെന്താൽ പ്രായം ചെല്ലുന്നതോടെ രോഗനിരോധശക്തി ക്ഷയിച്ചുപോകുന്നു.

വീണ്ടുമുള്ള മസൂരി കീറിവെക്കൽ:—സാംക്രമികരോഗങ്ങൾ പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടുമ്പോൾ വീണ്ടുമുള്ള മസൂരികീറിവെക്കൽ ആവശ്യമായിവരുന്നു. ഇതു മൂന്നോ നാലോ കൊല്ലത്തിലൊരിക്കൽ ചെയ്താൽ മതിയാകും ആദ്യത്തേതിനുള്ളായപോലുള്ള അസുഖങ്ങളൊന്നും പിന്നീടുള്ള കീറിവെക്കലിന്നു് ഉണ്ടാകാറില്ല കൈത്തണ്ടയിലാണ് സാധാരണയായി കീറിവെക്കുന്നതു്. കീറിവെച്ചു് 24 മണിക്കൂറുകഴിഞ്ഞു് 48 മണിക്കൂറിനുള്ളിലായി ഒരു നീക്കുട്ടിന്റെ ചിപ്പറ ലക്ഷണങ്ങൾ ഉണ്ടായി എന്നുവരാം. എന്നാൽ, ഇതു് രണ്ടോ മൂന്നോ ദിവസത്തിനകം അമൻകൊള്ളും. സാധാരണയായി രോഗിയുടെ താപനിലയ്ക്കുകടെ ആരോഗ്യത്തിനുകടെ വ്യത്യാസം സംഭവിക്കാറില്ല. വീണ്ടും കീറിവെച്ച ആൾ പതിവു്ജോലികൾ തുടൻ ചെയ്യുന്നതിൽ അപകടമൊന്നുമില്ല.

ഒരു വീട്ടിൽ ആക്കെങ്കിലും മസൂരി പിടിപെട്ടാൽ
ചെയ്യേണ്ട നിവാരണ നടപടികൾ

1. പൊതുജനാരോഗ്യവകുപ്പിലെ അധികാരികളെ
ഉടൻ വിവരം ധരിപ്പിക്കണം.

2. രോഗിയെ സാംക്രമികരോഗാശുപത്രിയിലേക്ക്
മാറ്റണം.

3. വീട്ടിലുള്ള മറ്റംഗങ്ങൾ രോഗബാധയിൽനിന്നും
രക്ഷനേടുന്നതിനായി മസൂരി കീറിവെക്കണം.

4. രോഗി കൈകാര്യം ചെയ്യുവാനിടയായ കിടക്ക,
വസ്ത്രങ്ങൾ, പാത്രങ്ങൾ മുതലായവ ശരിയായി ശുദ്ധിചെയ്ത
ശേഷമേ മറ്റ് ഗൃഹോപകരണങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെ
ടുത്തുവാൻ പാടുള്ളൂ.

താഴെപ്പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ട
മെക്കിൽ മസൂരി ബാധിച്ച ഒരു രോഗിയെ വീട്ടിൽത്തന്നെ
കിടത്തി ചികിത്സിക്കുന്നതിൽ ആക്ഷേപമില്ല.

1. വീട്ടിലെ മറ്റംഗങ്ങൾ പെരുമാറ്റത്തും നല്ല
പേലെ വായുസഞ്ചാരമുള്ളതും ആയ ഒരു മുറിയിൽ
രോഗിയെ മാറ്റിപ്പാർപ്പിക്കുക.

2. രോഗത്തിന്റെ ഗതി മനസ്സിലാക്കി രോഗിക്ക്
മേണ്ട ചികിത്സകൾ നിർദ്ദേശിക്കുന്നതിനായി ഒരു ഡാക്ടറെ
എളുപ്പ്കൂട്ടുക.

3. രോഗിയെ കാണുന്നതിന് സന്ദർശകരെ അനു
വദിക്കാതിരിക്കുക.

4. ശയ്യോപകരണങ്ങൾ വസ്ത്രങ്ങൾ ഇവ കൂടെ
കൂടെ മാറി രോഗിക്ക് ഉന്മേഷം നൽകുക

5. രോഗിയുടെ ശരീരശക്തി ക്ഷയിക്കാതെ
സൂക്ഷിക്കുക.

6. ഡാക്ടറുടെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കുന്നതിനും
രോഗിയെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതിനും ആയി പ്രത്യേകം ഒരാ
ളിനെ എളുപ്പ്കൂട്ടുക.

ചികിത്സ:—മസൂരി പിടിപെട്ടാൽ ചികിത്സിക്കുകയോ ഔഷധങ്ങൾ നൽകുകയോ ചെയ്യാൻ പാടില്ലെന്ന് ഒരു അന്ധ വിശ്വാസം തെക്കേഇൻഡ്യയിൽ നിലവിലുണ്ട്. നിർഭാഗ്യവശാൽ, ഈ അന്ധവിശ്വാസം, അന്യഥാ ഔദ്യോഗികമായിരുന്ന പല ഭർമ്മരങ്ങൾക്കും അന്ധന് തുടങ്ങിയ അനേകം അംഗവൈകല്യങ്ങൾക്കും കാരണമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. രോഗബാധയെത്തുടന്ന് ശരിയായ പ്രതിവിധികൾ കൈക്കൊണ്ടിരുന്നെങ്കിൽ ഇത് ഔദ്യോഗികമായിരുന്നില്ല. രോഗം മുൻപ് സങ്കീർണ്ണമായിത്തീരുന്നതിന് ഇടകൊടുക്കാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി മസൂരിരോഗം പിടിപെട്ടാൽ ഒരു വിദഗ്ദ്ധനായ ഡാക്ടറെക്കൊണ്ട് വേണ്ട വിധം ചികിത്സിക്കണമെന്ന് പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

ഈ രോഗത്തിന് ഒരു പ്രത്യേക ചികിത്സാവിധിയില്ല. അമിതമായ മനോവ്യഥയോ അസ്വാസ്ഥ്യമോ ഉണ്ടാകാതെയിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി കിടക്കയിൽത്തന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടി പരിപൂർണ്ണമായ വിശ്രമമെടുക്കുന്നതിന് നിർബന്ധിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. ഈ സുഖക്കേടിനിടയ്ക്ക് പ്രത്യേകിച്ച് അതിന്റെ ആരംഭകാലത്ത് വളരെ അസുഖകരമായ ഒരു ചുമ ഉണ്ടാകുന്നതുകൊണ്ടും ചുമച്ചുതുപ്പുന്ന കഫത്തിന് പശയുണ്ടാകുന്നതുകൊണ്ടും വായ് കൂടെക്കൂടെ കഴുകേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. ബോറിങ് ലോഷൻ ഉപയോഗിച്ച് കണ്ണ് കഴുകി സൂക്ഷിക്കേണ്ടതും ഒന്നോ രണ്ടോ ദിവസത്തിലൊരിക്കൽ ഓരോരുത്തി കോഡ് ലിവർ ഓയിൽ വീഴ്ത്തേണ്ടതുമാണ്.

തൊലിപ്പുറത്തുണ്ടാകുന്ന ചൊരിച്ചിൽ കുറഞ്ഞുകിടന്നതിന് സലൈൻ ട്രാവകം (ഇരുപത് ഔൺസ് ഇളം ചൂടുവെള്ളത്തിൽ ഒരു സ്പൂൺ ശുദ്ധിച്ചെടുത്ത ഉപ്പുകലക്കിയത്) ഉപയോഗിച്ച് സ്നോബുചെയ്താൽ മതിയാകും. അല്ലെങ്കിൽ ചൊട്ടാസിം പെർമാഗ്നേറ്റ് ട്രാവകം (ഒരു

ബേസിൽ നിന്നെയെ വെള്ളത്തിൽ പത്തോ ഇരുപതോ തരികൾ കലക്കുക.) ഉപയോഗിച്ചാൽ മതി

കുരുക്കൾ പഴുക്കുമ്പോൾ കൂടുതൽ കഴുപ്പങ്ങൾ ഉണ്ടാകാതെ നോക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമാണു്. പെനിസിലിൻ തുടങ്ങിയ ആൻറിബയോട്ടിക്സ് ഉപയോഗിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ഇതു് നിശ്ശേഷം നിയന്ത്രിക്കാവുന്നതാണു്. പഴുപ്പുനിന്നു് കുരുക്കൾ ഉണങ്ങുന്നതുവരെ മൂന്നോ നാലോ ദിവസത്തേയ്ക്കു് ഈ കുത്തിവയ്പു് തുടർന്നുപോകണം. മിക്കവാറും രോഗികളിൽ കൂടുതൽ കഴുപ്പങ്ങൾ ഉണ്ടാകാതെ തടയുന്നതിനു് ഇതു് മതിയാകുന്നതാണു്.

ചില രോഗികളിൽ പെനിസിലിനു് ഉദ്ദിഷ്ടഫലം കിട്ടിയെന്നുപരികയില്ല; എന്നെന്നാൽ, രോഗാണുവിനു് ഈ ഐഷധത്തിന്റെ വീഴ്ചയെ നിരോധിക്കുന്നതിനുള്ള കരുത്തുണ്ടായി എന്ന് വരാം അങ്ങനെ ഉള്ളടത്തു് ഓരോ മൈസീൻ കൂടുതൽ പ്രയോജനപ്രദമാകാം. ഒരു കാര്യം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. ഒരു ഡാക്ടറുടെ ഉപദേശപ്രകാരമേ ആൻറിബയോട്ടിക്സ് നല്ലവാനുപാടുള്ളൂ. ഓരോ മൈസീൻ എത്ര നൽകണമെന്നും എത്രകാലത്തേയ്ക്കു് നൽകണമെന്നും തീർച്ചപ്പെടുത്തേണ്ടതു് രോഗിയെ പരിശോധിക്കുന്ന ഡാക്ടറാണു്.

ശയ്യാക്ഷതങ്ങൾ (Bed Sores):—ശുദ്ധാപൂർവ്വമായ പരിചരണംകൊണ്ടും (Talcum) ടാൽക്കം പൗഡർ, ബോറിക് ആസിഡ് തുടങ്ങിയ പൊടികൾ ശരീരത്തിൽ പുരട്ടിയും ശയ്യാക്ഷതങ്ങൾ ഉണ്ടാകാതെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളേണ്ടതാണു്.

മണ്ഡൂരിവന്ന ഒരാൾ കുരുക്കളിൽ ഉണ്ടായ പൊറുകളെല്ലാം പൊഴിഞ്ഞുപോയശേഷം രണ്ടാഴ്ചക്കാലമെങ്കിലും വിശ്രമിക്കേണ്ടതാണു്. പൊറുപൊഴിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ രോഗം പകരുന്നതിനു് ഇടയുള്ളതിനാൽ പകർച്ചയെന്നതിനുവേണ്ടി രോഗിയെ മാറി പാല്പിക്കേണ്ടതാണു്.

ചിക്ക്ൻ പോക്സ്.

തെക്കേഇൻഡ്യയിൽ മസൂരിയേക്കാൾ കൂടുതൽ പ്രചാരമുള്ള ഒരു ദീനമാണ് ചിക്ക്ൻ പോക്സ്. ചൊറി, പൂക്കടി തുടങ്ങിയ രോഗങ്ങളുമായി ഇതിനുള്ള ബന്ധം പൗരണികകാലത്തെ ആയുർവേദവൈദ്യന്മാർ വളരെമുമ്പുതന്നെ കണ്ടിരുന്നു.

ഇത് വളരെവേഗം പകരുന്ന ഒരു ദീനമാണ്. വിദ്യാലയങ്ങൾ, ജയിലുകൾ, ആശുപത്രികൾ തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഈ മഹാമാരി ഒരിക്കൽ പിടിപെട്ടുപോയാൽ അത് വളരെക്കാലത്തേയ്ക്കു നീണ്ടുനില്ക്കാനിടയുണ്ട്. ചിക്ക്ൻ പോക്സ് പിടിപെട്ട രോഗികളുമായി ഇടപെടുന്ന ആളുകൾ സഹവസിക്കുന്ന അന്തരീക്ഷത്തിൽ ഈ രോഗം ഞക്കം പ്രചരിക്കുന്നുണ്ട്.

പതിന്നാലുദിവസമുതൽ ഇരുപത്തിയൊന്നു ദിവസംവരെയാണ് ഇതിന്റെ ആധാനകാലം. ഏതു പ്രായത്തിലുള്ള ആളുകൾക്കും ഇത് വരാം. എന്നാൽ കൂടുതലും അഞ്ചുവയസ്സു മുതൽ പത്തുവയസ്സുവരെ പ്രായമുള്ള കുട്ടികൾക്കാണ് ഇതു വരിക. ആണങ്ങളേയും പെണ്ണങ്ങളേയും ഇത് ഒരുപോലെ ബാധിക്കുന്നു വളരെ പ്രായം ചെന്നവരേയും ഈ സുഖക്കേട് പിടിപെടുന്നത് അത്ര അസാധാരണമല്ല.

ഈ രോഗത്തിന്റെ നില മസൂരിയുടേതിനേക്കാൾ വളരെ വിഭിന്നമാണ്. കുരുക്കൾ ശരീരത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതിന് മുമ്പായി ശാരീരികമായ യാതൊരു അസ്വാസ്ഥ്യവും രോഗിക്ക് ഉണ്ടാകാറില്ല. ഇതിന്റെ കുരുക്കൾക്ക് മസൂരിയുടെ കുരുക്കളെക്കാൾ വളരെ വ്യത്യാസമുണ്ട്.

ചിക്കൻപോക്സിന്റെ പ്രത്യേകമായ സ്വഭാവമെന്തെന്നാൽ, കക്ഷം മുതലായി ശരീരത്തിന്റെ ആവൃതമായ ഭാഗങ്ങളിലാണ് അതിന്റെ കരുക്കൾ കൂടുതലായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുക. നേരേമറിച്ച് മസൂരിയുടെ കരുക്കൾ അങ്ങനെയുള്ള ഭാഗങ്ങളിൽ അധികമായി ഉണ്ടാകാറില്ല. കരുക്കൾ കുറെയധികം ഒന്നായിട്ടാണ് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുക. കുറെ ഒന്നാം ഭിവസവും പിന്നീടുള്ളവ രണ്ടാംഭിവസവും ശേഷം മൂന്നാം ഭിവസവുമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. മൂന്നാംഭിവസം കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നീട് കരുക്കൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത് വളരെ അപൂർവ്വമാണ്. ഓരോകൂട്ടം കരുക്കളും അല്പം നീണ്ടിട്ടോ വൃത്തമായിട്ടോ ആണ് പൊങ്ങിവരുന്നത്. അവ മൂർഛയായിരിക്കും. അധികം ഉള്ളിലേയ്ക്ക് ആഴ്ന്നിറങ്ങിയിരിക്കുകയുമില്ല പഴുത്തു കരിഞ്ഞു പൊറുപ്പിടിക്കുന്നതുവരെയുള്ള എല്ലാ മാറ്റങ്ങളും മസൂരിയുടെ കരുക്കൾക്കെന്നപോലെ ഇവയ്ക്കും ഉണ്ടാകുന്നു. എന്നാൽ ചിക്കൻപോക്സിന്റെ കരുക്കൾക്ക് ഈ മാറ്റങ്ങൾ എല്ലാം സംഭവിക്കുന്നതിന് പന്ത്രണ്ടു മുതൽ പതിനെട്ടു മണിക്കൂറുകളോ ഒരു ഭിവസമോ മതിയാകും; നേരേമറിച്ച് ഈ മാറ്റങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നതിന് മസൂരിയുടെ കരുക്കൾക്കാണെങ്കിൽ സാധാരണയായി രാഴ്ച്ച വേണ്ടിവരും. ഇതാണ് ഇവ തമ്മിലുള്ള ഒരു വ്യത്യാസം.

പഴുപ്പുണ്ടാകുമ്പോൾ ശരീരത്തിന്റെ താപനില ഒട്ടും തന്നെ ഉയരാറില്ല അതിനാൽ കുട്ടികളാണെങ്കിൽ ഈ അവസ്ഥയിൽ അവർക്ക് ചിക്കൻപോക്സ് പിടിപെട്ടിട്ടുണ്ട് എന്ന കാര്യം തന്നെ അറിഞ്ഞെന്നു വരില്ല.

എൻസിഫാലിറ്റിസ് തുടങ്ങിയുള്ള കഴുപ്പങ്ങൾ ചിലപ്പോൾ സംഭവിച്ചു എന്നുവരാം. അങ്ങനെയൊക്കെങ്കിൽ രോഗം ഏതാനും മാസങ്ങൾ നീണ്ടുനിന്നേക്കാവുന്നിടത്തുണ്ട് സാമാന്യഗതിയിലുള്ള ആരോഗ്യം വീണ്ടെടുക്കുന്നതിന്

ശ്രദ്ധാപൂർവ്വമായ ചികിത്സ ആവശ്യമായിവരും. തൊലി പ്പുറത്തുണ്ടായ കുരുക്കളെ ശരിയായി ചികിത്സിക്കുകയും രോഗിയെ വേണ്ടപോലെ പരിചരിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ സെപ്റ്റിക് ഇൻഫെക്ഷൻ ഉണ്ടാവുക വളരെ അപൂർവ്വമാണ്.

ഒരു വീട്ടിൽ ഒരാൾക്ക് ചിക്കൻപോക്സ് പിടിപെട്ടാൽ സ്വീകരിക്കേണ്ട നടപടികൾ എന്തെല്ലാം.

1. പൊതുജനാരോഗ്യവകുപ്പധികാരികളെ വിവരം ധരിപ്പിക്കുക.

2. സാധിക്കുമെങ്കിൽ ഒരു ഐസൊലേഷൻ ആശുപത്രിയിൽ രോഗിയെ മാറ്റിപ്പാർപ്പിക്കുക.

3. രോഗി കിടക്കയിൽത്തന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടി പരിപൂർണ്ണമായ വിശ്രമമെടുക്കുന്നതിന് അനുവദിക്കുക.

4. ശരിയായ പരിചരണവും വേണ്ടത്ര വൈദ്യോപദേശവും ഏർപ്പാടുചെയ്യുക

ഐസൊലേഷൻ ആശുപത്രിയിലേയ്ക്ക് രോഗിയെ മാറ്റുന്നതിന് നിർവാഹമില്ലെങ്കിൽ കുടുംബത്തിലെ മറ്റംഗങ്ങൾ പെരുമാറ്റത്തും വായുസഞ്ചാരമുള്ളതും ആയ ഒരു മുറിയിലേയ്ക്ക് രോഗിയെ മാറ്റണം.

ചികിത്സ:- ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേകമായ ചികിത്സ ആവശ്യമില്ല. ചിലപ്പോൾ രോഗിക്ക് അസ്വാസ്ഥ്യം തോന്നി എന്നുവരാം അങ്ങനെയൊന്നെങ്കിൽ ശേഷധാര ആവശ്യമാണ്. വേദനയുണ്ടെങ്കിൽ ആസ്പെരിൻ തുടങ്ങിയ ശേഷധാരങ്ങൾ നൽകുന്നതുകൊണ്ട് അതിന് ശമനമുണ്ടാകും. രോഗിയുടെ സാമാന്യമായ ആരോഗ്യനില സാധാരണയായി മോശപ്പെടാറില്ല. ചൊരിച്ചിലുണ്ടെങ്കിൽ പൊട്ടാസിയം പെർമാഗേറ്റ് കലക്കിയ വെള്ളത്തിൽ (ഒരു

ബേസിൻനിറയെ വെള്ളത്തിൽ പത്തിരുപതു തരികൾ കലക്കിയാൽ മതിയാകും) ദേഹം കൂടെക്കൂടെ കഴുകണം. കൂടെക്കൂടെ സ്പോഞ്ച് ചെയ്ത് ശരീരം ശുചിയായി സൂക്ഷിക്കുകയും ബോറിക് ആസിഡ് തുടങ്ങിയ അണുനാശകങ്ങളായ പൊടികൾ പുരട്ടുകയും ചെയ്യണം.

ഏതാണ്ട് ഒരുഴുകൊണ്ട് രോഗിക്ക് സുഖംതോന്നി തുടങ്ങും. പൊററകൾ പൊഴിഞ്ഞശേഷം രണ്ടാഴ്ചക്കാലത്തേക്കുകൂടി രോഗി മറുളളവരുമായി സഹവസിക്കുന്നതു വർജ്ജിക്കണം. പൊററ പൊഴിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നകാലത്താണ് രോഗം പടരാൻ ഇടയുള്ളത്. അതുകൊണ്ട് അപ്പോൾ മറുളളവരുമായി സമ്പർക്കത്തിൽ ഏല്പ്കാതെ യിരിക്കേണ്ടത് രോഗം കൂടുതൽ പടരാതിരിക്കുന്നതിന് ആവശ്യമാണ്.

മണൽ (പൊങ്ങൻപനി) (Measles)

കൊച്ചുകുട്ടികൾക്കാണ് ഇതു സാധാരണയായി ഉണ്ടാവുക. അഞ്ചുമാസത്തിൽ കുറഞ്ഞ പ്രായമുള്ള കുട്ടികൾക്ക് ഇത് ഉണ്ടാകാറില്ല. മാതൃഗർഭത്തിൽനിന്നും സിദ്ധിച്ച രക്തസംക്രമണത്തിനുള്ള രോഗനിരോധശക്തിയാണ് ഇതിനു കാരണം. എന്നാൽ, ഈ അഞ്ചുമാസത്തിനുശേഷം ഗർഭസിദ്ധമായ ഈ നിരോധശക്തി ക്രമേണ ക്ഷയിച്ചുപോകുന്നു. രണ്ടുമുതൽ പത്തുവയസ്സുവരെ പ്രായമുള്ള കുട്ടികളെ ആണ് ഈ സുഖക്കേട് വളരെ കൂടുതലായി പിടിപെടുക. ധനികവർഗ്ഗക്കാരുടെ നിവാസകേന്ദ്രങ്ങളിലേക്കാൾ കൂടുതൽ നീലനരായ സാധുക്കൾ ഇടതിങ്ങിച്ചാക്കുന്ന പ്രദേശത്താണ് ഈ രോഗം കൂടുതലായി ബാധിക്കുന്നത്. കണ്ണ്, മൂക്ക്, ശ്വാസകോശം എന്നിവയോട് അനുബന്ധിച്ച മുറ്റചർമ്മങ്ങളിൽ ഒരു എരിച്ചിൽ ഉണ്ടാവുകയും തുടന്ന് ശരീരതാപനില ഉയരുകയും ചെയ്യുന്നു.

പനി, മൂക്കുപിഴിച്ചിൽ, കണ്ണത്തിൽ ഉളവാകുന്ന കഫക്കേട്, തന്മൂലം ഉണ്ടാകുന്ന ചുമയും കണ്ണനീരും— ഈ ലക്ഷണങ്ങളോടെ വളരെ പെട്ടെന്നാണ് ഈ രോഗത്തിന്റെ ആരംഭം. മുൻപറഞ്ഞ ഭാഗത്തുള്ള മുറ്റചർമ്മങ്ങൾക്കുണ്ടായ എരിച്ചിൽ രണ്ടോ മൂന്നോ ദിവസംകൊണ്ട് ശമിക്കുകയും അതോടെ ശരീരതാപനില താഴുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ മൂന്നാലിവസം അവസാനത്തോടെ ശരീരതാപനില വളരെ ഉയരുകയും കണ്ണ്, മൂക്ക്, ശ്വാസകോശം എന്നിവയുടെ മുറ്റചർമ്മങ്ങൾക്ക് അനുഭവപ്പെട്ട അസുഖം വീണ്ടും വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തേക്കാം. ശരീരതാപനിലയുടെ പെട്ടെന്നുള്ള ഈ ഉയർച്ച സാമാന്യമായി ഈ രോഗത്തിനുള്ള ആധിക്യത്തെയാണ് കാണിക്കുക.

സുഖക്കേട് ആരംഭിച്ചു രണ്ടാംദിവസംമുതൽ വായിലെ മുദുചർമ്മത്തിൽ അതിന്റേറതായ ഒരു പ്രത്യേക നിറഭേദം കണ്ടുതുടങ്ങും. സുഖക്കേടിന്റെ ശരിയായ സ്വഭാവം തിരിച്ചറിയുന്നകാര്യത്തിൽ ഇതിന് വളരെ പ്രാധാന്യമുണ്ട്. എരിച്ചിൽകൊണ്ട് ചുവന്ന വായിലെ മുദുചർമ്മത്തിന്മേൽ ഉപ്പുതരികൾപോലെ അസംഖ്യം ചെറിയ പാടുകൾ ഉയർന്നുവന്നതായി കാണാം. ഇവയെ കോപ്ലിക് പാടുകൾ (Koplik Spots) എന്ന് പറഞ്ഞുപോരുന്നു. കോപ്ലിക് എന്ന ആളാണ് ഇതിന് ആദ്യമായി ഒരു വിശദീകരണം നൽകിയിട്ടുള്ളത്. അതിനാൽ ഇതിന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേർ നൽകിയിരിക്കുന്നു. നാലാംദിവസം തൊലിപ്പുറത്ത് പൊങ്ങൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതോടെ കോപ്ലിക് പാടുകൾ ക്രമേണ മറഞ്ഞുതുടങ്ങും.

ഈ രോഗത്തിന്റെ ഗതിയെ രണ്ടു ഘട്ടങ്ങളിലായി തിരിക്കാം.

(a) പൊങ്ങൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതിനുമുമ്പുള്ള കാലം.

(b) പൊങ്ങൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതിനുശേഷമുള്ള കാലം.

(a) പൊങ്ങൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതിനുമുമ്പുള്ള കാലം.

പത്തുമുതൽ പതിന്നാലുദിവസംവരെയാണ് ആധാനകാലം. ആധാനകാലത്തിനുശേഷം നേത്രം, മൂക്ക്, ശ്വാസകോശം എന്നിവയുടെ മുദുചർമ്മത്തിന്മേൽ ഉണ്ടാകുന്ന നീക്കങ്ങളോടെ രോഗം ആരംഭിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ ചെവിയുടെ മുദുചർമ്മത്തിനും ഇതുണ്ടായി എന്നുവരാം. അസുഖകരമായ ചുമ ഉണ്ടാവുക, മൂക്കിൽനിന്നും കണ്ണിൽനിന്നും വെള്ളംചാടുക എന്നീ ലക്ഷണങ്ങളോടൊപ്പം ശരീരതാപനില 101 ഡിഗ്രിമുതൽ 102 ഡിഗ്രിവരെ ഉയരുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ കാലഘട്ടത്തിന് നീർവിഴുക്കാലം എന്നു പറയാം, എന്നെന്നാൽ മുദുചർമ്മത്തിന്മേലുണ്ടാകുന്ന

നീർവീഴ്ചയാണ് ഈ കാലഘട്ടത്തിന്റെ പ്രത്യേക സ്വഭാവം. നീർവീഴ്ചയും പനിയും ആരംഭിക്കുന്നതോടെ നടുവേദനയും തലവേദനയും സാധാരണയായി അനുഭവപ്പെടും. തലയുടെ പിൻഭാഗത്തേക്കാൾ മുൻഭാഗത്തിനായിരിക്കും വേദന കൂടുതൽ. ദേഹത്തിനാകെ വേദന തോന്നിക്കും. നടുവിനായിരിക്കും കൂടുതൽ വേദന.

വായുക്കളിലെ നേർത്ത തൊലിപ്പറത്തു സൂചിമുന പോലെ കൂർത്തതും വെളുത്തതും ആയ കോപ്തിക ചാടുകൾ, ചുവപ്പുസ്ഥലത്തു ചിതറിക്കിടക്കുന്ന ഉപ്പുതരികളെപ്പോലെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. ഇതു ഏറ്റവും കൂടുതലായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുക ഒരുവശത്തായിരിക്കും.

ഈ അവസരത്തിൽ രോഗലക്ഷണങ്ങളുടെ മൂർച്ഛം തീവ്രതയും പ്രായേണ നീർവീഴ്ചയുടെ കഠിനതയ്ക്കെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കും. ശ്വാസകോശത്തിലെ ചർമ്മത്തിൽ വളരെ കൂടുതലായി നീർവീഴ്ച ഉണ്ടെങ്കിൽ വളരെ ക്ലേശകരമായ ചുമ ഉണ്ടാവുകയും ശ്വാസോച്ഛ്വാസം ചെയ്യുന്നതിനു പ്രയാസം തോന്നുകയും ചെയ്യും. ചിലപ്പോൾ നീർവീഴ്ച ശ്വാസകോശത്തിന്റെ ഉള്ളിലേക്കും അവിടെനിന്നും ശ്വാസകോശത്തിലെ മാംസപേശിയിലേക്കും സംക്രമിച്ചേക്കാറുണ്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ സംഭവിച്ചാൽ ലോബാർ ന്യൂമോണിയായോ അഥവാ അതിനേക്കാൾ കൂടുതലായി ബ്രോൺകോ ന്യൂമോണിയായോ ഉണ്ടാകുവാനിടയുണ്ട്.

രോഗത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ശരീരതാപത്തിന്റെ ഉയച്ചു രണ്ടോ മൂന്നോ ദിവസം കഴിയുമ്പോൾ ക്രമേണ താണുതടങ്ങും. അതോടൊപ്പം രോഗലക്ഷണങ്ങളും കുറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും.

(b) പൊങ്ങൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതിനുശേഷമുള്ള കാലം.

നാലാമത്തെദിവസം ശരീരതാപനില വളരെപ്പെട്ടെന്ന് ഉയരുന്നു. ഇതിനുശേഷമാണ് പൊങ്ങൽ പ്രത്യ

ക്ഷപ്പെടുക. പൊങ്ങൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതോടെ ശരീര താപം താണുകൊണ്ടിരിക്കും. മറ്റു കഴുപ്പങ്ങൾ ഒന്നുകൊണ്ടു കൂടിയില്ലെങ്കിൽ പൊങ്ങൽ മറയുന്നതോടെ ശരീരതാപ നില സാമാന്യഗതിയോടടുപ്പിച്ചു വന്നുനില്ക്കുകയും ചെയ്യും.

പൊങ്ങലിന്റെ സ്വഭാവം:—കഴുത്തിന്റെ ഇരുവശങ്ങളിലും നെറ്റിയിലും ചെവിയുടെ പുറകിലും ആണ് പൊങ്ങൽ ആദ്യമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. അവ വളരെ വേഗം മുഖത്തും പിന്നീട് ഉടലിലേക്കും അവസാനമായി പാദങ്ങളിലേക്കും വ്യാപിക്കുന്നു. ആദ്യകാലത്തു് ഒന്ന് അമർത്തിത്തടയ്ക്കുന്നപക്ഷം പൊങ്ങൽ ഉള്ളിലേക്ക് അമർന്നു പോകുന്നു. വളച്ചുമുറിയാൽ പിന്നീട് അവയ്ക്കു് ഈ സ്വഭാവം കാണുകയില്ല. ക്രമേണ അവയ്ക്കു് കറുപ്പുനിറം ഇടകലർന്ന ഒരു ചുവപ്പു് വന്നുപോകുന്നു. അവസാനം, നിറത്തിൽ പല ഭേദഗതികളും വന്നശേഷം, അതിന്റെ അന്തിമഘട്ടത്തിൽ, തൊലിപ്പുറത്തു് പൊങ്ങലിനിൽക്കുന്ന മുഴുകൾപോലെ അവ കാണപ്പെടും. ഒന്നോ രണ്ടോ ദിവസത്തിനകം പൊങ്ങലുകൾ അവയുടെ വളച്ചുയുടെ അവസാനഘട്ടത്തിലെത്തുകയും ക്രമേണ മാഞ്ഞുപോകുകയും ചെയ്യും. ചില രോഗികളിൽ രോഗംബാധിച്ച സ്ഥാനങ്ങളിൽ പൊറുപ്പിടിക്കുകയും അവ ശരീരത്തിൽനിന്നും ക്രമേണ അടർന്നുപോകുകയും ചെയ്യും.

ഈ അവസ്ഥത്തിൽ നാക്കിൽ ചില സഹജങ്ങളായ മാറ്റങ്ങൾ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. ആദ്യത്തെ മൂന്നോ നാലോ ദിവസത്തേക്ക് നാക്കിൽ പൂപ്പു് ഉണ്ടായിരിക്കും. അഞ്ചാമത്തെ ദിവസമാകുമ്പോൾ നാക്കിന്റെ ഉപരിതലം ഒരു രൂക്ഷമായ ഭാവം കൈയ്യൊള്ളുന്ന അപ്പോൾ നാക്കു് കണ്ടാൽ അതു് ഒരു സ്രോബെറിപ്പഴത്തിന്റെ പുറത്തോടു പോലെയിരിക്കും. അതുകൊണ്ടു് ഈ അവസ്ഥയിൽ നാക്കിനെ “സ്രോബെറിടസ്” എന്നു് വിളിച്ചുപോരുന്നു.

ചെ പിപ്പറകിൽ ആരംഭിച്ചുകൊണ്ട് ശരീരത്തിൽ പൊങ്ങൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതോടെ ആ ഭാഗത്തുള്ള കഫ ഗ്രന്ഥികൾ (Lymphatic glands) വികസിക്കുന്നു.

ഈ ഘട്ടത്തിൽ പലേ കുഴപ്പങ്ങളുമുണ്ടായി എന്നു വരാം. വളരെ സാധാരണമായി ഉണ്ടാകാറുള്ള കുഴപ്പങ്ങൾ നാഴെ കൊടുക്കുന്നവയാണ്.

1. ലോബർ ന്യുമോണിയാ, ബ്രോങ്കോ ന്യുമോണിയാ തുടങ്ങിയ രോഗങ്ങളോ ശ്വാസാശയത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഭാഗത്തിന് തകരാറു ഉണ്ടായി എന്ന് വരാം. ഇവയെ ശ്രദ്ധിക്കാതെ വളരെ ഉദാസീനമായി കണക്കാക്കുകയാണെങ്കിൽ ബ്രോങ്ക്ടാസിസ് (Bronchiectasis) എന്ന രോഗം പിന്നീട് പിടിപെടാനിടയുണ്ട്. ശ്വാസാശയത്തിന് ഏതെങ്കിലും സ്ഥായിയായ തകരാറുണ്ടാവുന്നതിന് ഇത് കാരണമായി ഭവിക്കുകയും ചെയ്യും.

2. പൊങ്ങൽപനി ചിലപ്പോൾ ട്യൂബർക്കുലോസിസിന് (ക്ഷയം) തന്നെ കാരണമാകാറുണ്ട്.

3. ചെവിക്ക് അസുഖമുണ്ടാവുകയും അത് സ്ഥിരമായ ബധിരതയായി മാറുകയും ചെയ്യും.

4. കൃഷ്ണമണിയുടെ ആവരണത്തിന്മേൽ പഴുപ്പുണ്ടാകുകനിമിത്തം കാഴ്ചയ്ക്ക് തകരാറു സംഭവിക്കാം.

5. എൻകഫാലിറ്റിസ് (Encephalitis)—ഭാഗ്യവശാൽ ഇത് വളരെ അപൂർവ്വമായിട്ടേ ഉണ്ടാകാറുള്ളൂ—എന്ന രോഗം പിടിപെടാം. (തലച്ചോറിൽ നീക്കെട്ട് ഉണ്ടായി മയക്കുമോ വിറയലോ സംഭവിക്കുകയാണ് ഇതിന്റെ സ്വഭാവം.)

പൊങ്ങൽപനി പിടിപെട്ടാൽ ആരോഗ്യം വീണ്ടുകിട്ടുന്നതിനു സമയമെടുത്തേക്കാം. ഇതിന്റെ അനന്തരഫലമാ

യി കണ്ണിനും തലച്ചോറിനും തകരാറുകൾ സംഭവിച്ചു എന്നുവരാം. രോഗം ഭേദമാകുന്നതിന് ഭീർഘകാലം വേണ്ടിവരികയാണെങ്കിൽ ആ രോഗിയിൽ ട്യൂബർക്കുലോസിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യമുണ്ടോ എന്ന് പരിശോധിപ്പിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും.

രോഗനിവാരണം.

ഈ രോഗംവരാതെ ഇരിക്കുന്നതിനോ ഇതിനെ നിരോധിക്കുന്നതിനോ നിശ്ചിതമർദ്ദങ്ങളൊന്നുമില്ല. അല്പകാലത്തേക്കുമാത്രം നീണ്ടുനില്ക്കുന്ന രോഗനിരോധശക്തി സംഭരിക്കുന്നതിന് ഒരു മാർഗ്ഗമുണ്ട്. ഗാമാഗ്ലോബുലിൻ (Gamma Globulin) എന്ന ഔഷധം കുത്തി പച്ചാൽ മതി. ഇതുകൊണ്ട് സിദ്ധിക്കുന്ന രോഗനിരോധശക്തി ഏതാണ്ട് പതിന്നാലു പതിനഞ്ചു ദിവസത്തേക്കുമാത്രമേ നീണ്ടുനില്ക്കുകയുള്ളൂ. രോഗം ബാധിച്ചേക്കാറുണ്ടുള്ളതരത്തിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന കുട്ടികളിൽ ഇത് ചിലപ്പോഴൊക്കെ പ്രയോഗിച്ചുനോക്കാറുണ്ട്.

ഒരു വീട്ടിൽ ഒരാളിന് മണൽ (പൊങ്ങൻപനി) ഉണ്ടായാൽ ചെയ്യേണ്ട നടപടികൾ എന്തെല്ലാം.

1. പൊതുജനാരോഗ്യവകുപ്പധികാരികളെ ഉടൻ വിവരം ധരിപ്പിക്കുക.

2. രോഗിയെ സൗകര്യപ്പെടുന്നേടത്തോളം മാറി പാപ്പിക്കുക.

3. രണ്ടുവയസ്സിനും പത്തുവയസ്സിനും ഇടയ്ക്ക് പ്രായമുള്ള കുട്ടികളെ ഗാമാഗ്ലോബുലിൻ കുത്തിവെയ്ക്കുക.

4. കൂടുതൽ കുഴപ്പങ്ങൾ ഉണ്ടാകാതിരിക്കുന്നതിനും അങ്ങനെ രോഗം നീണ്ടുപോകാതിരിക്കുന്നതിനും രോഗ

ത്തിന്റെ ഗതി മനസ്സിലാക്കി അപ്പപ്പോൾ വേണ്ടനടപ
ടികൾ കയ്യാളുന്നതിന് ഒരു ഡാക്ടറെ ഏല്പിച്ചതുക.

ചികിത്സ.

പനി കൊണ്ടുകഴിഞ്ഞാൽ രോഗി കിടക്കയിൽത്തന്നെ
കഴിച്ചുകൂടണം. കണ്ണ്, മൂക്കു, വായ്, കണ്ഠം എന്നിവ
ശുദ്ധിയായി സൂക്ഷിക്കുന്നതിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധവയ്ക്കണം.
രോഗലക്ഷണങ്ങൾ ശുദ്ധിച്ച് ഔഷധചികിത്സചെയ്യണം.
ആനുഷംഗികമായ രോഗബാധ ഉണ്ടാവാതെ ഇരിക്കുന്ന
തിന് പെനിസിലിൻ കുത്തിവയ്ക്കുകയോ സൽഫനോ
മൈഡ് കുഴിക്കുകയോ ചെയ്യാം.

ജർമ്മൻമീസിൾസ് (German Measles)

ഇത് ഒരു സാംക്രമികരോഗമാണ്. പലരത്തിലുള്ള പൊങ്ങൽ ഉണ്ടാകുന്നു എന്നുള്ളതാണ് ഇതിന്റെ പ്രത്യേകത. ശാരീരികമായ പ്രതികരണം പ്രായേണ ലഘുവായിരിക്കും. ചെറിയപനി, കഫഗ്രന്ഥികളുടെ വികാസം, നാഡീസ്തന്ദത്തിന്റെ ഗതിവേഗം എന്നിവ ഇതിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളത്രെ. ഇതിന്റെപകച്ച് സാധാരണ പൊങ്ങൽപനി യക്കാൾ കുറവാണ്. ഇതിന്റെ ആധാന കാലം പതിന്നാലുമുതൽ പത്തൊൻപതുദിവസംവരെയുമാണ്. പാളയങ്ങൾ, ജയിലുകൾ, സ്കൂളുകൾ തുടങ്ങി ആളുകൾ തിങ്ങിപ്പാർന്ന സ്ഥലങ്ങളിലാണ് ഈ രോഗം സാധാരണയായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുക. പ്രായംചെന്നവരെയുമാണ് ഈ രോഗം സാധാരണ പിടികൂടാറുള്ളതെങ്കിലും ഏതുപ്രായത്തിലുള്ളവരേയും ഇത് ബാധിച്ചു എന്നു വരാം.

പലപ്പോഴും അസുഖത്തിന്റെ സൂചനകളൊന്നും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. പൊങ്ങൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പായി ഒരു ചെറിയപനി ചിലപ്പോഴൊക്കെ ഉണ്ടാകാറുണ്ടെങ്കിലും പൊങ്ങൽ ഉണ്ടാകുന്നതാണ് രോഗത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ സൂചന. കഫഗ്രന്ഥികൾ വികസിക്കുന്നതുകൊണ്ട് കഴുത്തു തിരിക്കുന്നതിന് ചില രോഗികൾക്ക് പ്രയാസം നേരിടും. ഈ ഗ്രന്ഥികൾ വളരെ മൂർഛമായി തീരുകയും ചിലപ്പോൾ വേദനിക്കുകയും ചെയ്യും.

പൊങ്ങൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതോടെ മൂക്കിനും കണ്ണിനും വളരെ ലഘുവായിട്ടാണെങ്കിലും എരിച്ചിൽ അനുഭവ

പ്പെടുത്തുടങ്ങും. എന്നാൽ, ഇത് പൊങ്ങൻപനിയിൽ സാധാരണ കാണാറുള്ളതുപോലെ തീവ്രമായിരിക്കുകയില്ല.

ഇളംചുവപ്പുള്ള പുള്ളികൾപോലെയാണ് പൊങ്ങൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുക. അവ ആദ്യം മുഖത്തും കഴുത്തിലും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടശേഷം വളരെ വേഗം ഉടലിലേക്കും മറ്റ് അവയവങ്ങളിലേക്കും വ്യാപിക്കുന്നു. ഈ പുള്ളികൾ പാസ്റ്ററം വേർപെട്ടാണ് നിൽക്കുക. അമർത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന് അവ മാഞ്ഞുപോകയും ചെയ്യും. കഫഗ്രന്ഥികളുടെ വികാസംകൊണ്ടല്ല രോഗസാന്നിദ്ധ്യലക്ഷണം മനസ്സിലായിട്ടുള്ളതെങ്കിൽ അത് ഏതാണ്ട് ഈ ഘട്ടത്തിൽ വികസിക്കുവാൻ തുടങ്ങും. കഴുത്തിന്റെ പിൻഭാഗത്തും വശങ്ങളിലുമുള്ള ഗ്രന്ഥികളാണ് വികസിക്കുവാൻ തുടങ്ങുക. കഴുത്തിന്റെ ഇരുവശങ്ങളിലും പിൻഭാഗത്തും (ചുവട്ടിൽ) തടവിനോക്കുന്നപക്ഷം ഇവയുടെ വികാസം തിരിച്ചറിയാൻ സാധിക്കും.

രണ്ടോ മൂന്നോ ദിവസത്തിനുള്ളിൽ പൊങ്ങൽ അപ്രത്യക്ഷമാകും അപ്പോൾ ഒരു മഞ്ഞനിറമൊഴിച്ചു് തൊലി പ്ലറത്തു് യാതൊരു രോഗലക്ഷണവും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. ഇരുണ്ടനിറമുള്ള ആളുകൾക്ക് ഇതും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. കഫഗ്രന്ഥികൾ സങ്കോചിക്കുന്നതിനു് ഏതാണ്ട് ഒരു ഷ്ടയോ പത്തു ദിവസമോ വേണ്ടിവരും.

താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന ലക്ഷണങ്ങൾനോക്കി ഈ രോഗം വളരെവേഗം തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയും.

1. തീവ്രമായ നീക്കത്തിന്റെ അഭാവം.
2. ആദ്യത്തെ ദിവസംതന്നെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന പൊങ്ങൽ.
3. കഴുത്തിലെ കഫഗ്രന്ഥികളുടെ വികാസം.

4. വായിലെ നനത്ത ചർമ്മങ്ങൾക്ക് യാതൊരു ഭാവഭേദവും ഉണ്ടാകാതെയിരിക്കുക. പൊങ്ങൻപനിയിൽ കണ്ടതുപോലെയുള്ള വെളുത്ത പാടുകൾ വായിൽ ഉണ്ടാകുകയില്ല.

5. നാക്ക് ശുചിയായിത്തന്നെയിരിക്കും.

6. പനി, നാഡീസ്തംഭത്തിന്റെ ഗതിവേഗം തുടങ്ങിയ ശാരീരികാസ്പന്ദങ്ങൾ വളരെ ചെറിയതോതിൽ മാത്രമേ കാണപ്പെടുകയുള്ളൂ.

സാമാന്യഗതിയിൽ മറു കഴുപ്പുണ്ടാകുന്നു ഉണ്ടാകാറിയില്ല. ചിലപ്പോൾ ഏഴാംദിവസം കഴിഞ്ഞു പത്താംദിവസത്തിന്റെ ഉള്ളിലായി രോഗിക്ക് സന്ധികളിൽ കഠിനമായ വേദന അനുഭവപ്പെട്ടു എന്നുവരാം. കാൽവിരലുകളുടേയും കൈവിരലുകളുടേയും മട്ടുകളിലായിരിക്കും ഇത് കൂടുതലായി അനുഭവപ്പെടുക. ആസ്പെറിൻ കൊണ്ട് ഈ വേദന മാറിക്കിട്ടും.

ഈ രോഗത്തിൽനിന്നും ഉൽഭൂതമാകാവുന്ന വ്യസനകരമായ മറ്റൊരു പ്രത്യാഘാതം—ഭാഗ്യവശാൽ വളരെക്കുറവായിമാത്രമേ അത് ഉണ്ടാകാറുള്ളൂ—ഗഭിണികൾക്ക് ഈ രോഗം പിടിപെട്ടാൽ അവർ ഹൃദ്രോഗം അന്ധത തുടങ്ങിയ വൈകല്യങ്ങളോടുകൂടിയ ശിശുക്കളെ പ്രസവിച്ചേക്കാറിയുണ്ട് എന്നുള്ളതാണ്. ഇതിന്റെ ശരിയായ കാരണം എന്തെന്ന് ഇതുവരെ കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

ചികിത്സ:—ഉറക്കമില്ലായ്മ, വേദന, അസ്പന്ദം എന്നിവയ്ക്കുള്ള ഔഷധങ്ങൾ സേവിച്ചുകൊണ്ട് കിടക്കയിൽത്തന്നെ കഴിച്ചുകൂടി പരിപൂർണ്ണമായ വിശ്രമം എടുക്കണം. ഭാഗ്യവശാൽ ആനുകൂല്യമായ രോഗബാധ ഇതിന് ഉണ്ടാകാറില്ല.

വില്ലൻചുമ (Whooping Cough)

ഇന്ത്യയിൽ പ്രത്യേകിച്ചു തെക്കെ ഇന്ത്യയിൽ ഇതു സർവ്വസാധാരണമായ ഒരു രോഗമാണ്. ഒരു വയസ്സിനും പത്തുവയസ്സിനും ഇടയ്ക്ക് പ്രായമുള്ള കുട്ടികളുടെ അനാരോഗ്യത്തിന്റെ പ്രധാന ഹേതു ഈ രോഗമാണ്.

Haemophilus pertussis എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്ന അണുക്കളുടെ ആക്രമണമാണ് ഈ രോഗത്തിന് നിദാനം. അഞ്ചുവയസ്സിൽ കുറഞ്ഞ പ്രായമുള്ള കുട്ടികളെയാണ് ഇതു സാധാരണയായി പിടികൂടുക. ചെറിയ കുട്ടികളേയും ഇതു ബാധിക്കാറുണ്ട്. ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേക പ്രായത്തിൽ പെട്ടവരെ ഈ രോഗം ബാധിക്കുകയില്ലെന്ന് പറയുകവയ്യ. എട്ടുമുതൽ പതിന്നാലുദിവസങ്ങൾ വരെയാണ് ഇതിന്റെ ആധാനകാലം.

ആക്രമിക്കുന്ന രോഗാണുക്കൾക്ക് ശ്വാസാശയമാർഗ്ഗത്തോടു് ഒരു പ്രത്യേക പ്രതിപത്തിയുണ്ടെന്നു തോന്നും. അവ ശ്വാസകോശമാർഗ്ഗങ്ങളിൽ കേന്ദ്രീകരിച്ചുകൊണ്ട് അവിടെ നിർവീക്കം സൃഷ്ടിക്കുകയും വളരെ കൃഷ്ണമായ ചുമ കൊണ്ടുമാത്രം വെളിയിലേക്ക് ഉദമിപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്ന കൊഴുത്ത കഫത്തെ ഉളവാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. രോഗാണുക്കൾ മരണമടയുമ്പോൾ അവ പ്രത്യേകതരത്തിലുള്ള ഒരു കൊഴുപ്പ് ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. സ്വാഭാവികമായി വില്ലൻ ചുമയിൽ നാം കണ്ടുവരാറുള്ള ദുർഭരമായ ചുമയുടെ ഹേതു ഇതാണ്.

രോഗത്തിന്റെ ഗതി:—ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടാത്ത ഒരു രോഗിയിൽ നാലു് ആഴ്ചക്കാലത്തേക്ക് രോഗം അതിന്റെ തീവ്രാവസ്ഥയിൽ നീണ്ടുനില്ക്കുന്നു. ആദ്യത്തെ ആഴ്ചയിൽ

ജലദോഷം, മൂക്കുപിഴിച്ചിൽ, അണ്ണാക്കു് ഉറുത്തുക, ചുമ എന്നീ ലക്ഷണങ്ങൾ കണ്ടുതുടങ്ങും. ചുമ ക്രമേണ അധികരിക്കുകയും വളരെ ക്ലേശകരമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. രണ്ടാമത്തെ ആഴ്ചയുടെ അവസാനമാകുമ്പോഴേയ്ക്കും ഈ രോഗത്തിനു് സഹജമായ വില്ലൻചുമ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുടങ്ങും. മൂന്നാമത്തെ ആഴ്ചയിലാണ് രോഗം വളരെ വഷളായിത്തീരുന്നത്. അപ്പോൾ ചുമ വളരെ കൂടുകയും കൂടുതൽപ്രാവശ്യം അതു ആവർത്തിക്കുകയും അതിന്റെ തീവ്രത വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇടവിടാതെ തുടർച്ചയായി ഉണ്ടാകുന്ന ചുമനിമിത്തം ശ്വാസാശയത്തിൽനിന്നും വായു മുഴുവനും വെളിയിലേക്കു വിസർജ്ജിക്കപ്പെടുകയും തുടർന്നുണ്ടാകുന്ന വിമ്മിഷ്ടം അസഹനീയമാകുമ്പോൾ രോഗി വളരെ ആവേശത്തോടെ ശ്വാസം ഉള്ളിലേക്കു് വലിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇപ്രകാരം ശ്വസിക്കപ്പെടുന്ന വായു ഏതാണ്ടു് പകുതി തുറന്നുകിടക്കുന്ന ചെറുനക്കിൽക്കൂടി ഉള്ളിലേക്കു് പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ ആണു് കപ്രസിദ്ധമായ വില്ലൻചുമ ഉണ്ടാവുന്നത്. വില്ലൻചുമബാധിച്ച ഒരു കുട്ടിയുടെ അവസ്ഥ വളരെ അനുകമ്പാർഹതയെന്നയാണു്. ചുണ്ടു് നീലിക്കുകയും കണ്ണു വീങ്ങുകയും കണ്ണിൽ ജലം നിറയുകയും കുട്ടി ഏതാണ്ടു് ആസന്നമൃത്യുവായി കാണപ്പെടുകയും ചെയ്യും. തുടർന്നുള്ള ചുമനിമിത്തം കുട്ടിയുള്ള കുറച്ചുകഥം രോഗി ചുമച്ചുതുപ്പും. ഇതു് വായിലും ചിറിയിലുമൊക്കെ ഒട്ടിപ്പിടിച്ചിരുന്നു എന്നുവരാം ഇതുകൂടാതെ തുടച്ചുകുളയേണ്ടതു് ആവശ്യമാണു്. തുടർന്നുള്ള ചുമ ഛട്ടിക്കകാരണമായി എന്നുവരാം. അങ്ങനെയൊന്നെങ്കിൽ കുട്ടിക്കകൊടുത്ത ആഹാരമത്രയും ഛർദ്ദിച്ചു് പോകുവാനിടയുണ്ടു്. ചില പ്രത്യേക അണുക്കൾചെയ്യുന്ന പീഡയുടെ ഫലമായിട്ടാണു് മോഹാലസ്യം ഉണ്ടാകാറുള്ളതെന്നു് അനുഭവത്തിൽനിന്നും വെളിപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും മോഹാലസ്യം ഉണ്ടാകുന്നതിനു് ബാഹ്യമായ മറ്റുചില കാരണങ്ങളും പ്രവർത്തി

ചൂപോരുന്നൂണ്. ഭയം, ക്ഷോഭം, ചിരി—ചിലപ്പോൾ ആഹാരം കഴിക്കുന്നതുതന്നെയുമോ—മോഹാലസ്യത്തിന് കാരണമായോ പിടിപെട്ട മോഹാലസ്യത്തെ ദീർഘിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യാം. അതുകൊണ്ട് കുട്ടികൾക്ക് ഈ രോഗ ബാധയുള്ളപ്പോൾ അവരുടെ മനസ്സിന് ഇളക്കമോ ക്ഷോഭമോ ഉണ്ടാകാതെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമാണ്.

നിരന്തരമായ ചുമ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ നേരിടുന്ന ശരീര ക്ലേശംനിമിത്തം കൺപോളകൾ തടിക്കുകയും മുഖം വീങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

ഒന്നാമത്തെ ആഴ്ച കഴിയാറാകുമ്പോഴേയ്ക്കും വില്പൻ ചുമയുടെ ആവർത്തനം കുറഞ്ഞുതുടങ്ങുകയും രോഗിക്ക് കൂടുതൽ സുഖം തോന്നുകയും ചെയ്തുതുടങ്ങും. അഞ്ചാമത്തേയോ ആറാമത്തേയോ ആഴ്ച ആകുമ്പോൾ ചുമ അപ്രത്യക്ഷമാകും. എന്നാൽ ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കുശേഷവും മോഹാലസ്യം പിന്നെയും ഉണ്ടായി എന്നുവരാം. കുട്ടിയുടെ മനസ്സിന് ഇളക്കത്തോടുകൂടാ അതിനെ ശിക്ഷിക്കാനിടയാകുകയോ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ ഇതു് പ്രത്യേകിച്ചും സംഭവിക്കാനിടയുണ്ട്. മുൻപു ഉണ്ടാകുമെന്ന് ഒരു തോന്നൽ കുട്ടിക്ക് അനുഭവപ്പെടുകയും അപ്പോൾ അതു് അമ്മയുടെ അടുക്കലേയ്ക്ക് ഓടിചെല്ലുകയും അപൂർവ്വം.

രോഗനിർണ്ണയം:—വില്പൻചുമ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകഴിഞ്ഞാൽപിന്നെ സാധാരണക്കാർക്കുപോലും രോഗനിർണ്ണയം ചെയ്യുക എളുപ്പമാണ്. തുപ്പൽ ഒരു അണുപരിശോധനയ്ക്ക് വിധേയമാകുന്നപക്ഷം രോഗം ആരംഭിച്ചു് മൂന്നാമത്തെയോ നാലാമത്തെയോദിവസംതന്നെ രോഗനിർണ്ണയം ചെയ്യാൻ സാധിക്കും. ഒരു ബ്രഷ് ഉപയോഗിച്ചു് മൂക്കിന്റെ ഉള്ളിൽനിന്നും അല്പം നാസാദ്രവം പരിശോധനയ്ക്ക് എടുക്കുകയായിരിക്കും നല്ലതു്. പരിശോധനയ്ക്ക് ഒരു പ്രത്യേക ഉപകരണം അടങ്ങിയിട്ടുള്ള ഒരു പാത്രത്തിലേക്ക്

ചുമച്ചു തുപ്പിക്കുന്ന 'കോഫ് പ്ലേറ്റ്' (Cough plate) എന്ന സമ്പ്രദായത്തെക്കാൾ ഇതാണ് കൂടുതൽ നല്ലതു്.

മറു് കഴുപ്പുണ്ടാകും:—ഇടവിടാതെ ഉള്ള ചുമയിൽനിന്നും ഉളവാകുന്ന ആയാസത്തിന്റെ ഫലമായി രക്തസ്രാവം ഉണ്ടായി എന്നുവരാം. പലപ്പോഴും ഇതു് കണ്ണിലാണ് ഉണ്ടാകാറു്. നാസാ മലത്തിലും തുപ്പലിലും രക്തം കാണപ്പെടാറുണ്ടു്. ശരീരത്തിനുണ്ടാകുന്ന അത്യധികമായ ആയാസംനിമിത്തം വൃഷണത്തിനു് വീക്കംസംഭവിക്കാം. ചിലപ്പോൾ തലച്ചോറിൽ രക്തസ്രാവം ഉണ്ടായി എന്നു വരാം. ഇതിന്റെ ഫലമായി കൂടെ കൂടെ വിറയലും ഉണ്ടാവാം. ശ്വാസാശയത്തിനു് ചില്ലറ തകരാറു സംഭവിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് അവിടെത്തിൽ ചില വിള്ളലുകൾ ഉണ്ടാവുകയും കഴുത്തിന്റെയും നെഞ്ചിന്റെയും മാംസപേശികളിലേക്കു് വ്യാപിച്ചുകിടക്കുന്ന വിടവിരലക്കു് വായു കടക്കുന്നതിനു് ഇടയാക്കുകയും ചെയ്യും. സർജിക്കൽ എംഫിസിമാ (Surgical emphysema) എന്ന പേരിലാണ് ഇതു് അറിയപ്പെടുന്നതു്. മാംസപേശിയിൽ (muscle) സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തിയാൽ ഇതു് വ്യക്തമാവും. കൈവിരൽകൊണ്ടു് മാംസപേശിയിൽ അമർത്തുന്നപക്ഷം വിരൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന സമ്മർദ്ദംനിമിത്തം വായു വഴിമാറിക്കൊടുക്കുന്ന ഒരു പൊട്ടൽ കേൾക്കുവാൻ കഴിയും.

അധികം രോഗികളിലും ശ്വാസകോശത്തിനു് ഏതെങ്കിലുംതരത്തിലുള്ള വീക്കം ഉണ്ടാകാതിരിക്കുകയില്ല. ഇതു് ബ്രോങ്കോ ന്യൂമോണിയാ (Broncho-pneumonia) എന്ന രോഗമായി വികസിച്ചു് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു എന്നു വന്നേക്കാം. ഒരു ചെറിയ കുട്ടിക്കു് ഇതു വന്നുചേരുകയാണെങ്കിൽ രോഗത്തിന്റെ സ്ഥിതി ഗൗരവാവഹമായിരിക്കും.

എൻസിഫാലിറ്റിസ് (Encephalitis) പിടിപെടുക നിമിത്തം കൂടക്കൂടെ വിറയൽ ഉണ്ടാവാം. മറ്റു പകർച്ച വ്യാധികളെക്കാൾ വില്ലൻചുമയിലാണ് എൻസിഫാലിറ്റിസ് കൂടുതലായി ഉണ്ടാവുക.

ബ്രോങ്കോന്യുമോണിയായെക്കാൾ ശ്വാസകോശസംബന്ധിയായ തകരാറുകളാണ് കൂടുതലായി സംഭവിക്കാറുള്ളത്. രോഗം ആരംഭിച്ചു മൂന്നാമത്തെ ആഴ്ചയിലായിരിക്കും ഈ കുഴപ്പം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുതുടങ്ങുക. വളരെ കടുപ്പമുള്ള നെഞ്ചുവേദനയോടൊത്ത് വളരെ പെട്ടെന്നാണ് ഇതിന്റെ വരവ്. ഉടനേരത്തെ ഇത് ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ ഭാവിയിൽ ബ്രോൺക്ടാസിസ് (Bronchiectasis) പിടിപെടുന്നതിനു കാരണമായേക്കാം. പ്രായപൂർത്തിയായവരിൽ കാണപ്പെടുന്ന ബ്രോൺക്ടാസിസ് കേസുകളിൽ ഭൂരിപക്ഷത്തിനും, രോഗത്തിന്റെ ചരിത്രം ശേഖരിക്കുന്നതിന് ശരിയായി ശ്രദ്ധിക്കേയാണെങ്കിൽ, ചെറുപ്പമായിരിക്കുമ്പോൾ വില്ലൻചുമ പിടിപെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു കാണാമെന്ന് അനുഭവം വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഭാഗ്യവശാൽ രോഗം ഭേദമായി രണ്ടുമാസത്തിനുള്ളിൽ ശ്വാസകോശത്തിന്റെ പുനർവികാസം വളരെവേഗംതന്നെ സംഭവിക്കാറുണ്ട്.

രോഗശുശ്രൂഷ:—വില്ലൻചുമ പിടിപെട്ടാൽ താഴെപ്പറയുന്ന പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

1. കുട്ടിയുടെ ആരോഗ്യശക്തി പരിരക്ഷിക്കുക. ചുമയുടെ ഫലമായി വന്നുചേരുന്ന തളർച്ചയും തുടർന്നുള്ള ഛർദ്ദിയുംനിമിത്തം കുട്ടി വളരെക്ഷീണിച്ചു അവശനിലയിലാകുന്നതിന് ഇടയുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് കുട്ടിയുടെ ആരോഗ്യം പരിരക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ട് ഇടവിട്ടു ചെറിയതോതിൽ പോഷകാഹാരങ്ങൾ നൽകുന്നതുകൊണ്ട് ആരോഗ്യം നിലനിർത്താൻ സാധിക്കും. ആഹാരംകഴിച്ചുകഴിയുമ്പോൾ ഛർദ്ദി

യുണ്ടാകുന്നപക്ഷം ഫർട്ടിലൈസിംഗ് ഉടനെതന്നെ വീണ്ടും കൊടുക്കുക. മിക്കവാറും ഇങ്ങനെ കൊടുക്കുന്നത് ഫർട്ടിലൈസിംഗിനായില്ല.

2. കുട്ടിയുടെ മനസ്സിന് ഇളക്കത്താതെ സൂക്ഷിക്കുക. മറുകുട്ടികൾ ശബ്ദമുണ്ടാക്കുന്നതിനോ അവർ കളിക്കുന്നത് കാണുന്നതിനോ ഇടകൊടുക്കാതെ ഇരിക്കുക. കുട്ടിയെ ശാസിക്കുകയോ ദേഷ്യപ്പെടുകയോ ചെയ്യാതെ ഇരിക്കുക കുട്ടി കരയുന്നതിനോ ചിരിക്കുന്നതിനോ കാരണമുണ്ടാകാതെ നോക്കുക. രോഗിയെ കാണാൻ സന്ദർശകരെ അനുവദിക്കാതെയിരിക്കുക.

3. തളച്ച് ഉണ്ടാകുമ്പോൾ പരിചരിക്കുക. തളച്ച് ഉണ്ടാകുമ്പോൾ കുട്ടിയെ അമ്മ എടുക്കുകയാണ് നല്ലത്. കുട്ടിയുടെ നെഞ്ചും വയറും തളയുടെ തോളിലേയ്ക്ക് അമർത്തിക്കിടക്കത്തക്കനിലയിൽ എടുക്കുകയും പുറത്ത് തലോടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും വേണം. ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നപക്ഷം ചുമച്ച് തുപ്പുന്നത് അത്ര ആയാസകരമായി തോന്നാറില്ല.

4. മറ്റു കുഴപ്പങ്ങൾ ഉണ്ടാകാതെ തടയേണ്ടതുണ്ട്. ഇതിന് ശ്രദ്ധപൂർവ്വമായ പരിചരണവും പ്രാപ്തനായ ഒരു ഡാക്ടറുടെ കൂടെക്കൂടെയുള്ള പരിശോധനയും ആവശ്യമാണ്.

ചികിത്സ:—രോഗത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന പ്രത്യേക ഔഷധങ്ങളൊന്നുമില്ല. ബല്ലഡോണ (Balladonna) ബ്രോമൈഡുകൾ (Bromides) ഇവ കലന്നിട്ടുള്ള കഫമിളക്കിക്കളയുന്ന ഔഷധങ്ങൾ സേവിക്കുന്നത് നല്ലതാണ്.

ശ്വാസാശയസംബന്ധിയായ തകരാറുകൾ ഉണ്ടാകുന്നപക്ഷം സൾഫനോമൈഡ് (Sulphanamide) പെ

നിസിലിൻ (Penicillin) ഇവ പ്രയോഗിച്ചു നോക്കേണ്ടി വരും. പെർട്ടുസ്സിൻവസ (Pertussin Vaccine) കുത്തിവയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ട് ചെറിയതോതിലുള്ള ഫലം കിട്ടുന്നതായി അനുഭവത്തിൽ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

ഓറോമൈസിൻ (Aureomycin) ക്ലോറോഫെനിക്കോൾ (Chloro phenicol) എന്നീ ഔഷധങ്ങൾ ഏതാണ്ട് ഗുണപ്രദങ്ങളാണ് ക്ലോറോമൈസെറ്റീൻ പാൽമേറ്റ് (Chloromycetin palmate) നൽകുന്നതിൽ ആക്ഷേപമില്ല. ഇത് സാമാന്യം രുചിയുള്ളതാകയാൽ കുട്ടികൾ സന്തോഷത്തോടെ കഴിച്ചുകൊള്ളും. ക്ലോറോമൈസിറ്റീൻ പാൽമേറ്റ് നൽകുമ്പോൾ വിററാമിൻ ബീയും ഡീയും കൂടി നൽകണം. വിററാമിൻകൂടി കലർന്നിട്ടുള്ള ഒരു പുതിയതരം ക്ലോറോമൈസിറ്റീൻ പാൽമേറ്റ് ഇപ്പോൾ കമ്പോളത്തിൽ കിട്ടും. ചത്തുപന്ത്രണ്ട് ദിവസത്തേക്ക് ദിവസവും മുമ്മൂന്നു പ്രാവശ്യം ഓരോ ടീസ്പൂൺവീതം കൊടുക്കണം.

നിവാരണം:—മൂന്നു വയസ്സിൽ താഴെയുള്ള കുട്ടികൾക്ക് ട്രിപ്പിൾ ആന്റിജൻ (Triple antigen) രണ്ട് പ്രാവശ്യം കുത്തിവയ്ക്കണം. ടെറ്റാനസ്, ഡിഫ്തീരിയ, വില്ലൻചുമ എന്നിവ ഉണ്ടാകാതിരിക്കുന്നതിന് ഈ ഔഷധപ്രയോഗം ഫലപ്രദമാണെന്ന് പാശ്ചാത്യർ അവകാശപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഇതിന്റെ ഫലമെന്തെന്ന് ഇപ്പോഴും പരിശോധനാവസ്ഥയിൽ ഇരിക്കുന്നതേ ഉള്ളൂ.

വില്ലൻ ചുമയുള്ള ഒരു കുട്ടിയെ രോഗം ഭേദമായി ഒരു നാല് ആഴ്ചത്തേക്കുകൂടി മാറി പാർപ്പിക്കേണ്ടതാണ്.

പിണ്ടിവീക്കം (Mumps)

ഈ രോഗം പിടിപെട്ട ആളുകൾ വിസർജ്ജിക്കുന്ന തുപ്പൽ, നാസാമലം എന്നിവയിൽനിന്നും വ്യാപിക്കുന്ന വിഷാംശത്തിൽനിന്നുമാണ് ഇത് ഉത്ഭവിക്കുന്നത്. ചെറുപ്പക്കാർക്കും കുട്ടികൾക്കുമാണ് പ്രായേണ ഈ രോഗം പിടിപെടുക. തീരെ ചെറിയ കുട്ടികൾക്കും വൃദ്ധന്മാർക്കും ഇത് വളരെ അപൂർവ്വമായിട്ടേ ഉണ്ടാകാറുള്ളൂ. ഈ രോഗം മിക്കവാറും ഒരു ഗൗരവനില കൈക്കൊള്ളാറില്ല. മറ്റു കുഴപ്പങ്ങളൊന്നുമുണ്ടാകുന്നില്ലെങ്കിൽ മരണം സംഭവിക്കുക വളരെ അപൂർവ്വമാണ്.

18 മുതൽ 24 ദിവസംവരെയാണ് ഇതിന്റെ ആധാനകാലം. ജയിലിലോ സ്കൂളിലോ ഇത് ഒരിക്കൽ ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ അവിടെ പാക്കുന്ന മറ്റാളുകൾക്ക് മുഴുവനും അതു പിടിപെടാൻ സാധ്യതയുണ്ട്.

രോഗനില

ഒരു അന്തർവ്യാധിയായിട്ടാണ് ഈ രോഗത്തിന്റെ ആരംഭം അപ്പോൾ 101, 102 ഡിഗ്രിവരെ പനി ഉയരും തുടക്കമുതൽതന്നെ പനിയുടെ ഉയർച്ചയനുസരണമായ നാഡീസ്പന്ദം ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. പനിയാടുകൂടി ചെവിയുടെ മുൻഭാഗത്തായി ആദ്യം ഒരുഭാഗത്തും പിന്നീട് മറുഭാഗത്തും വീക്കം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. ചെവിയുടെ മുൻഭാഗത്തുണ്ടാകുന്ന വീക്കംനിമിത്തം വായ് ശരിയായി തുറക്കാൻ സാധിക്കാതെ വരും. അതുകൊണ്ട് Lock jaw (tetanus) (ധനുവാതം അഥവാ മുറിവുകളിലു

ണ്ടാകുന്ന ഞരമ്പുവലി) എന്ന രോഗത്തിനുള്ളതുപോലെ വേദനയും കാർഷ്യവും അനുഭവപ്പെടും. ലാലാഗ്രന്ഥികൾ (Parotid glands) വികസിക്കുന്നതാണ് വീക്കത്തിന്റെ കാരണം. വികസിച്ച ലാലാഗ്രന്ഥികൾ വളരെ മൂർഛം വേദനാജനകവും ആയിരിക്കും. വീങ്ങിയ ഗ്രന്ഥികളെ മൂടിയിരിക്കുന്ന തൊലിക്ക് ഒരു വെളിച്ചിൽ തോന്നിക്കുകയും ചെയ്യും.

ലാലാഗ്രന്ഥികൾ വീങ്ങുന്നതിന്റെ ഫലമായി തുപ്പൽ നീരിന്റെ ഉല്പാദനം കുറയുകയും വായ് വാണ്ടുപോകുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിന്റെ ഫലമായി നാക്കിൽ മാലിന്യവും പൂപ്പും ഉണ്ടാകുന്നു.

രണ്ടുമൂന്നുദിവസത്തിനുള്ളിൽ പനി കുറയുകയും മറ്റു കഴുപ്പുങ്ങളൊന്നുമുണ്ടാകുന്നില്ലെങ്കിൽ ഒരുപ്രയത്നത്തിൽ വീക്കം കുറഞ്ഞു് സാധാരണനില വീണ്ടുകിട്ടുകയുംചെയ്യും.

രോഗനിണ്ണയം:—ഒരു ചെവിയുടെ മുൻഭാഗത്തുള്ള മൂർഛസ്ഥിയായ വീക്കം, താണതരത്തിലുള്ള പനി എന്നിവ ഈ രോഗത്തിന്റെ തെറ്റാത്ത ലക്ഷണങ്ങളാണ്.

ഡിഫ്തീരിയാ തുടങ്ങിയ മറ്റു രോഗങ്ങളും ഇതുപോലുള്ള ലക്ഷണങ്ങൾ കാണിച്ചു എന്നുവരാം.

ലാലാഗ്രന്ഥികളല്ലാതെ ശരീരത്തിന്റെ അകന്ന ഭാഗത്തുള്ള മറ്റേതെങ്കിലും ഗ്രന്ഥികളുടെ വികാസത്തോടെയാണ് രോഗത്തിന്റെ ആരംഭമെങ്കിൽ രോഗനിണ്ണയത്തിൽ പലപ്പോഴും വിഷമങ്ങൾ ഉണ്ടാകാറുണ്ട്.

ചിലപ്പോൾ ഗ്രന്ഥികൾക്കുണ്ടാകുന്ന വികാസം അറിഞ്ഞില്ലെന്നതന്നെവരാം. അപ്പോൾ തലച്ചോറിനെ മൂടിയിരിക്കുന്ന പാടയ്ക്കോ, വൃഷണത്തിനോ വീക്കം ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടോ എന്നു ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

കുഴപ്പങ്ങൾ:—ഈ രോഗം പ്രായേണ നിസ്സാരമായി ടുളളതാണെങ്കിലും അപൂർവ്വം ചില കേസുകളിൽ വളരെക്കാലത്തേയ്ക്ക് തുടർന്നിരിക്കുന്ന ദുസ്സഹങ്ങളായ ചില കുഴപ്പങ്ങൾ ഉണ്ടായി എന്നുവരാം. താഴെപ്പറയുന്നവയാണ് അവയിൽ ചിലതു്.

1. ഓർചിറിസ് (Orchitis)—പനിതുടങ്ങി ഏതാണ്ടു് പത്തുദിവസംചെല്ലുമ്പോൾ ഉയർന്ന പനി ശമിച്ചു് രോഗിക്കു സുഖംതോന്നിത്തുടങ്ങുകയും ഗ്രന്ഥികൾക്കുണ്ടായ വീക്കം ശമിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കും. അപ്പോൾ പെട്ടെന്നു പനി ഉയരുകയും ഒരു വൃഷണത്തിനു വീക്കം പിടിപെടുകയുംചെയ്യും വൃഷണങ്ങൾക്കു ലൈംഗികാസക്തിയുള്ള ഘട്ടങ്ങളിലേ ഇതു സംഭവിക്കാറുള്ളു. യൗവനം തികഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഇങ്ങനെ ഉണ്ടാവുക വളരെ അപൂർവ്വമാണ്. മൂന്നുനാലുദിവസത്തേക്കു് വീക്കം മുദുസ്സർഗിയായിരിക്കുകയും അതിനു വേദന ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. മൂന്നുനാലുദിവസംകഴിയുമ്പോൾ വീക്കം ഇല്ലാതെയാവുകയും അതു് സാമാന്യഗതിയിലായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. വേണ്ടത്ര വിശ്രമമോ വൃഷണങ്ങൾക്കു താങ്ങോ നൽകാത്ത ചുരുക്കം ചില കേസുകളിൽ അധ്വം ശുഷ്കിച്ചുപോകാനിടയുണ്ടു്. ഇതിന്റെ ഫലമായി വന്ധ്യാത്വം സംഭവിക്കാം. എന്നാൽ ഭാഗ്യവശാൽ ഈ വീക്കം പ്രായേണ ഒരുവശത്തു മാത്രമേ ഉണ്ടാകാറുള്ളു. ഒരുവശംമാത്രം ശുഷ്കിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് വന്ധ്യാത്വം സംഭവിക്കുകയില്ല.

ഈ കുഴപ്പം ഉണ്ടാകാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഒരു മുൻകരുതൽ എന്നോണം, വീക്കം ഉണ്ടാകുന്നില്ലെങ്കിൽത്തന്നെയും, രോഗം ആരംഭിച്ചു് രണ്ടോ മൂന്നോ ആഴ്ചക്കാലത്തേക്കും അതിനുശേഷവും വൃഷണങ്ങൾക്കു ശരിയായ ഒരു താങ്ങു് കൊടുക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും.

2. മെനിംഗോ എൻസിഫാലിറ്റിസ് (Meningo-Encephalitis):—ഓർചിറ്റിസ് ഉണ്ടായ കേസുകളിൽ ഇതും പിടിപെടാനിടയുണ്ട്. ഇതാരംഭിച്ചാൽ മാനുഷം കൂടെക്കൂടെയുള്ള വിറയലും ഉണ്ടാകുന്നു.

3. പാൻക്രിറ്റിസ് (Pancreatitis):—പാൻക്രിസ് എന്ന് അറിയപ്പെടുന്ന മാംസസഞ്ചികൾക്ക് ചിലപ്പോൾ വീക്കം ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. വയറിന്റെ പിന്നിലായി അടിവയറിലുള്ള ഒരു മാംസസഞ്ചിയാണ് പാൻക്രിസ്. പഞ്ചസാരയുടെ ഭരണത്തിന് ആവശ്യമായ ഒരു ദ്രാവകം ഈ മാംസസഞ്ചി വിസർജ്ജിക്കുന്നുണ്ട്.

4. ഓട്ടിറ്റിസ് മീഡിയ (Otitis Media):—കണ്ണെട്രിയത്തിന് രോഗം പിടിപെട്ട് അത് സ്ഥിരമായ ബാധിച്ചുത്തീർന്ന കലാശിച്ചു എന്നുവരാം.

5. ഊഫോറിറ്റിസ് (Oophoritis):—ചില കേസുകളിൽ സ്ത്രീകൾക്ക് അവരുടെ ബീജകോശത്തിന് വീക്കമുണ്ടാകാനിടയുണ്ട്.

6. ന്യൂറിറ്റിസ് (Neuritis):—ശരീരത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലും ഇത് വേദന ഉളവാക്കുകയും ഉറക്കമില്ലായ്മയ്ക്ക് കാരണമാകുകയും ചെയ്യുന്നു.

രോഗശുശ്രൂഷ:—കിടക്കയിൽത്തന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടി പരിപൂർണ്ണമായവിശ്രമമെടുക്കണം. വൃഷണങ്ങൾക്ക് മതിയായ താങ്ങുനൽകി സൂക്ഷിക്കേണ്ടതു് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. ആവിപിടിച്ച് വേദനയ്ക്കും വീക്കത്തിനും ശമനമുണ്ടാക്കണം. കൂടെക്കൂടെ കലുക്കുഴിഞ്ഞു് വായ് ശുചിയാക്കി സൂക്ഷിക്കണം. വായുടെ വരൾച്ച ഇല്ലാതാകുന്നതിന് വെള്ളമോ മഞ്ഞുകട്ടിയോ പുൽത്തണ്ടിൽക്കൂടി വായ്ക്കുള്ളിലേയ്ക്ക് വലിച്ചെടുക്കുന്നതു് നല്ലതാണ്.

ആവശ്യമുള്ളപക്ഷം എനിമാനൽകി വയറ് ശുദ്ധമായി സൂക്ഷിക്കണം. ലൈംഗികാസക്തി നിയന്ത്രിക്കണം.

രോഗിയെ മാറി പാല്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടും രോഗ ഉപയോഗിക്കുന്ന പാത്രങ്ങൾ വസ്ത്രങ്ങൾ എന്നിവ അണുക്കളെ സംഹരിക്കുന്ന ദ്രാവകം ഉപയോഗിച്ച് ശുചിയാക്കി സൂക്ഷിക്കുന്നതുകൊണ്ടും രോഗത്തിന്റെ പകർച്ച ഒട്ടുമുക്കാലം തടയാൻ കഴിയും.

ചികിത്സ: - ഈ രോഗത്തിന്റെമേൽ പ്രത്യേകമായ നിയന്ത്രണശക്തി ഉള്ള ഔഷധങ്ങളൊന്നുമില്ല. ശാന്തി കരുണയായ ഔഷധങ്ങൾ നൽകുന്നതുകൊണ്ട് ഉറക്കമില്ലായ്മ പരിഹരിക്കാൻ കഴിയും. ആസ്പെറിൻ തുടങ്ങിയ ഔഷധങ്ങൾകൊണ്ട് വേദന ശമിപ്പിക്കുവാനും സാധിക്കും. സാധാരണയായുള്ള സലൈൻവെള്ളമോ ഏതാനുംതുള്ളി ലിസ്റ്ററിൻചേർത്ത് വെറുംവെള്ളമോ കൂടക്കൂടെ കുടിക്കേണ്ടാൽ വായ് ശുചിയാക്കി സൂക്ഷിക്കാൻ കഴിയും. വായ് നല്ലപോലെ തുറക്കാൻ നിറുത്തിയില്ലാത്തപ്പോൾ ഇത് പ്രത്യേകം ആവശ്യമാണ്. വാതുറക്കാൻ നിറുത്തിയില്ലാതെ വരുമ്പോൾ രോഗിക്ക് ആഹാരംകഴിക്കാനും പ്രയാസം നേരിടും. ദ്രാവകരൂപത്തിലുള്ള ആഹാരമാണ് ഇങ്ങനെയുള്ള അവസ്ഥത്തിൽ രോഗിക്ക് നൽകേണ്ടത്. ഒരു കഴലിൽക്കൂടിയോ ഒരു പുൽത്തണ്ടിൽക്കൂടിയോ ഇങ്ങനെയുള്ള ആഹാരം വലിച്ചെടുത്ത് കഴിക്കുകയായിരിക്കും നല്ലത്.

ഈ സുഖക്കേട് പിടിപെട്ട രോഗിക്ക് പനി നിശ്ശേഷം വിട്ടതിനുശേഷവും ഒരു രണ്ടാഴ്ചത്തേയ്ക്കുകൂടി വിശ്രമം ആവശ്യമാണ്. ഇതിനുമുമ്പായി പതിവുജോലികൾ തുടന്ന് ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ അത് പലേ കഴപ്പങ്ങൾക്കും കാരണമായി എന്നു വരാം.

നിവാരണം:—ഈ രോഗം തടയുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കപ്പെടുന്ന കാര്യത്തിൽ പറയത്തക്ക പുരോഗതി ഒന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. കൺവാലസെൻറ് സെറം (Convalescent Serum) (അതായത് ഈ രോഗം പിടിപെട്ട് ഭേദമായി അധികമായിട്ടില്ലാത്ത ഒരു രോഗിയിൽ നിന്നും എടുത്ത 'സെറം'—സെറം രക്തത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമാണ്.) കുത്തിവെച്ച് പരീക്ഷിച്ചുനോക്കിയതിൽ ഉദ്ദിഷ്ടഫലം കാണപ്പെട്ടിട്ടില്ല, നേരേമറിച്ച് ഇൻഫെക്ടീവ് ഹെപ്പാറ്റിറ്റീസ് (Infective hepatitis) എന്ന് അറിയപ്പെടുന്ന രോഗത്തിന് നിദാനമായ കടൽവീക്കത്തിന് ഇത് ഇടയാക്കാറുണ്ട്.

കണ്ഠരോഗം (Diphtheria)

ഒരു കാലത്തു് മദ്രാസിൽ കണ്ഠരോഗം വളരെ ചുരുക്കമായിരുന്നു. 1915 മുതൽ 1925 വരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ കണ്ഠരോഗം പിടിപെട്ട ഒരു രോഗിയെ ആശുപത്രിയിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുവാനിടയാവുക എന്നുള്ളതു് വൈദ്യവിദ്യാർത്ഥികളുടെ പ്രത്യേകമായ ശ്രദ്ധപതിയത്തക്കവിധത്തിലുള്ള ഒരു അപൂർവ്വസംഭവമായിരുന്നു. ഈ അടുത്ത കാലത്തു് ഈ രോഗം സർവ്വാധാരണമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടു്. ടിവസന്തോറും രണ്ടും മൂന്നും രോഗികളെ ഓരോ ആശുപത്രിയിലും ഇപ്പോൾ പ്രവേശിപ്പിച്ചുപോരുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ, മസൂരിപോലെയോ പൊങ്ങൻപനിപോലെയോ അത്ര വ്യാപകമായ തോതിലുള്ള ഒരു പകർച്ചവ്യാധിയായി നമ്മുടെ രാജ്യത്തു് ഈ രോഗം കയ്യേറിത്തുടങ്ങിയിട്ടില്ല.

ഡിഫ്തീരിയാബാസിലസ് (Diphtheria Bacillus) എന്ന് അറിയപ്പെടുന്ന ഒരുതരം അണുക്കളാണു് ഈ രോഗത്തിനു് നിദാനം. അവയുടെ ശരിയായ പേരു് കൊറൈം ബാക്ടീരിയാ ഡിഫ്തീരിയാ (Coryne Bacterium Diphtheria) എന്നാണു്. ഗ്രേവിസ് (Gravis) ഇൻറർമീഡിയസ് (Intermedius) മിറ്റിസ് (Mitis) എന്ന് ഇവ മൂന്നു് ഇനമുണ്ടു്. ഇതിൽ, പേരു സൂചിപ്പിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ, ഗ്രേവിസ് അണുക്കളെക്കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന വ്യാധി കൂടുതൽ ദുസ്സഹവും രോഗലക്ഷണങ്ങൾ കൂടുതൽ ഭയങ്കരങ്ങളും ആയിരിക്കും. ഇൻറർമീഡിയസ്സിൽ രോഗം ഏതാണ്ടു് ഒരു മദ്ധ്യമനിലയിലുള്ളതാവും. മിറ്റിസിൽ രോഗവും അതിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളും വളരെ ചെറിയ തോതിൽ മാത്രമേ കാണപ്പെടുകയുള്ളൂ.

പത്തുവയസ്സിൽ കുറഞ്ഞ കുട്ടികളെയാണ് ഈ രോഗം സാധാരണയായി പിടിപെടുക. പ്രായപൂർത്തിയായ വർഷം, പ്രത്യേകിച്ചും, പട്ടണങ്ങളിലും സിററികളിലും പാക്കു നമ്പർ, ഈ രോഗം പിടിപെടാതെ ഇരിക്കുന്നതിനുള്ള കരുത്തോ, അഥവാ ഇതിനെ നിരോധിക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തിയോ സിദ്ധിക്കുമെന്നുള്ളതുകൊണ്ട് പ്രായപൂർത്തിയായവരെ ഈ രോഗം സാധാരണയായി ബാധിക്കാറില്ല. മാതൃഗർഭത്തിൽനിന്നുതന്നെ ഈ രോഗത്തെ നിരോധിക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തി സംഭരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് വെട്ടു മാസത്തിൽ കുറഞ്ഞ പ്രായമുള്ള കുട്ടികൾക്കും ഇതു പിടിപെടാറില്ല. ഇതിന്റെ ആധാനകാലം രണ്ടു മുതൽ നാലുവരെ ദിവസങ്ങളാണ്.

രോഗസ്ഥഭാവം:—ശ്വാസാശയമാർഗ്ഗത്തിന്റെ ഉപരിഭാഗത്തെയാണ് ഈ രോഗം ബാധിക്കുന്നത്. രോഗവികാരങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത് ഒന്നുകിൽ രോഗാണുക്കളുടെ ആക്രമണം നിമിത്തം ശരീരത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേകഭാഗത്താകാം; അല്ലെങ്കിൽ അണുക്കൾ വിസർജ്ജിക്കുന്ന വിഷാംശം വ്യാപിക്കുന്നതു നിമിത്തം ശരീരത്തിൽ മുഴുവനും ആകാം. അന്തരിന്ദ്രിയങ്ങൾ, രക്തധമനികൾ, നാഡികൾ എന്നിവയെ ഈ വിഷം ബാധിക്കുന്നു. ശ്വാസാശയമാർഗ്ഗത്തിന്റെ ഏതു ഭാഗത്തേയും ഈ രോഗം ബാധിച്ചു എന്നുവരാം. ബാധിച്ച ഭാഗത്തെ ആശ്രയിച്ച് ലക്ഷണങ്ങളും വ്യത്യാസപ്പെടും. സാധാരണയായി ബാധിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങൾ താഴെപ്പറയുന്നവയാണ്.

1. ജിഫാമൂലം (Tonsillar):—സാധാരണയായി രോഗത്തിന്റെ ആക്രമണത്തിന് വിധേയമാകാറുള്ള അവയവം ഇതാണ്. രോഗാണുക്കളുടെ ആക്രമണം നിമിത്തം ഒരു ലോലമായ മാംസപേശികൊണ്ട് ജിഫാമൂലത്തിന്റെ ഉപരിതലം മൂടപ്പെടുന്നു. ആരംഭകാലത്തിൽ ഈ മാംസ

പേരി അങ്ങിങ്ങായി ചില പൊട്ടുകൾപോലെ ആവിർവി
 ക്കുകയും ക്രമേണ അവ ഒന്നിച്ചുചേർന്നു വെള്ളനിറത്തിലോ
 ചാരനിറത്തിലോ ഉള്ള ഒരു പാടയായി വളരുകയും ചെയ്യു
 ന്നു രോഗം പിടിപെടുമ്പോൾ ശരീരതാപനില അല്പ
 മായി ഉയരുകയും നാഡീസ്പന്ദത്തിന്റെ ഗതിവേഗം വർദ്ധി
 ക്കുകയുംചെയ്യും. കട്ടിയിൽ രോഗാലസ്യം കണ്ടുതുടങ്ങും.
 അതിനു് ക്ഷീണവും ഈച്ചയും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കും.
 മാംസപേശി ക്രമേണ വളർന്നു വലുതാവുകയും ജിഹ്വമൂല
 ത്തിന്റെ അടിയിൽ ഉറയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ മാംസ
 പേശി ചെത്തിക്കളയുന്നപക്ഷം രക്തം പുറപ്പെടുകയും
 ജിഹ്വമൂലത്തിൽ ഒരു പരുക്കൻപാട് അവശേഷിക്കുകയും
 ചെയ്യും.

2. നാസാഗ്രം (Anterior Nasal):— മൂക്കിന്റെ മുൻ
 ഭാഗത്തും രോഗം പിടിപെടും. ഇതിനെ തുടർന്ന് മൂക്കിൽ
 പഴുപ്പുണ്ടാവും. മൂക്കിൽനിന്നും രക്തംകലർന്നു നാസാമലം
 പുറപ്പെടുകയുംചെയ്യും.

3 മേലണ്ണാക്കു:— വേണ്ടത്ര ചികിത്സകൂടാതെ
 രോഗം വർദ്ധിക്കാനിടയായാൽ മാംസപേശി മേലണ്ണാക്കി
 ലേക്കും ചെറുനാക്കിലേക്കും പടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. ഇപ്ര
 കാരം പടരുന്നപക്ഷം കഴുത്തിലും മേൽത്തൊണ്ടയിലും
 വീക്കവും ഗ്രൈവേയഗ്രന്ഥികൾക്കു് വികാസവും സംഭ
 വിക്കും. ഇതുനിമിത്തം ബുൾനെക്കു് (Bull neck) എന്ന്
 വിളിക്കപ്പെടുപോരുന്ന കഴുത്തുവീക്കം ഉണ്ടാകാനിടയുണ്ടു്.

4. കണ്ഠനാളം (Laryngeal):— ശ്വാശിച്ഛിഡ്ലെങ്കിൽ
 ചിലപ്പോൾ കണ്ഠനാളത്തിലേയ്ക്കു് വ്യാപിക്കാം ഇതിനെ
 തുടർന്ന് കണ്ഠനാളം അടഞ്ഞുപോയി എന്നുവരാം.
 ശ്വാസോച്ഛ്വാസത്തിനു് നേരിടുന്ന തടസ്സം നിമിത്തം
 ഇതു് രോഗിയുടെ ജീവിതത്തെത്തന്നെ അപകടത്തിലാക്കി
 യേക്കാം. ഇങ്ങനെയുള്ള അവസരങ്ങളിൽ കട്ടിയെ രക്ഷി

ക്കണമെങ്കിൽ ഒരു ജീവരക്ഷണനടപടിയെന്ന നിലയിൽ ട്രേച്ചോട്ടമി (Tracheotomy) (കരൽനാളത്തിലേക്ക് ഒരു പോരമുണ്ടാക്കുക) ഏറ്റെടുത്തേണ്ടതായിവരും.

5. കണ്ഠബാഹ്യം (Extra faucial):—കഴിഞ്ഞ രണ്ടു ലോകമഹായുദ്ധങ്ങളിലും മദ്ധ്യപൂർവ്വദേശത്തുവെച്ചു ഒരു കാര്യം അനുഭവപ്പെടുകയുണ്ടായി. ശരീരത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന മുറിവുകളിൽ കണ്ഠരോഗാണുക്കൾ കടന്നുകൂടിയാൽ സാധാരണ രീതിയിലുള്ള ചികിത്സാപദ്ധതികൊണ്ട് അവയ്ക്കു ശമനം കിട്ടിവന്നിരുന്നില്ല. കണ്ഠരോഗത്തോടു് അനുബന്ധിച്ചു് ഉണ്ടാകാറുള്ള കഴുപ്പുണ്ടും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമ്പോൾ മാത്രമേ രോഗത്തിന്റെ ശരിയായ സ്വഭാവംതന്നെ അറിയാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നുള്ളൂ.

ആക്രമണം ശ്വാസകോശമാർഗ്ഗത്തിന്റെ ഏതു ഭാഗത്തായാലും ചില സാമാന്യരോഗലക്ഷണങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടും. അവ താഴെക്കൊടുക്കുന്നവയാണ്.

1. മിക്കവാറും കേസുകളിൽ രോഗത്തിന്റെ വാവു് വളരെ മന്ദഗതിയിലാണ്. എന്നാൽ ചില ഭയങ്കര കേസുകളിൽ ഇതു് വളരെ പെട്ടെന്നായിരിക്കും.

2. അസുഖമുണ്ടെന്നു ഒരു സാമാന്യമായ തോന്നൽ ഉണ്ടായിരിക്കും. തലവേദന ഫുട്ടി എന്നിവയും കാണപ്പെടും.

3. ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള കഴുത്തുവീക്കം ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇതു് ക്രമേണ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. കഴുത്തു് വീക്കത്തെത്തുടൻ്റ് മാംസപേശി ഉണ്ടാവുകയും അതു് ചുറ്റുപാടും നീർവീഴ്ചയ്ക്കു് ഇടയാക്കുകയും ചെയ്യും.

4. കണ്ഠത്തിന്റേയോ താടിയുടേയോ മൂലയ്ക്കുള്ള ലാലാഗ്രന്ഥികൾ വലുതാകും.

5. വളരെ പരിചയസമ്പന്നരായ വൈദ്യന്മാർ തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയുന്ന ഒരു പ്രത്യേക തരത്തിലുള്ള ഗന്ധം പുറപ്പെടും.

ചികിത്സിക്കപ്പെടാതെ ഇരിക്കുന്ന പക്ഷം, രോഗനില ക്രമേണ വഷളാവുകയും ഹൃദയസ്തംഭനംകൊണ്ടോ ശ്വാസാശയത്തിനുനേരിടുന്ന തകരാറുകൊണ്ടോ എക്സേമിയാകൊണ്ടോ ഏതാണ്ട് ഒന്നുമുതൽ ഏഴു ദിവസത്തിനുള്ളിൽ അന്ത്യം ആസന്നമാകുകയും ചെയ്യും.

രക്തത്തിൽ വ്യാപിച്ച വിഷം പലേ കുഴപ്പങ്ങൾക്കും ഇടയാക്കാം.

1. വിഷം ഉഗ്രശക്തിയുള്ളതാണെങ്കിൽ ആദ്യത്തെ ആഴ്ചയിൽത്തന്നെ മരണം സംഭവിക്കാം.

2. ഏതാണ്ട് ഏഴുമുതൽ പതിന്നാലു ദിവസത്തിനുള്ളിൽ ഹൃദയമാംസപേശികളുടെ നഷ്ടംനിമിത്തം ഹൃദ്രോഗലക്ഷണങ്ങൾ കണ്ടുതുടങ്ങി എന്നു വരാം നാഡീചലനത്തിനുള്ളവാകുന്ന ഗതിവേഗം, ഹൃദയസ്തംഭത്തിന്റെ ശക്തിക്കുയും, മാനസികമായ അസ്വാസ്ഥ്യം, മാന്ദ്യം, മയക്കം എന്നിവയ്ക്കു നിദാനമായി രക്തസമ്മർദ്ദത്തിനുള്ള വാകുന്ന വീഴ്ച, ഛർദ്ദി, കുടൽവീക്കം, ഹൃദ്രസ്തംഭത്തിന്റെ താളക്രമത്തിൽ വരുന്ന ഭംഗം എന്നീ രൂപങ്ങളിൽ ഈ അസ്വാസ്ഥ്യം പ്രത്യക്ഷപ്പെടാം. ഭാഗ്യവശാൽ ശരിയായ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെയുള്ള ഒരു ചികിത്സാപദ്ധതി കയ്യാളുകയാണെങ്കിൽ ഈ കുഴപ്പങ്ങളെല്ലാം തരണംചെയ്ത് ഹൃദയത്തിന്റെ സാധാരണമായ അവസ്ഥ വീണ്ടെടുക്കുവാൻ കഴിയും.

പതിന്നാലാം ദിവസമുതൽ ഈ രോഗത്തോടനുബന്ധിച്ചുണ്ടാകുന്ന പക്ഷവാതം തുടങ്ങാനിടയുണ്ട്. പലവിധത്തിലാണ് അതു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുക.

1. ശബ്ദത്തിന് ഒരു അനുനാസികമായ ഉണ്ടാവുക, എന്തെങ്കിലും കുടിയ്ക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ ഒരംശം മൂക്കിൽക്കൂടി വെളിയിലേയ്ക്കു പോരിക എന്നീ ലക്ഷണങ്ങളോടെ മേലണ്ണാക്കിൽതന്നെ ഇത് ആരംഭിക്കാം.

2. കാഴ്ചയ്ക്കും, പ്രത്യേകിച്ചും വായിക്കുമ്പോൾ, മങ്ങൽ നേരിടുന്നു. ഇതിന്റെ ഫലമായി കാഴ്ചയ്ക്കു കോട്ടം തന്നെ സംഭവിക്കാം.

3. ഏതാണ്ടു് ഏഴാമത്തെയോ എട്ടാമത്തെയോ ആഴ്ച ആകുമ്പോൾ അവയവങ്ങൾക്കു് ഒരു തളച്ചു് ഉണ്ടാകുന്നു. കുട്ടി നടക്കുമ്പോഴാണ് ഇത് ഏറ്റവും കൂടുതൽ പ്രകടമാവുക.

4. രോഗം വളരെ ഉഗ്രമാണെങ്കിൽ ഡയഫ്രത്തിനും മാംസപേശികൾക്കും തളർച്ച സംഭവിക്കാം. ഇതു ശ്വാസോച്ഛ്വാസത്തിനു് വിമിഷ്ടത്തെ ഉണ്ടാക്കും.

രോഗനിണ്ണയം:—രാസപരീക്ഷണമാർഗ്ഗങ്ങൾ നോക്കുന്നപ്രയോഗിച്ചുനോക്കുന്ന പക്ഷം രോഗനിണ്ണയം അത്ര ദുഷ്കരമല്ല. ഇനി, രോഗനിണ്ണയം സംശയഗ്രസ്തമാണെങ്കിലോ അണുപരിശോധനയുടെ ഫലം ലഭിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലോ വളരെ വിലയേറിയ സമയം പാഴാക്കാതെ ഉചിതമായ ചികിത്സ ഉടനെ ആരംഭിക്കുകയാണ് വേണ്ടതു്.

രോഗനിണ്ണയത്തിനു് വിഷമം നേരിടാം; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, സെപ്റ്റിക് ടോൺസിൽസ്, വിൻസെൻറ്സ് അംഗിനാ (Vincent's angina) തുടങ്ങിയ മറ്റു ചില രോഗങ്ങളും ഇതുപോലെ യുള്ള ലക്ഷണങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തി എന്നു വരാം. എന്നാൽ, രോഗത്തിന്റെ ചരിത്രം, രാസപരീക്ഷണങ്ങൾ, വിഷശമനത്തിനുള്ള ചികിത്സകൾ എന്നിവകൊണ്ടു് രോഗനിണ്ണയം ചെയ്യാം

രോഗശുശ്രൂഷ:—താഴെപ്പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം.

1. കിടക്കയിൽത്തന്നെയുള്ള പരിപൂർണ്ണമായ വിശ്രമം.
 2. ശരീരം ഇളകാൻ അനുവദിച്ചുകൂടാ; എന്തെന്നാൽ ഹൃദയം, അതിന്റെ പ്രവർത്തനം ശരിയായി തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകണമല്ലോ. ഹൃദയമാംസപേശികൾക്ക് ആയാസം നേരിടാതെ പ്രത്യേകം സൂക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ട്.
 3. വീട്ടിലുള്ള മറ്റു കുട്ടികൾക്ക് രോഗം വരതെയിരിക്കുന്നതിനു് രോഗനിവാരണത്തിനുള്ള കുത്തിവയ്പ് നടത്തണം.
 4. രോഗിയുടെ ശ്വാസോച്ഛ്വാസം ശ്രദ്ധിക്കുക. ശ്വാസോച്ഛ്വാസത്തിനു് എന്തെങ്കിലും അല്പമാത്രമായ ക്ലേശമോ വിമിശ്രമോ കാണപ്പെടുന്നപക്ഷം നിമിഷത്തിനുള്ളിൽ ശ്വാസകോശത്തിലെ വായുനാളത്തിനു് ഒരു അടിയന്തിരനടപടി എന്ന നിലയിൽ ഒരു കൃത്രിമദാഹം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു് വേണ്ട സജ്ജീകരണങ്ങൾ സംഭരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ആശുപത്രിയിലേക്ക് രോഗിയെ രക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഉടനെ മാറുക.
 5. സമർത്ഥമായ പരിചരണവും ശരിയായ മേൽനോട്ടവും സുലഭമായി ലഭിക്കുന്ന ഒരു ആശുപത്രിയിലേക്ക് ഉടനെ രോഗിയെ മാറുകയായിരിക്കേ നല്ലതു്.
 6. ഇനിയും രോഗിയെ വീട്ടിൽത്തന്നെ പാപ്ലിക്കുന്ന പക്ഷം പകലും രാത്രിയും പരിചരിക്കുന്നതിനു് ഓരോ ധാത്രിമാരെ പ്രത്യേകം ഏല്പിട്ടുത്തണം.
 7. മറ്റു കൂടുതൽ കഴപ്പങ്ങൾ ഉണ്ടാകാതെയിരിക്കുന്നതിനു് വിദഗ്ദ്ധനായ ഒരു ഡാക്ടറുടെ കൂടെക്കൂടെയുള്ള പരിശോധനയും വളരെ ആവശ്യമാണു്.
- ചികിത്സ:—ആൻട്രിടോക്സിൻ കുത്തിവയ്പ്.

കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ രോഗത്തിന് ആവശ്യമുള്ള മാത്രയിൽ ആൻറിടോക്സിൻ കുത്തിവെച്ച് ആരംഭിക്കണം. തെറാപ്യറിയാൽതന്നെയും മാത്ര കുറയുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുന്നതാണ് നല്ലത്. സുഖക്കേട് കണ്ടുരോഗമാണെന്ന് സംശയിക്കപ്പെടുകയും കണ്ടുത്തിൽനിന്നും പരിശോധനയ്ക്കുള്ള മാതൃകകൾ എടുക്കുകയും ചെയ്യുകഴിഞ്ഞാൽ രാസപരീക്ഷണശാലയിൽനിന്നും റിപ്പോർട്ട് വരാൻ കാത്തിരിക്കാതെ ആൻറിടോക്സിൻ കുത്തിവെച്ച് ആരംഭിക്കണം. ആരംഭത്തിൽ കുറഞ്ഞപക്ഷം പതിനായിരം മുതൽ പതിനയ്യായിരംവരെ മാതൃകൾ ഉപയോഗിക്കണം. വീക്കം ശമിക്കുന്നതുവരെ ഇത് പതിവായി ആവർത്തിക്കുകയും വേണം.

ഇതിനുമുമ്പ് സെറം ഇൻജക്ഷൻ എടുത്തിട്ടുള്ള ചില രോഗികളിൽ ആൻറിടോക്സിൻ കുത്തിവെച്ച് ഒരു ആപൽക്കരമായ അവസ്ഥ സൃഷ്ടിച്ചേക്കാം. അതായത് പെട്ടെന്നുള്ള ഓജസ്സയത്തിനും മരണത്തിനും അത് കാരണമാകാം. അതുകൊണ്ട് അങ്ങനെയുള്ള കുത്തിവെച്ച് അതിനുമുമ്പ് എടുത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ആ വിവരം ഡാക്ടറെ ധരിപ്പിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്.

മുമ്പ് എടുത്തിട്ടുള്ള കുത്തിവെയ്പ്പിനെപ്പറ്റി നിശ്ചയമില്ലാത്തപക്ഷം ആ വിവരം ഡാക്ടറോട് പറയുക. എന്തെന്നാൽ ചർമ്മത്തിന്റെ അധോഭാഗത്തുള്ള മേടസ്സിൽ ഒരു തുള്ളി ആൻറിടോക്സിൻ വീഴ്തിനോക്കി അതിന്റെ പ്രത്യാഘാതമെന്തെന്ന് പരിശോധിച്ചുനോക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തിനു കഴിയും. ആൻറിടോക്സിൻ കുത്തിവെച്ച് ആപൽക്കരമായ അവസ്ഥ സംജാതമാക്കുമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഒരുതുള്ളി ആൻറിടോക്സിൻ മേടസ്സിലേക്ക് കടക്കുന്നതിന് ഇടയാക്കാൻ മൂന്നുമുതൽ അഞ്ചുമിനിറ്റിനുള്ളിൽ അസ്ഥിമൃദം, ചൊരിച്ചിൽ, മാദ്യം, ഓജസ്സയം എന്നീ ലക്ഷണങ്ങൾ രോഗിയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുടങ്ങും. ഈ ലക്ഷണങ്ങളിൽ

ഏതെങ്കിലും ഒന്ന് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നപക്ഷം കുത്തിവയ്ക്കുവീണ്ടും തുടരാൻ പാടില്ലെന്നുള്ളതിന്റെ സൂചനയായി അതിനെ കണക്കാക്കണം.

ഇപ്രകാരം സംഭവിക്കുന്നപക്ഷം **Adrenation hydrochloride** കുത്തിവയ്ക്കണം. അത്യാവശ്യത്തിന് ഉടനെ ഉപയോഗിക്കത്തക്കനിലയിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിൽ **Adrenation** തയ്യാറാക്കി ഡാക്ടറന്മാർ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതു് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്.

സാമാന്യഗതിയിൽ, തൊലിയുടെ അടിയിലുള്ള മേടസ്സിൽ കുത്തിവയ്ക്കുവാനായി മതിയാകും. എന്നാൽ ചികിത്സ തുടങ്ങുന്നതിന് അമാന്തം നേരിടുകയും രോഗം ഭയങ്കരവും ആണെങ്കിൽ രക്തധമനികളിലുള്ള കുത്തിവയ്ക്കുവശ്യമായിവരും. മേടസ്സിലുള്ള കുത്തിവയ്ക്കുവാനുള്ള കഴുപ്പുണ്ടാകുന്നതും കാരണമാകുന്നില്ലെങ്കിൽ മാത്രമേ രക്തധമനിയിൽ കുത്തിവയ്ക്കുവാനായി പാടുള്ളൂ. ഈ ഔഷധം രോഗിയിൽ ഉളവാക്കുന്ന പ്രത്യാഘാതമെന്തെന്ന് പരിശോധിച്ചറിയാതെ ആദ്യമേതന്നെ രക്തധമനിയിലുള്ള കുത്തിവയ്ക്കുവാനായി പാടില്ല. രണ്ടു മാർഗ്ഗങ്ങളും പ്രയോജനപ്രദമായ രീതിയിൽ സ്വീകരിക്കാം. ചെറിയ കുട്ടികളിൽ രക്തധമനിയിൽക്കൂടിയുള്ള കുത്തിവയ്ക്കുവാനായി ക്രമം കരമാകാം. അപ്പോൾ ഇൻട്രാവെൻട്രിക്കുലിയൽ മാർഗ്ഗം കൂടുതൽ പ്രയോജനകരമായി സ്വീകരിക്കാവുന്നതാണ്.

പ്രത്യേക ചികിത്സ:—രോഗിയുടെ അവസ്ഥയെ കൂടുതൽ മൃാനമാക്കത്തക്കവിധത്തിൽ രോഗത്തിന്റെ പുനരാവർത്തനത്തിന് സാധ്യതയുണ്ടെന്ന് കരുതേണ്ടതുണ്ട്. പെൻസിലിൻ തുടങ്ങിയ ആൻറി ബയോട്ടിക്സ് നേരത്തേതന്നെ നൽകുന്നതു് വ്യത്യാസമാകുകയില്ല. ഇവിടെയും ആൻറിബയോട്ടിക്സിന്റെ മാത്രം കുറയ്ക്കുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതലാണ് നല്ലതു്.

രക്തചക്രമണത്തിൽ വല്ല വ്യതിയാനങ്ങളും കാണപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിന് ചികിത്സ ആവശ്യമാണ്

ഗതിവേഗം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിന് കോർട്ടിൻ (Cortin) തുടങ്ങിയ കോർട്ടിക്കൽ ഹൈഡ്രോററ്റ് ഈ അടുത്തകാലത്തു് ഉപയോഗിച്ചു പോരുന്നത് വളരെ പ്രയോജനപ്രദമായി അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

ഒരു കാര്യം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഒരു അടിയന്തിരനടപടി എന്ന നിലയിൽ ശസ്ത്രക്രിയ വളരെ പെട്ടെന്ന് നടത്തേണ്ടതായിവന്നേക്കാം. അതുകൊണ്ട് എപ്പോഴും അതിനു തയ്യാറായിരിക്കുകയാണു നല്ലതു്.

രോഗശമനത്തിന് ശേഷം, രോഗിയെ തിരിച്ചയയ്ക്കുന്നതിന് മുമ്പായി, അയാൾ ഒരു രോഗവാഹകൻ (Carrier) ആകത്തക്കവിധത്തിൽ അയാളിൽ രോഗാണുക്കൾ അവ ശേഷിക്കുന്നില്ല എന്ന് തീർച്ചവരുത്തേണ്ടതുണ്ട്. അല്ലെങ്കിൽ, കണ്ണുരോഗത്തിന് രോഗവാഹനം സാധാരണമാകയാൽ രോഗത്തിന്റെ തുടർച്ച പകർച്ചയ്ക്ക് രോഗി കാരണമായിത്തീർന്നേക്കാം.

നിവാരണം:—Schick's Test എന്ന് അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു പരീക്ഷണംകൊണ്ട് ഒരുവന് കണ്ണുരോഗം പിടിപെടാനുള്ള സാദ്ധ്യത എത്രമാത്രമുണ്ടെന്ന് പരിശോധിക്കാൻ കഴിയും. പരീക്ഷണം താഴെ പറയുന്നപ്രകാരമാണ്.

ഒരു കൈത്തണ്ടയിൽ ടോക്സിൻ കുത്തിവയ്ക്കുക. ഒരു പ്രതിവിധിയായി 70 ഡിഗ്രിവരെ ചൂടാക്കിയ ടോക്സിൻ മറ്റേ കൈത്തണ്ടയിലും കുത്തിവയ്ക്കുക. അഞ്ചുമുതൽ ഏഴുവരെ ഹിമസഞ്ചരക്കുള്ളിൽ ഇതു് ഉളവാക്കുന്ന പ്രത്യാഘാതമെന്തെന്ന് ശ്രദ്ധിക്കുക. വീക്കത്തിനോടനുബന്ധിച്ചുള്ള നീക്കവും തുടർച്ച കാണപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിൽ പരീക്ഷ

ണം സലക്ഷണമാണ്. നിഷേധാത്മകമെങ്കിൽ വീക്കത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ കാണപ്പെടുകയില്ല.

രോഗാതീതരൂപം സിദ്ധിക്കണമെങ്കിൽ അലം (Alam) ചേർത്ത് പിരിപ്പിച്ച ടോക്സിൻ കുത്തിവെയ്ക്കണം. സാധാരണ മാത്രകൾ രാഷ്ട്ര പരയുപകാരമാണ്.

ആരംഭത്തിൽ 0.3 മുതൽ 0.5 mi വരെ മാത്രകൾ കുത്തിവെയ്ക്കണം. അഞ്ച് ആഴ്ചയ്ക്കുശേഷം 0.5 mi മാത്ര ഉപയോഗിച്ച് വീണ്ടും കുത്തിവെയ്ക്കണം. 0.5 mi മാത്രയിൽ മൂന്നോ നാലോ വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം മൂന്നാമതൊരു കുത്തിവയ്പ്പിനു കൂടി നടത്തുന്നതു കൊള്ളാം.

രോഗവാഹകർ (Carriers):—കണ്ഠരോഗത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ഈ രോഗബാധയില്ലാത്ത ആരോഗ്യമുള്ളവർതന്നെ രോഗവാഹകരാകാറുണ്ട്. അതായത് കാഴ്ചയിൽ ഒരുവൻ അരോഗദൃഢശാത്രനായിരിക്കും. എന്നാൽ അയാളുടെ കണ്ഠത്തിലും നാസാമലത്തിലും കണ്ഠരോഗാണുക്കൾ കടന്നുകൂടിയിരിക്കും രോഗം ഒരു മഹാമാരിയായി പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടുമ്പോൾ ഇങ്ങനെയുള്ള രോഗവാഹകരെ മാറിപ്പാറ്റിടുകയും അതേസമയം തന്നെ രോഗശമനത്തിനുശേഷം പിരിച്ചുവിടുന്നവർ രോഗവാഹകരായേക്കാതിരുന്നേണ്ട എന്നു പരിശോധിച്ചുനോക്കുകയുംവേണം. ആരോഗ്യമുള്ള ഒരുവൻ പരിശോധനയിൽ ഒരു രോഗവാഹകനാണെന്ന് വെളിപ്പെടുന്നപക്ഷം അയാളിൽനിന്നും രോഗം പകരാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അയാളെ ചികിത്സിക്കുകയാണു വേണ്ടത്. ആൻട്രിടോക്സിൻ ചികിത്സയ്ക്ക് പുറമേ ഉയർന്ന മാത്രയിൽ പെനിസിലിൻ കുത്തിവയ്പ്പുകൂടി നടത്തുന്നപക്ഷം പകർച്ച തടയുന്നതിനു സാധിക്കും.

Serum therapy യുടെ ആവിർഭാവത്തോടെ ഈ രോഗം മുന്തിലത്തെപ്പോലെ അത്ര ആപല്ക്കരമാകാറില്ല.

മരണനിരക്ക് മൂന്നോ നാലോ ശതമാനത്തിനടുത്തു വരെയേ എത്തിയിട്ടുള്ളൂ. നേരത്തേതന്നെ രോഗം മനസ്സിലാക്കി ചികിത്സിക്കുന്നപക്ഷം ഈ തോതുകളെന്നയും വളരെ താഴ്ന്നതിന് കഴിയും.

ആപല്പരമായ അവസ്ഥയെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ലക്ഷണങ്ങൾ താഴെ കൊടുക്കുന്നവയാണ്.

1. ഉമ്മാസവായുവിന് ഒരു ഫ്ലൂഡമുണ്ടായിരിക്കുക.
2. ഗ്രന്ഥികളുടെ വികാസം വളരെ പ്രകടമായിരിക്കുക.
3. രക്തവിസർജ്ജനം കാണപ്പെടുക.
4. മൂത്രത്തിൽ ധാരാളം ആൽബൂമിൻ (Albumin) കലർന്നിരിക്കുക.
5. മാംസപേശി വലുതാവുകയും ശ്വാസനാളത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുവാനിടയാവുകയും ചെയ്യുക.
6. രോഗനിരോധശക്തി വളരെ ദുർബലമായിരിക്കുക. വളരെ താണ അവസ്ഥയിലുള്ള ശരീരതാപനില ഇതിന്റെ ഒരു സൂചനയാണ്.
7. ശ്വാസകോശസംബന്ധമായ കഴുപ്പുങ്ങൾ ഉണ്ടാവുക.
8. ശ്വാസാശയസംബന്ധമായ മാംസപേശികൾക്ക് തളച്ച് സംഭവിക്കുക.

അണുബാധകൾ (Streptococcal)

Streptococcal അണുബാധ വിവിധതരത്തിലുള്ള വ്യാധികൾക്ക് കാരണമാകാറുണ്ട്. രക്തജ്വരവും (Scarlet fever) അഗ്നിവിസപ്പവും (Erysipelas) ആണ് ഇവയിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ പ്രചാരമുള്ളവ. ഭാഗ്യവശാൽ രക്തജ്വരം ഇൻഡ്യയിൽ അത്ര നടപ്പിലില്ല. എന്നാൽ അഗ്നിവിസപ്പം സാമാന്യം പ്രചാരത്തിലുള്ള ഒരു രോഗമാണ്.

അഗ്നിവിസപ്പം (Erysipelas):—Streptococci Haemolyticus എന്ന് വിളിക്കപ്പെട്ടുപോരുന്ന രോഗാണുക്കൾ ചർമ്മത്തെ ബാധിക്കുമ്പോഴാണ് ഈ രോഗം ഉത്ഭവിക്കുന്നത്. ശരീരത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന മുറിവ്, ചതവ് എന്നിവയിൽക്കൂടിയോ അല്ലെങ്കിൽ മൂക്കിൽക്കൂടിയോ ആണ് ഈ അണുക്കൾ ശരീരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നത്. ശരീരത്തിന്റെ ഏതുഭാഗത്തുള്ള ചർമ്മത്തേയും ഇത് ബാധിക്കാം. എന്നാൽ, ഏറ്റവും കൂടുതലായി ആക്രമിക്കപ്പെടുന്ന ഭാഗങ്ങൾ താഴെ പറയുന്നവയാണ്

1. മുഖം—അണുക്കളുടെ ആക്രമണത്തിന് ഏറ്റവും കൂടുതൽ വിധേയമാകുന്നത് മുഖമാണ്.
2. മുറിവുകളുടെ ചുറ്റുപാടുമുള്ള ഭാഗങ്ങൾ.

3. സ്ത്രീകളാണെങ്കിൽ അവരുടെ പാദങ്ങളിലും കുട്ടികളാണെങ്കിൽ അവരുടെ ഉടലിലും ആണ് ഈ രോഗാണുക്കൾ കൂടുതലായി ബാധിക്കാറുള്ളത്.

രോഗത്തിന്റെ ആരംഭം:—മിക്കവാറും ഇതിന്റെ ആരംഭം വളരെപെട്ടെന്നാണ്. 103, 104 ഡിഗ്രിവരെ

പനി ഉയരുകയുംചെയ്യും. ഇതിനുമുമ്പായി ഒരു ജലദോഷമോ ശരീരസാമ്പ്യമോ ഉണ്ടായി എന്നും വരാം ഇല്ലെന്നും വരാം. ഇതിന്റെ ആധാനകാലം ഒന്നുമുതൽ ഏഴുദിവസങ്ങളാണ്. പനിയുടെ വരവോടുകൂടി, മാംസപേശികൾക്കു വേദന, മർദ്ദി, തലവേദന എന്നിവകൂടി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു തുടങ്ങും. പനി ആരംഭിച്ചു് ഏതാണ്ടു് 24 മുതൽ 36 മണിക്കൂറുകൾ ചെല്ലുമ്പോൾ തൊലിപ്പുറത്തു് കുരുക്കുകൾക്കു തുടങ്ങും. മുഖത്തോ മുറിവുകളുടെ ചുറ്റുപാടുമോ ആയി ഏതാനും ചുവന്ന പാടുകളായിട്ടാണ് അവ ആരംഭിക്കുക. അവ ചുറ്റിലും വളരെവേഗം പടന്നു വ്യാപിക്കുന്നു. തൊട്ടു നോക്കിയാൽ വളരെ മൃദുവായിരിക്കും; നല്ല ചുവപ്പുനിറവും കാണും. തൊലിക്കു് ഒരു മുറക്കം അനുഭവപ്പെടും കൺ പോളപോലെ ശരീരത്തിൽനിന്നും വേർപെട്ടുനിൽക്കുന്ന ഭാഗത്താണെങ്കിൽ നീർവീക്കം വളരെ പ്രകടമായിരിക്കും. നീർക്കെട്ടിന്റെ വക്കു് തൊലിപ്പുറത്തുനിന്നും വളരെ കിളുന്നുനിൽക്കുകയുംചെയ്യും. രണ്ടുദിവസത്തിനുള്ളിൽ ചുവന്നു വീങ്ങിയ ഭാഗത്തിന്റെ നടുവിലായി ചെറിയ കുമിളകൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുതുടങ്ങും.

തൊലിപ്പുറത്തുണ്ടാകുന്ന വീക്കത്തെ തുടന്നു് നാക്കിൽ പൂപ്പുണ്ടാവുകയും ഉറക്കമില്ലായ്മയും അസാധാര്യവും അനുഭവപ്പെടുകയും ചെയ്യും. രോഗശക്തി വളരെ ഉഗ്രമായിട്ടുള്ള അപൂർവ്വം ചില കേസുകളിൽ ഉറക്കപ്പിച്ചു് ഉണ്ടായി എന്നും വരാം. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ മൂത്രത്തിൽ ആൽബ്യൂമിൻ വ്യത്യസ്തതോതിൽ കാണപ്പെടുകൊണ്ടിരിക്കും.

ഇതു് വളരെവേഗം പകരുന്ന ഒരു വ്യാധിയാണ്. വളരെ പ്രായംകുറഞ്ഞവരേയും വളരെ പ്രായംചെന്നവരേയും-പ്രത്യേകിച്ചു് മദ്യപന്മാരെആണ്-ഇതു കൂടുതലായി ബാധിക്കാറുള്ളതു്. നിദ്രിഷ്ടചികിത്സനടത്തി രോഗം നിയന്ത്രിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അതു് ഉള്ളിലുള്ള അറകളിലേക്കു്

വളരെവേഗം വ്യാപിക്കുകയും Cellulitis എന്ന രോഗത്തിനു കാരണമാകുകയും ചെയ്യാനിയുണ്ടു്. ഇതിന്റെ ഫലമായി ലാലാവിസർജ്ജനഗ്രന്ഥികൾ (draining lymphatic glands) വലുതായി അതിനുള്ളിൽ ചലംകെട്ടുകയും ഇതു് ക്രമേണ രക്തവാഹിനിയിൽ കടന്നു് ശ്വാസാശയത്തെ ബാധിച്ചു് (Broncho-pneumonia) എന്ന രോഗത്തിനു് നിദാനമാകുകയും ചെയ്യാം.

രോഗജന്യമായ വിഷാംശത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനു് ആവശ്യമായ നിദ്രിഷ്ട ചികിത്സ കഴിയുന്നതുംവേഗത്തിൽ നടത്തേണ്ടതു് ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട സംഗതിയാണു്. ശരീരത്തിന്റെ ഇതരഭാഗങ്ങളിലേക്കു് രോഗം കൂടുതലായി പടരുന്നതിനെ നിയന്ത്രിച്ചു് രോഗിയെ രക്ഷിക്കുക എന്നുള്ളതും വളരെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ഒരു കാര്യമാണു്. അതേസമയംതന്നെ രോഗിയുടെ പൊതുവേയുള്ള ആരോഗ്യനില തൃപ്തീകരമായി പുലർത്തിക്കൊണ്ടു് പോകേണ്ടതും വളരെ ആവശ്യമാണു്.

കഴിയുന്നതുംവേഗം Chemotherapy ചികിത്സ ആരംഭിക്കണം. രോഗത്തിന്റെ ഗതിയെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനു് രണ്ടു് ഔഷധങ്ങൾക്കു് കഴിവുണ്ടു്. അവ പെൻസിലിനും സൽഫാ ഔഷധങ്ങളുമാണു്. സൽഫാഡൈസിൻ (Sulphadiazine) അല്ലെങ്കിൽ സൽഫാ അടങ്ങിയ മറ്റേതെങ്കിലും കൂട്ടുകളോ പനിവിടുന്നതുവരെ വേണ്ടത്ര മാത്രയിൽ ദിവസവും മൂന്നോ നാലോ പ്രാവശ്യം കൊടുക്കണം. പനി വിട്ടതിനുശേഷവും രണ്ടോ മൂന്നോ ദിവസംകൂടി ഇതു തുടരണം. മിതമായ മാത്രയിലുള്ള പെനിസിലിനും വളരെ ഗുണഫലത്തെ ചെയ്യും. ദിവസം രണ്ടുപ്രാവശ്യമായി ലക്ഷം മാത്രവീതം പെനിസിലിൻ ഒരു സാമാന്യരോഗിക്കു് ആവശ്യമാണു്. മാത്ര ക്രമേണ കുറച്ചുകൊള്ളണം.

ആവിപിടിച്ചാൽ തൊലിക്ക് അനുഭവപ്പെടുന്ന മുറുക്കത്തിന് ശമനംകിട്ടും.

ഈ രോഗത്തിനുള്ള ഏറ്റവും വലിയ ഒരു ഭൂഷ്യം അതേരോഗിയിൽത്തന്നെ ഇതു വീണ്ടും ആവർത്തിക്കാനിടയുണ്ട് എന്നുള്ളതാണ്. അതുകൊണ്ട് മൂക്കിൽ ചൊരിച്ചിൽ ഉണ്ടാകാതെയും തൊലി ചൊരിഞ്ഞു പൊട്ടാതെയും സൂക്ഷിക്കേണ്ടതു് വളരെ ആവശ്യമാണ്. വീക്കം അപ്രത്യക്ഷമായശേഷം കുറഞ്ഞപക്ഷം ഒരുപ്രത്യേകമായി ചികിത്സ തുടന്നു നടത്തുക എന്നുള്ളതാണ് രോഗത്തിന്റെ പുനരാവർത്തനത്തെ തടയുന്നതിനുള്ള ഏറ്റവും ഉത്തമമായ മാർഗ്ഗം. നേരത്തേതന്നെ ശരീരത്തിൽ ഒരു മുറിവ് ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ അതിന്റെ അപ്പോഴത്തെനില അനുസരിച്ചുള്ള ചികിത്സ നടത്തേണ്ടതും ആവശ്യമാണ്.

മസ്തിഷ്കജ്വരം (Cerebrospinal fever)

ഈ രോഗത്തിന് നിദാനമായ മെനിംഗോക്കോക്കസ് അണുക്കൾ നാസാദപാരത്തിലാണ് മിക്കവാറും കാണപ്പെടുക. ഈ അണുക്കൾ പിടിപെട്ടിട്ടുള്ളവരിൽ അധികംപേരും ഈ രോഗത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിക്കാറില്ല.

ജനങ്ങൾ തിങ്ങിക്കൂടുകയും ആളുകൾ കൂട്ടമായി വരികയും പോകയും ചെയ്യാറുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിലാണ് മസ്തിഷ്കജ്വരം ഒരു പകർച്ചവ്യാധിയായി പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടാറുള്ളത്. ശ്വാസാശ്വാസസംവിധാനത്തിന് നീർവീഴ്ച സംഭവിക്കാനിടയുള്ള കാലങ്ങളിലും ഈ രോഗം വിപുലമായതോതിൽ ഉത്ഭവിക്കാറുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് തണുപ്പുള്ള മാസങ്ങളിലാണ് ഇത് കൂടുതലായി അധികരിക്കുക. കഴിഞ്ഞ രണ്ട് ലോകമഹായുദ്ധകാലത്തും ഇത് ഒരു പകർച്ചവ്യാധിയായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയുണ്ടായി. ഈ രോഗം പരത്തുന്ന അനേകം “രോഗവാഹകർ” ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഈ രോഗാണുക്കളുടെ അകത്തേയ്ക്കുള്ള ഗതി സാമാന്യഗതിയിൽ ജിഹ്വാമൂലമാംസഗ്രന്ഥി (Tonsils) (ടോൺസൽസ്) തടഞ്ഞുനിർത്താറുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ തടസ്സത്തിന് തകർച്ചപറമ്പോൾ രക്തവാഹിനിയിലേക്ക് നിർബാധമായി അമ്പയ്ക്കു പ്രവേശം സിദ്ധിച്ചു മെനിംഗൈറ്റിസ് (Meningitis) ഉല്പാദിപ്പിക്കുക സാധാരണമാണ്.

രോഗത്തിന്റെഗതി:—ഈ രോഗത്തിന്റെ ആധാന കാലം ഒന്നുമുതൽ അഞ്ചുവരെ ദിവസങ്ങളാണ്. തണുപ്പ്,

വിറയൽ എന്നിവയോടുകൂടി ഈ രോഗം പെട്ടെന്നാണ് ആവിർഭവിക്കുക. ശരീരതാപനില 103, 104 ഡിഗ്രിവരെ ഉയരും. പനിയുടെ വരവോടുകൂടിത്തന്നെ കഠിനമായ തലവേദനയും ആരംഭിക്കും. ആദ്യം തലയുടെ മുൻഭാഗത്തായിരിക്കും വേദന. പിന്നീട് പിൻഭാഗത്തേക്കും അതു് വ്യാപിക്കുന്നു. തലവേദനയോടുകൂടി ശാരീരികമായ അസ്വാസ്ഥ്യം, കാഴ്ചക്കുറവ് വിറയൽ എന്നിവ ഉണ്ടാകുന്നു. കൊച്ചുകുട്ടികളെ സംബന്ധിച്ച് ഈ രോഗം ആരംഭിക്കുന്നതുതന്നെ വിറയലോടുകൂടി ആയിരിക്കും. രോഗം ആരംഭിച്ചു് 48 മണിക്കൂറിനകം ഈ ലക്ഷണങ്ങളെല്ലാം പ്രത്യക്ഷപ്പെടും. ഒട്ടുമിക്കാലും രോഗികളിൽ തൊലിയുടെ തൊട്ടു് താഴെയാടി രക്തപ്പെപ്പാടിപ്പു് കാണപ്പെടും. ഇതോടൊന്നിച്ച് നല്ല പനിയും കഠിനമായ തലവേദനയും കാണപ്പെടുന്നെങ്കിൽ അവ രോഗം മസ്തിഷ്കജ്വരമാണെന്ന് സംശയിക്കപ്പെടുന്നതിന് മതിയായ ലക്ഷണങ്ങളാണ്.

രോഗത്തിന്റെ ആരംഭകാലത്തു് തലവേദന കൂടുകയും ഛർദ്ദി കൂടുകയുടെ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. പക്ഷെ, ഈ ഛർദ്ദിക്ക് വിമ്മിഷ്ടം ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. ക്ലേശരഹിതമായ ഈവമനം തലയോട്ടിക്കകത്തുള്ള സമ്മർദ്ദം വർദ്ധിക്കുന്നതിന്റെ സ്വാഭാവികലക്ഷണങ്ങളാണ്. കഴുത്തു് ഉടലിലുള്ള മാംസപേശികൾ ഇവ മുറക്കൊള്ളിച്ചുവരുന്നതിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളും കണ്ടുതുടങ്ങും. ഇതിന്റെ ഫലമായി കഴുത്തു് കുനിക്കുന്നതിന് ശ്രമിച്ചാൽ ശരീരം മുഴുവനും അതോടൊന്നിച്ച് വളഞ്ഞുപോകും. രോഗം ഈ നിലയിൽ എത്തുമ്പോൾ ചുവന്ന പൊടിപ്പുകൾ, പ്രത്യേകിച്ചു് നെററിയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുടങ്ങും. ക്രമേണ തലയോട്ടിക്കകത്തുള്ള സമ്മർദ്ദശക്തി വർദ്ധിച്ചു് വളരെവേഗം മയക്കം ബാധിച്ചുതുടങ്ങും. വളരെവേഗം വന്നുചേരുന്ന മയക്കം രോഗത്തിന്റെ കാഠിന്യത്തെയാണ് കാണിക്കുക. വളരെ

നേരത്തേതന്നെ മയക്കം ഉണ്ടാകുന്നത് ഒരു ചീത്തലക്ഷണമാണ്.

ഇത്രയും ലക്ഷണങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതോടെ വെളിച്ചം ഇഷ്ടപ്പെടാതെ കണ്ണുമടച്ച് ഒരുവശം തിരിഞ്ഞു കിടക്കയിൽ കിടക്കുന്നതായിട്ടാണ് രോഗി മിക്കവാറും കാണപ്പെടുക. പിിച്ചുപിടിച്ച ലക്ഷണങ്ങൾ രോഗി കൂടെ കൂടെ പ്രകടമാക്കും. കുട്ടികളാണെങ്കിൽ വീണ്ടും വീണ്ടും വിറയൽ വന്നുകൊണ്ടുനിൽക്കും.

ശുശ്രൂഷ:—(1) രോഗിയെ ഇരുളടഞ്ഞ ഒരു മുറിയിൽ പാർപ്പിക്കണം. വലിയ ഒച്ചകേൾക്കുന്നതിനോ, ശരീര സ്വാസ്ഥ്യം ഉണ്ടാകുന്നതിനോ ഇടയാക്കാതെ സൂക്ഷിക്കുകയും വേണം. (2) വളരെ ലഘുവായും എന്നാൽ കൂടെക്കൂടെയും പോഷകാംശം ഉള്ള ആഹാരം നൽകി ആരോഗ്യനില പരിരക്ഷിക്കണം. (3) സ്പോഞ്ച് ചെയ്ത് ശരീരം ശുചിയായി സൂക്ഷിക്കണം. (4) മററ് കുടുംബാംഗങ്ങൾക്ക് ഈ രോഗ ബാധ ഉണ്ടാവാതെ തടയണം. (5) രോഗജന്യമായ വിഷാംശത്തെ ശമിപ്പിക്കുന്നതിനും, തലയോട്ടിക്കകത്തുള്ളവായ സമ്മർദ്ദം ലഘൂകരിക്കുന്നതിനും വേണ്ട ചികിത്സകൾ ചെയ്യുക എന്നുള്ളതാണ് ഏറ്റവും പ്രധാനം. (6) ഇങ്ങനെയുള്ള കേസുകളിൽ രോഗിയെ ഒരു ആശുപത്രിയിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുക എന്നുള്ളതാണ് ഏറ്റവും നല്ലത്. (7) ആശുപത്രിയിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതിന് നിവൃത്തിയില്ലെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഒരു പ്രാപ്തനായ ഡാക്ടറേയും യോഗ്യതയുള്ള ഒരു നേഴ്സിനേയും ഏല്പാടുചെയ്യണം. (8) പൊതുജനം രോഗവകുപ്പിൽപെട്ട അധികാരികളെ ഉടനെ വിവരം ധരിപ്പിക്കണം.

തലവേദന, വിറയൽ, മയക്കം എന്നിവയ്ക്കു കാരണം തലയോട്ടിക്കകത്തുണ്ടാകുന്ന സമ്മർദ്ദമാണ്. അതിനാൽ അതിന്റെ ശമനത്തിന് പ്രത്യേക ശ്രദ്ധിക്കണം.

(Lumbur puncture (L. P.) അനുഷ്ഠിക്കുക എന്നുള്ളതാണ് ഇതിനുള്ള ഏകപരിഹാരമാർഗ്ഗം. ഇതുകൊണ്ട് തലവേദനയ്ക്ക് ശമനമുണ്ടാവുകയും വിറയൽ നിന്നുപോവുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. കൂടാതെ ശരിയായ രോഗനിർണ്ണയത്തിനുപകരിക്കുന്ന പ്രയോജനപ്രദങ്ങളായ വിവരങ്ങൾ ഇതുനിമിത്തം സിദ്ധിക്കുകയുംചെയ്യും. ഒരു നീണ്ടസൂചി സ്പൈനൽകനാലിലേക്കു കടത്തി അതിനുള്ളിലുള്ള ദ്രാവകം ശത്തെ വെളിയിലേക്ക് വിസർജ്ജിപ്പിക്കുന്നതിനാണ് Lumbur puncture എന്ന് പറയപ്പെടുന്നത്. സാധാരണയായി ഉള്ളിലുള്ള ദ്രവംശം ശുദ്ധമായിരിക്കും; അതു സൂചിയുടെ ഒരറ്റത്തുകൂടി തുളളിതുളളിയായി വീഴുകയുംചെയ്യും. മസ്തിഷ്കജ്വരത്തേപ്പോലെയുള്ള രോഗം പിടിപെടുമ്പോൾ ഈ ദ്രാവകം വളരെ ശക്തിയായ സമർദ്ദത്തിന് വിധേയമായിത്തീരുന്നതിനാൽ വളരെവേഗം വെളിയിലേക്ക് ഒഴുകിപ്പോകുന്നതാണ്. ഇപ്രകാരം മസ്തിഷ്കസിരാനാളത്തിൽനിന്നും വെളിയിൽ എടുക്കപ്പെടുന്ന ദ്രാവകം അണുപരീക്ഷണത്തിനും രാസപരീക്ഷണത്തിനുമായി ഒരു ഗവേഷണശാലയിലേക്ക് അയച്ചുകൊടുക്കണം. ഈ പരിശോധന രോഗത്തിന് നിദാനമായ അണുക്കളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതുകൂടാതെ പ്രോട്ടീൻ, ഗ്ലൂക്കോസ്, ക്ലോറൈഡുകൾ തുടങ്ങിയ ദ്രാവകത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന രാസവസ്തുക്കളുടെ ഘടനാപ്രമാണത്തിന്റെ ശതമാനം എത്രയെന്ന് കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിന് സഹായിക്കുകയുംചെയ്യുന്നു. മസ്തിഷ്കജ്വരം പിടിപെട്ട ഒരു രോഗിയിൽ പ്രോട്ടീൻ അംശത്തിന്റെ ശതമാനം കൂടിയിരിക്കും; എന്നാൽ ഗ്ലൂക്കോസ് കുറഞ്ഞിരിക്കുകയോ നിശ്ശേഷം ഇല്ലാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യും. അണുക്കൾ ഉള്ളുകളുടെ ഉള്ളിലോ വെളിയിലോ എന്ന് കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനും സാധിക്കും. Lumbur puncture അനുഷ്ഠിക്കുമ്പോൾ സ്പൈനൽ ഫ്ലൂയി

ഡിൽ ഔഷധങ്ങൾ കടത്തുന്നതിന് ആ അവസരം വിനിയോഗിക്കാനാണു്.

മസ്തിഷ്കത്തിനുള്ളിലെ സമ്മർദ്ദത്തിന് ശമനംസിദ്ധിച്ചാൽ തലവേദന കുറയുകയോ നിശ്ശേഷം ഇല്ലാതാവുകയോചെയ്യും; വിറയൽ ചുരുങ്ങും; മയക്കത്തിന്റെ ശക്തി ലഘുവായി രോഗി ബോധം വീണ്ടെടുക്കുകയുചെയ്യും.

മറുകഴുപ്പങ്ങൾ:—

1. ബുദ്ധിമാന്ദ്യം.
2. മസ്തിഷ്കസിരകളുടെ തളർച്ച.
3. വലിയ സന്ധിബന്ധങ്ങൾക്കുണ്ടാകുന്ന ആർത്രൈറ്റിസ്.
4. ന്യുമോണിയാ.

ഭാഗ്യവശാൽ, രോഗം നിയന്ത്രണാധീനമായിക്കഴിഞ്ഞാൽ ഈ കഴുപ്പങ്ങളെല്ലാം അപ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകൊള്ളും.

രോഗത്തിന്റെഗതി:—Chemotherapy യുടെ ആവിഭാവത്തിനുശേഷം ഈ രോഗം പിടിപെട്ടാലുള്ള അപസ്ഥാനത്തു നിരാശാജനകമല്ല. Sulpha-therapy കണ്ടുപിടിക്കപ്പെടുന്നതിനുമുമ്പ് മരണനിരക്ക് ഏതാണ്ട് 60 ശതമാനത്തോടടുത്തിരുന്നു.

എന്നാൽ, ഇന്ന് അതു് അഞ്ചുശതമാനമായി കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് ഈ രോഗം പിടിപെട്ടാൽ കഴിയുന്നതുംവേഗം കാര്യക്ഷമമായ ചികിത്സ ആരംഭിക്കേണ്ടതാണു്. ചികിത്സ ആരംഭിക്കുന്നതിന് അണുപരീക്ഷണശാലയിലെ റിപ്പോർട്ടുവരാൻ കാത്തിരിക്കണമെന്നില്ല.

ചികിത്സ:—കഴിയുന്നതുംവേഗം (Sulpha therapy) ചികിത്സ ആരംഭിക്കണം. ഔഷധങ്ങൾ മാത്രകൂട്ടിവേണം

പ്രയോഗിക്കുവാൻ. ലക്ഷണങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളാത്തതിൽ കത്തിവെയ്പ്പിനും സിരാമാറ്റം ആരംഭത്തിൽതന്നെ ഉപയോഗിക്കാം. ഹർട്ടികൊണ്ട് ഔഷധം സേവിക്കുന്നതു സാധ്യമല്ലെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഇൻട്രാമസ്കുലർമാറ്റവും സ്വീകരിക്കാം. Sulpha therapy ചികിത്സ രോഗശമിക്കുന്നതുവരെ തുടർന്നു നടത്തണം മാത്ര ക്രമേണ കുറച്ചുകൊള്ളണം. സൽഫാ ഔഷധങ്ങൾ പ്രയോഗക്ഷമങ്ങളാകുന്നില്ലെങ്കിൽ മാത്രകൂടിയുള്ള പെൻസിലിൻ ഔഷധപ്രയോഗം ആവശ്യമായി വരും. ന്യൂമോണിയയുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതുകൊണ്ട് ഈ ഔഷധപ്രയോഗം പ്രത്യേകിച്ചു കുട്ടികളിൽ വളരെ അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ് പെൻസിലിൻ 'ജി'യാണ് കൂടുതൽ സ്വീകാര്യം. മറ്റു കഴുപ്പങ്ങളെക്കൂടി പരിഹരിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ വേണ്ടത്ര പെൻസിലിൻ ഉള്ളിൽ ചെല്ലുന്നതിനായി ഇത് ആവർത്തിക്കുകയും വേണം.

രോഗം ഒരു പകർച്ചാധിയിയായി പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടുമ്പോൾ രോഗശമനഔഷധങ്ങളുടേയും രോഗവാഹകരുടേയും പ്രശ്നങ്ങൾ പൊന്തിവരുന്നു. രാഷ്ട്രയുദ്ധങ്ങളിൽ മൂന്നോ നാലോ ഗ്രാം സൽഫാ പല പ്രാവശ്യമായി ഉപയോഗിക്കുന്നത് ഈ രോഗത്തെ തടയുന്നതിന് ഉപകരിക്കുന്നതാണ്. മറ്റു ദുഷ്കാലങ്ങളൊന്നുമില്ലാതെ ഇത് ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യാം. ഇതേ ഔഷധംതന്നെ രോഗവാഹകരെ ചികിത്സിക്കുന്നതിനും ഉപയോഗിക്കാം.

ഇളംപിള്ളുവാതം (Poliomyelitis)

ഇത് ഒരു പകർച്ചവ്യാധിയാണ്. തലച്ചോറിലും സ്നൈനൽകോർഡിലുമാണ് ഇത് പിടിപെടുന്നത്. ഈ രോഗത്തിന് നിദാനമായ അണുക്കൾ മൂന്നുതരമുണ്ട്. ഈ അണുക്കൾ സംക്രമിച്ചിട്ടുള്ള ആളുകളുടെ തുപ്പൽ, നാസാലം എന്നിവയിൽനിന്നോ, പാൽ മറ്റു ആഹാരപദാർത്ഥങ്ങൾ എന്നിവയിൽക്കൂടിയോ വിസർജ്ജിക്കുന്ന മൂത്രപുരീഷാദികളിൽനിന്നോ ആണ് സാധാരണയായി രോഗം പകരുന്നതെന്ന്. ഒരു മഹാമാരിയായി പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടാൻസാധ്യതയുള്ള ഒരു രോഗമാണ് ഇത്. ആളുകൾ തിങ്ങിക്കൂടാൻ തടയാകുന്ന വിദ്യാലയങ്ങൾ ആശുപത്രികൾ ജയിലുകൾ തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിലാണ് ഇത് പിടിപെടുക. രണ്ടിനും അഞ്ചിനും ഇടയ്ക്കു പ്രായമുള്ള കുട്ടികളെയാണ് ഇത് കൂടുതലായി ബാധിക്കുക. അപൂർവ്വമായിട്ടാണെങ്കിലും പ്രായപൂർത്തിയായവർക്കും ഈ രോഗം വരാറുണ്ട്. സ്ത്രീകളെക്കാൾ പുരുഷന്മാർക്കാണ് ഈ രോഗം വരിക. മദ്രാസ് തുടങ്ങിയ വൻനഗരങ്ങളിൽ ചുരുങ്ങിയതോതിലാണെങ്കിലും ഈ രോഗം മിക്കവാറും എന്നും കാണപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഉഷ്ണമാസങ്ങളിൽ ഒരു മഹാമാരിയായി സർവ്വതൃപ്യാപിക്കാറുണ്ട്. ടോൺസിൽസിനുവേണ്ടി ചെയ്യപ്പെടുന്ന രോഗനിവാരണത്തെത്തുടർന്ന് ഈരോഗം പിടിപെടാൻ തടയുണ്ടെന്ന് പൊതുവെ ഒരു വിശ്വാസമുണ്ട്. കണ്ഠരോഗം വില്ലൻചുമ എന്നിവ പിടിപെടാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ചെയ്യുന്ന നിവാരണചികിത്സയെ തുടർന്നുണ്ടാകുന്ന കാലഘട്ടം ഈ രോഗം പിടിപെടുന്നതിന് പറ്റിയ അവസരമാണെന്ന് ഭിഷഗ്വരന്മാരിൽ ഒരു വിഭാഗം അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ട്.

ഈ രോഗത്തിന്റെ ആധാനകാലം നാലു മുതൽ മുപ്പതുവരെ ദിവസങ്ങൾ നീണ്ടുനിൽക്കാം.

രോഗാരംഭം:—ഈ രോഗത്തിന്റെ വരവ് മിക്കവാറും ഒരു ഉൾച്ചാടിയായിട്ടാണ്. എന്നാൽ കുട്ടികളിൽ ചില ചില്ലറ രോഗലക്ഷണങ്ങൾ കണ്ടു എന്നു വരാം. തലവേദന ഛർദ്ദി എന്നിവയോടൊപ്പമോ അല്ലെങ്കിൽ ജലദോഷത്തോടൊപ്പമോ പനി ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. ചില കേസുകളിൽ കഠിനമായ തലവേദന കഴുത്തു്, മുതുകു് മറ്റുള്ള അവയവങ്ങൾ എന്നിവയ്ക്കു് കഴുപ്പു്, ഛർദ്ദി, കാഴ്ചയ്ക്കു് മങ്ങൽ എന്നീ ലക്ഷണങ്ങളോടെ ഈ രോഗം വളരെ പെട്ടെന്ന് ആരംഭിച്ചു എന്നു വരാം. കുട്ടികളിൽ വിറയൽ ഉണ്ടാകാനും ഇടയുണ്ടു്. ശരീരതാപനില 103, 104 ഡിഗ്രി വരെ ഉയരുകയും ചെയ്യും.

നല്ല പനിയോടൊത്തു് വളരെ പെട്ടെന്നാണ് രോഗത്തിന്റെ വരവെങ്കിൽ കഴുത്തിനു് ഒരു പിടുത്തം അനുഭവപ്പെടുകയും രോഗി വളരെ അസ്വസ്ഥനും വളരെ ഉൽക്കണ്ഠാഭരിതനും ആയി കാണപ്പെടുകയും ചെയ്യും. വാതം കൊണ്ടുള്ള തളച്ചു് പിടിപെടാത്തതെന്ന മിക്കവാറും രോഗികൾ രക്ഷപ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ടു്. അപൂർവ്വം ചില കേസുകളിൽ മൂന്നോ നാലോ ദിവസം ചെല്ലുമ്പോൾ വാതത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതുകൊണ്ടും അതു തുടക്കത്തിൽതന്നെ വളരെ രൂക്ഷമായിരിക്കും. കൈകളെക്കാരും കാലിനേഴാണ് അതു കൂടുതലായി ബാധിക്കുക.

ബാധിക്കപ്പെടുന്ന മാംസപേശികൾ തൊട്ടുനോക്കിയാൽ കൂടതൽ മുട്ടുതപം ഉണ്ടായിരിക്കും. അവയവങ്ങളെ ബാധിക്കുന്നതിനു് പുറമേ ഏതാനും മസ്തിഷ്കസിരകൾക്കും ഈ അസുഖം ഉണ്ടാകാറുണ്ടു്.

രോഗത്തിന്റെ ഗതി:—ഒരു മാംസപേശിയിൽ നിന്നും മറ്റൊന്നിലേയ്ക്കു് ഈ തളച്ചു് വ്യാപിച്ചുകൊണ്ടി

രിക്കും എന്നാൽ, ഭാഗ്യവശാൽ, ഏതാണ്ട് പത്തു് ദിവസത്തിനുള്ളിൽ ഈ മാംസപേശികൾക്കു് ചലനത്തിനുള്ള സ്വാധീനശക്തി വീണ്ടുകിട്ടും. പക്ഷേ, ചിലതിനു് സ്ഥിരമായ തളച്ചതന്നെ സംഭവിച്ചുകൂടാത്തു്യില്ല. രോഗം ബാധിച്ച സ്ഥലത്തുള്ള അസ്ഥികൾ രോഗം പിടിപെടാത്ത ഭാഗത്തുള്ളവയെപ്പോലെ വളരാത്തതിനാൽ അവയവങ്ങളുടെ വളച്ചു്യിക്കു് ആനുരൂപ്യമില്ലാതെ പോകാം. മാംസപേശികൾ മെലിയുന്നതോടെ ബന്ധപ്പെട്ട ചില അവയവങ്ങൾക്കു് സങ്കോചവും വൈകൃതങ്ങളും സംഭവിക്കാം.

മരണനിരക്കു് രോഗത്തിന്റെ കഠിനതയ്ക്കേയും തളച്ചു് ബാധിച്ച അവയവങ്ങളേയും ആശ്രയിച്ചാണിരിക്കുക. മസ്തിഷ്ക പിരകളെ ബാധിക്കുകയാണെങ്കിൽ മരണനിരക്കു് കൂടിയും അവയവങ്ങളെയാണെങ്കിൽ കുറഞ്ഞു്യിരിക്കും. അഞ്ചു് മുതൽ ഇരുപതു് ശതമാനംവരെ അതു് വ്യത്യസ്തപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കും. ഒരുക്കൊല്ലംകൊണ്ടു് ഏതാണ്ടു് കുറെയൊക്കെ ശമനം സിദ്ധിക്കാറുണ്ടു്. രോഗം ബാധിച്ച മാംസപേശികൾക്കു് ഫാറാഡെഡസേഷൻ പ്രതികരണം സിദ്ധിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ രോഗത്തിൽനിന്നും പരിപൂർണ്ണമായ ശമനം സിദ്ധിക്കുന്നതിനു് സാദ്ധ്യതയുണ്ടെന്നു് വിശ്വസിച്ചുപോരുന്നു. മരിച്ചാണെങ്കിൽ ശമനസാദ്ധ്യത വളരെ കുറവാണ്.

ചികിത്സ:—പനിവിട്ടു് ശരീരതാപം സാമാന്യനിലയിൽ എത്തിയതിനുശേഷം രണ്ടോ മൂന്നോ ആഴ്ചത്തേയ്ക്കുകൂടി രോഗിയെ മാറി പാർപ്പിക്കണം; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ രോഗിയുടെ മൂത്രപുരഷങ്ങളിൽ രോഗാണുക്കൾ അപ്പോഴും ഉണ്ടായിരിക്കാനിടയുണ്ടു്. രോഗി വിസജ്ജിക്കുന്ന മലമൂത്രാദികൾ തെക്കുംചെയ്യുന്നതിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ടു് കിടക്കയിലുള്ള പരിപൂർണ്ണമായ വി

ശ്രമം തളച്ചുവരാതിരിക്കാൻ വളരെയേറെ ഉപകരിക്കും. ഈ രോഗത്തിന് ഒരു പ്രത്യേക ചികിത്സ ഒന്നും വിധിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. രോഗം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുന്ന ലക്ഷണങ്ങളനുസരിച്ചുള്ള ചികിത്സകൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കണം. വേദനയുള്ളപ്പോൾ ആസ്പെരിൻ രൂടണിയ ഔഷധങ്ങൾ നൽകുകയും വേണം.

രോഗാക്രമണം ഉയർജ്ജിതമായിരിക്കുമ്പോൾ രോഗം ബാധിച്ച മാംസപേശികളെ ചലിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയോ അവിടെ എന്തെങ്കിലും വച്ചുകെട്ടുകയോ ചെയ്യാൻ പാടില്ല. അവയവങ്ങൾക്ക് ഐവദ്യുതോത്തേജനം (Electrical stimulation) നൽകാൻ ശ്രമിക്കുന്നതും ആശാസ്യമല്ല.

തീരെ ചെറിയ കുട്ടികളിലും ബാലികാബാലന്മാരിലും കാണപ്പെടുന്ന അവയവവൈകൃതങ്ങളിൽ മിക്കതിനും കാരണം ഈ രോഗത്തിന്റെ അക്രമണമാണ്.

സന്നിപാതജ്വരം (Typhoid fever)

ആന്ത്രസംബന്ധി (Enteric.)

സന്നിപാതജ്വരം ഒരു മഹാമാരിയായി ഇൻഡ്യയിൽ കൂടെക്കൂടെ പൊട്ടി പുറപ്പെടാറുണ്ട്. ഈ വർഷത്തിൽ പെട്ട ജ്വരങ്ങൾ വെള്ളത്തിൽനിന്നുമാണ് ഉത്ഭവിക്കുക. കുടിക്കുന്നതിന് എവിടെ ശുദ്ധജലത്തിന്റെ അഭാവമുണ്ടാകുന്നുവോ അവിടെ ഈ രോഗം ഉത്ഭവിക്കുന്നതിനുള്ള സാദ്ധ്യതയുണ്ടെന്നു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

ഇതിന്റെ ആധാനകാലം പത്തു മുതൽ പതിന്നാലു ദിവസങ്ങൾവരെ നീണ്ടുനില്ക്കുന്നു. സന്നിപാതജ്വരംകൊള്ളാത്ത ആക്രമണമെന്നു പറയാം ഉളവാകുന്ന ഒരുതരം അത്യുഗ്രമായ സാംക്രമികജ്വരമാണ് സന്നിപാതജ്വരം. സാധാരണയായി ഒരു നാലഞ്ച് ആഴ്ചക്കാലത്തേക്ക് ഇതു നീണ്ടു നില്ക്കുകയും ചെയ്യും.

1. അന്തർഹിതം (Insidious.)

ആദ്യത്തെ ആഴ്ച:—ആദ്യത്തെ ആഴ്ചയിൽ രോഗത്തിന്റെ ആരംഭം മൂന്നുദിവസത്തിനുള്ളിൽ തിരിച്ചറിയാം. രോഗത്തിന്റെ വരവ് വളരെ അന്തർഹിതമായ ഒരു ഉൾവ്യാധിയായിട്ടായിരിക്കും. ഒരു ചെറിയ പനിയും അല്പമായ തലവേദനയും അനുഭവപ്പെടുമെങ്കിലും രോഗിക്ക് പ്രത്യേകമായ അസ്വാസ്ഥ്യമൊന്നും തോന്നുകയില്ല. പതിവു ജോലികളിൽനിന്നും വിരമിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ ഗൗരവതരങ്ങളായ അസുഖങ്ങൾ യാതൊന്നും അയാളിൽ കാണപ്പെടുകയില്ല. ഉദാകോശങ്ങളിൽ ചോർച്ചയോ രക്തസ്രാവമോ സംഭവിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ ഉള്ള അത്യുഗ്രമായ രോഗ

ത്തിന് ഇതു നിദാനമാകാറുണ്ട്. ഇങ്ങനെയുള്ള കേസുകളിൽ രോഗത്തിന്റെ സ്വഭാവം പൊതുവെ ഉഗ്രതരമായിരിക്കും.

2. ഗൗരവാവഹം.

ഈ ഇനത്തിൽപ്പെട്ട കേസുകളിൽ രോഗത്തിന്റെ വരവ്, വളരെ പെട്ടെന്നും പ്രകടമായ ലക്ഷണങ്ങളോടുകൂടിയും ആയിരിക്കും. ഉയർന്നുപനി, ജ്വരമൂർച്ഛ ഇവയൊക്കെ ഇതിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളാണ്.

3. സാവധാനത്തിൽ, സാധാരണരീതിയിലുള്ള വരവ്.

ഈ ഇനത്തിൽപ്പെട്ട ജ്വരത്തിൽ പനി ആരംഭിച്ചു ഏതാനും ദിവസത്തേക്ക് അതു സാവധാനഗതിയിൽ ഉയർന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. ഓരോ ദിവസവും സാധാരണത്തിൽ തലേദിവസത്തേതിലും കൂടുതൽ പനി ഉണ്ടായിരിക്കും. ഈ രീതിയിൽ രോഗം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന കേസുകളിൽ പനിയുടെ വരവിനേത്തുടൻ തലയുടെ മുൻഭാഗത്തായി സാമാന്യം നല്ലപ്പോലെ വേദന തോന്നുകയും ചെയ്യും. ചുമയും കണ്ണത്തിന് അസ്വാസ്ഥ്യവും ഉണ്ടായിരിക്കും. കണ്ണത്തിന് വളരെ കൂടുതലായി അസ്വാസ്ഥ്യം തോന്നുന്നതുകൊണ്ട് രോഗി ചിലപ്പോൾ ഒരു E. N T. Specialist-നെ സമീപിച്ചു എന്നുതന്നെ വരാം. നിദ്രാഭംഗവും മൂക്കിൽ നിന്നും രക്തസ്രാവവും ഉണ്ടാകാനിടയുണ്ട്. ആദ്യത്തെ ആഴ്ചയിൽ ആഹാരത്തിന് രുചി കാണുകയില്ല. ഛർദ്ദി ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യും. അടിവയറിൽ ചിലപ്പോൾ അസ്വാസ്ഥ്യങ്ങളുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ കണ്ടുതുടങ്ങും. അടിവയറിന്റെ വലതുവശത്തായി ചില ശബ്ദങ്ങൾ ഉണ്ടാവുകയും അവിടെ വേദന അനുഭവപ്പെടുകയും ചെയ്യും. നെക്കിൽ മലബന്ധം അല്ലെങ്കിൽ വയറിളക്കം. ഇത് ക്രമരഹിതമായി ഉണ്ടാകാം. നാക്കിൽ പുഷ്പം ഉണ്ടായിരിക്കും.

ഈ ആഴ്ചയിൽ ശരീരതാപനില ഒരു നിശ്ചിതസ്വഭാവം അവലംബിക്കുന്നു. ഒന്നുകിൽ ഒരു ഏണിയുടെ (Ladder) അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ജീനിയുടെ (Saddle) പ്രമാണത്തിൽ അത് ഉയർന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. അതിനാൽ അതിന്റെ ഏണിപ്രായത്തിൽ അല്ലെങ്കിൽ ജീനിപ്രായത്തിൽ (Ladder-like or Saddle-like temperature) ഉള്ള പനി എന്നു വിളിച്ചുപോരുന്നു. ഈ ആഴ്ചയിൽ പനി അത്ര വളരെ ഉയർന്നു കാണപ്പെടുകയില്ലെങ്കിലും ആദ്യത്തെ ആഴ്ചയിൽ എപ്പോഴെങ്കിലും 103, 104 ഡിഗ്രിവരെ പനി ഉയരാതിരിക്കുകയില്ലെന്ന് ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. ശരീരതാപത്തിന്റെ ഉയർച്ചയുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തിനോക്കുമ്പോൾ നാഡീസ്పന്ദം മന്ദഗതിയിലായിരിക്കും. (സാധാരണയായി ശരീരതാപനിലയിൽ ഓരോ ഡിഗ്രിവർദ്ധനവിനും നാഡീചലനക്രമത്തിൽ പത്തു സ്പന്ദങ്ങൾ കൂടിയിരിക്കും.)

രണ്ടാമത്തെ ആഴ്ച:—1. ശരീരതാപത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിനു വ്യത്യാസം വന്നുചേരും. പ്രഭാതത്തിലും സായാഹ്നത്തിലും ശരീരതാപനിലയിൽ കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്ന അന്തരം ചുരുങ്ങുകയും അതു ക്രമേണിരന്ന് എല്ലാജ്യോഴം ഒരേനില കയ്യാളുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിനെ നീണ്ടു നില്ക്കുന്ന (Continuous temperature) ശരീരതാപം എന്നു വിളിച്ചുപോരുന്നു. രാവിലെയും പകലെയും കാണപ്പെടുന്ന വ്യത്യാസം ഒരു ഡിഗ്രിയിൽ കുറവായിരിക്കും. നാഡീചലനം മന്ദഗതിയിൽ തന്നെ തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. രക്തസമ്മർദ്ദം കുറഞ്ഞു തുടങ്ങുകയും ചെയ്യും.

2. ഏഴാമത്തെയും പന്ത്രണ്ടാമത്തെയും ദിവസത്തിനിടയ്ക്കു റോസ് നിറത്തിലുള്ള ചുവന്ന പാടുകൾ അടിവയറിന്റെ ഉപരിഭാഗത്തായി തുടരെത്തുടരെ കൂട്ടുകൂട്ടമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കും. ഈ പാടുകളുടെ നിറം ചുവപ്പാണ്. അവ തൊലിപ്പുറത്ത് ഉയർന്നു നില്ക്കും. തൊട്ടു

നോക്കിയാൽ വളരെ മാർദ്ദവമുണ്ടായിരിക്കും. അമർത്തി
ഞെക്കിയാൽ മാഞ്ഞുപോകുകയും ചെയ്യും. അവയവങ്ങളിൽ
വളരെ അപൂർവ്വമായേ ഇവ പ്രത്യക്ഷപ്പെടാറുള്ളൂ.
ഓരോ കൂട്ടം പാടുകളും നാലഞ്ചുദിവസത്തേയ്ക്കേ നീലനില്ക്കുകയുള്ളൂ.
പിന്നീട് അവ അപ്രത്യക്ഷമാകുന്നു വല്ല പാടുകളോ
നിറപ്പുകൾയോ ഒന്നോ അവശേഷിക്കാറില്ല. തൊലി
കുരുത്തതാണെങ്കിൽ ഈ ചുവന്നപാടുകൾ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതു
ക്ലേശകരമാണ്.

3. പ്ലീഹയ്ക്ക് (Spleen) വ്യക്തമായ വികാസം സംഭവിക്കുകയും തൊട്ടുനോക്കിയാൽ മുഴുവായിരിക്കുകയും ചെയ്യും.
(അടിവയറിന്റെ ഇടതുഭാഗത്തു് നെഞ്ചിനു നേരെ താഴെയായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു അവയവമാണ് പ്ലീഹ. സാധാരണയായി അതു് തൊട്ടറിയുവാൻ നിർവ്വഹമില്ല. മലേറിയ തുടങ്ങിയ ഏതാനും രോഗങ്ങൾ പിടിപെടുമ്പോൾ ഇതിനു വൃദ്ധി ഉണ്ടാകുന്നു.)

4. മാനുഷം വളർച്ചയ്ക്കു് രോഗി ക്രമേണ ഒരു പക്ഷതി മയക്കത്തിലേക്കു് കടക്കുന്നു.

5. അടിവയറിനു പെരുപ്പവും വേദനയും ഉണ്ടാവുകയും അടിവയറിൽനിന്നും ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കാണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

6. ആഹാരം കഴിച്ചതിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ വായിലും പല്ലിലും പററിപ്പിടിച്ചിരിക്കുകയും ചിറി വാങ്ങിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

മൂന്നാമത്തെ ആഴ്ച:—കാരിന്ദ്രം അല്പമൊന്നു ശമിച്ചിരിക്കുമെന്നുള്ളതു് ഒഴിച്ചാൽ മിക്കവാറും രണ്ടാമത്തെ ആഴ്ചയിലെ അവസ്ഥതന്നെയായിരിക്കും മൂന്നാമത്തെ ആഴ്ചയിലും. മുമ്പിലത്തെപ്പോലെ ശരീരതാപനില ഒരേനിലയിൽ തുടന്നു പോയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുകയില്ല. രാവിലത്തെയും

പകലത്തെയും ശരീരതാപനിലയ്ക്കു് തമ്മിലുള്ള അന്തരം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ചില കേസുകളിൽ രോഗിക്ക കാഴ്ചയിൽ വലിയ അസുഖം കാണുകയില്ല.

നാലു്, അഞ്ചു് ആഴ്ചകൾ:—മൂന്നാമത്തെ ആഴ്ചയുടെ അവസാനത്തിലോ നാലാമത്തെ ആഴ്ചയിലോ ശരീരതാപനില ക്രമേണ കുറഞ്ഞു് സാമാന്യഗതിയെ പ്രാപിക്കുന്നു. അഞ്ചാമത്തെ ആഴ്ചയുടെ അവസാനമാകുമ്പോഴേയ്ക്കും രാവിലെയും പകലെയും ശരീരതാപം ഏതാണ്ടു് ഒരുപോലെ സാമാന്യനിലയിൽ എത്തിക്കഴിയും.

രോഗശുശ്രൂഷ:—താഴെപ്പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കണം.

1. രോഗിയെ മാറി പാർപ്പിക്കണം.
2. രോഗം പകരാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി രോഗിയുടെ മലമൂത്രങ്ങൾ, ഛട്ടി എന്നിവ നശിപ്പിക്കുന്നവിഷയത്തിൽ പ്രത്യേകം കരുതൽ ഉണ്ടായിരിക്കണം.
3. രോഗി ഉപയോഗിക്കുന്ന കിടക്ക, ശയ്യോപകരണങ്ങൾ, വസ്ത്രങ്ങൾ, പാത്രങ്ങൾ എന്നിവ മറു് വീടു സാധനങ്ങളുമായി ഇടകലരാൻ അനുവദിക്കാതെ പ്രത്യേകമായി കൈകാര്യം ചെയ്യുകയും ശുചിയാക്കുകയും വേണം.
4. രോഗിയെ പരിചരിക്കുന്നവർ T. A. B. വാക്സിൻ കുത്തിവെച്ചു് രോഗാക്രമണത്തിൽനിന്നും സ്വയം ഒഴിവാകുവാൻ ശ്രദ്ധിക്കണം. ഇതുകൂടാതെ ഇവർ രോഗിയെ തൊടുവാൻ ഇടയായാൽ അപ്പോഴൊക്കെ കൈകൾ കഴുകി ശുചിയാക്കി സൂക്ഷിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ പ്രത്യേകം നിഷ്കർഷിക്കണം.
5. മുകളിൽ പറഞ്ഞ മുൻകരുതലുകൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതു് മറ്റൊരാൾക്കു കൂടി പാർക്കുന്ന ഒരു ഗൃഹത്തിൽ പ്രാ

യേണ പ്രയാസമാകയാൽ രോഗിയെ ഒരു ആശുപത്രിയിലേക്കു മാറ്റുകയാണു് നല്ലതു്.

മറ്റു കഴുപ്പങ്ങൾ:—സംഭാവ്യമായ മറ്റു കഴുപ്പങ്ങൾ അനവധിയാണ്. രോഗം വളരെ ഉഗ്രമായി പൊട്ടിപ്പറപ്പെടുകയോ രോഗത്തിന്റെ ആരംഭം അറിയാനിടയാകാതെ വരികയോ ചെയ്ത കേസുകളിലൊഴിച്ചു് കഴുപ്പങ്ങൾ സാധാരണയായി മൂന്നാമത്തെ ആഴ്ചയിലാണ് ആരംഭിക്കുക. സാധാരണയായി ഉണ്ടാകാറുള്ള കഴുപ്പങ്ങൾ താഴെ പറയുന്നവയാണ്.

1. ന്യുമോണിയായും ശ്വാസാശയസ്രാവവും (Pleural effusion):—ശ്വാസാശയ സംബന്ധിയായ അസുഖങ്ങൾ മുന്നിട്ടനിൽക്കുമ്പോൾ രോഗത്തിന്റെ യഥാർത്ഥമായ നില മനസ്സിലായില്ലെന്നുതന്നെ വരാം.

2. രക്തസ്രാവം:—കുടലിൽനിന്നും ചളി ധാരാളമായി വേർപെടും (സന്നിപാതജ്വരം ബാധിക്കുമ്പോൾ കുടലിൽ അനേകം വ്രണങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടു്.) മലത്തിൽ രക്തം കലർന്നു കാണപ്പെടുന്നതു് ഇതിന്റെ ലക്ഷണമാണു്. സാധാരണയായി രക്തത്തിന്റെ നിറം തെളിഞ്ഞിരിക്കും മലത്തിൽ രക്തം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതോടെ രക്തസമ്മർദ്ദം കുറയും. രക്തം അധികരിച്ചുകാണുകയോ രക്തസ്രാവം ഉണ്ടാവുകയോ ചെയ്യുന്നപക്ഷം കൂടെക്കൂടെ മോഹാലസ്യം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കും.

3. ഈ രോഗത്തിന്റെ ഫലമായി ചെറുകുടലിൽ അനേകം വ്രണങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നു. ഇതുനിമിത്തം കുടലിന്റെ ഭിത്തികൾക്കു് ഘനം കുറഞ്ഞു് അവിടെ ചെറിയ സുഷിരങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുകയും രോഗാക്രമണം അബ്ഡോമിനൽ ക്യാവിറിയിലേക്കു് സംക്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇപ്രകാരം സംഭവിക്കുന്നതിനു് പെറിറ്റോണിറ്റിസ് (Peritonitis) എന്നാണു് പറഞ്ഞുവരുന്നതു്.

ഛർദ്ദി, അടിവയറിനുള്ളൊരു കല്ലിപ്പ്, നാഡീസ്പന്ദത്തിന്റെ ഗതിവേഗം, ശ്വാസോച്ഛ്വാസത്തിന് അനുരൂപമായി അടിവയറിന് സ്വതഃ ഉണ്ടാകാറുള്ള ചലനത്തിന്റെ അഭാവം, കടലിൽനിന്നും അബ്ഡോമിനൽ ക്യാവിറിയിലേക്കു വായു നിർഗ്ഗമിക്കുന്നതുകൊണ്ട് വയറിനുള്ളൊരു മുറുക്കം ഇവയൊക്കെ കടലിൽ സൂഷിരങ്ങൾ ഉളവാകുന്നതിന്റെ പ്രാരംഭലക്ഷണങ്ങളാണ്. അടിവയറിന്റെ അടിയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന അസാധാരണത്തിന്റെ ഫലമായി രോഗി കൂടെക്കൂടെ മൂത്രമൊഴിക്കുന്നതിന് ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. അല്പകാലത്തേക്ക് ശരീരതാപനില വളരെ പെട്ടെന്ന് താഴും. എന്നാൽ ഇത് വീണ്ടും 103 മുതൽ 104 ഡിഗ്രിവരെ ഉയരുകയും ചെയ്യും. ഇത്രയും കമ്പോഴേക്കും രോഗിയുടെ മുഖത്തിന്റെ ഭാവത്തിന് മാറ്റം സംഭവിക്കും. അയാൾക്ക് വളരെ ക്ഷീണവും ഒരു ഉല്ലാസനിറഞ്ഞ നോട്ടവും ഉണ്ടായിരിക്കും.

4. രക്തഭ്രമണത്തിനുള്ളൊരുതകർച്ച:—വളരെ ക്ഷീണിച്ചു് മെലിഞ്ഞ രോഗികളിലാണ് ഇത് ഉണ്ടാവുക.

5. ത്രോംബോസിസ്:—തുടയിലേയും കാലിലേയും ഞരമ്പുകളിലാണ് ത്രോംബോസിസ് സാധാരണയായി കണ്ടുവരിക. ഇതിനെത്തുടർന്ന് നീർവീക്കവും വേദനയും ഉണ്ടാകുന്നു.

6. ലാലാഗ്രന്ഥികൾ (Parotid glands) ക്ഷണിക്കുന്ന വീക്കം:—ഇവ (ലാലാഗ്രന്ഥികൾ ചെവിയുടെ മുൻഭാഗത്തായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു) ഉമിനീർ ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥിസമൂഹമാണ്.

7. അസ്ഥിയിൽ ചലം കെട്ടുകയോ പഴുപ്പുണ്ടാവുകയോ ചെയ്യും.

രോഗത്തിന്റെ ഗതി:—

Chemo therapy ചികിത്സയുടെ ആവിർഭാവത്തോടെ ഈ രോഗത്തിന്റെ ഗതിയിൽ ഒരു വിപ്ലവകരമായ മാറ്റം സംഭവമായിട്ടുണ്ട്. രണ്ടുമുതൽ അഞ്ചുശതമാനംവരെ ഇപ്പോൾ മരണനിരക്ക് കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. രോഗമൂർച്ഛ നില നില്ക്കുന്ന കാലഘട്ടത്തെ ഇപ്പോൾ വളരെ ഹ്രസ്വമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു എന്നാൽ ഒരു കാര്യം പ്രത്യേകം ഓർക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമാണു്. ജപരമൂർച്ഛ ശമിക്കുകയും ചിമോതെറാപ്പി ആരംഭിച്ചു് ഒരുഴുയ്ക്കുള്ളിൽ പനി നിശ്ശേഷം വിട്ടുകലുകയും ചെയ്യുമെങ്കിലും, അടിവയറിലെ അവസ്ഥയ്ക്കു് അതായതു് ചെറുകടലിലുണ്ടായ വ്രണങ്ങൾക്കു് ചിമോതെറാപ്പികൊണ്ടു് ഈ കാലഘട്ടത്തിനുള്ളിൽ ശമനംകിട്ടുകയില്ല. അതുകൊണ്ടു് പനി വിട്ടുകുന്നാലും ജപരമൂർച്ഛ കുറഞ്ഞാലും രക്തസ്രാവം, കടൽപഴുപ്പു് തുടങ്ങിയ മറ്റു കഴുപ്പങ്ങൾ ഉണ്ടാകാതെ ഇരിക്കുന്നതിനു് പത്ത്യാഹാരവും പരിപൂർണ്ണവിശ്രമവും ഒരു അഞ്ചു് ആഴ്ചക്കാലത്തേയ്ക്കെങ്കിലും വളരെ നിർബന്ധിതമായി അനുഷ്ഠിക്കണം.

ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങൾ.

1. നീണ്ടുനില്ക്കുന്ന രോഗക്ലേശങ്ങളെ അതിജീവിക്കുന്നതിനു് രോഗിയുടെ ആരോഗ്യവും ശരീരശക്തിയും ക്ഷയിക്കാതെ സൂക്ഷിക്കണം.

2. മൂന്നാമത്തെയും നാലാമത്തെയും ആഴ്ചയിൽ രക്തസ്രാവം കടൽവിള്ളൽ എന്നിവ ഉണ്ടാകാതിരിക്കുന്നതിനു് പരിപൂർണ്ണവിശ്രമം അനുഷ്ഠിക്കുകയും പത്ത്യാഹാരം കൈക്കൊള്ളുകയും വേണം.

3. അടിവയറിൽ സ്തംഭനം, അതിസാരം എന്നിവ പിടിപെടാതിരിക്കുന്നതിനു് പത്ത്യാഹാരവും ഔഷധസേവയും അനുഷ്ഠിക്കണം.

4. നിരന്തരമായി കിടക്കയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നതുകൊണ്ട് ശരീരത്തിൽ പ്രണയം ഉണ്ടാകാനിടയുണ്ട്. ശരിയായ ശുശ്രൂഷയും പരിചരണവുമാകൊണ്ട് അങ്ങനെ സംഭവിക്കാതെ ശ്രദ്ധിക്കണം.

എങ്ങനെയാണ് രോഗനിർണ്ണയം ചെയ്യേണ്ടത്.

താഴെപ്പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ രോഗനിർണ്ണയം ചെയ്യുന്നതിന് സാധാരണജനങ്ങളെ സഹായിക്കുന്നു.

1. ശരീരതാപനിലയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഉയർച്ച:—ആദ്യത്തെ ആഴ്ച കഴിയുമ്പോഴാണ് ഇത് കൂടുതൽ പ്രകടമാവുക. ജ്വരം തുടർച്ചയായി നിലനില്ക്കും. അതായത് ഏതെങ്കിലും ഒരു 24 മണിക്കൂർ കാലഘട്ടത്തിൽ ഒരിക്കലേങ്കിലും അത് സാമാന്യനിലയെ സ്പർശിക്കുകയില്ല.

2. തളർച്ച.

3. മനുഗതിയിലുള്ള നാഡീസ്സന്ദം.

4. പ്ലീഹയ്ക്കുണ്ടാകുന്ന വൃദ്ധിയും മുഴുപവും.

ഇവ കൂടാതെ, രോഗനിർണ്ണയത്തിന് അണുപരിശോധനയും വളരെയേറെ സഹായിക്കുന്നതാണ്. താഴെപ്പറയുന്ന രണ്ടുവിധത്തിലുള്ള പരീക്ഷണമാർഗ്ഗങ്ങൾ സ്വീകാര്യങ്ങളാണ്.

1. രക്തപരിശോധന:—രക്തവാഹിനിയിൽ രോഗാണുക്കൾ ഉള്ള ആദ്യത്തെ ആഴ്ചയിൽ ഇത് സ്പാൾഡക്ഷണമായിരിക്കും.

2. വൈഡൽ റീയാക്ഷൻ:—പനി ഉണ്ടായി പത്തുദിവസത്തിനുശേഷമേ ഈ റീയാക്ഷൻ സലക്ഷണമായിരിക്കുകയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് ആദ്യത്തെ ആഴ്ചയിലാണ് രോഗപരിശോധന എങ്കിൽ രക്തമാണ് പരിശോ

ധനയ്ക്കു് അയച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതു്. പിന്നീടാണ് രോഗനി
ണ്ണയമെങ്കിൽ സംശയിക്കാപ്പറ്റുന്ന കേസുകളിൽ വൈഡൽ
റീയാക്ഷനാണ് ആവശ്യമായിട്ടുള്ളതു്.

ചികിത്സ:—കിടക്കയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടി പരിപൂർണ്ണമായ
വിശ്രമം കൈക്കൊള്ളണം. ശരീരത്തിനു് ആയാസം ഉണ്ടാ
കാതെയിരിക്കുന്നതിനു് കഴിയുന്നിടത്തോളം ശരീരം അന
ങ്ങാതെ ശ്രദ്ധിക്കണം. ഏതാണ്ടു് വ്രണം വ്യാപിച്ചുകഴി
ഞ്ഞിരിക്കുന്ന കടലിനു് ദ്രവമായ സമ്മർദ്ദം ഉണ്ടാകാതിരി
ക്കത്തക്കവിധത്തിൽ വളരെ ലഘുവായ ദ്രാവകാഹാരം ഇട
വിട്ടു് അല്പമാത്രമായി കൊടുക്കണം. നിമ്നിതങ്ങളായ
ആധുനിക പത്ത്യാഹാരങ്ങളെക്കാൾ വളരെക്കാലമായി
നാം ഉപയോഗിച്ചുപോരുന്ന ആൽബ്യൂമിൻ വെള്ളവും
പാൽ പിരിച്ചതും (Albumin water and whey) ആണു്
നല്ലതു്.

പാൽ പിരിച്ചെടുക്കേണ്ട വിധം.

ഇരുപതു് ഔൺസു് പാൽ തിളപ്പിക്കുക. അതു്
നല്ലതുപോലെ തിളയ്ക്കുമ്പോൾ ഒരു ചെറുനാരങ്ങയുടെ
പകുതി പിഴിഞ്ഞു് അതിന്റെ നീരു് അതിൽ ഒഴിക്കുക.
എന്നിട്ടു് പാൽപാത്രം അടുപ്പിൽനിന്നും മാറുക. അതു്
തണുത്തശേഷം അരിച്ചെടുക്കുക.

ഇരുപതു് ഔൺസു് പാലിൽനിന്നും ഏതാണ്ടു് പതി
നഞ്ചു് ഔൺസു് വേ (Whey) കിട്ടുന്നതാണ്. രാവിലെ
തയ്യാറാക്കുന്നതു് വൈകുന്നേരം വരെ സൂക്ഷിക്കാം. മൂന്നോ
നാലോ ഔൺസുവീതം ഓരോ നേരവും കൊടുക്കാം. ഒന്നി
ടവിട്ടു് ആൽബ്യൂമിൻവെള്ളവും കൊടുക്കണം. സ്വാദിനു്
വേണ്ടി ഒരുനുള്ളു പഞ്ചസാരയോ ഉപ്പോ ചേർക്കുന്നതിനു്
വിരോധമില്ല.

ആൽബർട്ടിൻവെള്ളം:—രണ്ടു മട്ടയുടെ വെള്ളക്കുരു എടുക്കുക. ഒരു സ്ക്വയർകൊണ്ട് നല്ലപോലെ കടയുക. രണ്ടോ മൂന്നോ ഔൺസ് തണുത്ത വെള്ളംകൂടി കലർത്തി എല്ലാം ഒന്നിച്ചു വെണ്ണപോലെ ചേർത്തുവെണ്ണ വീണ്ടും കടയുക. ഇതിനുശേഷം 18 ഔൺസ് വെള്ളംകൂടി ചേർക്കുക.

ഏതാണ്ട് 20 ഔൺസ് ആൽബർട്ടിൻവെള്ളം ഇതിൽനിന്നും ലഭിക്കും. ഇത് പന്ത്രണ്ടു മണിക്കൂറോളം വെക്കാം. മൂന്നു മണിക്കൂറിലൊരിക്കൽ ഇത് കൊടുക്കാം. മുമ്പു പറഞ്ഞപ്രകാരം ഒന്നിടവിട്ട് പാൽ പിരിച്ചുതുകുടി നൽകണം. രോഗം അത്ര തീക്ഷ്ണമല്ലെങ്കിൽ വെള്ളംചേർത്ത് പാലും ബാർലിവെള്ളവും കൊടുക്കുന്നതിൽ വിരോധമില്ല.

കൊക്കോ, ബ്രോത്ത് തുടങ്ങിയ ആഹാരം കൊടുക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു പ്രവണത ഇപ്പോൾ കാണപ്പെടുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതു് കൊടുക്കുന്ന ആഹാരത്തിൽ പോഷകവസ്തുക്കൾ കലർന്നിരിക്കണമെന്നുള്ളതിനോടൊപ്പംതന്നെ വയറിൽ സ്തംഭനമോ ഗ്യാസോ ഉണ്ടാകാതിരിക്കണമെന്നുള്ളതാണ്. രോഗിയുടെ നില അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുന്നതോടെ കൂടുതൽ പോഷകാംശമുള്ള ആഹാരവും നൽകാം.

ഉദരകോശങ്ങൾ (Bowels)—ജ്വരം സന്നിപാതമുണ്ടെങ്കിൽ വയറിലുക്കുന്നതിനുള്ള ഔഷധങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുവാൻ പാടില്ല. രോഗം തുടർന്നു നിലനില്ക്കുമ്പോഴും ശോധകങ്ങളായ ഔഷധങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കരുത്. മലബന്ധമുണ്ടെങ്കിൽ ഗ്ലിസറിൻ എനീമകൊണ്ട് പരിഹാരം നേടണം. ഉദരസ്തംഭനം വളരെ പ്രകടമാണെങ്കിൽ ററർപ്പൻ്റെൻ എനീമ കൊടുക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. പരിശീലനംസിദ്ധിച്ച ഒരു നേഴ്സുവേണം ഇത് കൊടുക്കുവാൻ.

അതിസാരം (Diarrhoea) ഉള്ളവർക്കും ആദ്യം. ആഹാരം നിയന്ത്രിച്ചുനോക്കുകയും അത് ഫലപ്രദമാകുന്നില്ലെങ്കിൽ ഔഷധങ്ങൾ സേവിക്കുകയും ചെയ്യണം.

Bed Sores—രോഗം നീണ്ടുനില്ക്കുകയും, ആരോഗ്യനില വഷളാകുകയുംചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് ശരീരം പ്രത്യേകിച്ച് കിടക്കയുമായി എപ്പോഴും ചേർന്നിരിക്കുന്ന പൂജ്യം, ഭുജങ്ങൾ, പുറം തുടങ്ങിയ ഭാഗങ്ങളിൽ കൂടെക്കൂടെ സ്നാഞ്ച ചെയ്യുകയും പൗഡർ ഇടുകയും ചെയ്യണം.

ഔഷധസേവ—ഈ രോഗത്തിന് ചിമോതെറാപ്പി വളരെ പ്രയോജനപ്രദമാണ്. കഴിയുന്നതുംവേഗം ക്ലോറോഫൈമസെററിൻ കൊടുത്തുതുടങ്ങണം. തുടക്കത്തിൽ നാലുപിന്നെ തുടർച്ചയായി ദിവസംതോറും മുമ്പും ഗ്രാമ്പീതം ശരീരതാപനില സാമാന്യഗതിയിലാകുന്നതുവരെ നല്കണം. കുറച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ മാത്രം കുറയ്ക്കാം. എന്നാൽ പനി വിട്ടുപിന്നീട് പത്തുദിവസത്തേയ്ക്കുകൂടി ഇത് തുടർന്ന് ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം. എന്നെന്നാൽ ഈ ഔഷധസേവ നേരത്തെ നിർത്തുന്നപക്ഷം പനി വിട്ടു പത്തുദിവസം കഴിയുമ്പോൾ ശരീരതാപനില വീണ്ടും ഉയരുന്നതിനുള്ള ഒരു പ്രവണത കണ്ടുവരുന്നുണ്ട്.

മറ്റി ഉള്ളതുകൊണ്ട് വായിൽക്കൂടി ഔഷധം സേവിക്കുന്നതിന് നിവാഹമില്ലെങ്കിൽ ഇൻഫ്രാമസ്ക്ലർ മാസ്റ്റത്തിലൂടെ നൽകണം. അസ്റ്റോർബിക് ആസിഡ്, കോട്ടോൺ തുടങ്ങിയ ഔഷധങ്ങൾ കൂടി ഈ അടുത്തകാലത്തായി നല്കിവരുന്നുണ്ട്. ഇത് ഈ രോഗത്തിന് ചിമോതെറാപ്പി ചികിത്സയുടെ കാര്യക്ഷമതയെ വളരെ വർദ്ധിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സാമാന്യജനങ്ങൾക്ക് ഭുഷ്പ്രാപമായവിധത്തിൽ നിർഭാഗ്യവശാൽ ഇപ്പോൾ ഈ ഔഷധത്തിന് വില വളരെ കുറുതലാണ്. അടുത്ത ഭാവിയിൽതന്നെ ഇന്ത്യ

യിൽ ഈ ഭയം വർദ്ധിക്കുന്നതിനുള്ള ശാലകൾ തുറക്കപ്പെടുമെന്നും അപ്പോൾ ഇപ്പോഴത്തേക്കാൾ വളരെ കഠിനമായി ഈ ഭയം ലഭ്യമാകുമെന്നും കരുതപ്പെടുന്നു.

നിവാരണം: വളരെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം രോഗവാഹകരെ കണ്ടുപിടിച്ച് ചികിത്സിക്കുകയും രോഗം പിടിപെട്ടിരിക്കുന്നവർ പൊതു ഉപയോഗത്തിനുള്ള വെള്ളമോ ആഹാര സാധനമോ മറ്റും ഭക്ഷ്യപദാർത്ഥങ്ങളോ തൊട്ട് മലിനപ്പെടുത്താതിരിക്കുവാൻ ശ്രദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യണം.

രോഗനിവാരണത്തിന് T. A. B. കുത്തിവെയ്പ്പുന്നത് പ്രയോജനപ്രദമാണ്. പക്ഷേ ഇതുകൊണ്ട് സിദ്ധിക്കുന്ന രോഗനിരോധശക്തി താല്ക്കാലികമാണ്. സന്നിപാത ജ്വരം ഒരു മഹാമാരിയായി സമീപപ്രദേശത്തു് ആവിർഭവിക്കുമ്പോഴൊക്കെ ഈ കുത്തിവെയ്പ്പ് ആവർത്തിക്കപ്പെടേണ്ടതു് ആവശ്യമാണ്.

പുനരാവിർഭാവം (Relapses)—പ്രത്യേക ചികിത്സയും ശുശ്രൂഷയും ഉണ്ടെന്നിരുന്നാലും ചിലർക്കു വീണ്ടും ഉടനേതന്നെ രോഗം ആവിർഭവിക്കും. ഭാഗ്യവശാൽ പുനരാക്രമണം ആദ്യം പിടിപെട്ടപ്പോലെ തീക്ഷ്ണമായിരിക്കുകയില്ല. മറ്റു കുഴപ്പങ്ങൾ തലപൊക്കുകയാണെങ്കിൽ കാരോന്നിനേയും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

കുടൽദാരുണത:—കുടലിൽ ദാരുണത ഉണ്ടാവുകയും ആന്ത്രത്തിന് വീക്കം സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ ഉടൻ ഉടനെ ഓപ്പറേഷനെയ്ത് ദാരുണത ഉടനെ അടയ്ക്കണം. ദാരുണത വ്യാപകമായതോതിലുണ്ടെങ്കിൽ ഉടൻകോശം അടച്ച് ഒരു പ്രത്യേകം ഡ്രെയിനേജ് ട്യൂബ് വയ്ക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള കേസുകളിൽ പെനിസിലിൻ വളരെ പ്രയോജനപ്രദമാണ്. ഒരു

ഹോസ്റ്റിറലിൽവെച്ചോ അഥവാ സുസജ്ജമായ ഒരു നഴ്സിംഗ് ഹോമിൽവെച്ചോ വേണം ഈ ഓപ്പറേഷൻ നടത്തുവാൻ. അതുകൊണ്ട് രോഗി ഗൃഹത്തിൽ കഴിഞ്ഞു കൂട്ടുമ്പോഴാണ് ഈ കുഴപ്പം ഉണ്ടാകുന്നതെങ്കിൽ ഇപ്രകാരമുള്ള അടിയന്തിരപരിതഃസ്ഥിതിയെ നേരിടുന്നതിന് വേണ്ട സജ്ജീകരണങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു ഹോസ്റ്റിറലിലേക്ക് രോഗിയെ ഉടനേ മാറ്റേണ്ടതാണ്.

രക്തസ്രാവം:—രക്തസ്രാവം ഉണ്ടാവുകയാണെങ്കിൽ രോഗിയെ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം. രണ്ടോ മൂന്നോ കല്ലുപ്പണങ്ങൾ അടിയിൽവെച്ച് കിടക്കയുടെ കാല്പലുള്ള കട്ടിൽക്കാലുകൾ പൊക്കിവയ്ക്കണം. ആഹാരം നിർത്തണം. ഐസിട്ടവെള്ളം വായിലേക്ക് ഇറിവിഴ്സ്യൂകയോ ഐസ് തുണ്ടുകളോ നൽകാം. വേണ്ടത്ര സൗകര്യങ്ങൾ സജ്ജീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ഹോസ്റ്റിറലിൽവെച്ചുവേണം രോഗിയെ ചികിത്സിക്കുവാൻ.

പാരാ ടൈഫോയിഡ് ഫീവർ

(Para Typhoid Fever)

തീക്ഷ്ണതയ്ക്ക് ഏതാണ്ട് അല്പം കുറവ് ഉണ്ടായിരിക്കുമെങ്കിലും സന്നിപാതജ്വരംപോലെതന്നെയാണ് പാരാ ടൈഫോയിഡ് ജ്വരവും. പാരാ ടൈഫോയിഡ് ജ്വരം മൂന്നു വിധമുണ്ട്; (1) പാരാ ടൈഫോയിഡ് ഏ, പാരാ ടൈഫോയിഡ് ബി, പാരാ ടൈഫോയിഡ് സി. പാരാ ടൈഫോയിഡ് രോഗികളുമായി ഇടപെടുക, രോഗാണുക്കൾ ബാധിച്ച ഭക്ഷണങ്ങൾ കഴിക്കുക, രോഗലക്ഷണങ്ങൾ പുറത്തുവരാതെയും എന്നാൽ രോഗാണുക്കൾ പിടിപെട്ടു കഴിയുന്ന “രോഗവാഹക”രുമായി സഹവസിക്കുക എന്നീ കാരണങ്ങളാലാണ് പാരാ ടൈഫോയിഡ് ജ്വരം പിടിപെടുന്നത്. ദക്ഷിണേന്ത്യയിൽ, ഈ രോഗം വൻതോതിലുള്ള ഒരു പകർച്ചവ്യാധിയായി കൂടെക്കൂടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടാറുണ്ട്.

ഒരു ഉദാഹരണമായി, ഇടവിട്ടും, ഉഗ്രമായ പനി, വിറയൽ എന്നിവയോടൊപ്പം പെട്ടെന്നും ആണ് ഈ രോഗം സാധാരണയായി ആരംഭിക്കുക. പനി രണ്ടാഴ്ചത്തേയ്ക്ക് നീണ്ടുനില്ക്കും. വളരെ അപൂർവ്വമായി ശരീരതാപനില 102, 103 ഡിഗ്രി വരെ ഉയർന്നു എന്ന് വന്നേക്കാം. രണ്ടാമത്തെ ആഴ്ചയുടെ അവസാനമാകുമ്പോഴേയ്ക്കും പനി ക്രമേണ കുറഞ്ഞുതുടങ്ങും. സന്നിപാതജ്വരത്തിൽ കാണപ്പെടുന്നതുപോലെ താപരേഖ എപ്പോഴും ഒരേപോലെയാക്കിയിരിക്കുകയില്ല.

ഈ രോഗത്തിനും കുടലിൽ വ്രണങ്ങൾ ഉണ്ടാവുമെങ്കിലും അവ എണ്ണത്തിൽ കുറവായിരിക്കുമെന്ന് മാത്രമല്ല

കുടലിൽ ലോരങ്ങൾ ഉണ്ടാവുക, രക്തം സ്രവിക്കുക തുടങ്ങിയ കുഴപ്പങ്ങൾ വളരെ അപൂർവ്വമായിമാത്രമേ ഉണ്ടാകാറുള്ളൂ. പെരുകുടലിനോടു് (Colon) ചേർന്ന ഭാഗത്താണ് പ്രണങ്ങൾ സാധാരണയായി കാണപ്പെടുക.

സാധാരണഗതിയിൽ ഈ രോഗം മറ്റു് കുഴപ്പങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചു് അത്ര ഉഗ്രമാകാറില്ല. എന്നാൽ, അപൂർവ്വമായി ന്യൂമോണിയ, സെപ്റ്റീസേമിയ തുടങ്ങിയ മറ്റു് കുഴപ്പങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു് രോഗത്തിന്റെ യഥാർത്ഥസ്വഭാവത്തെ മറച്ചുവെച്ചു എന്നുവരാം.

രോഗിയുടെ പൂർവ്വചരിത്രംകൊണ്ടും സന്നിപാതജ്വരത്തിലെന്നതുപോലെ അണുപരിശോധനകൊണ്ടും വളരെ വേഗം രോഗനിർണ്ണയംചെയ്യുവാൻ കഴിയും.

രാജയക്ഷ്വാവ് (ക്ഷയം) (Tuberculosis)

ഈ രോഗത്തിന് കാരണം tubercle അണുക്കളാണ്. മനുഷ്യശരീരത്തിലെ ഏതുഭാഗവും ആക്രമിക്കുന്നതിന് ഇവയ്ക്ക് കഴിയും. പശു, കോഴി തുടങ്ങിയ ജന്തുക്കളേയും ആക്രമിക്കുന്നതിന് ഇവയ്ക്ക് കഴിവുണ്ട്. മനുഷ്യരസംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ശ്വാസകോശത്തെ ബാധിക്കുന്നതിനാണ് ഇവയ്ക്ക് കൂടുതൽ ഇഷ്ടമെന്നു തോന്നുന്നു. അതുകൊണ്ടാവാണം സാധാരണയായി ഈ രോഗം ക്ഷയം എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടുപോരുന്നത്. വളരെ കുറഞ്ഞ തോതിലാണെങ്കിലും ശ്വാസാശയങ്ങൾക്കു പുറമേ മറ്റ് അവയവങ്ങളേയും ഇത് ബാധിച്ചുപോരുന്നു. അങ്ങനെ നമുക്ക് ആന്ത്രവേഷ്ടനത്തെ ബാധിക്കുന്ന പെരിട്ടോണിയം ട്യൂബർക്കുലോസിസ്, കടലിനെ ബാധിക്കുന്ന ഇൻറർസ്റ്റൻസ് ട്യൂബർക്കുലോസിസ്, അസ്ഥികൾ, സന്ധിബന്ധങ്ങൾ എന്നിവയെ ബാധിക്കുന്ന ട്യൂബർക്കുലോസിസ്, ലാലാഗ്രന്ഥികളെ (Lymphatic glands) ബാധിക്കുന്ന ട്യൂബർക്കുലോസിസ്, ചർമ്മം, കണ്ഠനാളം എന്നിവയെ ബാധിക്കുന്നവ എന്നിങ്ങനെ പലവിധത്തിലുള്ള ട്യൂബർക്കുലോസിസ് ഉണ്ട്.

ആക്രമണത്തിന്റെ വ്യാപ്തി:—ക്ഷയം ഇൻഡ്യയിൽ വളരെ പ്രചാരമുള്ള ഒരു രോഗമാണ്; മദ്രാസ് പ്രസിഡൻസിയിൽ പ്രത്യേകിച്ചും. മദ്രാസ് ട്യൂബർക്കുലോസിസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിലെ കണക്ക് അനുസരിച്ച് ഈ രോഗംനിമിത്തമുള്ള മദ്രാസിലെ മരണനിരക്ക് ഒരു ലക്ഷത്തിന് 250 വീതമാണ്. ഇതുതന്നെ വളരെ താഴ്ന്നനിരക്കാണെന്നുള്ളത് സ്പഷ്ടമാണ്; എന്തെന്നാൽ, ഈ രോഗംനിമിത്തം

മുണ്ടാകുന്ന മരണങ്ങളിൽ പലതും റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെടാതെ പോകുന്നുണ്ട്.

പ്രായം: ഏതു പ്രായക്കാരെയും ഈ രോഗം ബാധിക്കും. ശൈശവത്തിലും കൗമാരത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടത്തിലും അതായത് മൂന്നുവയസ്സ് പ്രായമാകുന്നതുവരെ രോഗബാധയുള്ള സാധ്യത വളരെ കൂടുതലാണ്. ഈ ഘട്ടത്തിൽ രോഗബാധ ഉണ്ടായാൽ രോഗം ശിശുവിന്റെ ശരീരത്തെ പൊതുവെ ബാധിക്കുന്നതാണ്. ഈ കാലത്ത്, പ്രത്യേകിച്ച് രണ്ടുവയസ്സുവരെ തലച്ചോറിന്റെ മൂടിയെ കൂടുതലായി ബാധിക്കുന്നു. ഇത്തരത്തിലുള്ള രോഗബാധയിൽ തൊണ്ണൂറുശതമാനവും 18 മുതൽ 24 മാസങ്ങൾവരെ പ്രായമുള്ളപ്പോഴാണ് പിടിപെടുന്നത്.

ആറു മുതൽ പതിന്നാലുവയസ്സുവരെ പ്രായമുള്ളപ്പോഴാണ് അസ്ഥികളേയും സന്ധിബന്ധങ്ങളേയും ബാധിക്കുന്ന രോഗം ഉണ്ടാവുക. ഈ പ്രായത്തിൽ ശ്വാസോശ്വയത്തെ ബാധിക്കുന്ന ട്യൂബർക്കുലോസിസ് അത്ര സാധാരണമല്ല. കൈമുട്ട്, കാൽമുട്ട്, അരക്കെട്ട് തുടങ്ങിയ സന്ധിബന്ധങ്ങളെയാണ് ഒട്ടുമിക്കാലും പിടികൂടുക.

പതിനഞ്ചുവയസ്സിനു ശേഷമാണ് ശ്വാസകോശ സംബന്ധിയായ രോഗം പിടിപെടുന്നതിനുള്ള പ്രവണത വർദ്ധിക്കുന്നത്. ഇതിന് ഏറെയും സാധ്യതയുള്ള കാലം സ്ട്രീകളിൽ പതിനെട്ടിനും മുപ്പതിനും ഇടയ്ക്കും പുരുഷന്മാരിൽ 25-നും 45-നും ഇടയ്ക്കും പ്രായമുള്ളപ്പോഴാണ്. അതുകൊണ്ട് കുടുംബത്തിനും സ്റ്റേറ്റിനും ഇത് വലിയ നഷ്ടം വരുത്തിവയ്ക്കുന്നുണ്ട്. ഈ പ്രായത്തിനിടയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഓരോ മരണമൊന്നും സ്റ്റേറ്റിനാണ് 50,000 രൂപാവിനു നഷ്ടമുണ്ടെന്ന് കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

വാർഷികം:—പ്രായമായവരെ ഈ രോഗം പിടിപെടുകയില്ലെന്ന് ഒരു വിശ്വാസം പരക്കെയുണ്ട്. ഈ ധാരണ

തെറ്റാണ് എഴുപതോ എണ്ണതോവയസ്സ് പ്രായമുള്ള വരേയും ഈ രോഗം പിടിപെട്ടു എന്നുവരാം. അതിനാൽ ഒരുപ്രായവും ഇതിൽനിന്നും ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

രോഗാണുക്കൾ: — ട്യൂബർക്കിൾ രോഗാണുക്കൾ മനുഷ്യരുടേയോ ജന്തുക്കളുടേയോ ശരീരത്തിൽ കടന്നുകൂടുമ്പോഴാണ് ഈ രോഗം ഉണ്ടാകുന്നത്. കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളിടത്തോളം അണുക്കൾ നാലുവിധമുണ്ട്. (1) മനുഷ്യരെ ബാധിക്കുന്നവ. (2) ജന്തുവർഗ്ഗങ്ങളെ ബാധിക്കുന്നവ. (3) പക്ഷികളെ ബാധിക്കുന്നവ. (4) ജലജന്തുക്കളെ ബാധിക്കുന്നവ.

രോഗബാധയുള്ള ഒരു ശരീരത്തിൽ മാത്രമേ ഈ അണുക്കൾക്ക് ജീവിക്കുന്നതിനും വർഗ്ഗോല്പാദനത്തിനും കഴിയുകയുള്ളൂ. രോഗാണുക്കൾ ബാധിച്ച ശരീരത്തിന്റെ ഏതു ഭാഗത്തും ഈ അണുക്കളെ ധാരാളമായി കണ്ടെത്താം. രോഗബാധയുള്ളവരുടെ ഉമിനീറിലാണ് ഇവ വളരെ കൂടുതലായി കാണപ്പെടുക. ശ്വാസകോശസംബന്ധിയായ ട്യൂബർക്കുലോസിസ് പിടിപെട്ടിട്ടുള്ള ഒരുവൻ ഉദ്യമിക്കുന്ന അണുക്കളുടെ സംഖ്യ അപരിമിതമാണ്; അതായത് അയാളിലുള്ള അണുക്കളെ (ഭൂതക്കണ്ണാടിയിൽക്കൂടെ കാണത്തക്ക വലിപ്പമേ അവയ്ക്കുള്ളൂ) ഓരോന്നായി തൊട്ടുതൊട്ട് നിരത്തിവെച്ചാൽ ആ ശൃംഖലയ്ക്ക് ഏതാണ്ട് പന്ത്രണ്ടു മൈൽ ദൈർഘ്യം കാണും.

മനുഷ്യരെ ബാധിക്കുന്ന വർഗ്ഗത്തിലുള്ള അണുക്കൾ മൂലമാണ് ഇൻഡ്യയിൽ ഈ രോഗം ഉണ്ടാകുന്നത്. മൃഗങ്ങളെ ബാധിക്കുന്ന വർഗ്ഗത്തിലുള്ള അണുക്കൾ മിക്കവാറും അജ്ഞാതമെന്നുതന്നെ പറയാം. എന്നാൽ സ്കാട്ട്‌ലൻഡ് തുടങ്ങിയ പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ ചെറുപ്രായത്തിൽ, അതായത് ഏതാണ്ട് പത്തുവയസ്സുവരെ പ്രായമുള്ളപ്പോൾ

പിടിപെടുന്ന രോഗങ്ങളിൽ ഭൂരിപക്ഷവും ഈ വർഗ്ഗത്തിലുള്ള രോഗാണുക്കളിൽനിന്നാണ്.

അണുക്കൾ ശരീരത്തിൽ കടന്നുകൂടുന്ന സമ്പ്രദായം

താഴെ വിവരിക്കുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളിൽക്കൂടി അണുക്കൾ അകത്തു പ്രവേശിക്കുന്നു.

(1) ശ്വാസനാളം, (2) ഉദരകോശം, (3) ത്വന്ത്രികം.

(1) ശ്വാസനാളം:—നേരത്തേ പറഞ്ഞതുപോലെ ട്യൂബർക്കുലോസിസ് രോഗബാധയുള്ള ഒരുവന്റെ ഉമിനീരിൽ അസംഖ്യം അണുക്കൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. രോഗികൾ വളരെ അലക്ഷ്യമായി തുപ്പുകയും അതു് ഉണങ്ങി അതിന്റെ ചെറിയചെറിയ അംശങ്ങൾ അന്തരീക്ഷത്തിൽ പാറിനടക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ശ്വാസോച്ഛ്വാസം ചെയ്യുന്നതോടൊപ്പം ഈ തുപ്പൽത്തരികൾ ഉള്ളിലേക്കു് കടന്നുകൂടുന്നു.

രോഗബാധയുള്ളവർ തുമ്മുകയോ ചീറുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ വെളിയിലേയ്ക്കു് ശക്തിയായി ഉദ്വമിക്കപ്പെടുന്ന വായുവിനോടൊപ്പം അണുക്കൾനിറഞ്ഞ തുപ്പൽക്കണങ്ങൾ കൂടി പുറത്തു് കടന്നുകൂടുകയും അവ അടുത്തിരിക്കുന്ന ആളുകളെ ബാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സാധാരണയായി തുമ്മുന്ന ആളിന്റെ വായ്ക്കു് സമാന്തരമായി ഏതാണ്ടു് മൂന്നടിദൂരം വരെ തിര്യങ്മുഖമായി ഈ തുപ്പൽക്കണങ്ങൾ ചെന്നെത്തുന്നുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് രോഗിയുടെ അടുത്തു് കഴിയുന്ന ആളുകളിൽ മേൽവിവരിച്ച മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ രോഗം പകരുന്നതിനു് സാദ്ധ്യതയുണ്ടു്. ആദ്യമുതൽ എട്ടുമണിക്കൂറുകൾ വരെ വളരെ ശക്തിയുള്ള സൂര്യപ്രകാശം ഏറ്റാൽ ഉമിനീരിലുള്ള അണുക്കൾ സാധാരണയായി നശിച്ചുപോകാറുണ്ടു്. എന്നാൽ കാര്യം കടക്കാത്ത ഇരുളടഞ്ഞ പ്രദേശത്താണെങ്കിൽ വളരെ കൊല്ലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞാണെങ്കിലും അണുക്കൾക്കു് ചൈതന്യം കാണും.

ഉദരകോശമർദ്ദം:—അണക്കൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന തുപ്പൽക്കണക്കൾ കലരുകയാൽ ആഹാരവും ആഹാരസാധനങ്ങളും ചിലപ്പോൾ മലിനമാകാറുണ്ട്. ഇപ്രകാരമുള്ള മാലിന്യം സംഭവിക്കാറുള്ളത് താഴെപ്പറയുന്ന കാരണങ്ങളാലാണ് (1) ഒരു ക്ഷയരോഗിയെ പാചകക്കാരനായി നിയമിക്കുക. (2) ഒരുവൻ ആഹാരംകഴിക്കുന്നതിനടുത്തുനിന്നുകൊണ്ട് വേറൊരുവൻ തുമ്മുകയോ ചീറുകയോ ചെയ്യുക. (3) ഈച്ച തുടങ്ങിയ പ്രാണികൾ ആഹാരസാധനങ്ങളിൽ വന്നിരിക്കുന്നതിന് ഇടയാക്കുക. (4) ഫോട്ടലുകളിൽ ചെയ്യുന്നതുപോലെ ശരിയായി കഴുകാത്ത കപ്പ്, സാസർ, സ്പൂൺ മുതലായവ ഉപയോഗിക്കുക തുടങ്ങിയവ. ഇപ്രകാരം ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്ന മലിനമായ ആഹാരം ആമാശയത്തിലും ക്രമേണ ഉദരകോശത്തിലും സംക്രമിച്ച് ശരീരത്തിന്റെ ഇതരഭാഗങ്ങളിലേക്ക് വ്യാപിക്കുന്നു.

തപഗിരീയം:—അണ്ണാക്കിലും മൂക്കിലും ഉള്ള നേർത്ത തൊലിയിൽക്കൂടി അണക്കൾക്ക് പ്രവേശനം ലഭിക്കുന്നു. ശരീരത്തെ ആവരണംചെയ്യുന്ന ചർമ്മത്തിൽ മുറിവോ ചതവോ ഉണ്ടാകുന്നപക്ഷം അതുവഴി അണക്കൾക്ക് ഉള്ളിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ കഴിയും. മൃഗവൈദ്യന്മാർ കശാപ്പുകാർ തുടങ്ങി മൃഗങ്ങളോടൊത്തു പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്ക് ഇപ്രകാരം സംഭവിക്കുവാൻ കൂടുതൽ സാധ്യതയുണ്ട്.

പാരമ്പര്യം:—ക്ഷയം പാരമ്പര്യംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ഒരു രോഗമല്ല. ഇത് ജനനശേഷം ആരംഭിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു രോഗമാണ്. ഒരു കുടുംബത്തിൽതന്നെ ചിലപ്പോൾ പലർക്കും ഈ രോഗം പിടിപെട്ടു എന്നു ചരാം. അതുകൊണ്ട് അത് പാരമ്പര്യസിൽമാണ് എന്ന് അർത്ഥമില്ല. അത് ഒന്നുകിൽ വളരെ സ്പെഷലൈസ്ഡ് ആയ ഒരു ക്ഷയരോഗി ആ ഭവനത്തിലുള്ളതുകൊണ്ടോ ജീവിതരീതി

യിലോ സാമൂഹ്യമായ ചുറ്റുപാടിലോ ഉള്ള ഏതെങ്കിലും ന്യൂനതകൾകൊണ്ടോ ഉണ്ടായതാകാനേ തരമുള്ളൂ.

അണക്കളയുടെ ആക്രമണവ്യാപ്തി:—ഏതെങ്കിലും ഒരു പട്ടണത്തിൽ വൻതോതിൽ രോഗാണുക്കൾ ഉണ്ടാകുകയാണെങ്കിൽ അവിടെയുള്ള പ്രായപൂർത്തിയായ ജനങ്ങളിൽ തൊണ്ണൂറുശതമാനത്തിനും ഈ അണക്കൾ വ്യാപിച്ചിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് ഈ തൊണ്ണൂറുശതമാനത്തിനും രോഗബാധ ഉണ്ടെന്ന് കരുതരുത്. അപ്പുക്ക് അണബാധ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും നൈസർഗ്ഗികമായ രോഗനിരോധനശക്തി രോഗത്തെ ചെറുത്ത് അതിജീവിക്കുന്നതിനുള്ള കഴിവു അപ്പുക്ക് നൽകിയിരിക്കും. അണക്കൾ ബാധിച്ചിട്ടുള്ളവരിൽ ഒരു തുല്യമായ ശതമാനത്തിനുമത്രമേ രോഗം മൂർച്ഛിക്കുന്നുള്ളൂ. നേരത്തേതന്നെ അണക്കൾ ബാധിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരുവനും റി. ബി. രോഗം ഉണ്ടാകാറില്ല. അണക്കൾ ബാധിച്ച എല്ലാവർക്കും ഈ രോഗം മൂർച്ഛിക്കണമെന്നുമില്ല. അതുകൊണ്ട് നിഷ്പ്രയാസം ഭേദപ്പെടുത്താവുന്ന ഒരു രോഗമാണ് ക്ഷയം എന്നു കാണാം.

രോഗത്തിന്റെ ആവിർഭാവം:—അണബാധ ഉള്ളവരിൽ ഒരു ന്യൂനപക്ഷത്തിന് മാത്രമേ രോഗം മൂർച്ഛിക്കുന്നുള്ളവെങ്കിൽ വലിയ ഒരു ഭൂരിപക്ഷത്തിന് ഈ രോഗം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെ സഹായിക്കുന്ന കാരണമെന്താണ്? അതിന് ഭിന്നകാരണങ്ങളാണ് ഉള്ളത്. ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടവ താഴെക്കൊടുക്കുന്നവയാണ്. (1) ആരോഗ്യം. (2) സാമൂഹ്യനില. (3) ജനപ്പെരുപ്പം. (4) ഭവനസൗകര്യങ്ങളുടെ അഭാവം. (5) ആഹാരം. (6) ജോലി. (7) ശാരീരികവും മാനസികവും ആയ ആയാസം. (8) പ്രമേഹം തുടങ്ങിയ പാസ്താബന്ധമുള്ള രോഗങ്ങളും ഗർഭധാരണം തുടങ്ങിയ ശാരീരികങ്ങളായ ചില സ്ഥിതിവിശേഷങ്ങളും. ഇതിൽനിന്നും ഒരു കാര്യം സ്പഷ്ടമാണ്. അന

വധി അംഗങ്ങളുള്ള കുടുംബങ്ങളിൽ പാർക്കുന്നവർ, പോഷകാംഗങ്ങളുള്ള ആഹാരങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാത്തവർ, അനുരോഗ്യകരമായ അന്തരീക്ഷത്തിൽ കഠിനാധ്വാനം ചെയ്യുന്നവർ, പ്രമേഹം തുടങ്ങിയ മറ്റു രോഗങ്ങൾ ബാധിച്ചിട്ടുള്ളവർ എന്നിവരിലാണ് ഈ രോഗം പ്രകടമായി ആവിർഭവിക്കാറുള്ളത്. അനുരോഗ്യകരമായ അന്തരീക്ഷത്തിൽ ജോലി ചെയ്യുന്നത് ആരോഗ്യത്തിന് ധാനികരമാണ്. ലോഹശേഖരണത്തിനുവേണ്ടി ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഭ്രമനനം, പ്രത്യേകിച്ചും അഭയാതൃക്കൾ കൂടുതലുള്ള ഭൂവിഭാഗമാണെങ്കിൽ ക്ഷയരോഗം പിടിപെടാനെളുപ്പമുണ്ട്. കാര്യം കയറാത്ത ഇടുങ്ങിയ സ്ഥലത്തിരുന്ന് വളരെനേരം പണിയെടുക്കുന്നതും ഈ രോഗം ഉണ്ടാകുന്നതിന് കാരണമാണ്.

നിമ്ജീവമായി കിടക്കുന്ന രോഗാണുക്കളെ പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കുന്നതിന് ഗർഭധാരണം ഇടനൽകാറുണ്ട്. തുടരെയുള്ള ഗർഭധാരണം നിമിത്തമോ പ്രസവക്ലേശങ്ങൾ നിമിത്തമോ ആരോഗ്യം ക്ഷയിച്ചുപോകുന്നത് അസാധാരണമല്ല. ഗർഭധാരണകാലത്ത് രോഗലക്ഷണങ്ങൾ വളരെ മറഞ്ഞിരിക്കുമെങ്കിലും പ്രസവാനന്തരം സ്ത്രീകളിൽ വളരെ അപകടകരമായ നില കൈക്കൊള്ളുന്നത് കണ്ടുവരാറുണ്ട്.

രോഗനിർണ്ണയസമ്പ്രദായം:—ക്ഷയരോഗത്തിന് ഭിന്നലക്ഷണങ്ങൾ കണ്ടുവരുന്നുണ്ട്. താഴെപ്പറയുന്നവ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാണ്.

(1) കുട്ടികൾ.

(a) തൂക്കം:—ആറുവയസ്സിൽ കുറവുള്ള കുട്ടിയുടെ തൂക്കം വലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം. തൂക്കം വലിക്കാതെവരികയോ ഒരേ തൂക്കംതന്നെ തുടന്ന് കാണപ്പെടുകയോ ആണെങ്കിൽ അത് സംശയദൃഷ്ട്യാ വീക്ഷിക്കേണ്ട ഒരു കാര്യമാണ്. തൂക്കം നഷ്ടപ്പെടുന്നത് ഒരു ദുർലക്ഷണമാണ്.

(b) സാമാന്യമായ ആരോഗ്യം:—സാധാരണഗതിയിൽ ഒരു ശിശുവിന് ശരിയായ ആരോഗ്യം ഉണ്ടായിരിക്കണം. മറ്റു തൃപ്തികരമായ ചുറ്റുപാടുകൾ ഉണ്ടായിട്ടും അത് ശരിയായ ആരോഗ്യനിലവാരം പുലർത്തുന്നില്ലെങ്കിൽ അത് ക്ഷയമാണെന്ന് സംശയിക്കാം.

(1) കളികളിൽ ഏറ്റെടുക്കുന്നതിനുപകരം എല്ലായ്പ്പോഴും ഒരു സ്ഥലത്ത് ചുരുങ്ങുകയുണ്ടാകുക. (2) അകാശമായി മുൻകോപവും ഭയംകൂടിയതും കാട്ടുക. (3) രാത്രിയിൽ വളരെ അസ്വസ്ഥമായി കാണപ്പെടുക അല്ലെങ്കിൽ ഉറക്കത്തിൽ ഞെട്ടി ഉണക്കുകയോ വിറയുകയോ ചെയ്യുക, ഇവ ഒരു കുട്ടിയിൽ കാണപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ അത് സംശയിക്കപ്പെടേണ്ട ലക്ഷണങ്ങളാണ്.

(c) ക്രമാതീതമായി അടിവയറിനുണ്ടാകുന്ന വലിപ്പം:—പന്ത്രണ്ടുവയസ്സിനുതാഴെ പ്രായമുള്ള ഒരു കുട്ടിയുടെ മാറില്ലിന്റെ അടിഭാഗത്തുനിന്നും അറ്റത്ത് ഭാരം കെട്ടിയ ഒരു നൽ നേരെ കീഴ്പ്പോട്ടുപിടിക്കുന്നപക്ഷം ഉദരഭിത്തിയുടെ പിറകിലായിരിക്കണം. ഈ വരയും തള്ളി വയറ് മുന്നോട്ട് ഉഭയിനിൽക്കുകയാണെങ്കിൽ അത് ഒരു രോഗസൂചനയാണ്. ഒന്നുകിൽ ക്ഷയം അല്ലെങ്കിൽ പിള്ള വാതം അല്ലെങ്കിൽ മലമ്പനി ഇവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നായിരിക്കണം അങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നതിന് കാരണം.

(d) ശരീരത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഭാഗത്തുള്ള പ്രത്യേകിച്ചു കണ്ണത്തിലുള്ള ഗ്രന്ഥികൾ വികസിക്കുക.

(e) നിസ്സാരമായ ക്ഷതങ്ങൾ നിമിത്തം അംഗവൈകല്യം സംഭവിക്കുക.

(f) അജ്ഞാതമായ കാരണങ്ങളാൽ കൂടെക്കൂടെ അതിസാരമോ പനിയോ ജലദോഷമോ പിടിപെടുക.

വില്ലൻചുമ, പൊങ്ങൻപനി, ന്യുമോണിയാ എന്നീ രോഗങ്ങൾ പിടിപെട്ട് ഭേദമായാൽ കുട്ടികൾക്ക് തുടൻ ക്ഷയം ഉണ്ടാകുവാനിടയുണ്ട്.

(2) പ്രായപൂർത്തിയായവർ.

പ്രായപൂർത്തിയായവരിൽ രോഗലക്ഷണങ്ങൾ തിരിച്ചറിയുന്നത് എളുപ്പമാണ്. അവ താഴെപ്പറയുന്നവിധത്തിലായിരിക്കും. (1) പനി, (2) ചുമ, (3) തുക്കക്കുറവ് എന്നിവയാണ് സഹജങ്ങളായ ലക്ഷണങ്ങൾ. നെഞ്ചുവേദന, അതിസാരം, ആത്മവത്തിന്റെ അഭാവം എന്നിങ്ങനെ ചില പ്രത്യേക അവയവങ്ങളെ സംബന്ധിക്കുന്ന ലക്ഷണങ്ങളും കാണപ്പെടും.

(1) പനി:—രോഗം ശക്തിമത്താണെങ്കിൽ പനി ഉണ്ടായിരിക്കും. ചില രോഗികളിൽ പനിയേ കാണുകയില്ല. ക്ഷയരോഗത്തോടു് അനുബന്ധിച്ചുള്ള പനിയെ സംബന്ധിച്ചു് ഓർത്തിരിക്കേണ്ട ചില പ്രധാനപ്പെട്ട സാഹചര്യങ്ങൾ താഴെ കൊടുക്കുന്നവയാണ്. (1) ശരീരതാപം അളക്കുന്നതിനു് ഒരു നല്ല തെർമോമീറ്റർ വേണം ഉപയോഗിക്കുവാൻ. (2) വായിലോ കക്ഷത്തിലോ ഉള്ള മുടാണ് അളക്കേണ്ടതു്. കുറഞ്ഞ പക്ഷം നാലുമണിക്കൂറിലൊരിക്കൽ അളന്നു നോക്കണം. തെർമോമീറ്റർ നാലു മിനിറ്റുകളിലും കക്ഷത്തിലോ വായിലോ ഇരിക്കുവാൻ അനുവദിക്കണം. വായിൽവെച്ചാണ് അളക്കുന്നതെങ്കിൽ അളന്നുനോക്കുന്നതിനുമുമ്പു് അരമണിക്കൂറിനുള്ളിൽ രോഗി മൂട്ടുള്ളതോ തണുത്തതോ ആയ ആഹാരങ്ങളൊന്നും കഴിച്ചിരിക്കാൻ പാടില്ല. സാധാരണഗതിയിലുള്ള ശരീരതാപം 98.4 F ഡിഗ്രിയാണ്. പതിവുജോലികളിൽ ഏറ്റെടുക്കേണ്ടിരിക്കുമ്പോളാണെങ്കിൽ വായിൽ 99 ഡിഗ്രിയും കക്ഷത്തിൽ 99.6 ഡിഗ്രിയും മദ്രാസിൽ സാധാരണഗതിയിലുള്ള ശരീരതാപമായി കണക്കാക്കപ്പെടണം. ഇതിൽ

കൂടുതലാണെങ്കിൽ അതു അസാധാരണഗതിയിലുള്ളതാണ്. ക്ഷയരോഗത്തോടു് അനുബന്ധിച്ചുള്ള പനിക്ക് ചില പ്രത്യേക സ്വഭാവവിശേഷങ്ങളുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് മറ്റുള്ള പനിയിൽനിന്നും വളരെവേഗം ഇതിനെ തിരിച്ചറിയാം.

1. പനി ഏറ്റവും കൂടുതൽ ഉയരുന്നത് പകലെ മൂന്നുമണിക്കും അഞ്ചുമണിക്കും മദ്ധ്യേയാണ്. എന്നാൽ അപ്പൂവും ചില രോഗികളിൽ പ്നിയുടെ ഉയച്ചു മറ്റു് അവസരങ്ങളിലായി എന്നു വരാം. അതുകൊണ്ട് പകലെ പനി കാണപ്പെടുന്നില്ലെന്ന് വെച്ചു പനിയേറുല്ലെന്നു കരുതി കൂട്ടാം. രാവിലെ വളരുന്നേരത്തേയോ രാത്രിയിൽ വളരുന്നതാമസിച്ച് ആണ് പനിയുടെ ഉയച്ചുയന്നുവരാം. അതുകൊണ്ട് സംശയിക്കപ്പെടുന്ന കേസുകളിൽ പനിയുണ്ടാകുന്നത് അറിയണമെങ്കിൽ രണ്ടുമണിക്കൂർ ഇടവിട്ട് ചൂട് അളന്നു പരിശോധിക്കേണ്ടതാണ്.

2. പനി ഒരേനിലയിൽ നിൽക്കുകയില്ല. നിസ്സാരമായ ശരീരയാസം അതിനെ ബാധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. താഴെപ്പറയുംവിധം ഈ പ്രത്യേകത കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ കഴിയും. രോഗിയെന്ന സംശയിക്കപ്പെടുന്ന ഒരുവനോടു് ഒരു മൈൽ നടക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുക. നടക്കുന്നതിനു മുമ്പും നടന്നതിനുശേഷവും, നടന്നുകഴിഞ്ഞു് അതേ മണിക്കൂർ വിശ്രമിച്ചശേഷവും ഉള്ള ചൂട് അളന്നുനോക്കുക. നടന്നതിനുശേഷം ശരീരത്തിന്റെ ചൂട് ഒന്നോ ഒന്നരയോ ഡിഗ്രി ഉയർന്നതായും നടന്നുകഴിഞ്ഞു് അതേ മണിക്കൂർ വിശ്രമിച്ചതിനുശേഷവും ചൂട് നടന്നതുടങ്ങിയതിനുമുമ്പുള്ള അവസ്ഥയിലേക്ക് തിരിച്ചുപോകാതിരിക്കുന്നതായും കാണപ്പെടുന്നതാണ്. ഉത്തേജിതശരീരതാപം (Provoked temperature) എന്നാണ് ഇതു് അറിയപ്പെടുക. എന്തെന്നാൽ ഈ ചൂട് ആയാസംകൊണ്ട് ഉത്തേജിതപ്പെടുന്നതാണ്.

മാനസികമായ അസ്വാസ്ഥ്യംകൊണ്ടും ഇപ്രകാരം പനി ഉയർന്നു എന്നുവരാം.

സ്രീകളിൽ ആർത്തവകാലത്തുണ്ടാകുന്ന പനിക്ക് പ്രത്യേകം പ്രാധാന്യമുണ്ട്. ആർത്തവകാലത്തു് എല്ലാ സ്രീകൾക്കും ശരീരതാപനില അല്പമായി ഉയരും. എന്നാൽ ക്ഷയരോഗമുള്ള സ്രീകളുടെ ശരീരതാപം, ആർത്തവത്തന്നെ മൂന്നു നാലു് ദിവസമുൻപോ, ആർത്തവകാലത്തോ, ആർത്തവത്തിനുശേഷമോ ആണു് ഉയരുന്നതു്.

3. ആസ്പെരിൻതുടങ്ങിയ ഔഷധങ്ങൾ കഴിച്ചാൽ ക്ഷയംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന പനിയെ അതു് സാരമായി ബാധിക്കുന്നതാണു്.

4. ഒരു ക്ഷയരോഗിയിൽ പനിയുടെനില വളരെ അമിതമായി ഉയരുകയാണെങ്കിൽ അതു് മറുകഴുപ്പുള്ള ഒരു ആരംഭത്തിന്റെ ഒരു സൂചനയാണു്.

3. ചുമ:—ഒട്ടുമിക്കവാരും രോഗികളിൽ ചുമയാണു് ആദ്യത്തെലക്ഷണം. എന്നാൽ അപൂർവ്വമായി രോഗികളിൽ ചുമയുടെ അഭാവം ശ്രദ്ധേയമാണു്. ഒരു ക്ഷയരോഗിയുടെ ചുമയ്ക്കു് താഴെക്കൊടുക്കുന്ന സ്വഭാവവിശേഷങ്ങളുണ്ടായിരിക്കും.

1. ആരംഭകാലത്തു് അതു് വളരെ ലഘുവായിരിക്കും. മിക്കവാരും രോഗിയേക്കാൾ അയാളുടെ ബന്ധുക്കളോ സ്നേഹിതന്മാരോ ആയിരിക്കും അതു ശ്രദ്ധിക്കുക.

2. രോഗത്തിന്റെ ആദ്യകാലത്തു് അതിരാവിലെ ഉള്ള ചുമ വളരെ ദൃസ്സഹമായിരിക്കും.

3. ആഹാരത്തിനുശേഷം ചുമ കൂടുതൽ തീക്ഷ്ണമാകും. കഴിച്ച ആഹാരം പലപ്പോഴും ഛർദ്ദിച്ചു എന്നുവരാം. ഛർദ്ദി ഉളവാക്കുന്ന ചുമ എന്നാണു് ഇതു് അറി

യപ്പെട്ടുപോകുന്നത്. കുട്ടികളിൽ വില്പനചുമയും ഛർദ്ദി ഉളവാക്കാറുണ്ട്.

ആരംഭകാലത്തു് ചുമ ഈർച്ചയുണ്ടാക്കും. നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന ചുമയ്ക്കുശേഷം രോഗി ഉമിനീർ തുപ്പുന്നതു കാണാം. കുറച്ചുകൂടി ചെല്ലുമ്പോൾ തുപ്പുന്നതു കഫമായിരിക്കും.

ക്ഷയരോഗംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ചുമ രോഗിക്കു് ആത്മശക്തികൊണ്ടു നിയന്ത്രിക്കാൻ കഴിയും. ചുമയ്ക്കുമ്പോൾ തുപ്പുന്ന ഉമിനീരും കഫവും പരിശോധനയ്ക്കുവേണ്ടി സൂക്ഷിക്കണം. എന്നെന്നാൽ, പരിശോധനയിൽ, തുപ്പലിൽ ക്ഷയരോഗാണുക്കളുടെ സാന്നിദ്ധ്യമുണ്ടെങ്കിൽ അതു രോഗനിർണ്ണയത്തിനു് സഹായിക്കുന്ന ഒരു സ്പെഷ്യലക്ഷണമാണല്ലോ. തുപ്പലിൽ രക്തം കലന്നിരിക്കുകയോ തുപ്പൽ ശുദ്ധരക്തംതന്നെ ആയിരിക്കുകയോ ചെയ്യാം. രക്തം ചുമച്ചു തുപ്പുകയാണു് ഈ രോഗത്തിന്റെ പ്രധാനലക്ഷണം തന്നെ. തുപ്പുന്ന രക്തം അളവിൽ വളരെ കുറഞ്ഞും കൂടിയും ഇരിക്കാം. രക്തത്തിന്റെ അളവു് രോഗത്തിന്റെ വ്യാപ്തിയെ കാണിക്കുന്നു എന്ന് കരുതുവാൻ വയ്യ. രോഗത്തിന്റെ ആരംഭകാലത്തോ അതു ക്രമേണ വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴോ ഇതു സംഭവിക്കാം. ആദ്യംതന്നെ രക്തം തുപ്പുന്നത് ഒരു നല്ല ലക്ഷണമായി കരുതാം; എന്നെന്നാൽ അതു് രോഗിയുടെ ശുദ്ധയെ പെട്ടെന്നു് ആകർഷിക്കുകയും അതിന്റെ പരിഹാരത്തിനായി വളരെവേഗം ഒരു ഡാക്ടറുടെ സഹായം തേടുകയും ചെയ്യുമല്ലോ. ചില രോഗികൾ മാത്രമേ രക്തം തുപ്പുകയുള്ളൂ. രോഗി രക്തം തുപ്പുകയാണെങ്കിൽ അതു് ഭേദമാകാത്ത രോഗമാണെന്നു് പറക്കയുള്ള വിശ്വാസം ശരിയല്ല.

3. തുക്കക്കുറവു്:—ശ്വാസകോശസംബന്ധിയായ റി. ബി-യാണെങ്കിൽ മിക്കവാറും രോഗികൾക്കു് തുക്കക്കുറവു് അനുഭവപ്പെടും. അജീർണ്ണം, അതിസാരം, ഛർദ്ദി, പ്രമേ

ഹരം തുടങ്ങിയ മ്നുരുക്ഷപ്പുഷ്പങ്ങൾക്കുടി വന്നുചേരുന്നപക്ഷം അവിശ്വസനീയമായരീതിയിൽ തുക്കക്കുറവ് ഉണ്ടായിരിക്കും. പ്രമേഹബാധിതർക്കുടിയായ ക്ഷയരോഗികൾക്കു് ഒരു മാസംകൊണ്ടു് 20 മുതൽ 30 റാത്തൽവരെ ഭാരംനഷ്ടപ്പെടുന്നത് അത്ര അസാധാരണമല്ല.

പ്രായപൂർത്തിയായവർ തുടച്ചുയായി ഒരു ഭാരംതന്നെ പുലർത്തിവരുന്നത് ഒരു ദുർല്ലക്ഷണമായി കണക്കാക്കുവാൻ പാടില്ല. എന്നാൽ കുട്ടികളിൽ ഇങ്ങനെ കാണപ്പെടുന്നതു ശുഭലക്ഷണമല്ല. അപൂർവ്വം ചില രോഗികളിൽ, രോഗം ഭേദമാകാതെതന്നെ ഭാരം വർദ്ധിക്കുന്നത് കാണപ്പെടുന്നുണ്ടു്. ഇതിനെ ബ്ലീസ് ട്യൂബർക്കുലോസിസ് എന്നു പറഞ്ഞുപോരുന്നു. ക്ഷയരോഗാശുപത്രികളിൽ ആഴ്ചയിലൊരിക്കൽ രോഗികളുടെ തൂക്കം എടുക്കാറുണ്ടു്. ഭാരത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന വർദ്ധനവു് രോഗികൾക്കു് മനസിനകമായ ഉന്മേഷം നൽകാറുണ്ടു്.

സ്പേടം (Sweating):—ശരീരം കൂടെക്കൂടെ വിയർക്കുന്നത് ക്ഷയരോഗലക്ഷണങ്ങളിൽ ഒന്നാണു്. എന്നാൽ ഇതു് എല്ലാവരിലും കാണപ്പെടുന്നില്ല. ഉറക്കത്തിൽ ശരീരം വിയർക്കും അതുകൊണ്ടു് ഇതിനെ നിശാസ്പേടം (Night sweats) എന്നു് വിളിച്ചുപോരുന്നു. ശരിയായിട്ടാണെങ്കിൽ നിദ്രാസ്വപ്നം (Slumber sweats) എന്നാണു് ഇതിനെ വിളിക്കേണ്ടതു്; എന്നെന്നാൽ, പകൽ ഉറങ്ങുമ്പോഴും രോഗിയുടെ ശരീരം വിയർക്കുന്നുണ്ടു്. ചില രോഗികൾ കുളിച്ചപ്പോലെ വിയർക്കും; ചിലർക്കു് അത്ര കാണുകയില്ല. അധികം വിയർക്കുന്നത് രോഗത്തിന്റെ തെളിവുതന്നെ കുറിക്കുന്നില്ല. അധികം വിയർത്തുകൊണ്ടിരുന്ന രോഗികൾക്കു് പെട്ടെന്ന് അതു് ഇല്ലാതാകുന്നത് ഒരു ചീത്തലക്ഷണമാണു്.

ശുദ്ധവായു ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള സൗകര്യവും പരിസര ശുചിത്വവും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ആധുനിക ചികിത്സാക്രമത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തോടെ രോഗികൾക്ക് ഉണ്ടാകുന്ന വിയപ്പ് വളരെ ശമിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ മേൽപറഞ്ഞ സൗകര്യങ്ങളില്ലാതെ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന നിർബന്ധമായ രോഗികളിൽ ഇത് അത്ര കഠിനമായിട്ടില്ല.

പൊതുവേയുള്ള ആരോഗ്യനില:—ക്ഷയരോഗികളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ആദ്യത്തെ ലക്ഷണം ജോലിചെയ്യുന്നതിനുള്ള പ്രസരിപ്പില്ലായ്മയാണ്. അഞ്ചുമണിക്ക് ആ ഫീസ് ജോലിതീർത്ത് രണ്ടോ മൂന്നോ പ്രാവശ്യം ടെന്നീസ് കളിക്കുന്നതിൽ ഉത്സുകനായിരുന്ന ഒരുവൻ കളിയിൽ ഏർപ്പെടുന്നതിനുള്ള ഉത്സാഹം തോന്നാതെ ദിവസവും വീട്ടിൽ മടങ്ങിവന്ന് ക്ഷീണിതനായി ഒരു ഇരസിചെയ്യാറിലോ കിടക്കയിലോ കയറിപ്പിടിച്ചു വിശ്രമിക്കുന്നതിന് മുതിരുകയാണെങ്കിൽ അത് പരിശോധനാർഹമാണ്.

നെഞ്ചുവേദന:—ശ്വാസകോശത്തെ മൂടിയിരിക്കുന്ന മാംസപേശി രണ്ടുവിധമുണ്ട്. (1) നെഞ്ചിന്റെ അകവശത്തെ മറയ്ക്കുന്നതും (2) ശ്വാസകോശത്തെ ആവരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നതും. ഈ മൂടിക്കണ്ടാകുന്ന നീവീക്കത്തിനാണ് നെഞ്ചുവേദന (pleurisy) എന്ന് പറയുന്നത്. പ്ലൂറസിയുടെ സർവ്വസാധാരണമായ കാരണവും ക്ഷയരോഗാണുക്കൾതന്നെ. പ്ലൂറസി രണ്ടുവിധമുണ്ട്; പഴുപ്പുള്ളതും ഇല്ലാത്തതും. വീവീഴ്ചകൊണ്ട് വീക്കംവന്ന രണ്ടു മൂടികൾ തമ്മിൽ ശ്വസിക്കുമ്പോൾ കൂട്ടി ഉരസ്സുന്നതുനിമിത്തമാണ് പഴുപ്പില്ലാത്ത പ്ലൂറസി ഉണ്ടാകുന്നത്. ചുമയ്ക്കുമ്പോഴോ, തുമ്മുമ്പോഴോ, ശക്തിയായി ശ്വാസോച്ഛ്വാസംചെയ്യുമ്പോഴോ ആണ് വേദന ദുസ്സഹമാകുന്നത്. (1) ഒരുവശത്തു്, പ്രത്യേകിച്ചു് രോഗം ബാധിച്ച ഭാഗത്തു് ഉണ്ടാകുന്ന വേദന, (2) ചെറിയ പനി, (3) ലഘുവായ ചുമ.

ഇത്രയുമാണ് ഈ രോഗത്തെ വേർതിരിച്ചു കാട്ടുന്ന സ്വഭാവങ്ങൾ. ഭൂരിപക്ഷം രോഗികളിലും മൂടികൾക്കുണ്ടാകുന്ന വീക്കം, രണ്ടു മൂടികളുടേയും ഉപരിതലത്തിൽ പഴുപ്പ് കെട്ടിനിൽക്കുന്നതിന് ഇടയാക്കുന്നു. അപ്പോഴാണ് ഇതിനെ പഴുപ്പുള്ള പ്ലൂറിസി (Pleurisy with effusion) എന്ന് വിളിക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കുമ്പോൾ വേദന വിട്ട കലമെങ്കിലും ശ്വാസോച്ഛ്വാസം ചെയ്യുന്നതിന് ക്ലേശമുണ്ടെന്ന് രോഗി പരാതിപ്പെടുത്താറുണ്ട്.

പഴുപ്പുള്ള പ്ലൂറിസി ഉത്ഭവത്തിൽ ക്ഷയരോഗത്തെയാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള കേസുകളിൽ ഭൂരിപക്ഷവും അഞ്ചു വർഷത്തിനുള്ളിൽ ശ്വാസാശ്വാസസംബന്ധിയായ ക്ഷയമായി രൂപാന്തരപ്പെടും.

ഭവനേന്ദ്രിയത്തിനുണ്ടാകുന്ന അസ്വാസ്ഥ്യങ്ങൾ:—

രുചിയില്ലായ്മ, ഛർദ്ദി, അതിസാരം, ഒന്നിടവിട്ട് ഉണ്ടാകുന്ന അതിസാരവും ഛർദ്ദിയും; ഇതിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിനെ മുൻനിർത്തിക്കൊണ്ട് ക്ഷയരോഗം ആരംഭിച്ചു എന്നും വരാം.

വേദന:— വേദനയാണ് ശ്വാസകോശസംബന്ധിയായ പ്ലൂറിയുടെ ഒരു ലക്ഷണം. ഇത് മൂന്ന് വിധമുണ്ട്.

1. നെഞ്ചിന്റെ മുൻഭാഗത്തോ ഏതെങ്കിലും ഒരു വശത്തോ ആയി പൊതുവേ ഉണ്ടാകുന്ന അഗുഹ്യമായ ഒരു വേദന;

2. നെഞ്ചിനകത്തെ മൂടികളുടെ വീക്കമുണ്ടാകുന്ന വേദന;

3. ചില പ്രത്യേക ചികിത്സാസമ്പ്രദായങ്ങൾ അനുസരിക്കുന്നതുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന വേദന.

ശബ്ദപാഠശ്ചം:—അണക്കൾ നിറഞ്ഞ ഉമിനീർ കരൽവളയിലൂടെ കടന്ന് വരുന്നതുകൊണ്ട് വായു നാളി (Wind-pipe) യുടെ ആ ഭാഗത്തു് രോഗബാധ ഉണ്ടാവുകയും രന്നിമിത്തം ശബ്ദത്തിന് ഒരു പാഠശ്ചം സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ചില രോഗികളിൽ ശബ്ദപാഠശ്ചം മാത്രമേ ഒരു ലക്ഷണമായി കാണപ്പെട്ടുള്ളൂ എന്ന് വരാം. ഈ ശബ്ദപാഠശ്ചം ആരംഭകാലത്തു് മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കും. പ്രഭാതത്തിൽ ഇതു് വളരെ പ്രകടമായിരിക്കും. മദ്ധ്യാഹ്നമാകുമ്പോഴേയ്ക്കും ശബ്ദം ശുദ്ധമായിത്തീരും. കാലാന്തരത്തിൽ ഈ പാഠശ്ചം സ്ഥായിയായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. കരൽവളയ്ക്കു് പിടിപെടുന്ന ക്ഷയമാണു് ഈ ശബ്ദപാഠശ്ചത്തിന് നിദാനം. ഇതു് ശ്വാസാശ്വാസസംബന്ധിയായ ക്ഷയരോഗത്തിന്റെ അനന്തരഫലമാണു്. ഇതു് ഒന്നുകൊണ്ടും പ്രധാന രോഗമല്ല. അതുകൊണ്ടു് ഒരു രോഗിയ്ക്കു് എപ്പോഴെങ്കിലും ശബ്ദപാഠശ്ചം ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടെങ്കിൽ രോഗിയെ ശരിയായ പരിശോധനയ്ക്കു് വിധേയമാക്കേണ്ടതാണു്.

ആത്മവത്തിന്റെ അഭാവം:—അവിവാഹിതരായ പെൺകുട്ടികൾക്കു് ആത്മവം നന്നുപോകും. ഗർഭലക്ഷണങ്ങൾ ഒന്നും കാണപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ അതു് ക്ഷയരോഗത്തിന്റെ ഒരു ലക്ഷണമായി കരുതുന്നതിൽ തെറ്റില്ല.

രക്തസംക്രമണക്രമത്തിലുള്ള മാറ്റങ്ങൾ:—ക്ഷയം നാഡീസ്പന്ദത്തിന്റെ ഗതിവേഗം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന രോഗങ്ങളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണു്. ഏദ്രോഗമൊന്നും ബാധിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരുവനിൽ നാഡീസ്പന്ദത്തിന്റെ ഗതിവേഗം കാണപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു് ക്ഷയത്തിന്റെ സൂചനയായി കണക്കാക്കാം. എന്നാൽ, ചെറുപ്പക്കാരിൽ, പ്രത്യേകിച്ചു് പെൺകുട്ടികളിൽ, അമിതമായ ആയാസത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടും ഇതു് സംഭവിക്കാറുണ്ടു്.

ശ്വാസനിഷ്പന്ദത:—വളരെ ലഘുവായ ആയാസം കൊണ്ട് ശ്വാസനിഷ്പന്ദത സംഭവിക്കാറുണ്ടെങ്കിൽ അത് ക്ഷയത്തിന്റെ ഒരു ലക്ഷണമാണ്. ശ്വാസാശയത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തിനത്രമേ രോഗബാധ ഉള്ള പക്ഷിലും രോഗസമ്മൂർഛയാൽ ശ്വാസനിഷ്പന്ദത സംഭവിക്കാം.

രോഗനിർണ്ണയം:—ഇപ്പോൾ സ്വായത്തമായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള ആധുനികേ ചകരണങ്ങളുടെ സഹായത്താൽ ശ്വാസകോശസംബന്ധിയായ ക്ഷയം കൂടുതൽ സൂക്ഷ്മമായി നിർണ്ണയിക്കുന്നതിന് സാധിക്കും. രോഗനിർണ്ണയം ചെയ്യുന്നതിൽ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടേണ്ട സംഗതികൾ താഴെപ്പറയുന്നവയാണ്.

1. രോഗിയുടേയും കുടുംബത്തിന്റെയും പൂർവ്വചരിത്രം. കുടുംബത്തിൽ വ്യക്തലക്ഷണങ്ങളോടുകൂടിയ ഒരു ക്ഷയരോഗി ഉണ്ടോ എന്നും പ്രത്യേകം അറിയേണ്ടതുണ്ട്. ഉമിനീരിൽ രോഗാണുക്കളുടെ സാന്നിദ്ധ്യമുണ്ടെങ്കിൽ അത് ഒരു സ്പഷ്ടലക്ഷണയുക്തമായ കേസാണെന്ന് കരുതാം.

2. ക്ഷയരോഗം പിടിപെട്ട് വല്ല മരണവും കുടുംബത്തിൽ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നും കുടുംബത്തിന്റെ സാമൂഹ്യനില എന്താണെന്നും അന്വേഷിച്ചറിയേണ്ടതുണ്ട്. രോഗിയുടെ വ്യക്തിപരമായ ചരിത്രം അന്വേഷിക്കുമ്പോൾ താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ട്.

1. തൂക്കം, കരുത്ത് എന്നിവയിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള കുറവിന്റെ ചരിത്രം.

2. ഒരു സ്പഷ്ടമായ ക്ഷയരോഗിയുമായി വീട്ടിൽ വെച്ചോ ആഫീസിൽ വെച്ചോ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള സമ്പർക്കത്തിന്റെ ചരിത്രം.

3. മുൻപുണ്ടായിട്ടുള്ള രോഗങ്ങളുടെ ചരിത്രം.

4. ജോലിയുടെ രീതിയും സ്വഭാവവും.

5. ചുറ്റുപാടുകൾ.

6. സാമൂഹ്യനില.

എക്സ്റ്റേ പരിശോധനകൾ, ഗവേഷണശാലാ പരീക്ഷകൾ ക്ഷയരോഗചികിത്സാവിധികൾ എന്നിവയിൽ പ്രത്യേകവൈദഗ്ദ്ധ്യം സമ്പാദിച്ച ഒരു ഡാക്ടറുടെ പരിശോധനകൾ.

ഒരു ക്ഷയരോഗിയെ പരിശോധിക്കുന്നതിൽ എക്സ്റ്റേ ഒരു വലിയ ഘടവഹിക്കുന്നുണ്ട്. രോഗബാധയുടെ ഏറ്റവും സൂക്ഷ്മമായ ഭാവവും എക്സ്റ്റേപരിശോധനയിൽ വെളിപ്പെടുന്നതാണ്. അതിനാൽ എല്ലാ കേസുകളും എക്സ്റ്റേ പരിശോധനയ്ക്ക് വിധേയമാക്കേണ്ടതാണ്. രോഗിയുടെ ഒരു എക്സ്റ്റേപടമെടുക്കുന്നത് കൂടുതൽ വ്യയമേതുകമാകയാൽ രോഗിയെ സ്ക്രീൻചെയ്താൽ മതിയാകുന്നതാണ്. എന്നാൽ സംശയമുള്ള എല്ലാ കേസുകളിലും എക്സ്റ്റേപടമെടുക്കേണ്ടതാണ്.

ഇക്കഴിഞ്ഞ ലോകമഹായുദ്ധകാലത്തും അതിനുശേഷവും ക്ഷയരോഗാനുപാധവിഷയത്തിൽ മാസ്റ്റ് റേഡിയോഗ്രാഫി വളരെ കൂടുതലായി ഉപയോഗത്തിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. മാസ്റ്റ് റേഡിയോഗ്രാഫി രണ്ടുവിധമുണ്ട്; സഞ്ചരിക്കുന്നതും ഒരു സ്ഥലത്ത് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതും. ഇതിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നത് ഒരു വാഹനത്തിൽ ചേർത്ത് വളിരിക്കും. മററത് ഒരു ക്ലിനിക്കിൽ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കും. ഇതുകൊണ്ട് ഒരു മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ 150 മുതൽ 200 വരെ രോഗികളെ പരിശോധിക്കുവാൻ കഴിയും. ഇതിൽ എടുക്കുന്ന പടങ്ങൾ ചെറുതായിരിക്കും. ഈ പടങ്ങൾ പിന്നീട് ഒരു സ്ക്രീനിൽ വലുതാക്കിയെടുത്തശേഷം രോഗലക്ഷണങ്ങൾ കാണപ്പെടുന്നുണ്ടോ എന്ന് ഒരു വിദഗ്ദ്ധൻ പരിശോധിക്കുന്നു. സംശയാവഹമായ എന്തെ

കിലും കാണപ്പെടുകയും കൂടുതൽ പരിശോധന ആവശ്യമാകയും ചെയ്താൽ ആ രോഗിയെ അടുത്തുള്ള ക്ലിനിക്കിലോ ആശുപത്രിയിലോ മാജരാക്കി അയാളുടെ നെഞ്ചിന്റെ 12 10 എക്സ്റേ പടം എടുത്ത് വീണ്ടും പരിശോധിക്കണം. മാസ്റ്റ് റേഡിയോഗ്രാഫി ശ്വാസസംബന്ധിയായ ക്ഷയത്തിന്റെ മാത്രമല്ല അർബുദം തുടങ്ങിയ മറ്റു രോഗങ്ങളുടേയും ലക്ഷണങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തും. അതുകൊണ്ട് പരിശോധിക്കുന്ന ഡാക്ടർക്ക് നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട രോഗങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേക ചികിത്സ നൽകുന്ന സ്ഥാപനത്തിലേയ്ക്ക് രോഗിയെ അയയ്ക്കുവാൻ കഴിയും.

താഴെപ്പറയുന്ന കാരണങ്ങളാൽ ഇത്തരത്തിലുള്ള എക്സ്റേപരിശോധന വളരെ വ്യാപകമായതോതിൽ നടത്തപ്പെട്ടുപോരുന്നു.

1. അല്പസമയംകൊണ്ട് അസംഖ്യം രോഗികളെ പരിശോധിക്കാം. (ഒരുമണിക്കൂറിൽ 150 മുതൽ 200 വരെ.)

2. ഒരു പടം എടുക്കുന്നതിന് വേണ്ടിവരുന്ന ചിലവ് വളരെ തുല്യമാണ്. മാസ്റ്റ് റേഡിയോഗ്രാഫിയിൽ ഒരു പടം എടുക്കുന്നതിന്റെ ശരാശരി ചിലവ് 40 മുതൽ 50 പൈസ നയാപൈസയാണ്. എന്നാൽ, സാധാരണ ഒരു എക്സ്റേ പടത്തിന് 10 രൂപാമുതൽ 12 രൂപാവരെ ആകും.

3. പരിശോധനോപകരണം വീടുതോറും കൊണ്ടുനടക്കാം. ക്ലിനിക്കിൽ ചെല്ലുന്നതിന് സമയമോ സൗകര്യമോ കിട്ടാത്ത രോഗികൾക്ക് ഇത് പ്രത്യേകസൗകര്യം നൽകുന്നുണ്ട്.

അണക്കുറു ഗ്രസിച്ച ഭാഗം പ്രത്യേകം അണുപരിശോധനയ്ക്ക് വിധേയമാക്കേണ്ടതാണ്. ശ്വാസാശയ സംബന്ധിയായ ക്ഷയമാണെങ്കിൽ രോഗാണുക്കളുടെ

സാന്നിദ്ധ്യം ഉണ്ടോ എന്ന് അറിയുന്നതിന് തുപ്പൽ പരിശോധിച്ചുനോക്കേണ്ടതാണ്. സാധാരണ പരിശോധന കൊണ്ട് മാത്രം മതിയാകയില്ല. വിദഗ്ദ്ധങ്ങളായ മാർട്ടിങ്ങർ ഉപയോഗിച്ച് പരിശോധന നടത്തേണ്ടതുണ്ട്. കേന്ദ്രീകരണസമ്പ്രദായമോ മിശ്രണമാർഗ്ഗമോ പ്രയോഗിക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ പന്നി, കോഴി തുടങ്ങിയ ഗവേഷണശാലയിൽ വളർത്തുന്ന മൃഗങ്ങളിൽ കുത്തിവെച്ച് നടത്തിനോക്കുന്ന മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കാം. രോഗിയുടെ ഉമിനീർ എടുത്ത് അത് ഒരു പന്നിയിൽ കുത്തിവെക്കുന്ന പക്ഷം, ഉമിനീറിൽ രോഗാണുക്കൾ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഏകദേശം ആറ് ആഴ്ചകഴിഞ്ഞ് ഒൻപത് ആഴ്ചയ്ക്കുള്ളിൽ പന്നി ക്ഷയരോഗലക്ഷണങ്ങൾ കാണിക്കും. പന്നിയുടെ മൃതദേഹം ശസ്ത്രക്രിയ ചെയ്ത് അവയവങ്ങളിൽ രോഗലക്ഷണം ഉണ്ടോ എന്ന് പരിശോധിക്കുകയും വേണം.

ചികിത്സ:—കഴിഞ്ഞ പതിനഞ്ച് വർഷത്തിനുള്ളിൽ ശ്വാസാശയസംബന്ധിയായ രോഗത്തിനുള്ള ചികിത്സാപദ്ധതി വളരെ പുരോഗമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചികിത്സയുടെ പ്രധാന തത്വങ്ങൾ വിശ്രമം, നല്ല ഭക്ഷണം, ശുദ്ധവായു എന്നിവയാണ്. ക്ഷയരോഗത്തെ ഉദ്ദേശിച്ച് മാത്രമുള്ള പ്രത്യേക സ്ഥാപനങ്ങൾ രാജ്യത്തിന്റെ നാനാഭാഗത്തും ഉണ്ടായി കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്.

ഈ അടുത്തകാലത്തായി ശ്വാസാശയസംബന്ധിയായ ക്ഷയരോഗത്തിന്റെ ചികിത്സയിൽ ശസ്ത്രക്രിയ ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട പങ്ക് വഹിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്.

ഇപ്പോൾ ഭൂരിപക്ഷം രോഗികളേയും ശസ്ത്രക്രിയാ മാർഗ്ഗം ഉപയോഗിച്ച് ചികിത്സിച്ചുവരുന്നു. ശസ്ത്രക്രിയ കൊണ്ടുള്ള ചികിത്സാമാർഗ്ഗത്തിന് കൊളാപ്സ് തെറാപ്പി (Collapse-therapy) എന്നും പറഞ്ഞുവരുന്നു. ഇത് ഏഴു വിധമുണ്ട്.

കൊളാപ്റ്റ് തെറാപ്പിയുടെ പ്രധാന തത്വങ്ങൾ.

നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ ശ്വാസാശയത്തിന് രണ്ടു മൂടികളുണ്ട്. (1) ശ്വാസകോശത്തെ മൂടിയിരിക്കുന്നത്. (2) നെഞ്ചിന്റെ അകവശം മൂടിയിരിക്കുന്നത്. ആരോഗ്യമുള്ള ഒരുവനിൽ ഈ രണ്ടു മൂടികളുടേയും ഉപരിതലങ്ങൾ വളരെ മടുവായിരിക്കുകയും ഈ ഉപരിതലങ്ങളുടെ സുഗമമായ ചലനത്തെ സഹായിക്കുന്നതിന് ഒരു കൊഴുപ്പുകലൻ സാധനം അവിടെ ഉത്ഭവിക്കുന്നുമുണ്ട്.

ശ്വാസോച്ഛ്വാസം ചെയ്യുമ്പോൾ ശ്വാസാശയം വികസിക്കുകയും ചുരുങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു; അതായത് അകത്തേയ്ക്ക് ശ്വാസം എടുക്കുമ്പോൾ വികസിക്കുകയും പുറത്തേയ്ക്ക് വിടുമ്പോൾ ചുരുങ്ങുകയും ആണ്. ശ്വാസകോശത്തിന്റെ ഈ വികാസസങ്കോചങ്ങളെ സഹായിക്കുന്നതിന് മൂടികളുടെ ഉപരിതലങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഒരു ജ്ഞസമ്മർദ്ദം (Negative pressure) ത്തിന്റെ പ്രവർത്തനം ഉണ്ട്. ഒരു രാസമാപിനി (Mercury manometer) കൊണ്ട് അളക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇത് അന്തരീക്ഷസമ്മർദ്ദത്തിൽ നിന്നും 6 m. m. കുറവാണ് കാണാം. രസത്തേക്കാൾ ഭാരം കുറഞ്ഞ എന്തെങ്കിലും ഒരു ദ്രാവകം;

ഉദാ:—വെള്ളം ഉപയോഗിക്കുകയാണെങ്കിൽ ജ്ഞസമ്മർദ്ദം അന്തരീക്ഷസമ്മർദ്ദത്തേക്കാൾ പതിനാലോ പതിനഞ്ചോ m. m. കുറവായിരിക്കും. ശ്വാസകോശത്തിന്റെ വികാസസങ്കോചങ്ങൾക്ക് ഈ ജ്ഞസമ്മർദ്ദം അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്.

ശ്വാസോച്ഛ്വാസം ചെയ്യുമ്പോൾ ശ്വാസകോശത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗവും വികസിക്കുകയും ചുരുങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ശ്വാസാശയത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഭാഗത്തു് എന്തെങ്കിലും രോഗം പിടിപെട്ടിട്ടുണ്ടെ

ങ്കിൽ ആ ഭാഗത്തിനും വികാസവും സങ്കോചവും സംഭവിക്കുന്നു.

കൊളാപ്തം തെരാപ്പിയിൽ മൂടികളുടെ ഇടയ്ക്കുള്ള ഋണസമ്മർദ്ദം കുറയ്ക്കപ്പെടുകയും അത് അന്തരീക്ഷസമ്മർദ്ദത്തിന് തുല്യമായി ഉയർത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. അന്തരാളസമ്മർദ്ദത്തിനുണ്ടാകുന്ന ഈ വലുപ്പവും ശ്വാസാശ്വാസത്തെ ഏതാണ്ട് നിശ്ശേഷമാക്കിത്തീർക്കുന്നു. ഈ നിശ്ശേഷിതാവസ്ഥ അതിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിൽ ചില മാറ്റങ്ങൾ സംജാതമാക്കുന്നുണ്ട്. അവ താഴെ കൊടുക്കുന്നവയാണ്.

1. ശ്വാസോച്ഛ്വാസം ചെയ്യുമ്പോൾ ശ്വാസാശ്വാസവികസനം കുറയുകയോ ഇല്ലാതാവുകയോ ചെയ്യുന്നു. മറ്റു തരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ ശ്വാസകോശത്തിൽ രോഗം ബാധിച്ചാൽ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്ന മുക്കവും ആയാസവും ഇല്ലാതെയാവും. ഈ മാറ്റം രോഗശമനത്തിന് വളരെയേറെ സഹായിക്കുന്നു.

2. ശ്വാസകോശപ്രവർത്തനം മന്ദീഭവിക്കുമ്പോൾ രോഗം ബാധിച്ച ഭാഗത്തിന് വിശ്രമം ലഭിക്കുന്നു.

3. ശ്വാസകോശത്തിന്റെ വികാസത്തിലുണ്ടാകുന്ന ഈ മാറ്റം അതിന്റെ ഉള്ളറകളുടെ പ്രവർത്തനത്തെയും നിശ്ശേഷമാക്കും. തുടന്ന് ഉള്ളറകളിലുള്ള ചില പദാർത്ഥങ്ങൾ വെളിയിലേയ്ക്ക് വിസർജ്ജിക്കപ്പെടുന്നു. പനി ഉണ്ടാകുന്നത് ഈ പദാർത്ഥങ്ങളാണ്. ശ്വാസകോശം നിശ്ശേഷാവസ്ഥയിൽ കഴിയുന്നിടത്തോളം അടഞ്ഞ അറകൾക്ക് വീണ്ടും തുറക്കുന്നതിന് നിവൃത്തിയില്ല. തൽഫലമായി അറകളിൽ വീണ്ടും പദാർത്ഥങ്ങൾ അടിഞ്ഞുകൂടുന്നതിനുള്ള സൗകര്യം കുറയുകയും പനി വിട്ടുപോവുകയും ചെയ്യുന്നു.

4. വിഷദൃഷിതമായ മേല്പറഞ്ഞ പദാർത്ഥം ഇല്ലാതാകുന്നതോടെ അതേ ശ്വാസകോശത്തിന്റെ ഇതരഭാഗ

ങ്ങളിലേക്കോ മറ്റോ ശ്വാസകോശത്തിലേക്കോ ഉള്ള രോഗ വ്യാപ്തി നിരോധിക്കപ്പെടും.

കൊളാപ്സ് തെറാപ്പി ചികിത്സാമാർഗ്ഗങ്ങളിൽ ഏതൊരു സമ്പ്രദായമാണ് സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതെങ്കിലും അതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള പ്രധാനപ്പെട്ട തത്വങ്ങൾ താഴെപ്പറയുന്നവയാണ്.

1. രോഗംബാധിച്ച ഭാഗത്തിന് ആയാസം നൽകാതെ നോക്കുക.

2. രോഗംബാധിച്ച ഭാഗത്തിന് വിശ്രമം നൽകുക.

3. രോഗമുർഛയെ ലഘൂകരിക്കുക.

4. ഫൈബ്രോസിസ്.

5. രോഗവ്യാപ്തിയെ നിരോധിക്കുക.

ന്യുമോത്രോക്സ് (Pneumothroax)—ശ്വാസാശയാവരണികളുടെ അന്തരാളഭാഗത്തു് വായു പ്രവേശിപ്പിച്ചു് ശ്വാസകോശമാന്ദ്യം സംഭവിപ്പിക്കുക എന്നുള്ളതാണ് ഈ ചികിത്സാമാർഗ്ഗംകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നതു്. പനി, ചുമ, ഉമിനീരിൽ അണുക്കൾ എന്നിവ ഇല്ലാതാകുന്നതുവരെ കൂടെക്കൂടെ വായു പ്രവേശിപ്പിച്ചു് ശ്വാസകോശമാന്ദ്യം വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും.

ഈ ചികിത്സാമാർഗ്ഗം ഏതാനും മാസത്തേക്കു് തുടർന്നു കൊണ്ടിരിക്കണം. ആറു മാസമുതൽ അഞ്ചു വർഷംവരെ ഓരോ രോഗികളിലും ഇതു് വ്യത്യാസപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കും. ശ്വാസകോശത്തിലുള്ള രോഗം നിശ്ശേഷം ഭേദമാകുന്നതുവരെ ഇതു് തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കണമെന്നുള്ളതാണ് ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന തത്വം.

ഇതു് ഒരു ലഘുവായ മാർഗ്ഗമാണ്. എന്നാൽ ഈ ചികിത്സാമാർഗ്ഗത്തിൽ വൈദഗ്ദ്ധ്യം സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ളവർ

വേണം ഇത് പ്രയോഗിക്കുവാൻ. ഇത് എല്ലാ രോഗികളിലും പ്രയോഗക്ഷമമായി എന്ന് വരില്ല. എന്തെന്നാൽ ചില രോഗികളിൽ ശ്വാസകോശാവരണികൾതമ്മിൽ ഒട്ടിപ്പിടിച്ചു എന്നു വരാം. അങ്ങനെ സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളവരിൽ ഈ ചികിത്സ ഫലിക്കുകയില്ല.

കോട്ടറൈസേഷൻ (Cauterisation)—ന്യൂമോതൊറാക്സ് ചികിത്സ ഒരു വലിയ ഭൂരിപക്ഷം രോഗികളിൽ ഉദ്ദിഷ്ടരീതിയിലുള്ള ശ്വാസകോശമാന്ദ്യം സംഭവിപ്പിക്കാറില്ല. ആവരണികൾ ഒന്നിച്ചു പറ്റിച്ചേർന്നു എന്നുള്ളതാവും ഇതിന്റെ കാരണം. ഇത് രോഗശമനത്തിന് ഒരു തടസ്സമാണ്. അതുകൊണ്ട് ശരിയായ ശമനം കിട്ടണമെങ്കിൽ രോഗംബാധിച്ചഭാഗവും മന്ദീഭവിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ ഒന്നിച്ചു ചേർന്നിരിക്കുന്നതിനെ മുറിച്ചു വേർപെടുത്തണം തൊറോക്കോ സ്കോപ്പ് (Thoraco Scope) എന്ന് ഒരു ഉപകരണം ഇപ്പോൾ പ്രചാരത്തിലുണ്ട്. ഈ ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ ഡാക്ടർക്ക് ആവരണികൾ കാണുവാൻ കഴിയും. ഈ ഉപകരണംകൊണ്ട് ആവരണികൾ പരിശോധിച്ചു ചേർന്നിരിക്കുന്ന ഭാഗം കണ്ടുപിടിച്ച് ഒരു വൈദ്യുതകത്രികയുടെ (Electric cautery) സഹായത്തോടെ മുറിച്ചു മാറ്റാം. ന്യൂമോതൊറാക്സ് ചികിത്സയിൽ ഏതാണ്ട് 60 മുതൽ 65 ശതമാനംവരെ രോഗികളിൽ രൂപീകരമായ ശ്വാസകോശമാന്ദ്യം സംഭവിപ്പിക്കുന്നതിന്, യോജിച്ചിരിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങൾ വൈദ്യുതകത്രികയുടെ സഹായത്തോടെ മുറിച്ചുമാറ്റേണ്ടതായി വരുന്നുണ്ട്. ഇത് ഒരു ലഘുവായ ഓപ്പറേഷൻ ആണ്. സാധാരണ പരിശീലനംനിലിച്ച ഒരു ക്ഷയരോഗഡാക്ടർക്ക് ഇതു ചെയ്യുവാൻ കഴിയും.

തൊറോക്കോ പ്ലാസ്റ്റി (Thoraco plasty)—ഏതാണ്ട് ഒരു പതിനഞ്ചുകൊല്ലം മുമ്പുവരെ ന്യൂമോതൊറാക്സ്

ചികിത്സ ഫലിക്കാത്ത കേസുകൾ ഭേദപ്പെടാത്തവയാണെന്ന് കരുതിപ്പോന്നു. എന്നാൽ തൊറോക്കോ പ്ലാസ്റ്റി എന്നു് അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു ശസ്ത്രക്രിയാസമ്പ്രദായത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തോടെ ഇപ്രകാരമുള്ള രോഗങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ഭേദമാക്കാൻ കഴിയുന്നുണ്ടു്.

രോഗം ബാധിച്ച ഭാഗത്തുള്ള വാരിഎല്ലുകൾ നീക്കം ചെയ്യുകയാണു് ഇതിൽ സ്വീകരിച്ചുപോരുന്ന മാർഗ്ഗം. ഇതിന്റെ ഫലമായി ശ്വാസകോശം മന്ദീഭവിക്കുന്നു. ഈ ശസ്ത്രക്രിയ നടത്തുന്നത് പിൻവശത്താണു്. രോഗത്തിന്റെ വ്യാപ്തിയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണു് എത്ര വാരിയെല്ലുകൾ നീക്കം ചെയ്യണമെന്നു് കണക്കാക്കപ്പെടുന്നതു്. ശരാശരി അഞ്ചുമുതൽ ഏഴുവരെ വാരിയെല്ലുകൾ നീക്കം ചെയ്യപ്പെടേണ്ടതായിവരും. ഇതു വളരെ ലഘുവായ ഒരു ആപ്പറേഷൻ ആണു്. രൂപവൈകൃതങ്ങളൊന്നും ഇതു കൈണ്ടു് ഉണ്ടാകുന്നില്ല. നാലുമുതൽ ആറു് ആഴ്ചവരെ ഇടവിട്ടുള്ള പല കാലഘട്ടങ്ങളിലായിട്ടാണു് ഈ ആപ്പറേഷൻ പൂർത്തിയാക്കുന്നതു്. ഒരു തവണ രണ്ടോ മൂന്നോ വാരിയെല്ലുകളിൽക്കൂടുതൽ മാറുകയില്ല. ഈ ആപ്പറേഷന്റെ ഫലമായി ആരുംതന്നെ ഇപ്പോൾ മരിച്ചുപോകാറില്ല.

ഫ്രെണിക് ക്രഷിംഗ് (Frenic Crushing)

ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പു് വളരെ വിപുലമായ തോതിൽ പ്രയോഗിച്ചുവന്നിരുന്ന ഈ ആപ്പറേഷൻ ഇപ്പോൾ അത്ര അധികമായി സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടുപോരുന്നില്ല. എന്നാൽ ചിലപ്പോഴൊക്കെ ഇതും പ്രയോജനപ്പെടാറുണ്ടു്. തൊറാക്സ്ക്വാവിറ്റിയ്ക്കു് ആധാരമായ ഡയഫ്രത്തെ പുലർത്തിപ്പോരുന്നതു് ഫ്രെണിക് നെർവ്വാണ്. (Phrenic nerve.) ഓരോ തവണ ശ്വാസം

ശ്വാസം നടത്തുമ്പോഴും ഡയഫ്രം മുകളിലോട്ടും താഴോട്ടും നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ഫലമായി ആവരണികളുടെ ഇടയിലുള്ള അന്തരാളഭാഗം വലുതാവുകയും ചെറുതാവുകയും ചെയ്യുന്നു. ശ്വാസം അകത്തോട്ട് എടുക്കുമ്പോൾ ഡയഫ്രം താഴോട്ട് നീങ്ങുകയും ആവരണികളുടെ ഇടയിലുള്ള അന്തരാളഭാഗം വലുതാവുകയും ചെയ്യും. ശ്വാസം വെളിയിലേയ്ക്കു വിടുമ്പോൾ ഡയഫ്രം മുകളിലേയ്ക്ക് നീങ്ങുകയും അന്തരാളഭാഗം ചെറുതാവുകയും ചെയ്യുന്നു. ഫ്രെണിക് ഞെമ്പിന്റെ സഹായത്തോടെയാണ് ഡയഫ്രം ഇപ്രകാരം ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഈ ഞെമ്പ് മുറിച്ചുകളയുകയാണെങ്കിൽ ഡയഫ്രം നിശ്ചേഷ്ടമാകുകയും തന്മൂലം ഡയഫ്രത്തിന്റെ ചലനശക്തി നഷ്ടപ്പെടുപോകയും ചെയ്യുന്നു. ഡയഫ്രത്തിലെ മാംസപേശിയുടെ ഞാരുകൾക്കുതന്നെ ക്ഷയം സംഭവിക്കുകയും ഡയഫ്രം ആവരണികളുടെ ഇടയിലുള്ള ഭാഗത്തോട്ട് ഉയർന്ന് അന്തരാളഭാഗത്തിന്റെ വിസ്തൃതിയെ കുറയ്ക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതുനിമിത്തം ശ്വാസകോശത്തിനു വിശ്രമം ലഭിക്കുന്നു. മുകളിൽ പറഞ്ഞ രണ്ടു കാരണങ്ങളാണ് രോഗശമനത്തെ ത്വരിപ്പിക്കുന്നത്.

എക്സ്ട്രാപ്ലൂറൽ ന്യൂമോതൊറാക്സ് (Extra-pleural Pneumothorax) ന്യൂമോ പെരിട്ടോണിയം (Pneumo-peritoneum) തുടങ്ങിയ ചികിത്സാസമ്പ്രദായങ്ങളും നിലവിലുണ്ട്.

ഈ അടുത്തകാലത്തു ശസ്ത്രക്രിയ ഈ രോഗചികിത്സയിൽ ഒരു വലിയപങ്ക് വഹിക്കുന്നുണ്ട്. കെമോതെറാപ്പി, ആൻറിബയോട്ടിക്സ് എന്നിവ നൽകുന്ന വിലയേറിയ സഹായനിമിത്തം ശസ്ത്രക്രിയ ഇപ്പോൾ വളരെ വിപുലമായ തോതിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെടുപോരുന്നു. ആൻറിബയോട്ടിക്സിന്റെ ആവിർഭാവത്തിനുമുമ്പ്

ശസ്ത്രക്രിയയ്ക്കു് നിവൃത്തിയില്ലാതിരുന്ന പല കേസുകളും ഒരു നീണ്ടകാലത്തേയ്ക്കു് ആൻറിബയോട്ടിക്സ് നൽകി ഒരു മേജർ ആപ്പറേഷൻ നേരിടത്തക്കവിധത്തിൽ അനുയോജ്യമാക്കാറുണ്ടു്. ആൻറിബയോട്ടിക്സിനുപുറമേ ബ്ലഡ് ബാങ്കുകൾ നിവ്ഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിലയേറിയ സേവനവും അപകടംകൂടാതെ ശസ്ത്രക്രിയാമാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുന്നതിനു സഹായകരമാണു്. ഓപ്പറേഷൻ നടക്കുമ്പോഴും അതിനുശേഷവും രക്തസംക്രമണം വളരെ പ്രധാനമാണു്. ഇപ്രകാരം രക്തം നൽകുന്നതിനുള്ള സൗകര്യം ഉള്ളതുകൊണ്ടു് സാധാരണഗതിയിൽ വളരെ നീണ്ടനിലും ഉള്ള ശസ്ത്രക്രിയ ആശങ്കകൂടാതെ പ്രയോഗിക്കപ്പെടാവുന്നതാണു്. ശ്വാസകോശത്തിന്റെ ഒരു ശതമാനം ഒരു ഭാഗമോ ശ്വാസകോശം മുഴുവൻ തന്നെയുമോ നീക്കം ചെയ്യാവുന്നതുമാണു്. ഇതു് സുസ്ഥാപിതവും സുസജ്ജവും ആയ ഒരു ആശുപത്രിയിൽ വച്ചുവേണം നിവ്ഹിക്കുവാൻ. ഈ ശസ്ത്രക്രിയ അത്ര നിസ്സാരമായി കരുതാൻ പാടില്ലാത്തതുമാണു്.

ന്യൂമോ പെരിട്ടോണിയം (Pneumo peritoneum):—
ന്യൂമോ തൊറാക്സ് ചികിത്സയേപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ പറഞ്ഞതുപോലെ രോഗശമനത്തെ ത്വരിപ്പിക്കുന്നതിനു് ശ്വാസകോശത്തിനു് വിശ്രമം വളരെ അത്യന്താപേക്ഷിതമാണു്. ഇരുഭാഗത്തും രോഗമുണ്ടായിരിക്കുകയും ന്യൂമോ തൊറാക്സ് തുടങ്ങിയ മാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനു നിവൃത്തിയില്ലാതെയും വരുമ്പോൾ ഉദരാന്തർഭാഗത്തു് വായു പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ശ്വാസകോശത്തിനു്, പ്രത്യേകിച്ചു് അരിന്റെ കീഴ്വശത്തുള്ള അൽഭാഗത്തിനു് വിശ്രമം ലഭിക്കുന്നതാണു്. ഈ പ്രയോഗംകൊണ്ടു് ഉദരാന്തർഭാഗം ഉയരുകയും തൽഫലമായി ഡയഫ്രത്തിന്റെ ഇരുഭാഗത്തുമുള്ള കുമ്പളങ്ങൾ (domes) ആവരണികളുടെ ഇടയ്ക്കുള്ള ഭാഗത്തേക്കു് വളരെയേറെ കടന്നുചെല്ലുകയും തൽഫലമായി

ശാസനശയത്തിന്റെ വലിപ്പവും ചലനശക്തിയും കുറഞ്ഞുപോവുകയുണ്ടായി. ശാസനകോശത്തെ ഉയർത്തി നിൽക്കുന്ന ഈ സമ്പ്രദായം രോഗം വളരെ പുരോഗമിച്ചിരിക്കുമ്പോഴും ഇരുഭാഗങ്ങളിലും രോഗമുള്ളപ്പോഴും പ്രയോഗിക്കാവുന്നതാണ്. രോഗിയുടെ ചൊതുവേയുള്ള ആരോഗ്യം തൃപ്തികരമായിരിക്കണമെന്നുമാത്രമേ നോക്കേണ്ടതുള്ളൂ.

ഈ അടുത്തകാലത്തു് ന്യൂമോത്തൊറാക്സ് ചികിത്സാ മാർഗ്ഗം മിക്ക രാജ്യങ്ങളിലും സ്വീകരിക്കപ്പെടാൻ എന്ന് നിശ്ശേഷശമനംകിട്ടുന്നതിനും വളരെവേഗം രോഗം ഭേദമാകുന്നതിനും, ന്യൂമോത്തൊറാക്സ് കൊണ്ടും മറു് കൊളാപ്സ് തെറാപ്പിമാർഗ്ഗങ്ങൾകൊണ്ടും, രോഗം ബാധിച്ച ശാസനകോശഭാഗങ്ങൾക്കു് ഇതിനുമുമ്പു് നൽകിയിരുന്ന വിശ്രമം നൽകേണ്ടതു് ആവശ്യമാണെന്നുള്ള സിദ്ധാന്തം ഇപ്പോഴും നിലവിലുണ്ടു്.

ഔഷധചികിത്സ:—ആൻറിബയോട്ടിക്കുകളുടെ ആവിർഭാവത്തോടെ ഈ രോഗത്തോടുള്ള മനോഭാവത്തിനു് വളരെ മാറ്റങ്ങൾ സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു രോഗിയുടെ അവസ്ഥ ഒരു പതിനഞ്ചുകൊല്ലം മുമ്പുണ്ടായിരുന്നതിനേക്കാൾ ശോഭനമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടു്. 'Wonder drugs' എന്ന് അറിയപ്പെടുന്ന മൂന്നു് ഔഷധങ്ങളുടെ കണ്ടുപിടിത്തങ്ങളോടെയാണു് ഇതു സാധ്യമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളതു്. (1) സ്റ്റെപ്റ്റോമൈൻ, (Streptomycin) പാരാ അമിനോ സാലിസിലിക് ആസിഡു് (Para Amino Salicylic Acid (P. A. S.)) ഇസോനിക്കോട്ടൈനികു് ആസിഡു് ഹൈഡ്രാസൈഡു് (Iso Nicotinic Acid Hydrazide (I.N.H.)) എന്നിവയാണു് ഈ ഔഷധങ്ങൾ ഇടകലർത്തിയാണു് ഈ ഔഷധങ്ങൾ നീല്ക്കേണ്ടതു്. ഈ ഔഷധസേവയിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടേണ്ടതു്, കുറഞ്ഞപക്ഷം 12 മാസം മുതൽ 18 മാസംവരെ ഈ ഔഷധസേവ തുടർന്നുകൊണ്ടു്

പോകണമെന്നുള്ളതാണ്. അല്ലെങ്കിൽ രോഗം ആവർത്തിച്ചു എന്ന് വരാം. അനിയന്ത്രിതമായ ഊതിന്റെ ഉപയോഗം അപകടകരമാണ്; എന്തെന്നാൽ, ഈ ഔഷധത്തിന്റെ വീഴ്ചയ്ക്കെതിരെ നിരോധിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു ശക്തിവിശേഷം രോഗാണുക്കൾ സമ്പാദിക്കുന്നു. തന്മൂലം ഈ ഔഷധസേവ പ്രയോജനപ്രദമല്ലാതായിത്തീരും. ഇത് ഒരു ദേശീയമായ അത്യാഹിതമായി രൂപാന്തരപ്പെടാം. എന്തെന്നാൽ, ഇങ്ങനെ ഔഷധവീഴ്ച ഫലപ്രദമല്ലാതായിത്തീർന്ന് ഒരു രോഗിയിൽനിന്നും പകരുന്ന രോഗാണുക്കൾ ഈ നിരോധകശക്തി ഉള്ളതുകൊണ്ട് ഈ ഔഷധങ്ങൾ ആ രോഗിയിലും ഫലപ്രദമല്ലാതായിത്തീരുന്നു. ഓരോ സ്ഥാപനത്തിലും ഈ ഔഷധസേവയുടെ മാത്ര പലതരത്തിലാണ്. അത് ഡാക്ടർ വിട്ടുകൊടുക്കുകയാണു നല്ലത്. ഒരു കാര്യം ശ്രദ്ധിക്കാനുള്ളത്, വേണ്ടത്ര കാലത്തേക്ക് അതായത് ഏതാണ്ട് 12 മുതൽ 18 മാസങ്ങൾവരെ യെങ്കിലും ഔഷധം തുടന്ന് സേവിക്കണമെന്നുള്ളതാണ്.

മെനിഞ്ചൈറ്റിസ് ചിടിപ്പെട്ട രോഗികളിലും, രോഗം രണ്ടാമത് വന്നവരിലും, ആൻറിബയോട്ടിക് സിനോട്ടോമൈറ്റ് കൊർട്ടിസോൺ (Cortisone) നൽകുന്നത് വളരെ ഫലപ്രദമായി കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

ആൻറിബയോട്ടിക്സ് ചികിത്സയ്ക്കു പുറമേ മറ്റു കഴുപ്പങ്ങൾ വല്ലതും രോഗിയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ആ ലക്ഷണങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അതിനു പ്രത്യേക ചികിത്സ നടത്തേണ്ടതാണ്.

ക്ഷയരോഗനിവാരണം:—ഫലപ്രദമായ നിവാരണത്തിന് വിവിധമാർഗ്ഗങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്തേണ്ടതുണ്ട്. (1) ജനങ്ങളുടെ സാമൂഹ്യവും സാമ്പത്തികവുമായ അവസ്ഥയ്ക്ക് അഭിവൃദ്ധി ഉണ്ടാക്കുക; (2) ഭവനസൗകര്യങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്തുക; (3) പൊതുജനാരോഗ്യവിഷയത്തിൽ ഒരു ഉയർന്ന

മാനദണ്ഡം പുലർത്തുക; ക്ഷയരോഗനിരോധനപ്രവർത്തനത്തിനുള്ള സ്ഥാപനങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്തുക. തുടങ്ങിയവ.

(1) ജനതയുടെ സാമൂഹ്യവും സാമ്പത്തികവുമായ അഭിവൃദ്ധി:—നിർബന്ധത്തോടും പാവപ്പെട്ടവരുടേയും ഇടയ്ക്കാണ് ഈ രോഗം കൂടുതൽ പടർന്നുപിടിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ധനികരെ ഈ രോഗം ബാധിക്കുകയില്ലെന്ന് ഇതിന് അർത്ഥമില്ല. പല കാരണങ്ങൾകൊണ്ട് അവരുടെ ഇടയിലും ഈ രോഗം പിടിപെടാറുണ്ട്. ഏതായാലും ഈ രോഗത്തോടു് സമരംചെയ്യുന്നതിന് ജനസാമാന്യത്തിന്റെ ആരോഗ്യനില അഭിവൃദ്ധിപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്.

2. ഭവനസൗകര്യം:—ആരോഗ്യകരമായ ജീവിതത്തിന് സൂര്യപ്രകാശവും ശുദ്ധവായുവും ആവശ്യമാണ്. കഴിയുന്നിടത്തോളം ജനപ്പെരുപ്പം നടയേണ്ടതും ആവശ്യമാണ്. എല്ലാ ശുചീകരണസംവിധാനങ്ങളോടും കൂടിയ ആധുനികരീതിയിലുള്ള കെട്ടിടങ്ങൾ നിർമ്മിച്ച് പാർപ്പിടസൗകര്യങ്ങൾ നൽകണം.

3. പൊതുജനാരോഗ്യം:—വ്യക്തികളുടെ രോഗനിരോധനശക്തിയെ നശിപ്പിക്കുന്ന പകർച്ചവ്യാധികളെ തടയുന്നതിനുള്ള നടപടികൾ സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണ്. മായം കലരാത്ത ആഹാരവും ആഹാരസാധനങ്ങളും ലഭിക്കുന്നതിന് സഹായിക്കുന്ന നിയമങ്ങൾ നിർമ്മിക്കണം. പൊതുജനോപയോഗത്തിനുള്ള ആഹാരസാധനങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ ക്ഷയരോഗികളെ അനുവദിക്കാൻ പാടില്ല. ഭക്ഷ്യവിഭവങ്ങൾ വിൽക്കുന്നവരിൽ ക്ഷയരോഗം പിടിപെട്ടിട്ടുണ്ടോ എന്നു കൂടെക്കൂടെ പരിശോധിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

ചെറിയ കുട്ടികളുമായി ഇടപെടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന താഴ്ന്ന ക്ലാസുകളിലെ അദ്ധ്യാപകന്മാർ, നേഴ്സുകൾ, ആയുർ, ഭൃത്യന്മാർ എന്നിവരെ കൂടെക്കൂടെ പരിശോധ

ക്കുകയും അവരിൽ ക്ഷയരോഗം പിടിപെട്ടവരെ കുട്ടികളുമായി ഇടപെടുന്നതിന് അനുവദിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യണം.

സിനീമാതീയേറ്റർ, ഫാക്ടറികൾ തുടങ്ങി ആളുകൾ ധാരാളമായി സമ്മേളിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ, ജോലിസമയം, ചുറ്റുപാടുകൾ മുതലായ കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് കൾ നമയ നിയന്ത്രണങ്ങൾ പാലിക്കേണ്ടതാണ്.

4. ക്ഷയരോഗവിരുദ്ധനടപടികൾ:—രോഗികളെ പരിചരിക്കുന്നതിനും രോഗംവന്ന ഭേദമായവരെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിനും ആവശ്യമായ സ്ഥാപനങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്തണം. താഴെ പറയുന്നവയാണ് സ്ഥാപനങ്ങൾ.

1. ക്ഷയരോഗക്ലിനിക്കു്.
2. ക്ഷയരോഗസാനിറ്റേറിയം.
3. രോഗം ഭേദമായവർക്കുള്ള കാളനി.

4. രോഗം ഭേദമായവർക്ക് വേണ്ട പരിചരണം നൽകുന്ന വിഷയത്തിൽ മേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്ന കമ്മിറ്റികൾ.

ക്ഷയരോഗക്ലിനിക്കു്: ക്ഷയരോഗവിരുദ്ധനടപടികൾക്കുള്ള പദ്ധതികൾ മുഴുവനുംതന്നെ ഈ പ്രധാനപ്പെട്ട അച്ചുതണ്ടിലാണ് ചുരുന്നതു്. നിവാരണമാണു് അതിന്റെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ജോലി. രോഗം ഭേദമാക്കുക എന്നുള്ളതു്, അതിന്റെ ജോലിയുടെ ഒരു നിസ്സാരഭാഗം മാത്രമാണു്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ ഒരു ക്ഷയരോഗക്ലിനിക്കിന്റെ ജോലി താഴെ പറയുന്നവയാണ്.

- (a) രോഗനിർണ്ണയം.
- (b) ഇനംതിരിക്കൽ.
- (c) ചുറ്റുപാടുകളുടെ പരിശോധന.
- (d) പ്രചരണം.

(e) സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽനിന്നും പിരിച്ചുവിടുന്നവരുടെ പരിചരണം.

ക്ലിനിക്കിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്ന എല്ലാവരെയും പരിശോധിച്ച് രോഗനിർണ്ണയം ചെയ്യണം. രോഗലക്ഷണം കാണപ്പെടുന്നവരെ ഉചിതമായ ചികിത്സാലയത്തിലേയ്ക്ക് നിയോഗിക്കുകയാണ് അടുത്ത നടപടി.

സ്വസ്ഥലക്ഷണങ്ങളുള്ള ഒരു ക്ഷയരോഗി ആരെല്ലാമായി സമ്പർക്കത്തിലേപ്പെടുവാൻ ഇടയായിട്ടുണ്ട് എന്ന് പരിശോധിക്കുകയാണ് ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ജോലി. ഒരു കുടുംബത്തിൽ പ്രകടലക്ഷണങ്ങളോടുകൂടിയ ഒരു ക്ഷയരോഗി ഉണ്ടെങ്കിൽ ആ കുടുംബത്തിലുള്ള എല്ലാ അംഗങ്ങളേയും പരിശോധിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്; എന്തെന്നാൽ ചിലരിൽ രോഗം വെളിയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടാതെ അന്തർഹിതമായി കഴിഞ്ഞുകൂടി എന്നുവരാം. മദ്രാസിൽ സമ്പർക്കത്തിൽവരുന്നവരിൽ ആറുശതമാനത്തിന് രോഗം ബാധിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ ഘട്ടത്തിൽ രോഗം കണ്ടു പിടിക്കുന്നതുകൊണ്ട് രണ്ടു പ്രയോജനങ്ങളുണ്ട്. ഒന്നാമതായി ആ രോഗം ചികിത്സിച്ച് ഭേദമാക്കാൻ കഴിയും. രണ്ടാമത് ആ രോഗിയെ ചികിത്സാലയത്തിൽ അൽപകാലം പാർപ്പിച്ചാൽ മതിയാകും.

അറിയപ്പെടുകയില്ലാത്ത ഒരു ക്ഷയരോഗിയുള്ള ഒരു ഭവനത്തിലെ ഇതരാംഗങ്ങൾ കഴിയുന്നതുംവേഗം പരിശോധനയ്ക്ക് വിധേയരാകേണ്ടതാണ്. പത്തുവയസ്സിനു താഴെയുള്ള കുട്ടികളാണെങ്കിൽ അവരെ മൂന്നോ നാലോമാസം ഇടവിട്ട് രണ്ടോ മൂന്നോപ്രാവശ്യമെങ്കിലും പരിശോധിപ്പിച്ചിരിക്കണം.

ചികിത്സ ഒരു ക്ലിനിക്കിലെ ജോലിയുടെ ഒരംശമാത്രമാണ്. രോഗം ആരംഭിച്ചിട്ടേ ഉള്ള എങ്കിൽ ക്ലിനി

ക്കിൽ കിടത്തി ചികിത്സിക്കണമെന്നില്ല. രോഗത്തിന്റെ സ്വഭാവമനുസരിച്ച് സാനട്ടോറിയത്തിലായതുകയോ വീട്ടിൽ പാർപ്പിച്ച് ചികിത്സിക്കുകയോ ചെയ്യണം.

പ്രചരണം:—പ്രചരണം വളരെ അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്; എന്തെന്നാൽ ഈ രോഗത്തിന്റെ വിവിധലക്ഷണങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് ജനങ്ങൾക്ക് സിദ്ധിക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമാണല്ലോ. രോഗിയേയും അയാളുടെ ബന്ധുക്കളേയും രോഗവിവരങ്ങൾ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കുക; ലഘുലേഖകൾ വിതരണംചെയ്യുക; പ്രസംഗങ്ങൾ, പ്രദർശനങ്ങൾ, സിനിമാപ്രദർശനങ്ങൾ നടത്തുക തുടങ്ങിയ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ പ്രചരണം സാധിക്കാവുന്നതാണ്.

ശരാശരി ജനസംഖ്യയിൽ 50,000 ആളുകൾക്ക് ഒരു ക്ലിനിക്കുവീതം ഉണ്ടായിരിക്കണം.

സാനട്ടോറിയം:—ക്ഷയരോഗ ചികിത്സയ്ക്കുവേണ്ടി നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളെയാണ് സാനട്ടോറിയം എന്ന് പറയുന്നത്. ഭേദപ്പെടുന്നതുള്ള രോഗികളെമാത്രം ഇവിടെ പ്രവേശിപ്പിച്ചാൽ മതിയാകും ഭേദമാകുന്നതിന് ഒരു വിദൂരസാധ്യതപോലുമില്ലാത്ത രോഗികളെക്കൊണ്ട് ഈ സ്ഥാപനം നിറയുന്നതിൽ യാതൊരു പ്രയോജനവും ഇല്ല. ഇതുകൊണ്ട് വ്യത്യാസമായി പണം വ്യയംചെയ്യാനിടവരുമെന്ന് മാത്രമല്ല ഭേദമാകുമെന്നുള്ള രോഗികളെ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതിന് സാധ്യത ഇല്ലാതെയും വരും.

സ്നാതുലക്ഷണങ്ങളോടുകൂടി കണ്ടുപിടിക്കപ്പെടുന്ന എല്ലാരോഗികളേയും പ്രവേശിപ്പിച്ചു ഭേദമാകുകയോ രോഗികൾക്ക് എന്തെങ്കിലും സംഭവിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതുവരെ അവിടെ പാർപ്പിക്കുക എന്നുള്ളതാണ് ഏറ്റവും സർവ്വകലാശാസനപരമായി. ഇപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥയിൽ ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിന് തീരെ സാധ്യതയില്ല; എന്തെന്നാൽ നമുക്കി

പ്പോൾ ഇപ്രകാരമുള്ളവരെ മുഴുവനും പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതിന് വേണ്ട സ്ഥലസൗകര്യമില്ല. ഡെന്മാർക്കിലെ യുള്ള യൂറോപ്യൻരാജ്യങ്ങളിൽ ക്ഷയരോഗംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ഓരോ മരണത്തിനും ശരാശരി 1½ മുതൽ 2 വരെ കിടക്കകളുണ്ട്. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഓരോമരണത്തിനും ഒരു കിടക്കവീതമുണ്ടെന്ന് കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ മദ്രാസിലാകട്ടെ ക്ഷയം പിടിപെട്ടു മരിക്കുന്ന 15 മുതൽ 20 വരെ ആളുകൾക്ക് ശരാശരി 1 കയ്യിട്ട് ഒരു കിടക്ക മാത്രമേ ഉള്ളൂ.

രോഗം വിട്ടുമാറാനിടയില്ലാത്ത രോഗികളെ പ്രത്യേകമായി പാർപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള (Chronic Homes) തുടങ്ങേണ്ടതുണ്ട്, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവർ മറ്റുള്ളവരിൽ രോഗം പകർത്തുന്നതിനുള്ള ഉപകരണങ്ങളായി തീരരുതല്ലോ. ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു മന്ദിരം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുള്ള നിദ്ദേശം മദ്രാസ് ഗവണ്മെന്റ് അംഗീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

വീട്ടുചികിത്സ:—എത്ര ക്ഷയരോഗികൾ ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടോ അത്രയും കിടക്കകൾ സജ്ജമാക്കുന്നതിന് നിവൃത്തി ഇല്ലാത്തതിടത്തോളം കാലം രോഗികളെ അവരവരുടെ വീടുകളിൽ പച്ചുതന്നെ ചികിത്സിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു പദ്ധതി ആവിഷ്കരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ശ്വാസകോശസംബന്ധമായ രോഗത്തിന് ആതുരലയത്തിൽ പച്ചുളള ചികിത്സയാണ് പ്രയോജനപ്പെടുന്നത്. അതും നാലുമുതൽ ആറുവരെ മാസങ്ങളിൽ കുറഞ്ഞ ചികിത്സകൊണ്ട് പ്രയോജനമൊന്നും ഉണ്ടാകുന്നില്ലതാനും.

ആഫ്സർ കെയർ കമ്മിറ്റികൾ:—വേലചെയ്തു കടുംബം പുലർത്തിപ്പോരുന്ന ആളുകൾ രോഗം പിടിപെട്ട് ചികിത്സാർത്ഥം ക്ലിനിക്കുകളിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ കുടുംബങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുക എന്നുള്ളതാണ് ഇങ്ങനെ

യുള്ള കമ്മിറ്റികളുടെ പ്രധാനചുമതല. ഇപ്രകാരമുള്ള ചികിത്സയുടെ മുഴുവൻ പ്രയോജനവും കിട്ടത്തക്കവണ്ണം ദീർഘകാലം ക്ലിനിക്കുകളിൽ കഴിഞ്ഞുകൂട്ടുവാൻ കുടുംബശ്ലേഷങ്ങൾ നിമിത്തം നിൽന്നതായ രോഗികൾക്ക് സാധിക്കാതെ വരുന്നുണ്ട്. അല്പം സുഖം തോന്നിയാലുടൻതന്നെ മിക്കവാറും പട്ടിണിയിൽ കഴിഞ്ഞുകൂട്ടുന്ന രോഗികളുടെ കുടുംബാംഗങ്ങളെ സഹായിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ക്ലിനിക്കുകളുടെവെളിയിൽ ചാടുന്നതിനുവേണ്ടി ഇവർ തിടക്കംകൂട്ടാറുണ്ട്. എന്നാൽ. നേരേമറിച്ച് അവരുടെ കുടുംബാംഗങ്ങളെ മറ്റു ഏല്പാടുകൾ വല്ലതുമുണ്ടെങ്കിൽ സ്വാഭാവികമായും രോഗം ഭേദമാകുന്നതുവരെ ആശുപത്രിയിൽ കഴിയുന്നതിന് അവർ വൈമനസ്യം കാട്ടുകയില്ല.

രോഗം ഭേദമായി വെളിയിൽവരുന്നവർക്ക് എന്തെങ്കിലും തൊഴിൽനൽകുവാനുള്ള ചുമതലയും ആഫ്സർ കെയർ കമ്മിറ്റികൾക്കുള്ളതാണ്. രോഗമുക്തരായി വരുന്നവരിൽ ഭൂരിപക്ഷത്തിനും എന്തെങ്കിലും ജോലി കിട്ടുന്നതിനുവേണ്ടി അരോഗദൃഢഗാത്രരായ മറ്റുള്ളവരുമായി മത്സരത്തിലേപ്പെടാനുള്ള കരുത്തുണ്ടായിരിക്കയില്ല. രോഗം വന്നവരേക്കാൾ രോഗംവരാത്തവർക്കായിരിക്കുമല്ലോ ജോലിക്കായ്ക്കത്തിൽ മുൻഗണന നൽകപ്പെടുക.

ക്ഷയരോഗസർവ്വേ:—രോഗത്തിന്റെ ഉത്ഭവം, സ്വഭാവം, മരണനിരക്ക്, രോഗഫേതുകളുള്ളവയെ വസ്തുതകൾ എന്നിവയെ മുൻനിർത്തി സംസ്ഥാനം ട്രാക്കെ ഒരു സർവ്വേ നടത്തുന്നതിനുള്ള പദ്ധതികൾ ആവിഷ്കരിക്കണം.

ബി. സി. ജി:—ബി. സി. ജി. കുത്തിവെയ്പ്പിന് രോഗലക്ഷണങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാതെതന്നെ ഒരുവിധം രോഗനിരോധകശക്തി നൽകുവാൻ കഴിയും. എന്നാൽ ക്ഷയരോഗപരിശോധനയിൽ ന്യൂനലക്ഷണങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നവർക്കുമാത്രമേ ഈ കുത്തിവെയ്പ്പ് നൽകുവാൻ പാടുള്ളൂ.

അതുകൊണ്ട് കുട്ടികൾ ഉൾപ്പെടെ എല്ലാവരെയും ശരിയായി പരിശോധിച്ചു അവരിൽ ന്യൂനലക്ഷണങ്ങൾ കാട്ടുന്നവരെ മാത്രമേ കുത്തിവയ്ക്കാവൂ ഭുജത്തിന് താഴെ തൊലിപ്പുറത്താണ് കുത്തിവയ്പ് നടത്തുന്നത്. ഇതിന് വേദനയോ മറ്റു ദുഷ്ടഫലങ്ങളോ ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. എന്നാൽ ചിലർക്ക് നാലാഴ്ചകഴിഞ്ഞു ആറാഴ്ചയ്ക്കുള്ളിൽ കുത്തിവച്ച സ്ഥാനത്തു് ഒരു വിക്കം ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. ഇതു പൊട്ടുകയോ പൊട്ടുകയോ ചെയ്യാം. വളരെ വേഗം കരിയുകയും ചെയ്യും. പ്രത്യേകം വച്ചുകൊടുക്കണം ആവശ്യമില്ല. മൂന്നുമുതൽ അഞ്ചുവരെ വർഷക്കാലത്തേയ്ക്കു് ഈ കുത്തിവയ്ക്കിന്റെ ഫലമായുണ്ടാകുന്ന രോഗനിരോധനശക്തി നീണ്ടുനില്ക്കും. പിന്നീടു് വീണ്ടും ഇതു് ആവർത്തിക്കണം. നോവേ, സ്പീഡൻ, ഡെന്മാക്ക് തുടങ്ങിയ പാശ്ചാത്യ രാജ്യങ്ങളിൽ വളരെ വിപുലമായതോതിൽ നടത്തിയ ബി. സി. ജി. കുത്തിവയ്ക്കിന്റെ ഫലമായി റി. ബി-കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന മരണത്തിന്റെ നിരക്ക് ഏതാണ്ടു് 80 മുതൽ 90 ശതമാനംവരെ കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.

ഇതു് ഇപ്പോൾ മദ്രാസിൽ ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് ഓരോരുത്തരും പരിശോധിച്ച ശേഷം ആവശ്യമാണെങ്കിൽ കുത്തിവയ്ക്കിനു് വിധേയരാകേണ്ടതാണു്. വിദ്യാർത്ഥികൾ, നഴ്സുകൾ, വൈദ്യവിദ്യാർത്ഥികൾ, ഫാക്ടറിജോലിക്കാർ തുടങ്ങി ഒരുവിഭാഗത്തെയാണു് തുടക്കത്തിൽ കുത്തിവയ്ക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു്. കുത്തിവയ്പു് ഉളവാക്കുന്ന ഫലം എന്തെന്നു് ശരിയായി തിട്ടപ്പെടുത്തുന്നതിനു് ഇതു് സഹായകരമായിരിക്കുമല്ലോ.

നേരത്തേയുള്ള രോഗനിണ്ണയം:—താഴെപ്പറയുന്ന നിദ്ദേശങ്ങൾ അനുസരിക്കുന്നതു് നന്നായിരിക്കും.

1. വർഷത്തിലൊരിക്കൽ വൈദ്യപരിശോധനയ്ക്കു് വിധേയരാവുക.

2. താഴെപ്പറയുന്ന ഏതെങ്കിലും ലക്ഷണങ്ങൾ കാണപ്പെടുന്നു എങ്കിൽ അടുത്തുള്ള ഡാക്ടറെ സമീപിച്ച് ഒരു ക്ഷയരോഗാശുശ്രൂപത്രിയിൽ ചെന്ന് പരിശോധന നടത്തിക്കുക.

കുട്ടികളിൽ

(a) ആരോഗ്യകരമായ ജീവിതം നയിച്ചിട്ടും കുട്ടിയുടെ പൊതുവേളയ്ക്കു ആരോഗ്യനില അഭിവൃദ്ധിപ്പെടാതെയിരിക്കുക;

(b) ഏതെങ്കിലും ലാലാഗ്രന്ഥികൾക്ക് വികാസം സംഭവിക്കുക;

(c) നിസ്സാരമായ മുറിവോ ചതവോ ഉണ്ടായതിന്റെ ഫലമായി ഏതെങ്കിലും വൈകല്യങ്ങൾ സംഭവിക്കുക;

(d) താഴെപ്പറയുന്നവ തുടർച്ചയായി ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുക;

1. ബ്രോൺകൈററിസ്
2. അതിസാരം (Diarrhoea)
3. കാരണം നിണ്ണയിക്കാൻ കഴിയാത്ത പനി.

പ്രായപൂർത്തിയായവരിൽ

(a) അകാരണമായ ശക്തിക്ഷയം.

(b) തുടർച്ചയായും വേഗത്തിലും തൂക്കത്തിൽ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കുറവ്.

(c) അകാരണമായ വിശപ്പില്ലായ്മ.

(d) ശരീരതാപത്തിന് പ്രത്യേകിച്ചു വൈകുന്നേരം ഉണ്ടാകുന്ന ലഘുവായ ഉയർച്ച.

(e) വളരെ ലഘുവായിട്ടാണെങ്കിലും രണ്ടാഴ്ചയിൽ കൂടുതൽ തുടർന്നിരിക്കുന്ന ചുമ.

(f) കണ്ണുകൾ, കൈത്തലം, കാൽവെള്ള എന്നിവ കൾക്കുണ്ടാകുന്ന മുടിച്ചിൽ.

(g) രക്തം തുപ്പുകയോ തുപ്പലിൽ അല്പമാത്രമായിട്ടാണെങ്കിലും രക്താംശം കലർന്നിരിക്കുകയോ ചെയ്യുക.

(h) ശബ്ദപരമ്പര.

(i) നെഞ്ചുവേദന.

(j) സ്ഥായിയായ അജീർണ്ണം അല്ലെങ്കിൽ അതിസാരം.

(k) പ്ലൂറസിയുടെ ഉപദ്രവം ഉണ്ടാവുക.

(l) ഉറക്കത്തിൽ ശരീരം വിയർക്കുക.

ഒരു കുടുംബത്തിൽ സ്പഷ്ടലക്ഷണങ്ങളോടുകൂടി വെളിപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞ കേസുകളുടെ ചരിത്രം.

1. ക്ഷയരോഗികളെ ആഹാരസാധനങ്ങൾക്കെങ്കാര്യം ചെയ്യാൻ അനുവദിക്കരുത്. അതായത് അവരെ പാചകം പഠിചാണം തുടങ്ങിയ കൃത്യങ്ങൾക്ക് നിയോഗിക്കരുത്.

2. കുട്ടികളുമായി പെരുമാറുന്നതിന് അവരെ അനുവദിച്ചുകൂടാ. അല്പാപകരം കുട്ടികളുമായി വളരെ അടുത്ത സമ്പർക്കത്തിന് ഇടയുള്ള പ്രാഥമികവിദ്യാലയങ്ങളിൽ അവരെ അല്പാപകരായി നിയമിക്കുവാൻ പാടില്ല.

രോഗികൾക്ക് നൽകേണ്ട ഉപദേശം.

ഓരോ ക്ഷയരോഗിയും രോഗം പടർന്നുപിടിക്കുന്നതിനുള്ള ഉത്ഭവസ്ഥാനമാണ്. പകർച്ചയെ തടയുന്നതിന് താഴെപ്പറയുന്ന നിദ്ദേശങ്ങൾ വളരെ കർശനമായി പാലിക്കേണ്ടതാണ്.

വീട്ടിൽ ഭീക്ഷിക്കേണ്ട നിവാരണമാർഗ്ഗങ്ങൾ:—

1. നിങ്ങളിൽനിന്നും രോഗബാധയുണ്ടാകാതെ ഇരിക്കുന്നതിന് നിങ്ങളുമായി വീട്ടിൽ സദാ ഇടപെടുകഴിയുന്ന

ഭാര്യ, കുട്ടികൾ, മറ്റുള്ളവർ എന്നിവർക്കു വേണ്ട സംരക്ഷണം നൽകേണ്ടതുണ്ട്. ഇതിന് താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങൾ അനുസരിക്കുക.

1. പ്രത്യേകം വെച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു തുപ്പൽപ്പാത്രത്തിലല്ലാതെ മറ്റെങ്ങും തുപ്പാതിരിക്കുക.

2. തുമ്മുമ്പോഴും ചീറുമ്പോഴും വാ അടച്ചുപിടിക്കുക.

3. നിങ്ങളുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരുടേതുമായി ഇടപെടാൻ അനുവദിക്കാതെ പ്രത്യേകം മാറിസ്സുക്ഷിക്കുക.

4. നിങ്ങൾ ആരേയും ചുംബിക്കരുത്; പ്രത്യേകിച്ചും നിങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ.

5. നിങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന പാത്രങ്ങൾ കൂടെയുണ്ടെങ്കിലും കഴുകുകയും തിളച്ചുവെള്ളത്തിൽ മുക്കുകയും ചെയ്യണം. വസ്ത്രങ്ങളും ഇപ്രകാരം സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്.

6. നിങ്ങളുടെ തുപ്പൽ നശിപ്പിച്ചുകളയണം.

7. സാധാരണരീതിയിൽ നിങ്ങളുടെ മുറി തുക്കുവാൻ പാടില്ല. മുറി ഈപ്പമുള്ള തുണികൊണ്ട് തുടയ്ക്കുകയാണ് വേണ്ടത്.

8. അത്യാവശ്യത്തിനത്രമാത്രം വേണ്ട വീട്ടുസാമാനങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുക.

9. മൂന്നുവയസ്സിൽ താഴെയുള്ള കുട്ടികൾ അടുത്തുവരാൻ സമ്മതിക്കാതെയിരിക്കുക.

10. മറ്റുള്ളവർ പ്രത്യേകിച്ചു ചെറിയ കുട്ടികൾക്കു കൈകാര്യം ചെയ്യാനിടയുള്ള നാണയങ്ങൾ, താക്കോൽക്കുട്ടികൾ, പുസ്തകങ്ങൾ തുടങ്ങിയ സാധനങ്ങൾ എടുത്തു പെരുമാറാതെയിരിക്കുക.

11. എല്ലാ ജനാലകളും വാതിലും ഔതുഭേദമന്യേ എന്നും തുറന്നിട്ടുകൊണ്ട് ഒരു പ്രത്യേക മുറിയിൽ തനിയെ കിടന്നുറങ്ങുക.

12. അമിതമായി വസ്രധാരണംചെയ്യാതെ ഇരിക്കുക.

ഭവനത്തിനവെളിയിലാകുമ്പോൾ
അനുഷ്ഠിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങൾ.

1. സിനീമാതീയേറർ തുടങ്ങി ആളുകൾ തിങ്ങിക്കൂടുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ പോകാതെയിരിക്കുക.

2. മറുത്തവർക്കു രോഗംപകരുവാൻ ഇടയുള്ള ഉത്സവസ്ഥലങ്ങളിലോ സമ്മേളനങ്ങളിലോ ഒന്നുതന്നെ പങ്കുകൊള്ളാതിരിക്കുക.

രോഗശമനോപായങ്ങൾ.

1. യഥാകാലമുള്ള ചികിത്സ രോഗത്തിന് ശമനം നൽകുന്നതാണ്.

2. ഏതെങ്കിലും ചികിത്സാലയത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയാണ് ഏറ്റവും നല്ലത്.

3. ആരമാസത്തിൽക്കുറഞ്ഞു ഒരു സാനട്ടോറിയത്തിൽ പാർക്കുന്നതുകൊണ്ട് യാതൊരുപ്രയോജനവും സിദ്ധിക്കുകയില്ല.

4. ഒരു സാനട്ടോറിയത്തിൽ ചികിത്സിക്കുകമാത്രമല്ല ഓരോ രോഗിയും അവരുടെ ശരീരപ്രകൃതിക്കനുസരണമായി ഒരു ചിട്ടയുള്ള ജീവിതം നയിക്കുന്നതിന് പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

ഒരു സാനട്ടോറിയത്തിൽ പ്രവേശനം കിട്ടുവാൻ കാത്തുകഴിയുമ്പോൾ എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്?

ഒരു സാനട്ടോറിയത്തിലേക്ക് പ്രവേശനം ലഭിക്കുവാൻ കാത്തു കഴിയുമ്പോഴോ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരതെങ്കിലും കാരണങ്ങളാൽ പ്രവേശനംകിട്ടാൻ ഇടയില്ലെന്ന് കാണുമ്പോഴോ താഴെപ്പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കണം.

a. രോഗി കിടക്കയിൽതന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടി പരിപൂർണ്ണമായ വിശ്രമം എടുക്കണം.

b. 100 ഡിഗ്രിയിൽക്കൂടുതൽ പനിയുണ്ടെങ്കിൽ കുളിക്കുവാൻപാടില്ല.

ക്ഷയരോഗഗ്രസ്തർക്കൾ കഴിയുന്നതിന് വിശ്രമം ആവശ്യമാണ്. വിശ്രമംകൊണ്ടുതന്നെ പനി കുറയുകയോ വിട്ടുകലുകയോ ചെയ്യുകൊള്ളും.

ശുചിത്വം

കഴിയുന്നതും ശുദ്ധവായു ഉള്ള തുറസ്സായ സ്ഥലത്ത് കഴിഞ്ഞുകൂടുക.

എല്ലാ ജനാലകളും വാതിലുകളും തുറന്നവയ്ക്കുക. നല്ല മുറി ഇല്ലെങ്കിൽ ഒരു തുറന്നവരായ മതിയാകും. നല്ല ആഹാരം.

കഴിയുന്നേടത്തോളം പോഷകാംശമുള്ള ആഹാരം കഴിക്കുക. സൗകര്യപ്പെടുമെങ്കിൽ പുതിയ മുട്ട (പഴുങ്ങിയതോ പച്ചയോ ആകാം.) തൈര് പഴുക്കൾ തുടങ്ങിയവ കഴിക്കണം. അമിതമായി ഭക്ഷിക്കരുത്. ഒരു ദിവസം രണ്ടോ മൂന്നോ പ്രാവശ്യം അമിതമായി ആഹാരം കഴിക്കുന്നതിനുപകരം കൂടെക്കൂടെ ഇടവിട്ട് അല്പാല്പമായി വലുതും കഴിക്കുക. ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത ആഹാരസാധനങ്ങൾ കഴിക്കരുത്. ക്ഷയരോഗികളുടെ ആഹാരത്തിന്റെ കൂട്ടത്തിൽ മുട്ട കൂടിയേ കഴിയൂ എന്ന് നിർബന്ധമില്ല. സാവധാനമായി തിന്നുക. ആഹാരത്തിനുശേഷം അല്പം വെള്ളം കുടിക്കണം. ആഹാരത്തിന് രുചിചില്ലാത്തവരാണെങ്കിൽ വിശപ്പുണ്ടാക്കുന്ന മരുന്നുകൾ എന്തെങ്കിലും അല്പമായി കഴിക്കുക. ഭക്ഷണത്തിന് മുൻപും പിൻപും അര മണിക്കൂറെങ്കിലും പരിപൂർണ്ണമായ വിശ്രമം ആവശ്യമാണ്. അതിസാരം തുടങ്ങിയ ഉദരസംബന്ധിയായ ഉപദ്രവങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ പാൽ നിശ്ശേഷം വെളിക്കണം.

പൊതുവേ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടവ:—സ്പോഞ്ചുചെയ്ത് .
 ൧ മ്മം ശുചിയായി സൂക്ഷിക്കുക പനി 99 ഡിഗ്രിയിൽ
 കവിയുന്നില്ലെങ്കിൽ കളിക്കാം. മുറിയിൽ കഴിയുന്നിട
 ത്തോളം സൂര്യപ്രകാശം ലഭിക്കണം. ആഹാരത്തിനുമുമ്പ്
 വാ കഴുകണം. ധാരാളം ഉമിനീരുണ്ടെങ്കിൽ ഇത് പ്രത്യേ
 കം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ഒരു കാര്യമാണ്. ഒരു ജലദോഷമാ
 കട്ടെ മറ്റൊന്നെങ്കിലും നിസ്സാരങ്ങളായ അസുഖങ്ങളാകട്ടെ
 തീരെ തള്ളിക്കളയാൻ പാടില്ല. • കഴിയുന്നതും വേഗം
 നിങ്ങളുടെ ഡാക്ടറെ സമീപിക്കണം.

സാമൂഹ്യസ്ഥിതി:—നിങ്ങളുടെ ഡാക്ടർ പറയുന്നതു
 വരെ നിങ്ങൾ വാവാഹം കഴിക്കരുത്. നിങ്ങൾ വിവാഹി
 തനാണെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ ഡാക്ടറുടെ സമ്മതം ഉണ്ടാകുന്ന
 തുവരെ നിങ്ങൾ ഒരു വൈവാഹികജീവിതം നയിക്കുവാൻ
 പാടില്ല. ചികിത്സയ്ക്ക് സമയം വേണ്ടിവരും. രോഗി
 കൾ ഒരിക്കലും ധൈര്യം വെടിയാൻ പാടില്ല വളരെ ക്ഷമാ
 പൂർവ്വം വളരെ കർശനമായ ഒരു അച്ചടക്കത്തിന് അവർ
 വിധേയരാകണം. സാനിറ്റേറിയത്തിലുള്ള ചികിത്സയിൽ
 അച്ചടക്കത്തിന് വളരെ പ്രാധാന്യമുണ്ട്. രോഗിയുടെ
 ശിഷ്ടജീവിതത്തിൽ അയാൾ ഒന്നിലും അമിതമായ ആസ
 ക്തികാട്ടുവാൻ പാടില്ല. അയാളുടെ ആരോഗ്യത്തെ സം
 ബന്ധിച്ച് അയാൾ എപ്പോഴും വളരെ ശ്രദ്ധാലുവായിരി
 ക്കണം.

തുപ്പൽ, കഫം, ഇവയെ എങ്ങനെ സൂക്ഷിക്കണം:—
 ക്ഷയരോഗത്തിന് കാരണം റവ്മബർക്കിൾ രോഗാണുക്ക
 ളാണ്. രോഗം കാൻ ശരീരഭാഗങ്ങളിലൊക്കെ അണു
 കൾ ഉണ്ടായിരിക്കും ക്ഷയരോഗിയുടെ ഉമിനീരിലാണ്
 ഏറ്റവും കൂടുതൽ അണുക്കൾ കാണപ്പെടുന്നത്. ഒരു
 രോഗി 24 മണിക്കൂറിൽ തുപ്പുന്ന കഫത്തിൽ അടങ്ങിയി
 ട്ടുള്ള അണുക്കളെ തൊട്ടുതൊട്ടു നിരത്തിവച്ചാൽ ആ

ശ്രംഖലയ്ക്ക് 12 മൈൽ നീളംവരുമെന്ന് കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

രോഗബാധ:—രോഗത്തിന്റെ പ്രധാന ഉത്ഭവസ്ഥാനം തുപ്പലും കഫവുമാണ്. അലക്ഷ്യമായി വെളിയിലേക്കു ചുമച്ചുതുപ്പുന്ന ഉമിനീരും കഫവും ഉണങ്ങിയശേഷം ചെറിയ തരികളായി കാറ്റിൽ പാറിനടക്കുന്നുണ്ട്. ഈ വായു ശ്വസിക്കുന്ന ആളുകൾക്ക് രോഗബാധ ഉണ്ടാകാനിടയുണ്ട്. രോഗം പകരുന്നത് ഉമിനീരിലൂടെ ആയതുകൊണ്ട് വാപൊളിച്ചുകൊണ്ട് ഉറക്കു തുമ്മുന്നത് അപകടകരമാണ്, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അണുക്കൾനിറഞ്ഞ തുപ്പൽക്കണങ്ങൾ വെളിയിലേക്കു തെറിക്കുന്നുണ്ടാവും.

രോഗി ഉപയോഗിക്കുന്ന പാത്രങ്ങളിലും ഉമിനീർ പറിപ്പിടിച്ചിരിക്കുവാനിടയുണ്ട്.

തുപ്പൽ ഇറക്കുന്നത് ഭോഷമാണ്; എന്തെന്നാൽ, അത് കുടലിൽ രോഗബാധ ഉണ്ടാക്കാൻ ഇടയുണ്ട്.

രോഗബാധ തടയുന്നതെങ്ങനെ:—രോഗബാധ തടയുന്നതിനുപറ്റിയ ഏറ്റവും ഫലപ്രദമായ മാർഗ്ഗം രോഗസംക്രമണോപാധിയായ ഉമിനീർ നശിപ്പിച്ചുകളയുക എന്നുള്ളതാണ്. ഫെനെൽ തുടങ്ങിയ അണുനാശിനികൾ അല്പം ഒഴിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേക പാത്രത്തിലേയ്ക്കുവേണം തുപ്പുവാൻ തുപ്പി കഴിഞ്ഞാലുടൻ ആ പാത്രം അടച്ചുവയ്ക്കണം. ഒരു തുപ്പൽകോളാമ്പി കൊണ്ടുനടക്കുവാൻ വിഷമമുണ്ടെങ്കിൽ ഈ ആവശ്യത്തിലേക്കു നല്ലപോലെ കോർപ്പിട്ട് അടച്ച ഒരു കുപ്പി സൂക്ഷിക്കണം ഇതിനും നിറുത്തിയില്ലെങ്കിൽ നല്ല കട്ടിയുള്ളതുണിക്കുപ്പണങ്ങളിലേക്കു തുപ്പുകയും ആയത് ദ്രോമായി സൂക്ഷിച്ചു തീവച്ചു നശിപ്പിക്കുകയും വേണം.

തുപ്പൽ നശിപ്പിക്കുന്നതെങ്ങനെ?

തുപ്പൽ നശിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ശരിയായ മാർഗ്ഗം തീ വച്ച് നശിപ്പിക്കുകയാണ്. തുപ്പൽ ചാണകക്കൂട്ടുകളിലാക്കി അതിന് തീവയ്ക്കാം. ഇതാണ് ഏറ്റവും നല്ല വഴി. ഇങ്ങനെ ചെയ്യാൻ നിവർത്തിയില്ലെങ്കിൽ രെടി താഴ്ത്തുള്ള കുഴി കുഴിച്ച് അതിൽ ഇടു മൂടണം.

ഭൂമിയുടെ അടിയിൽ കൂടിയുള്ള ഓടയിൽ തുപ്പുന്നതു ശരിയല്ല.

തുപ്പുമ്പോഴും ചുമയ്ക്കുമ്പോഴും എന്തു ചെയ്യാൻ പാടില്ല.

1. കണ്ടിടത്തെല്ലാം തുപ്പരുത്.
2. തീവണ്ടി, കാറ്റ്, ഭ്രാമ തുടങ്ങിയ വാഹനങ്ങളിൽ സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ തുപ്പരുത്.
3. കയ്യിലിരിക്കുന്ന സാധനം നഷ്ടരുത്.
4. വാ തുറന്നുവെച്ചുകൊണ്ട് ചുമയ്ക്കരുത്.
5. ചുമയ്ക്കുമ്പോൾ അടുത്തുനില്ക്കുന്ന ആളിന് അഭിമുഖമായി നില്ക്കരുത്.
6. അനാവശ്യമായി ചുമയ്ക്കരുത്.
7. തുപ്പൽ വിഴുങ്ങരുത്.
8. തുപ്പൽ അല്പസമയത്തേക്കുപോലും വായിൽ സൂക്ഷിക്കരുത്.
9. ചുമച്ചൊഴുത്ത് അതിനെ നിയന്ത്രിക്കരുത്.
10. ചുംബിക്കരുത്.

ക്ഷയരോഗവും രോഗികളോടുള്ള ഉപദേശവും.

ക്ഷയം വളരെ ഗൗരവപരമായ ഒരു ഉളവാക്കുന്ന ഒരു പകർച്ചവ്യാധിയാണ്. നേരത്തെ കണ്ടുപിടിക്കപ്പെടുന്ന പക്ഷം അത് നിശ്ശേഷം ഭേദമാക്കാൻ കഴിയും.

ശരീരത്തിന്റെ ഏതു ഭാഗത്തേയും ക്ഷയം പിടികൂടും. ഓരളിന് ശ്വാസകോശത്തിലാവാം (ഇതിനാണ് പരക്കെ ക്ഷയം എന്ന് പറഞ്ഞുവരുന്നത്) അല്ലെങ്കിൽ ഗ്രന്ഥികൾ, കടൽ, ഉദാം, മസ്തിഷ്കം, മൂത്രസഞ്ചികൾ, അസ്ഥികൾ, സന്ധികൾ ഇവയിൽ ഏതിലെങ്കിലുമാവാം. ചുരുക്കത്തിൽ ഏതവയവത്തിന്മേലും ക്ഷയരോഗത്തിന് ബാധിക്കാൻ കഴിയും. എന്നാൽ ഇവയിൽ എല്ലാറ്റിലും വെച്ച് ഇതിന് ഏറ്റവും കൂടുതൽ പ്രിയം ശ്വാസകോശത്തോടാണ്.

രോഗബാധ:—പരിഷ്കൃത രാജ്യങ്ങളിൽ രോഗബാധ സാർവത്രികമാണ്. മദ്രാസുപോലെയുള്ള വലിയ നഗരങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കുംതന്നെ രോഗബാധ ഉണ്ടായിരിക്കും. എന്നാൽ എല്ലാവരിലും രോഗം സജീവമായിരിക്കുകയില്ല. നമ്മിൽ കടന്നുകൂടിയ അണുക്കൾ ഒരുളവിൽ രോഗനിരോധനശക്തി നമ്മളിൽ ഉളവാക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിന്റെ ഫലമായി അണുക്കളുടെ രോഗോല്പാദനശക്തിയെ നാം അതിജീവിച്ചു എന്നുവരാം. ഒരുകാലം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണ്. രോഗാണുക്കൾ ബാധിച്ചു എന്നുവെച്ച് ക്ഷയം എന്ന് പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടുപോരുന്ന രോഗത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ ഒന്നിനുപുറകെ ഒന്നായി രോഗി വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നമെന്നില്ല. എന്നാൽ ഒരു കാര്യം തീർച്ചയാണ്. എല്ലാ ക്ഷയരോഗങ്ങളുടേയും മുന്നോടിയായി രോഗാണുക്കളുടെ ബാധ ഉണ്ടായിരിക്കും.

വയഃക്രിപ്തയും മരണനീരക്കും:—ഏതു പ്രായത്തിലുള്ളവരേയും ഈ രോഗം ബാധിക്കും. 15-ാം 35-ാം ഇടയ്ക്കു പ്രായം ഉള്ളവരെയാണ് ഇതു് ഏറ്റവും കൂടുതലായി പിടികൂടുന്നത്. ഈ പ്രായത്തിലുള്ളവരാണ് മരിക്കുന്നവരിൽ ഭൂരിപക്ഷവും. ഈ രാജ്യത്തുണ്ടാകുന്ന ഓരോ

ഏഴു മരണങ്ങളിൽ ഒന്നുവീതം ക്ഷയരോഗംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്നതാണ്. കുട്ടികളുടെ ശ്വാസകോശങ്ങൾക്കുണ്ടാകുന്ന ക്ഷയരോഗം വളരെ ഗൗരവമേറിയതാണ്. ഇതുനിമിത്തം ഉണ്ടാകുന്ന മരണങ്ങളും വളരെ കൂടുതലാണ്. വളരെ പ്രായം ചെന്നവരേയും ക്ഷയം പിടിപെടാറുണ്ട്.

പാരമ്പര്യം:—ഇത് പാരമ്പര്യംകൊണ്ട് ഉണ്ടാകുന്ന രോഗമല്ല. ജനനശേഷം ആർജ്ജിക്കുന്ന ഒരു രോഗമാണ് ഇത്. തുപ്പലാണ് രോഗത്തിന്റെ ഉത്ഭവസ്ഥാനം. തുപ്പലിൽ അസംഖ്യം രോഗാണുക്കൾ അടങ്ങിയിരിക്കും. രോഗം കാൻതിന്ന ശരീരഭാഗങ്ങളിലും ഈ രോഗാണുക്കളെ കാണാം. തുപ്പലിൽ ഈച്ചകൾ പറന്നുവന്നു പററി കൂടും. തുപ്പൽക്കണങ്ങളെ വഹിച്ചുകൊണ്ട് ഈ പ്രാണികൾ പിന്നീട് ആഹാരസാധനങ്ങളിൽ ചെന്നിരിക്കും.

തുപ്പൽ:—തുപ്പലിൽ അസംഖ്യം രോഗാണുക്കൾ ഉണ്ട്. രോഗം കാൻതിന്ന് നശിപ്പിച്ച ശരീരഭാഗങ്ങളിലൊക്കെ അണുക്കൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. അണുക്കൾ ശ്വാസകോശത്തെ ബധിച്ചാൽ പിന്നീട് ചുമച്ചുതുപ്പുന്ന കഫം അണുക്കൾ നശിപ്പിക്കുന്ന ശരീരഭാഗത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമാണ്. ക്ഷയരോഗി ചുമച്ചുതുപ്പുന്ന കഫത്തിൽ അസംഖ്യം അണുക്കൾ അടങ്ങിയിരിക്കും. 24 മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ ഒരു ക്ഷയരോഗി ചുമച്ചുതുപ്പുന്ന കഫത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന അണുക്കളെ ഓരോന്നായി തൊട്ടു തൊട്ടു നിരത്തിയാൽ ആ അണുശൃംഖലയ്ക്ക് 12 മൈൽ നീളം വരുമെന്നു കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

അണുക്കൾ പകരുന്നതെങ്ങനെ?

1. ഒരു രോഗിയിൽനിന്നും മറ്റൊരാളിലേക്ക് അണുക്കൾ പകരുന്നു. രോഗി വാതുറന്ന് ചുമയ്ക്കുമ്പോൾ അയാളുടെ വായിൽ ഉണ്ടാകുന്ന തുപ്പൽക്കണങ്ങളിൽ രോഗാണുക്കൾ അടങ്ങിയിരിക്കും.

2. രോഗിയുടെ ചുണ്ടിൽ പററിയിരിക്കുന്ന തുപ്പലി
ലൂടെ അയാൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന പാത്രങ്ങളിലേക്ക് അണു
ക്കൾ വ്യാപിക്കുകയും ആ പാത്രങ്ങൾ മറ്റുള്ളവർ ഉപയോ
ഗിക്കുമ്പോൾ അതുവഴി അണുക്കൾ അവരിലേക്ക് സംക്ര
മിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

3. രോഗി ഉപയോഗിക്കുന്ന മുണ്ടു്, തുപ്പാല, മറ്റു
വസ്തുക്കൾ എന്നിവ അന്ത്യർ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനിടയാ
യാൽ അവരേയും രോഗാണുക്കൾ ബാധിക്കാനിടയുണ്ടു്.

4. രോഗി അലക്ഷ്യമായി തുപ്പുകയും ആ തുപ്പൽ
ഉണങ്ങുമ്പോൾ അതിന്റെ ചെറിയ തരികൾ കാറ്റിൽ
പാറിനടക്കുകയും നാം ശ്വസിക്കുന്ന അന്തരീക്ഷവായുവിനെ
ദൂഷിപ്പിക്കുന്നതുകൂടാതെ ആഹാരസാധനങ്ങളിൽ അടിഞ്ഞു
കൂടുകയും ചെയ്യും.

5. നമ്മുടെ രാജ്യത്തു് ഈ രോഗം വളരെ വ്യാപക
മായതോതിൽ ഇപ്പോൾ പടന്നുപിടിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതിന്റെ
വ്യാപ്തി ദിവസംതോറും വർദ്ധിക്കുകൊണ്ടിരിക്കുകയുമാണു്.
വേണ്ടത്ര മുൻകരുതൽ നടപടികൾ കൈക്കൊള്ളുന്നില്ലെ
ങ്കിൽ ഇതു് ജനസമൂഹത്തിനു് ഇപ്പോഴത്തേക്കാൾ ഒരു
വലിയ ഭീഷണിയായിത്തീരാനിടയുണ്ടു്.

പകർച്ചയെന്നതു് എങ്ങനെ:—താഴെപ്പറയുന്ന നി
ദ്ദേശങ്ങൾ വളരെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം അനുസരിക്കപ്പെടാമെങ്കിൽ
രോഗത്തിന്റെ വളർച്ചയെ വളരെവേഗം തടയാമെന്നുമാത്ര
മല്ല ക്ഷയരോഗികൾ മറ്റുള്ളവർക്കു് ആപൽക്കാരികളല്ലാ
തായിത്തീരുകയും ചെയ്യും.

അലക്ഷ്യമായി തുപ്പരുതു്.

അണുനാശിനികൾ വച്ചിട്ടുള്ള പാത്രങ്ങളിൽവേണം
തുപ്പാൻ. ഈ പാത്രത്തിനു് മൂടി ഉണ്ടായിരിക്കണം.
ഈ പാത്രം അടച്ചുപയ്ക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമാണു്; അല്ലെ
ങ്കിൽ പ്രാണികൾ അതിൽ കടന്നുകൂടുന്നതിനു് ഇടയുണ്ടു്.

ഇതിന്റെ ആവശ്യത്തിലേക്ക് പ്രത്യേകം തുപ്പൽ പാത്രം നിർമ്മിക്കപ്പെടണമെന്നില്ല. കുട്ടികൾ സാധാരണ സ്കൂളിലേക്ക് ചോറ് കൊണ്ടുപോകാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന അലൂമിനിയംകൊണ്ടുള്ള ഒരു ചോറുപാത്രം മതിയാകും. അതിന് ഒരു അടപ്പ് കൈപ്പിടിയും ഉള്ളതുകൊണ്ട് ഉദ്ദിഷ്ടകാര്യത്തിന് വളരെ പറ്റിയതാണ്. വേണമെങ്കിൽ, നല്ലപോലെ കോക്കിട്ട് അടയ്ക്കാവുന്ന വലിയ വായുള്ള കുപ്പികളും ഉപയോഗിക്കാം. പ്രാണികൾ പ്രവേശിച്ച് രോഗാണുക്കളെ വഹിച്ചുകൊണ്ട് പോകാനിടയുള്ളതുകൊണ്ട് യാതൊരു കാരണവശാലും ഒരു തുറന്നപാത്രം ഉപയോഗിക്കാൻപാടില്ല. ഇതൊന്നുമില്ലെങ്കിൽ കെർചീഫിൽ ആക്കി ഒരു സഞ്ചിയിൽ സൂക്ഷിച്ച് പിന്നീട് തീവച്ച് നശിപ്പിച്ചാൽമതി.

ഒരുദിവസം രണ്ടുപ്രാവശ്യമെങ്കിലും തുപ്പൽപാത്രം കഴുകി വെടിപ്പാക്കണം. രണ്ട് തുപ്പൽപാത്രം ഉപയോഗത്തിനുണ്ടാകുന്നത് നല്ലതാണ്; എന്നെന്നാൽ ഒന്ന് ഉപയോഗത്തിലിരിക്കുമ്പോൾതന്നെ മററതു കഴുകി വെടിപ്പാക്കി വെച്ചേക്കാൻകഴിയുമല്ലോ.

തുപ്പൽ തീ വച്ച് നശിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടത്. പാത്രം അഞ്ചുമിനിറ്റുകളിലും തിളച്ചവെള്ളത്തിലിട്ട് കഴുകി എടുക്കുകയുംവേണം. കടലാസുകൊണ്ടുള്ള കെർചീഫ് ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതും തീയിലിടണം. തുപ്പൽ തീയിലിട്ട് നശിപ്പിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെങ്കിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ അടി താഴെയുള്ള കുഴികൾക്ക് അതിൽ ഇട്ട് മൂടണം. സൂര്യപ്രകാശം ലഭിക്കുന്ന ഒരു തുറസ്സായ സ്ഥലത്തുവേണം കുഴിക്കുവാൻ.

ഓരോദിവസവും നശിപ്പിച്ചുകളയുവാൻ നിവൃത്തി ഇല്ലാത്ത കെർചീഫ്, ട്രച്ചൽ തുടങ്ങിയവ അണുനാശിനി ദ്രാവകങ്ങൾചേർത്ത് വെള്ളമുള്ള ഒരു ടബ്ബിൽ ആഴ്ത്തി

യ്ക്കണം. ഏതാണ്ട് ഒരു മണിക്കൂർ അങ്ങനെയിരിക്കാൻ അനുവദിച്ചശേഷം അഞ്ചുമിനിറ്റുകളിലും തിളച്ചു വെള്ളത്തിൽ മുക്കണം.

രോഗിയുടെ കിടക്കയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന വിരിപ്പ് തുടങ്ങിയവ കുറഞ്ഞപക്ഷം 24 മണിക്കൂറുകളിലും അങ്ങനെയിരിക്കാൻ സൂക്ഷിക്കണം.

തുപ്പൽക്കുറവ് വെളിയിൽ പാറിനടക്കാതിരിക്കുവാൻ രോഗി ചുമയ്ക്കുമ്പോൾ വാ അടച്ചുപിടിക്കണം. രോഗി വാതുറന്നുവെച്ചുകൊണ്ട് ചുമയ്ക്കുമ്പോൾ കണ്ണുകൊണ്ട് കാണാൻ പാടില്ലാത്ത ത്തിലുള്ള ചെറിയ തുപ്പൽതരികൾ നാലോ അഞ്ചോ അടി ദൂരം വരെ സഞ്ചരിക്കുന്നുണ്ട്. വാ അടച്ചുകൊണ്ട് തുമ്മുന്നത് ഭയങ്കരമാണ്. അതുകൊണ്ട് തുമ്മുമ്പോൾ ഒരു തുവാലാകൊണ്ട് വാ അടച്ചു പിടിക്കുകയാണ് നല്ലത്.

തുപ്പുമ്പോൾ തുപ്പൽക്കുറവ് ചുമയ്ക്കൽ പാറിപ്പിടി ചിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് ക്ഷയരോഗികൾ, ചുമയ്ക്കുകയോ ചുമയ്ക്കുന്നപ്പോൾ ചെച്ചാൻ പാടില്ല.

ഇതേകാരണം കൊണ്ടുതന്നെ ക്ഷയരോഗം പിടിപെട്ടിട്ടുള്ള അമ്മമാർ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് മുലകൊടുക്കുന്നത് ആപകരമാണ്. ഇവിടെ അപകടസാധ്യത ഒന്നുകൂടി കൂടുതലാണ്; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ കുട്ടി ചെറുപ്പവും രോഗം പകരുന്നതിന് കൂടുതൽ എളുപ്പവും ഉണ്ട്. തന്നെയുമല്ല മുലകൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ട് മാതാവിന് ശക്തിക്ഷയം സംഭവിക്കുക സാധാരണമാണ്. സ്വതേതന്നെ ക്ഷയരോഗിണിയായ മാതാവിന് ഇതുനിമിത്തം കൂടുതൽ ക്ഷീണം ഉണ്ടായി എന്നു പറയാം. അതുകൊണ്ട് മുലകൊടുക്കുന്നത്, മാതാവിന്റെ ആരോഗ്യത്തെ മുൻനിർത്തി നോക്കുമ്പോഴും ഹാനികരമാണ്.

തുപ്പൽ വിഴുങ്ങുവാൻ പാടില്ല; എന്തെന്നാൽ അതു നിമിത്തം കടലിനും ഉദരത്തിനും രോഗം പിടിപെട്ടു എന്നു വരാം.

ശുചിത്വം:—രോഗി തന്റെ മുറിയുടെ ജന ലകളും വാതിലുകളും എന്നും തുറന്നുവെച്ചേക്കണം.

വളരെ കുറച്ചു വീട്ടുസാമാനങ്ങൾ മാത്രമേ മുറിക്കകത്തു ഉണ്ടായിരിക്കാവൂ. ഒരു കട്ടിൽ, ഒരു ചെറിയമേശ, തുപ്പൽ പാത്രം വയ്ക്കുന്നതിന് ഒരു ചെറിയ സ്റ്റാൻഡ്, ഒരു ചെറിയ കസേര ഇത്രമാത്രമേ പാടുള്ളൂ. കേടുപറ്റാതെയും എന്നാൽ എളുപ്പവും കഴ്കി ശുചിയാക്കത്തക്കവിധമുള്ള സാധനങ്ങളായിരിക്കണം. കാർപ്പെറു പാടില്ല. മറ്റുള്ളവർ ആ മുറിയിൽ കഴിയാൻ അനുവദിക്കരുത്. രോഗി കറു മാത്രമേ മുറിയിൽ കഴിയാവൂ. ഒരു പ്രത്യേകമുറി കിട്ടുകയില്ലെങ്കിൽ തുറന്ന ഒരു വരാന്ത ആയാലും മതി തെക്കോട്ട് അഭിമുഖമായ വരാന്തയാണെങ്കിൽ അതാണ് നല്ലത്.

വേഷം:—ഒരു ക്ഷയരോഗി വളരെ കുറച്ചു വസ്ത്രങ്ങൾ മാത്രമേ ധരിക്കാവൂ. ഒരു ഉണ്ണാജ്യമായ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ നേർത്തുള്ള ഒരു വസ്ത്രവും പരുത്തിത്തുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ബനിയനും മതിയാകും. എപ്പോഴും ശരീരം വിചക്ഷാനിടയുള്ളതുകൊണ്ട് അമിതമായ വസ്ത്രധാരണം പ്രത്യേകിച്ചും അനുവശ്യമാണ്. ഉപയോഗിക്കുന്ന വസ്ത്രങ്ങൾ കൂടെ കൂടെ കഴുകി ശുചിയാക്കണം. ഇത് കുറഞ്ഞപക്ഷം ദിവസം ഒരു പ്രാവശ്യമെങ്കിലും ചെയ്യണം. ആ കുടുംബത്തിലെ മറ്റൊരാളുടെ വസ്ത്രങ്ങളോടൊപ്പം ഈ വസ്ത്രങ്ങൾ നന്നെച്ചുടക്കുവാൻ പാടില്ല.

പാത്രങ്ങൾ:—ടബ്ളർ, കപ്പ്, സാസർ തുടങ്ങി രോഗി ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പാത്രങ്ങൾ പ്രത്യേകം സൂക്ഷിക്കേണ്ടതും യാതൊരു കാരണവശാലും മറ്റു

കുടുംബാംഗങ്ങൾ അവ ഉപയോഗിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തതും ആണ്.

മലമൂത്രങ്ങൾ:—ഒരു ക്ഷയരോഗിയുടെ മലമൂത്രങ്ങൾ, ശരീരത്തിൽ മുറിവുണ്ടെങ്കിൽ അതിൽനിന്നും പുറപ്പെടുന്ന പഴുപ്പ് എന്നിവയിൽ രോഗാണുക്കൾ ഉള്ളതുകൊണ്ട് അവ തീയിലിട്ട് നശിപ്പിക്കണം. ഭൂമിയുടെ അടിയിൽ കൂടിപ്പോകുന്ന ഓടകളുണ്ടെങ്കിൽ അതിൽ നിക്ഷേപിക്കുന്നതുകൊണ്ടും ആക്ഷേപമില്ല പക്ഷേ ഇവയിൽ രോഗാണുക്കൾ ധാരാളം അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ തുപ്പൽ നശിപ്പിച്ചതുപോലെ ഇവയും നശിപ്പിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്.

മറു അസുഖങ്ങൾ:—സെപ്റ്റിക്ടീത്വ്, ടോൺ സിൽസ്, പ്രമേഹം തുടങ്ങിയ മറ്റു രോഗങ്ങൾക്കുടി പിടിപെട്ടിട്ടുണ്ടോ എന്നുകൂടി നിണ്ണയിക്കേണ്ടതുണ്ട്. മറ്റു രോഗങ്ങളുടെ സാന്നിദ്ധ്യം രോഗിയുടെ കരുത്തിനെ നിശ്ശേഷം കവർന്നുകളയും. സ്വാഭാവികമായും ക്ഷയരോഗം വ്യാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. രോഗം ശമിക്കണമെങ്കിൽ രോഗിയുടെ ആരോഗ്യവും കരുത്തും വർദ്ധിക്കണം. അതിനുള്ള ഉത്തമമാർഗ്ഗം ടോൺസിൽസ് മറ്റു രോഗങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ അത് ഭേദമാക്കുക എന്നുള്ളതാണ്.

ഇതുകൂടാതെ രോഗിയുടെ കരുത്തു വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിന് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട മറ്റുചില കാര്യങ്ങളുണ്ട്. അവ താഴെ കൊടുക്കുന്നവയാണ്.

നല്ല ഭക്ഷണം:—നല്ല ഭക്ഷണം എപ്പോഴും ആരോഗ്യത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. നല്ല ഭക്ഷണം എന്നു പറഞ്ഞാൽ കൂടുതൽ വിലയുള്ള ഭക്ഷണം എന്നു അർത്ഥമില്ല. സാധ്യമാകുമ്പോഴൊക്കെ പാൽ, വെണ്ണ, തൈർ, പഴങ്ങൾ, മുട്ട തുടങ്ങിയ ആഹാരങ്ങൾ നിർദ്വേഷമായി രോഗികൾക്കു വിതരണം ചെയ്യണം. ഇടനിലയിൽക്കഴിയുന്ന ഒരു സാധാരണ ഭാരതീയന്, വാങ്ങുന്നതിനുള്ള ശേഷിയെ ആധാര

മാക്കി നിർദ്ദേശിക്കേണ്ട അനുയോജ്യങ്ങളായ ഭക്ഷണസാധനങ്ങളുടെ ഒരു പട്ടിക അനുബന്ധമായി ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

ശുദ്ധവായുവും സൂര്യപ്രകാശവും സമൃദ്ധിയായി ലഭിക്കണം. സൂര്യപ്രകാശം ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെ തടയരുത്. എത്രയും കൂടുതൽ തുറസ്സായ സ്ഥലത്തു കഴിഞ്ഞു കൂടുന്നുവോ രോഗശമനത്തിന് അത്രയും കൂടുതൽ സാദ്ധ്യത ഉണ്ടാവുന്നു. ചമേർമ്പ്രിയം ശരിയായി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം. എപ്പോഴും വിധക്ഷിപ്തകൊണ്ട് ചർമ്മരോഗം പിടിപെടാനിടയുണ്ട്.

ശരീരതാപം നൂറുഡിഗ്രിയിൽ കവിഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിൽ രോഗികൾ ദിവസവും കളിക്കണം. ഒരുദിവസം ഒരുപ്രാവശ്യമോ രണ്ടുദിവസത്തിലൊരിക്കലോ സ്പോഞ്ച് ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ കൂടുതൽ നന്നു്. ആരോഗ്യത്തെ ബാധിക്കാതിടയുള്ള ശീലങ്ങളൊക്കെ ഉപേക്ഷിക്കണം. കളുപ്പ്, ചാരായം കലന്ന് പാനീയങ്ങൾ ഇവ വർജ്ജിക്കണം. പുകവലിയും അത്ര നല്ലതല്ല. അതുകൊണ്ട് കഴിയുന്നിടത്തേളും അതു വർജ്ജിക്കണം.

പൊതുവിൽ:—ഒരു ക്ഷയരോഗി പാർത്തിരുന്ന മുറി പ്രത്യേകം വെടിപ്പാക്കിയെടുക്കണം. മുറി തുക്കുകയല്ല വേണ്ടതു്. തുക്കുകയാണെങ്കിൽ പൊടിയും അതോടൊപ്പം അണുക്കളും പറന്നുടന്ന് അന്തരീക്ഷത്തെ മലിനപ്പെടുത്താം. ഒരു നനഞ്ഞ തുണികൊണ്ട് മുറിയും വീട്ടുസാമാനങ്ങളും തുടയ്ക്കുന്നതാണ് നന്നു്. വല്ല അണുനാശിനികളിൽ മുക്കിയെടുത്ത തുണി ആയിരിക്കണം. ഒരു ക്ഷയരോഗി ഒഴിഞ്ഞുപോയ മുറിയാണെങ്കിൽ അതിൽ വേറൊരാളെ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതിനുമുമ്പായി ആ മുറി ഭംഗിയായി വൃത്തിയാക്കിയിരിക്കണം. ഭിത്തിയും അകസാധനങ്ങളും വല്ല അണുനാശിനികൾകൊണ്ട് കഴുകിയശേഷം എല്ലാ വാതിലുകളും ജനാലകളും തുറന്നിട്ടുകൊണ്ട് മുറി ശുചിയാ

ക്കുകയാണ് ശരിയായ മാർഗ്ഗം. 48 മണിക്കൂറിനകം വീണ്ടും ഒന്നുകൂടി കഴുകണം. ധൂമശുദ്ധിവരുത്തുവാൻ നിർവാഹമില്ലെങ്കിൽ ഭിത്തികൾ വെള്ളയടിക്കുകയെങ്കിലും വേണം. രോഗി ഉപയോഗിച്ച സാധനങ്ങൾ രാഴ്വ എങ്കിലും വെയ്ക്കത്തക്കവണ്ണം.

നേരത്തേയുള്ള രോഗനിർണ്ണയംകൊണ്ട് ക്ഷയം പടന്നുപിടിക്കാതെ തടയാൻകഴിയും. നേരത്തേ കണ്ടുപിടിക്കാപ്പട്ടാൽ ഒരു ചികിത്സാലയത്തിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടേണ്ട സമയവും കുറഞ്ഞുകിട്ടും.

പട്ടിക.

	ഔൺസ്	ഔൺസ്
പുഴുക്കുലരി	6	8
റാഗി (മാവ്)	2	2
ഗോതമ്പ്	4	4
ധാര	2	3½
മലക്കുറി	4	8
മത്സ്യം	5	2½
മുട്ട	2	1
എണ്ണ	1	1
നെയ്യ്	2	1
പാൽ	32	8
പഞ്ചസാര	2	2
സോഡാപയര്	2	—
പഴം	4	—

സസ്യഭുക്കാണെങ്കിൽ മത്സ്യം ഉപേക്ഷിക്കുക.

ചകരം മുട്ട	1	1
തൈർ	—	3

കുഷ്മ (Leprosy)

ഇന്ത്യയിൽ വളരെ പ്രചാരമുള്ള ഒരു രോഗമാണ് കുഷ്മ; പ്രത്യേകിച്ചും തെക്കേ ഇന്ത്യയിൽ. ചിങ്കൽപേട്ട, തെക്കേ ആക്കോട്ട്, സേലം, രാമനാഥപുരം, കിഴക്കേഗോദാവരി എന്നീ ജില്ലകളിലാണ് മദ്രാസിലുള്ള മറ്റുള്ള ജില്ലകളെ അപേക്ഷിച്ച് കൂടുതൽ രോഗികൾ കാണപ്പെടുന്നത്. ഇത് ക്ഷയവുമായി വർഗ്ഗസാമ്യമുള്ള ഒരു രോഗമാണ്. അതുപോലെയുള്ള ഒരുതരം അണക്കുളാണ് ഈ രോഗത്തിന്റെയും ഫേതു. തൊലിപ്പുറത്തും ഞരമ്പുകളിലും വന്നുചേരുന്ന ചില മാറ്റങ്ങളാണ് ഈ രോഗത്തിന്റെ സ്വഭാവം.

രോഗാധാനകാലം വളരെ ദീർഘമായ ഒന്നാണ്. ഭൂരിപക്ഷം കേസുകളിലും രണ്ടുമുതൽ അഞ്ചുവരെ വർഷങ്ങളാണ്. ചിലപ്പോൾ അതിൽ കൂടുതലും ആകാം.

ലെപ്രാ അണക്കുളാണ് ഈ രോഗത്തിന് നിദാനം. സാധാരണരോഗം പകരുന്നത് കുഷ്മരോഗിയുമായി നേരിട്ടുണ്ടാകുന്ന സമ്പർക്കംമൂലമാണ്. ശ്വാസമാർഗ്ഗത്തിലൂടെ രോഗബാധ ഉണ്ടാകുന്നത് വളരെ അപൂർവ്വമാണ്. കുഷ്മരോഗികളുടെ സന്താനങ്ങൾക്കും ഈ രോഗം പിടിപെടാറുണ്ട്. ഇത് രോഗിയുമായി സഹവസിക്കുന്നത് നിമിത്തം ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. പാരമ്പര്യംകൊണ്ട് ഈ രോഗം ഉണ്ടാവുകയില്ല. 10-നും 30-നും ഇടയ്ക്ക് പ്രായമുള്ളവക്കാണ് സാധാരണയായി ഈ രോഗം പിടിപെടുന്നത്.

ആരംഭം:—മുമ്പ് വിധത്തിലാണ് ഈ രോഗത്തിന്റെ ആരംഭം; 1. നോഡുലർ, 2. ന്യൂറൽ, 3. മിക്സ്ഡ്.

1. നോഡുലർ:—രോഗത്തിന്റെ ആരംഭം അത്ര ശ്രദ്ധിച്ചെന്ന് വരില്ല; ഒരു ഉൾവ്യാധിയായിട്ടായിരിക്കും പലപ്പോഴും ഇതിന്റെ ആരംഭം. സ്വേദോദ്ഗമം, അസ്വസ്ഥത തുടങ്ങിയ ലക്ഷണങ്ങൾ കാണപ്പെട്ടു എന്ന് വരാം. തൊലിപ്പുറത്ത് ഒരു നോഡുൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതിനുമുമ്പായി ഏതാണ്ടൊരു പത്തുദിവസത്തേക്ക് ഒരു ചെറിയ പനി ഉണ്ടായിരിക്കും. പ്ലഷം, പിൻഭാഗം കൈകാലുകൾ ഇവയിൽ ഒന്നിലായിരിക്കും നോഡുൽ ആദ്യമായി ഒരയ്ക്കു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. തൊലിപ്പുറത്തുനിന്നും അല്പം ഉയർന്ന ചുമപ്പും തവിട്ടുനിറവും ഇടകലർന്ന വണ്ണത്തിലാണ് ഇതു കാണപ്പെടുക. വീണ്ടും പനി ഉണ്ടാവുകയും തുടന്ന് നോഡുളുകൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അവസാനം ഒരു കൂട്ടം നോഡുളുകൾ ഒന്നിച്ചു ചേർന്ന് ഒരൊ നോഡുളായി തീരുകയും തുടന്ന് അത് ഒരു വ്രണമായി മാറുകയും ചെയ്യുന്നു. മുഖം, ചെവി തുടങ്ങി ഈ നോഡുളുകൾ മുളയ്ക്കുന്ന ഭാഗത്തുള്ള തൊലിയ്ക്ക് വളരെ കട്ടി ഉണ്ടായിരിക്കുകയും കാഴ്ചയിൽ സിംഹത്തിന്റെ ചർമ്മംപോലെ തോന്നിക്കുകയും ചെയ്യും. പൂരികത്തിലെ രോഗങ്ങൾ പൊഴിഞ്ഞുപോകും. ഇതായിരിക്കണം ഈ രോഗത്തിന് ഇതിന്റേതായ ഒരു ഭാവം നൽകുന്നത്.

2. നൂറൽ:—ഈ ജാതിയിൽപ്പെട്ട നോഡുളുകൾക്ക് വലിപ്പക്കൂടുതൽ കാണാം. പല നിറത്തിലുമായിരിക്കും തൊലിപ്പുറത്താണ് കാണപ്പെടുക. ഇവ വേർപെട്ടിരിക്കും. തൊട്ടാൽ അറിയുകയില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല വിയപ്പുണ്ടായിരിക്കുകയുമില്ല. ഞെമ്പുകൾക്ക് കട്ടികൂടും കാലിലുള്ളതോ ഏതെങ്കിലും കൈമുട്ടിന്റെ പിൻഭാഗത്തുള്ളതോ ആയ ഞെമ്പുകൾ തൊട്ടുനോക്കിയാൽ ഇത് അനുഭവപ്പെടും. ഈ ജാതിയിൽപ്പെട്ട രോഗം ബാധിച്ച ഭാഗത്തു തൊട്ടാൽ അറിയുകയില്ല; മുടും തണുപ്പും വേദ

നയം അനുഭവപ്പെടുകയുമില്ല. മാംസപേശികൾ ശോഷിച്ചുതുടങ്ങും. ഇത് അംഗവൈകൃതങ്ങൾക്ക് കാരണമായിത്തീരും തുടൻ കാലിൽ വ്രണങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടും. ഇതിന് വേദന തോന്നുകയില്ലെങ്കിലും വളരെക്കാലത്തേക്ക് കരിയുകയില്ല. മിക്കവാറും കയ്യിലെ ചെറിയ മാംസപേശികൾക്കാണ് ശോഷണം സംഭവിക്കുന്നത്. ഇതിന്റെ ഫലമായി രോഗം വളരെ പുരോഗമിച്ച കേസുകളിൽ, കൈത്തലം വളരെ വികൃതമായിത്തീരുന്നു. 'Claw hands' എന്നാണ് ഇത് പറയപ്പെട്ടുപോരുന്നത്.

3. മിക്സഡ്:—നോഡ്യൂളർജ്വാതിയിൽപെട്ട രോഗമായിട്ടായിരിക്കും ഇതിന്റെ ആരംഭം. എന്നാൽ ഇത് പില്ക്കാലത്ത് ഞാമ്പുകളെക്കൂടി ബാധിച്ചു ന്യൂറൽരോഗമായി മാറിയെന്നുവരും. ചിലപ്പോൾ മരിച്ചും സംഭവിക്കാം.

രോഗനിണ്ണയം:—രോഗനിണ്ണയം വളരെ ലഘുവാണ്. രോഗം ബാധിച്ച ചർമ്മത്തിന്റെ അംശങ്ങളിലോ, നോഡ്യൂളിന്റെ ഉള്ളിലെ ജലാംശത്തിലോ, നാസാമലത്തിലോ ലെപ്രാഅണുക്കൾ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടോ എന്നു പരിശോധിച്ചാൽ മതി രോഗനിണ്ണയം ചെയ്യുവാൻ. ക്ഷയരോഗങ്ങളിൽനിന്നും ഇവയെ വേർതിരിച്ചറിയുവാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം.

രോഗത്തിന്റെ ഗതി:—ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടാത്ത കേസുകളിൽ രോഗം, 15 മുതൽ 30 വരെ വർഷങ്ങൾകൊണ്ട് അതിന്റെ വിവിധ ഘട്ടങ്ങൾ കടന്ന് പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കും. ചില കാലങ്ങളിൽ രോഗം വ്യാപിക്കുകയും ചില കാലങ്ങളിൽ സ്തംഭിക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്. ചില കേസുകളിൽ, വിവിധ രീതിയിലുള്ള രൂപവൈകൃതങ്ങൾ രോഗികളിൽ സംഭവിച്ചുകൊണ്ട് രോഗം എറിഞ്ഞടങ്ങുന്നതായും കാണാം.

കഷ്ടരോഗികൾക്ക് ശ്വാസകോശസംബന്ധമായ ക്ഷയം പിടിപെടുന്നതും അപൂർവ്വമല്ല.

ചികിത്സ.

നിവാരണം:—(1) രോഗം ബാധിച്ച ആളുകളെ മാറിപ്പാപ്പിക്കുകയാണ് നിവാരണത്തിനുള്ള പ്രധാന പരിപാടി.

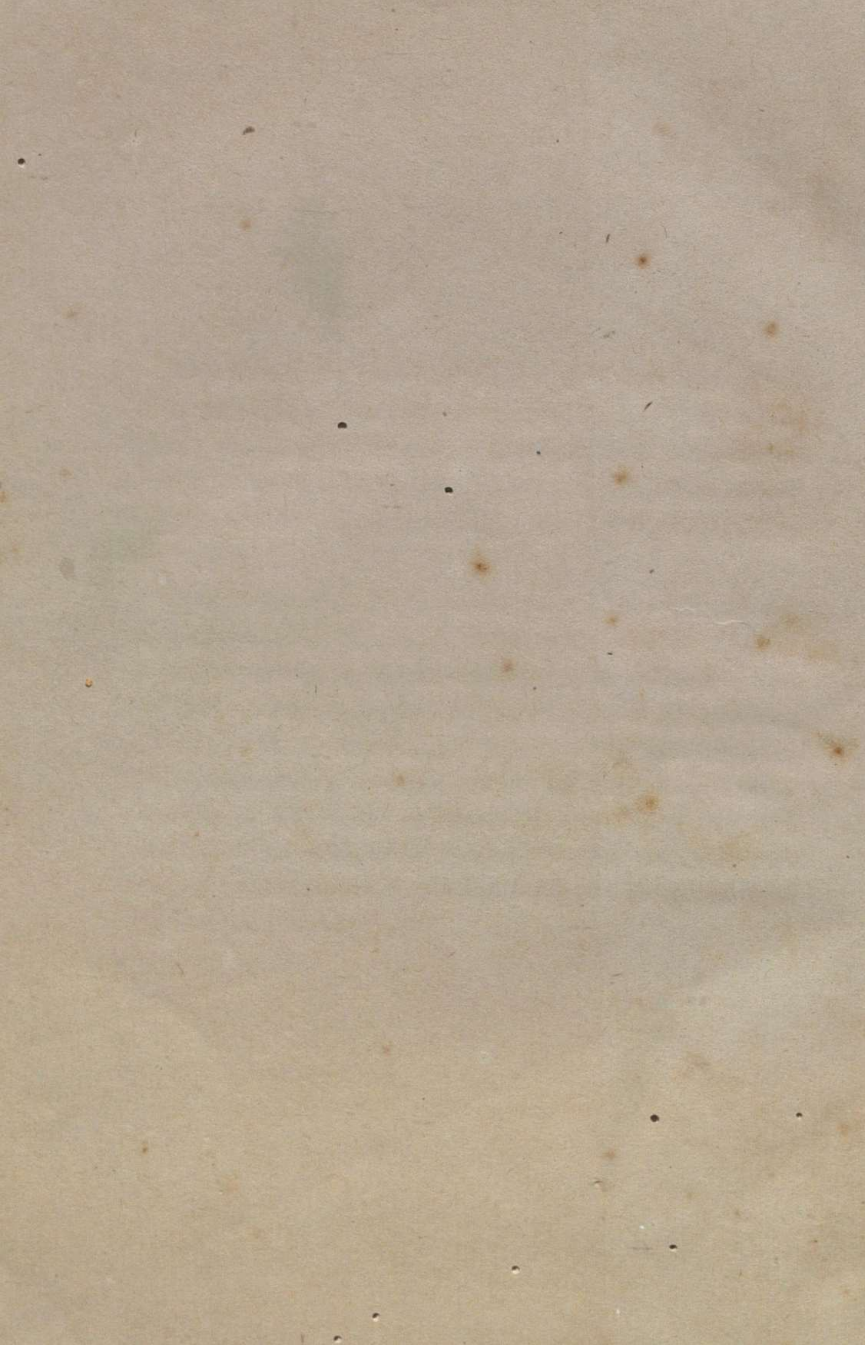
(2) അഞ്ചുമുതൽ പത്തുവർഷക്കാലത്തേക്ക് രോഗിയുമായി സമ്പർക്കത്തിലേപ്പെട്ടിട്ടുള്ള എല്ലാവരെയും പ്രത്യേകിച്ച് കുട്ടികളേയും പരിശോധിക്കുക.

(3) കുടുംബാംഗങ്ങളിൽ രൊളിന് രോഗം പിടിപെട്ടാൽ ആ ഭവനത്തിലുള്ള കുട്ടികളെ മാറി പാർപ്പിക്കണം.

(4) ഈ രോഗത്തിന്റെ വരവിനെ തടയുന്നതിന് ബി. സി. ജി. കുത്തിവെയ്പ്പിന് കഴിയുമെന്ന് ഈ അടുത്ത ഷാലത്തു കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് സമ്പർക്കത്തിലേപ്പെടുന്നവർക്ക് രോഗം പകരുന്നതിനുള്ള സാധ്യത കുറയുന്നുമുണ്ട്.

ശ്രമനം:—കഷ്ടരോഗചികിത്സയിൽ നമുക്കു പ്രകടമായ പുരോഗതി ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഈ രോഗത്തിന്റെ ചികിത്സയിൽ ഒരു ദിവ്യശേഷ്യയുമായി കരുതിപ്പോന്നിരുന്ന മരോട്ടിയെണ്ണ ഇപ്പോൾ ത്യജിക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞു. സൽഫോൺ ഔഷധങ്ങളാണ് ഇപ്പോൾ അവയുടെ സ്ഥാനം കരസ്ഥമാക്കിയിരിക്കുന്നത്. പ്രോമിൻ, ഡൈസോൺ, സൽഫാട്രോൺ തുടങ്ങിയ ഔഷധങ്ങൾ രോഗസംക്രമണ കാലത്തിന്റെ ദൈർഘ്യം കുറയ്ക്കുന്നതിന് വളരെയേറെ പ്രയോജനപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. 12 മുതൽ 18 മാസങ്ങൾക്കകം രോഗം പകരാത്തതാക്കാൻ കഴിയും. എന്നാൽ രോഗം

ഭേദമാകുന്നതിന് മൂന്നുനാലുവർഷങ്ങളോളം ചികിത്സ തുടർന്നു നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. എന്നാൽ ഇതിനിടയിൽ ചികിത്സ നിർത്തിവയ്ക്കുന്ന ഏതാനും അന്തരാളഘട്ടങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഈ ഘട്ടത്തിൽ രോഗിയുടെ പൊതുവേ യുള്ള ആരോഗ്യനില പ്രത്യേകം സൂക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ട്. പൊതുവേയുള്ള ആരോഗ്യത്തെ നിലനിർത്താൻ വൈറ്റലിൻ ഔഷധങ്ങളും വിളിച്ചുയെ മാറുന്നതിന് ഇരുമ്പു കലർന്ന ഔഷധങ്ങളും സേവിക്കുവാൻ നൽകേണ്ടതാണ്.

ദക്ഷിണഭാഷാ ഗ്രന്ഥമണ്ഡലത്തിന്റെ
ആഭിമുഖ്യത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നത്

വൈദ്യവിജ്ഞാനീയം

മസൂരി, ചിക്കൻപോക്സ്, പൊങ്ങൻപനി, ജമ്ബൻ മീസിൽസ്, വില്ലൻചുമ, പിണ്ടിവിക്ക്, കണ്ണരോഗം, അണുബാധകൾ, മസ്തിഷ്കജ്വരം, ഇളംപിള്ളുവാരം, സന്നിപാതജ്വരം, പാരാ ടൈഫോയിഡ് ഫീവർ, ക്ഷയം, കുഷ്ഠം എന്നീ പകർച്ച വ്യാധികളെപ്പറ്റി സാധാരണജനങ്ങൾ അവശ്യം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ട വിവരങ്ങൾ സാധാരണക്കാർക്കു മനസ്സിലാക്കുന്ന ഭാഷയിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഒരു പുസ്തകമാണ് 'വൈദ്യവിജ്ഞാനീയം' എന്ന ഈ പുസ്തകം. മദ്രാസ് മെഡിക്കൽ സർവ്വീസിൽ ദീർഘകാലത്തെ പ്രശസ്തസേവനമനുഷ്ഠിച്ച ശേഷം ഡയറക്ടർ ഓഫ് മെഡിക്കൽ സർവ്വീസസ് സ്ഥാനത്തുനിന്നും റിട്ടയർ ചെയ്ത ഡോക്ടർ കെ. വാസുദേവറാവു ഇങ്ങനെയൊരു ഗ്രന്ഥം രചിക്കുന്നതിന് എത്രകൊണ്ടും അർഹനാണെന്നും പകർച്ചവ്യാധികൾ വരാതിരിക്കാൻ സ്വീകരിക്കേണ്ട പ്രതിരോധനടപടികളും, വന്നാൽ സ്വന്തം കൈക്കൊള്ളേണ്ട നിവാരണമാർഗ്ഗങ്ങളും അറിയാതെ ഇക്കാലത്ത് സാധാരണജനങ്ങൾ വിഷമിച്ചുവരികയാണ്—വിശേഷിച്ചും മലയാളം തുടങ്ങിയ പ്രാദേശികഭാഷകളിൽ ഇത്തരം വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി പുസ്തകങ്ങളൊന്നുംതന്നെ കിട്ടാതില്ലാത്തതുകൊണ്ട്. ഈ പുസ്തകം പ്രസ്തുതപ്രശ്നത്തിന് ഒരു പരിഹാരമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.